

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِئِسِهِنَّ ذَٰلِكَ
أَدْنَىٰ أَرَأَيْتُمْ فَلَآ يُؤْذِينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٩﴾ (سورة الاحزاب)

أحكام الأخوات المسلمات

د مسلمانو خويندو احكام

ليکوال : حمد اللہ شاکري

(دھر کور ضرورت)

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِآلِئِمْنِ
وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

لړلیک

لمړي فصل

لومړی فصل.....	10
د اسلام نه مخکې د ښځې مقام.....	14
په اسلام کې د ښځې مقام.....	15
د مسلمانې ښځې پر وړاندې د اسلام دوښمنو دسېسې.....	17
په اسلام کې د ښځې حقوق او دندې.....	19
مسلمانو خوندو!.....	21
پر خاوند باندې د ښځې حقوق:.....	21
اول: مالي حقوق.....	21
الف) مهر.....	21
ب) نفقه.....	21
ج): مسکن (استوګنې ځای).....	23
۲- غیر مالي حقوق.....	23
الف): د ښځو تر مینځ د عدل ساتل:.....	23
ب) ښه سلوک:.....	23
دوهم په ښځه باندې د خاوند حقوق.....	25
الف): د میره اطاعت کول:.....	25
ب) د شهوت پوره کول:.....	26
ج) د خاوند د اجازې پرته به بل څوک کور ته نه بیايي:.....	26
د) د خاوند د اجازې بغیر به له کور نه وځي:.....	26
هـ – التأديب:.....	27
دوهم فصل.....	28
زینت او سینګار.....	28
فطري سنت:.....	28
ضروري مسائل:.....	29

- په نوکانو باندې رنگ ناخن وهل څه حکم لري؟ 29
- د ښځې د سر د وینستانو احکام 30
- اول صورت د وینستانو خریل 30
- دوهم صورت د سر د وینستانو کمول 30
- د سر وینستانو څه ډول جوړول په کار دي؟ 32
- د وینستانو پیوند کول: 33
- ضروري مسائل: 33
- د مصنوعي وینستانو گنډل او ایښودل څه حکم لري؟ 33
- د ورځو ایستلو، خال وهلو احکام 35
- د وینستانو، لاسونو او پښو رنگول په نېکریزو 35
- د ښځې د پاره د سرو او سپینو زرو د زېوراتو استعمال: 37
- د ښځو د پاره د پزې او غوړونو سوري کول جایز دي؟ 39
- دریم فصل** 41
- د حیض او نفاس احکام او مسائل** 41
- اول: حیض (میاشتنی عادت) 41
- د حائضی احکام: 42
- ۲ . د استحاضی حکمونه 43
- نفاس (د ولادت دوره) 43
- په نفاس (زیږون) پوري ترلې حکمونه 44
- د جنینو (د مور په کپه کې حمل) احکام 45
- د مور په کپه کې د جنین د قتل سزا: 45
- د سقط جنین (د نا تمامه بچي) احکام: 46
- ضروري مسائل 47
- په حیض کې د وینې بې نظمي 47
- د حیض او نفاس په دروان کې د ځان مینځل څه حکم لري؟ 48
- د حیض په دوران کې د قرآن کریم تلاوت څه حکم لري؟ 50
- که د حج په دوران کې ښځه حیضه شي 51

د حیض په دوران کې د ښځې سره پرېوتل، مچې اخیستل جایز دي؟ 53

د حیض زیاته او کمه موده څو ورځې ده؟. ERROR! BOOKMARK NOT DEFINED.

په روژه کې د حیض د مخنیوي درمل کارول څنګه دي؟ 53

د حیض په حالت کې د قرآن کریم د تعلیم ورکول جایز دي؟ 55

که څوک سهواً د حیض په حالت جماع وکړي 56

د حیض د وینې د ټوټې مینځل ضرور دي؟ 57

د نفاس یا حیض په موده کې د نوکانو اخیستل 60

د حمل ضایع کول په کوم صورت کې د نفاس حکم لري؟ 60

د جنین (حمل) په سقوط باندې کله کفار له لازمیږي؟ 61

په رحم کې د اولاد یا حمل د مخنیوي شرعي تحقیق 62

د حمل په موده کې تېلويزیوني معاینات څه حکم لري؟ 64

د حمل په وخت کې جماع کول شرعي ممانعت لري او که نه؟. ERROR! BOOKMARK NOT DEFINED.

خلورم فصل 65

اسلامي حجاب 65

د حجاب حکمت 65

د اسلامي حجاب په اړه شرعي احکام 66

۱- د نظر حجاب (د نامحرمو څخه د سترګو حجاب) 66

۲- د ټول بدن پټولو حجاب 67

۳- د پښو حجاب 68

۴- له نامحرم سره د ضرورت په وخت کې د خبرو حجاب 68

د حجاب شرطونه 68

۱- حجاب باید ټول بدن پټ کړي 68

۲- حجاب باید نازک نه وي 68

۳- حجاب باید زینتي او د جالب رنگ لرونکی نه وي چه د خلکو انتظار خپل 68

۴- حجاب باید پراخه وي تنګ نه وي 68

۵- د ښځې جامی باید په عطرو نه وي لړلې 69

۶- د ښځې جامی باید د نر له جامي سره هیڅ مشابهت ونه لری 69

- د مخ پټول په حجاب کې شامل دی 69
- د زړې ښځې د پاره حجاب کول لازم دي؟ 71
- د نړیو او تنکو جامو اغوستل څه حکم لري؟ 73
- په تنکو او چسپو پنجابي جامو کې لمونځ صحي کیږي؟ 73
- د بیګانه ښځو سره تلیفونې خبرې کول جایز دي؟ 74
- بیګانه ښځو ته لاس ورکول جایز نه دي 75
- آرایشگاه ته د مسلمانې ښځې تلل جایز دي که نه؟ 76
- د نا محرمو تر مینځ ورورولي او خورولي شته؟ 77
- د ضرورت په وخت کې د ښځې وتل له کور څخه 79
- آیا ښځې ته جایزه ده چې نارینه خیاط ته د گنډلو جامې یوسي؟ 79
- له کور څخه د ښځې د وتلو شرطونه 81
- لېبور او د خاوند نور خپلوان (کا کا زوی، د ماما زوی د عمه زوي) نا محرم دي 82
- د خپې (د ښځې خور) سره سفر کول جایز دي؟ 83
- د نارینه او ښځې محرم کسان کوم دي؟ 85
- اول هغه محرمات (هغه ښځې چې د هغه سره نکاح حرامه ده): 85
- محرمات ابدی 85
- ۱- سببي محرمات: 86
- ۲- د زومولي محرمات: 86
- ۳- د رضاع له کبله محرمات: 86
- موقت محرمات 86
- ۱- مطلقه ثلاثه: 86
- ۲- واده شوی ښځه: 86
- ۳- بې دینه ښځې: 86
- ۴- د ښځې د خویندو یا خینې سره نکاح: 86
- ۵- پنځمه ښځه 86
- د ښځې محرم کسان دا دی یعنې د لاندې کسانو بغیر د نورو څخه پرده کول: 87
- د نارینه د پاره محرمه ښځې: 87

- په علمي مراکزو او دفترونو کې د نارینه او ښځو ترمنځ يو ځايوالی (اختلاط) 87
- آيا د ښځې د پاره د پتلون اغوستل جايز دي او که نه؟ 89
- په پتلون کې لمونځ کول جايز دي؟ 90
- د ښځې لوڅ سر گرځېدل څه حکم لري؟ 90
- د هغې خور حال کوم چې خپل وينستان په سر باندې دروي 91
- غم مه کوه (با حجاب خور ته د تسليت څو خبرې) 93
- پنځم فصل 98
- د کور د اصلاح د پاره څو نصيحتونه 98
- لومړۍ نصيحت: د ښې ښځې انتخابول: 98
- دوهم نصيحت: د ښځې د اصلاح د پاره کونښن کول: 100
- درېم نصيحت: کور د الله (جل جلاله) د ياد ځای گرځول: ... 101
- څلورم نصيحت: و گرځوئ خپل کور قبله (د عبادت ځای) ... 102
- پنځم نصيحت: د اهل ايماني تربيه 104
- 104 شپږم نصيحت: په هغه شرعي او سنتو اذکارو باندې پابندې کول کوم
- اوم نصيحت، د کور څخه د شيطان شرل: 107
- پنځم: خپل کور د تصويرونو او مجسمو نه پاک ساتل: 108
- شپږم د خپل نفس د شر نه پنا غوښتل: 108
- اوم د معوذتينو (قل اغوذ برالفلق او قل اغوذ برب الناس) ويل: 109
- آتم نصيحت، د کور د اهل تعليم او تربيه 109
- د کورونو د پاره د ځنې ضروري شرعي احکامو تعليم: 111
- بې اجازې د چا کور ته ننوتل منع دي: 111
- ښځې ته جايزه نه ده چې کور ته د داسې کس د ننوتلو اجازه وکړي 111
- په کور يا اتاق کې تنها پرېوتل منع دي: 112
- د خوب په وخت کې د کور د دروازې او ورونو ټينګول: 112
- په مسلمانو خویندو امر بالمعروف او نهی عن المنکر فرض دی 113
- مسلمانې بې بې! ERROR! BOOKMARK NOT DEFINED.
- شپږم فصل 118

په ښځو کې موجود انحرافات (نا رواه کارونه).....	118
اول عقدوي انحرافات:.....	118
۲- بدعات او شرکي اعمال:.....	118
د اسلام د ارکانو انحرافات (مخالفتونه):.....	120
په حجاب او جامه کې انحرافات (نا رواه کارونه):.....	122
د خاوند سره د کور په ژوند کې انحرافات:.....	122
د نکاح انحرافات.....	124
د سفر او کور نه د وتلو انحرافات:.....	125
عام انحرافات:.....	126
توبه او رجوع.....	129
د بندگانو په توبه الله جل جلاله خوشحالیږي:.....	129
د توبې دروازه ترمرکه خلاصه ده:..	ERROR! BOOKMARK NOT DEFINED.
د توبې د قبولیت شرطونه:.....	129
اوم فصل.....	131
په اسلام کې د ښځو تعلیم.....	131
د تعلیم حاصلولو فضیلت.....	133
د نارینه او ښځو کد تعلیم جواز لري؟.....	134
شرح: "طلب العلم فريضة على كل مسلم".....	137
مسلمانې بی بی ته د خپل اولاد د تعلیم او تربیې د ستر اجر زېږی.....	139
اول بدني روزنه:.....	139
دوهم: اسلامي تعلیمې روزنه.....	139
اتم فصل.....	141
نیکمرغه ژوند.....	141
د نیکمرغه کورنۍ بنسټونه:.....	141
لومړۍ بنسټ: د خاوند او میرمنې تقوا:.....	141
دوهم بنسټ: د کور څخه د شیطاني لارو مخنیوی کول:.....	141
دریم بنسټ د زوجینو حقوق پیژندل:.....	141

- خلورم بنسیت، ښه سلوک او د تېرېدنې او زغم څخه کار اخیستل: 142
- پنځم بنسیت، الفت او محبت:..... 143
- شپږم بنسیت، د میره او مېرمنې د اختلافاتو د اوارۍ حل:..... 143
- د خاوند او ښځې د نیکمرغه ژوند څو قاعدې:..... 145
- لومړۍ قاعده:..... 145
- دوهمه قاعده:..... 145
- درېمه قاعده:..... 145
- خلورمه قاعده:..... 146
- پنځمه قاعده:..... 146
- شپږمه قاعده:..... 147
- نهم فصل..... 147
- د جماع (کورواله) شرعي احکام او مسائل..... 147
- د جماع آداب..... 147
- فاحشو زنا کارو ته د خطرناکو پایلو خبرداری..... 151
- په زاني کې د زنا په وخت کې ایمان نه وي:..... 151
- د زناکار عمر لنډ وي:..... 151
- زناکاران به د اور په تنور کې پراته وي:..... 152
- د زنا اسباب:..... 152
- لواطت..... 153
- د لواطت د دنیا او آخرت سزا:..... 154
- په دنیا کې د لواطت کار سزا:..... 154
- څوک چې د ښځو سره لواطت کوي د هغه سزا:..... 155
- د آخرت سزا:..... 155
- توبه:..... 155
- د توبې د قبولیت درې شرطونه دی چې دې ته وایې نصوح توبه:..... 155
- د ښځې سره خلاف فطرت (لواطت) کول څه حکم لري؟..... 155
- استمناء (خپله انزال) څه حکم لري؟..... 156

- الاستمناء: 157
- د استمناء حکم: 157
- د غربي ديموکراسۍ حيوان صفتہ عمل 158
- دا چې شرمگا په ژبه څټي د حيواناتو څخه پس فطرتہ او د کافر قوم کار دی: 159
- د بې حجابہ، مخلوطو او نیمه برېنډو فلمونو کتل څه حکم لري؟ 162
- د شهوت او بدکاری د مخنيوي علاج څه دی؟ 164
- د شهواني انحرافاتو اسباب 165
- ۱- د ايمان ضعف او کمزورتيا 165
- ۲- د بدو او فاسقو خلکو ملگرتيا 165
- ۳- نامحرمو ته نظر کول 166
- د علاج اسباب 167
۱. د شهوت پرستی عواقب او خطرناکي پایلي پېرندل 167
- د بدې خاتمې څخه وېره کول 167
- ۲ - په پټه او ښکاره د الله نه وېریدل 167
- ۳- د حرام نظر څخه د سترگو ساتل 167
- ۴- د ښو کسانو سره ملگرتيا 167
- ۵- د نکاح کول 167
- ۶- د صبر اختیارول 168
- ۷- د بې کارۍ او فراغت څخه ځان ساتل 168
- لسم فصل 169
- د ښځې د احکامو په باره څلویښت حدیثونه 169
- یوولسم فصل 184
- مسلماني خورې د غرب د ښځو فریاد واوړه! 184
- د مصر د الاخبار جریده په دې هکله یو مضمون لري چې وائي: 184
- یو غربي لیکوال " جورج بالوشي هورفت " لیکي 184
- یو لیکوال چې " جیمز استورن " نومېږي داسې لیکي 185
- علامه سنوسي وائي 185

- امريڪائي داعيه (امنه شولتز) وائي 185
- فاطمه بنت عبدالله وائي 185
- لبناني ژورناليسته (مي شاهين) وائي 186
- خواني مرگ خوبونه: 187
- مأخذونه 190

تقریظ

إن الحمد لله، نحمده، ونستعينه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدًا عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله .

اما بعد : دغه کتاب چې (د مسلمانو خویندو احکام) په نوم نومول شوی دی فقیر بنده یې متعدد ځایونه ولوستل ، د قرآن ، سنتو او د دین د علماؤ د مؤثقو مراجعو په رڼا کې د ښځو د پاره داسې احکام پکې ترتیب او را ټول شوي دي ، چې لوستل او زده کړه یې د هر فامیل لپاره مهم ارزښت لري .
الله تعالی دې د دغه کتاب مؤلف ته د دغو دیني هڅو اجر ورکړي او الله تعالی ده ته نور توفیق هم ورکړي

این سعادت به زور بازو نیست
تا که نبخشد خدای بخشنده

مولوی محمد نبی غفره ولوالدیه

د حضرت ابي ابن کعب "رضی الله عنه" د مدرسې مدرس

تقریظ

الحمد لله وكفى والصلاة والسلام على النبي المصطفى وعلى آله وصحبه

اما بعد : د محترم ورور حمدالله "شاکري" دغه کتاب چې نوم یې د مسلمانو خویندو احکام دی ما فقیر تر یوې اندازې پورې مطالعه کړ ، واقعاً محترم ورور د ښځو په رابطه ډیر ګټور او مفید او په زړه پورې احکام د قرآن ، سنتو او د سلف صالحینو د اقوالو په رڼا کې نقل کړي دي .
الله (جل جلاله) دې محترم ورور ته دغه احساس لا نور هم زیات کړي او الله (جل جلاله) دې ورته دغه دیني هلې ځلې او کوښښونه ورته قبول کړي او الله (جل جلاله) دې ورته سبب د کامیابۍ د دارینو وګرځوي .

اللهم اغفرله و لوالديه و لمن ينفع بهذا الكتاب – آمین

فقیر مولوي محمدالله "حامد" وردګ
د حضرت بلال د جامع جومات امام

سریزه

إن الحمد لله، نحمده، ونستعينه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدًا عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين وسلم تسليمًا كثيرًا، أما بعد:

الله (جل جلاله) لره حمد او شكر دی چې د دغه مهم کتاب د لیکلو او چاپ توان یې را په برخه کړ او د هغه سبحانه و تعالی په فضل او مرسته مې تر سره کړ.

دغه کتاب چې د مسلمانو خویندو پر مهمو احکامو مشتمل دی لوستل او په ژوند کې یې عملي کول د کور د مسئلې او مسلمان بې لپاره ضرور دی ځکه:

لومړی دا چې: ښځه د ټولنې نیمایي برخه ده که ښځې ته دیني احکام ورسیري نو اصلاً به یو دیندار کورنۍ جوړیږي ځکه دینداره کورنۍ د متقیانو څخه تشکیلیږي او په ټولو خلکو کې د الله تعالی څخه ډیر هغه کسان وېرېږي چې شرعي علم ولري او په هغه باندې عمل وکړي.

دوهم دا چې: اکثره نارینه د ژوند په چارو کې مشغول وي د اهل عیال اسلامي روزنې ته یې چندان توجه نه وي.

دریم دا چې: په دغه کتاب کې ځنې داسې احکام بیان شوي دي چې د هغه په باره کې پوښتنه کول ځنو ته شرم او عار ښکاري که څه هم په شرع کې شرم نشته د ځان پوهول په کار دي خو شیطان به په همدې بې ځای شرم خلک توکه کوي او د یو ستر جرم مرتکب به گرځي.

څلورم: په دې کتاب کې د نن عصر ځنې معاصرو فسادونو ته هم اشاره شوې ده چې مسلمانان باید دغو فسادونو ته متوجه وي.

لنډه دا چې د مسلمانې بې بې اسلامي روزنه اصلاً د یوې کورنۍ او بالاخره د ټولنې اسلامي روزنه ده ځکه د انسان د سالمې تربیه لومړی مدرسه د مور غیر ده.

د دغه کتاب په ترتیب او لیکلو کې د خپل وس موافق د پوره دقت څخه کار اخیستل شوی دی د هرې جملې د پاره د اسلامي شریعت دلیل موجود دی او ددې کتاب په ترتیب کې د نړۍ د زیاتو معتبرو اسلامي منابع څخه استفاده شوې ده.

څرنگه چې دا کتاب د احکامو کتاب دی او زه پخپل علم کې ځان قاصر بولم نو ځکه مې هغه د دقیقې څېړنې د پاره د جیدو علماء کرامو هیئت ته هر یو ښاغلی (مولوي محمد نبي او مولوي

محمدالله (ته وړاندې کړ د هغوی مبارکانو څخه ډیره مننه کوم چې دغه کتاب یې ټکې په ټکې و څیرلو الله تعالی دې هغوی ته اجر عظیم ورکړي .

الله سبحانه و تعالی دې دغه عمل مبارک ، خاص د الله تعالی د پاره وگرځوي او الله تعالی یې د مؤلف کتونکي او ناشر د پاره صدقه جاریه وگرځوي او الله تعالی دغه کتاب د ټولو مسلمانانو د پاره یوه مختصره لارښوونه وگرځوي تر څو په اسلام کې د کورني ژوند آدابو او احکامو ته متوجه شي تر څو د دنیا او آخرت کامیابی او نیکبختی یې په نصیب شي .

و ما توفیقی الا بالله علیه توکلت والیه انیب

مؤلف: حمد الله شاکري حفظه الله

علم شرعي : الأكاديمية الإسلامية

علم عصري : انجنیري پوهنتون کابل

لومړۍ فصل

د اسلام نه مخکې د ښځې مقام

مخکې له اسلام څخه هدف د جاهليت دور دی، په هغه زمانه کې په ټوله نړۍ کې د جهل پرده پرته وه ښځو د نژادي تعصب په دور کې وخت تېرولو.

په ټوله نړۍ کې هغه که د روم امپراتوري وه او که د فارس امپراتوري او که د هند لويه وچه وه د ښځو پر وړاندې ظلم او تيري روان وو، قرآنکريم د نمونې د پاره د عربي ټولنې د ښځو حالت ته اشاره کوي چې هغه ټولنه چې د لور زېږېدنه به يې هم د شرم وړ بلله يو شمېر به يې ژوندۍ تر خاورو لاندې کولې تر دې حده چې مړې به شوې. او يو شمېر به يې په خورائ سره ساتلې، لکه څرنگه چې الله جل جلا له فرمايلي دي:

[وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ، يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ] (النحل: ۵۸، ۵۹)

ژباړه: (او کله چې د دوي کوم يوه ته د لور د پيدايښت خبر ورکړ شي نو مخ يې ټک تور، له قهره او غضب نه ډک وي. د هغه دې بد زيري له کبله چې پرې شوی له خپل قوم نه پټ گرځي او په دې فکر کې وي چې له سپکوالي سره يې وساتي او که ژوندۍ يې په خاورو ننه باسي).

همدارنگه الله تعالی فرمايلي دي: [وَإِذَا الْمَوْؤُودَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ] (التکویر ۸، ۹)

ژباړه: او کله چې ژوندۍ ځيني کړ شوي جينۍ نه وپوښتل شي، په کومه گناه وژل شوي يې؟.

خو ځنې هغه چې د ژوندۍ ځېنونو نه به په امن پاتې شوې د هغوی ژوند به خوار وو، هيڅ سېم او برخه به يې د نېرېدې خپلوانو په ميراث کې نه درلودله. که هر څو به متوفی د ډير مال او شتمنۍ درلودونکی هم وو، او بل دا چې ښځو به په ډېر فقر او تنگ لاسۍ کې ژوند تېرولو ځکه دوی د ميراث له مال څخه محرومه وې او ميراث تنها د نارينه وو مسلم حق گڼل کېده او همدارنگه نفقې او نورو ضرورياتو ته يې مناسبه پاملرنه نه کيدله حتی تر دې حده چې ښځينه هم د نورو اموالو په شان په ميراث کې وړل کېدې. ډېرو ښځو به د يوه شخص تر فرمان لاندې ژوند تېرولو، ځکه د ښځو په کولو کې د هغوي لپاره کوم معين شمېر او شرائط نه وو ټاکل شوي، د ښځو سختيو او مشکلاتو ته به يې هيڅ پاملرنه نه کوله.

يادونه: نن زمونږ په ټولنه کې هماغه د جاهليت د دور رواجونه او دودونه شته چې يو يې د ښځې مسلم حق تر پېښو لاندې کول دي يعنې هغوی ته د ميراث حق نه ورکول کيږي همدارنگه ځنې کسان هغوی ته خپل مهر نه سپاري.

په اسلام کې د ښځې مقام

کله چې د اسلام سپېڅلی دین راغی، د جاهلیت د وخت ټول ظلمونه له ښځو څخه لرې شول، د انسانانو په مینځ کې چې کوم ارزښت او اعتبار فطرتاً ورکړ شوی وو هغه بیرته ورته ورکړل شو ځکه چې هغه د انسانیت په شروع کې د نارینه شریکه ده لکه چې الله (جل جلاله) فرمایلي دي: [يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى] (الحجرات ۱۳).

ژباړه: ای خلکو! تاسې ټول مې له نر او ښځې نه پیدا کړي یاست.

ښځه په اسلام کې مور ده بی بی ده اسلام د ښځو سره د ښه سلوک کولو ډیر زیات ټینګار کړی دی. همدارنګه ښځه او نارینه د اعمالو په ثواب او عذاب کې شریک دي. لکه څرنګه چې الله (جل جلاله) فرمایلي دي:

[مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ] (النحل ۹۷).

ژباړه: هر چا چې ښه کار وکړ نر وي که ښځه، (خو چې) مسلمان وي، یقیناً هغه ته به پاک ژوند ورکړو او دوی ته به د دوی د ډیرو ښو اعمالو بدله ورکړو.

او فرمایي: [وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا] (التوبه ۷۲)

ژباړه: له دغو مؤمنانو نارینه او مؤمنانو ښځو سره د الله وعده ده چې دوی ته به داسې جنتونه ورکړي چې تر هغو لاندې به ویالې بهیږي او دوی به پکې تل اوسېږي.

او همدارنګه الله سبحانه وتعالی فرمایي:

[إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا] (35 الاحزاب).

ژباړه: یقیناً مسلمانان نارینه او مسلمانانې ښځې، مؤمنان نارینه او مؤمنانې ښځې، اطاعت کوونکي نارینه او اطاعت کوونکې ښځې، رښتني نارینه او رښتني ښځې، صبر کوونکي نارینه او صبر کوونکې ښځې، تواضع کوونکي نارینه او تواضع کوونکې ښځې، خیرات ورکونکي نارینه او خیرات ورکونکې ښځې، روژه نیونکي نارینه او روژه نیونکې ښځې، پاک لمنه نارینه او پاک لمنې ښځې، او هغه نارینه چه د الله تعالی ذکر زیات کوي او هغه ښځې چې د الله تعالی ذکر زیات کوي تیار کړی دی الله تعالی دوی (ټولو ته) مغفرت او لوی اجر (جنت).

لکه په دنیا کې چې نر او ښځه جوړې جوړې دي (نکاح) تر سره کوي همداسې په جنت کې به هم جوړې جوړې وي:

لقله سبحانه تعالى: [وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ] (البقره)

ژباړه: او دوی لره به هلته سپېڅلې جوړې په برخه وي او په هغه کې به تلپاتې وي.

همدارنگه الله (جل جلاله) ښځه وروسته د خاوند د مرګ نه د میراث د مال په شان ګڼل حرام ګرځولي او داسې یې فرمایلي:

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا] (النساء / ۱۹).

ژباړه: ای مؤمنانو! ستاسې لپاره رواه نه ده چې د زور له لارې ځان د ښځو وارثان ګرځئ او دا هم رواه نه ده چې هغوی ورېروئ.

د اسلام مقدس دین د ښځې د استقلال متضمن وګرځېد او نه دا چې هغه د میراث په ډول نورو ته پاتې شي بلکې د اصلي وارث حیثیت یې ورکړ، د نږدې خپلوانو د میراث په مال کې یې ورته خپل حق مقرر کړ.

الله (جل جلاله) فرمایي: [لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا] (النساء / ۷).

ژباړه: د نارینه وو په هغه مال کې برخه ده چې مور، پلار او خپلوانو یې پریښې دي او د ښځو هم په هماغه مال کې چې مور، پلار او خپلوانو پریښې دي برخه ده لږ پاتې وي که ډیر پکې ټاکلي شوي دي. همدارنگه الله (جل جلاله) فرمایلي دي: [يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ] (النساء / ۱۱).

ژباړه: د اولادونو د میراث په هکله الله پاک تاسې ته ښوونه کوي چې د نارینه برخه د دوه ښځو په انډول ده. (دا ځکه چې ښځې د نر په نسبت مالي مسئولیت نه لري او بل دا چې ښځه د دواړو طرفونو، پلارګنې او خاوند څخه میراث ورې نو ځکه یې د میراث برخه نظر نارینه ته کمه ده) همداسې شان د آیت تر آخره د ښځو د میراث په اړه راغلی دی، که هغه مور، لور، خور او یا میرمن ده.

همدارنگه مهر یې د ښځو حق ګڼلی خاوندانو ته یې لارښوونه کړې ده چې مهر باید خپلو ښځو ته ورکړي او هغه چې ښځې یې په خپله خوښه او رضایت سره ور ښي باک نه لري، په دې اړه الله (جل جلاله) فرمایلي دي: [وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا] (النساء / ۴).

ژباړه: ښځې ته خپل مېړونه په خوښۍ سره ورکړی که ښځې په خپله خوښه د خپل مهر څه برخه تاسې ته ښي نو خورا په خوند او بې له تاوانه يې وخورئ.

همدارنگه الله (جل جلاله) ښځه ته په مرتبه د خاوند د امير حيثيت ورکړی دی، د اولادونو سرپرستي او آمریت ور په غاړه شوی دی، لکه څرنگه چې رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي: «المرأة راعية في بيت زوجها، و مسئلة عن رعيتها».

(ښځه د خاوند په کور کې حاکمه او مسئوله ده، او د لاس لاندې کسانو پر وړاندې مسئوليت لري).

الله (جل جلاله) د ښځې د ژوندانه ضروريات لکه لباس، نفقه، استوګنځی او نور په نارینه باندې واجب ګرځولي تر څو په ښه ډول هغه ورته تيار کړي.

د مسلمانې ښځې پر وړاندې د اسلام د ښمنو دسېسې هغه څه چې نن ورځ د اسلام د ښمنان او هغه ډلګۍ چې د ښځو څخه د هغوي د کرامت او حقوقو د اخیستلو قصد لري:

نن ورځ د اسلام د ښمنان بلکې د انسانیت د ښمنان کفار، منافقان او تور زري غواړي د اسلام د مبین دین هغه عزت، کرامت، مصونیت کوم چې مسلمانو ښځو ته يې ورکړی له مینځه یوسي.

ځکه د اسلام د ښمنان کفار او منافقین غواړي چې ښځه فقط د دوي لپاره د ورانۍ یوه لاسي وسیله وي ورڅخه داسې یو دام جوړ کړي چې د هغې په وسیله ضعیف الایمانه او شهوت پرسته خلک دوکه او ښکار کړي. مطلب دا چې خپل جنسي غرایز ور څخه پوره کړي (د خپلو جنسي غوښتنو اور پرې مړ کړي).

دې مطلب ته په قرانکریم کې داسې اشاره شوی ده: [وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا] (النساء/ ۲۷).

ژباړه: الله غواړي چې ستاسې توبه ومي او د شهوتونو پسې مندې وهونکي غواړي چې تاسې په لویه پیمانه له لیارې کاره شئ.

همدارنگه کافران، منافقان او ځني ضعیف الایمانه مسلمانان غواړي چې ښځې دې په ټولنیز ډګر کې له نارینوو سره ګډ او مخلوط ژوند وکړي هغوی دې نیمه برېښ او شهوت پارونکې جامې اغوندي تر څو دغه شهوت پرستان د هغوی د کپ ژوند خبرو، ارتباطاتو او کتلو څخه خپل خوند واخلي، او یا د هغوي په وسیله خپلې نا پاکې او شومې موخې ترلاسه کړي.

په همدې وجه هغوی غواړي چې ښځې له کورونو د باندې ووځي او په ټولنيزو فعاليتونو کې له نارينه وو سره اوږه پر اوږه کار وکړي، يا په حيث د پايواز په روغتونونو کې د نارينه وو پايوازي وکړي، يا په الوتکو کې د خدمتگار دنده تر سره کړي، يا په مکتبونو او ګډو صنفونو کې د استاد او ښوونکي په حيث په مختلط ډول هلکانو او جينکو ته په درس ورکولو باندې مصروفه ووسېږي، يا په فلمونو کې د لوبغاړې په حيث ولوبېږي، يا د سندرغاړي په شان ترانې او سندرې ووايي، يا په بې حجابو او بې پردې شکل په رسنيو او د عامه ارتباطاتو په وسايلو کې په فتنه خپرونکي خبره او غږ باندې خلک د فتنو او فحشاء لور ته وهڅوي، او همدا ډول په ورځپاڼو او مجلو کې د ښايسته نجونو نيمه بربنډ عکسونه خپاره کړي تر څو د خپلو بې ارزښته او بې پنده مجلو مينه وال زيات کړي او د مجلو اخيستونکي زيات شي.

همدارنگه ډيري کارخانې، تجاران او د صنعت خاوندان له دغه شان عکسونو څخه د خپلو توکو د خرڅلاو او شهرت لپاره استفاده کوي، دغه عکسونو د خپلو توليداتو پر مخ چاپوي، نو له همدې امله د دغو غلطو اقداماتو په نتيجه کې ښځې له خپلو اصلي دندو څخه فاصله نيولي ده، د هغوي دنده چې په کور کې دننه ده هغه ځای خالي دی او خاوندان مجبوره دي چې د هغه خاليگا د ډکولو او د اولادونو د لويولو لپاره د پرديو خدمتگارو ښځو څخه استفاده وکړي د خپل کور د کارونو د تر سره کولو لپاره هغوي په مزدورۍ سره ونيسي چې په نتيجه کې بې شماره فتنې او فسادونه را منځ ته کېږي.

هغه کار چې ښځينه يې د خپل کور نه دباندې تر سره کوي که په لاندې بنسټونو او ضوابطو ولاړ وي څه باک نه لري:

1. داسې کار وي چې نارينه يې نشي تر سره کولای.
2. دغه کار د اصلي دندې وروسته وي چې اصلي او اساسي کاري يې د کور دننه کارونو تر سره کول دي (ښځه د کور دننه چارو مسئوليت لري او نارينه د کور څخه بهر کارونو مسئوليت لري).
3. دغه کار بايد د ښځينه وو په چاپيريال کې وي لکه د ښځينه وو زده کړه د هغوي درملنه او داسې نور. په داسې حال کې چې نارينه ورسره نه وي.
4. همدارنگه د ديني او شرعي احکامو د زده کولو په اړه نه تنها داچې مانع نه لري، بلکې په هره ښځينه باندې واجب ده چې د دين ضروري احکام زده کړي دا زده کړه بايد په کاملاً ښځينه چاپيريال کې وي او يا که دغه زده کړه په مسجدونو او يا د هغو په شان ورته ځايونو کې وي نو بايد د پردې تر شا او د نارينه څخه جلا وي، لکه څرنگه چې د حضرت محمد صلی الله عليه

وسلم په وخت کې به ښځینه وو په مسجدونو کې فعال حضور درلود او د هغوي د زده کړې د پاره به جلا ځای او ټولګي په نظر کې نیول شوي وو.

په اسلام کې د ښځې حقوق او دندې

د اسلام مقدس دین د نر او ښځې مساوات د انسانیت او بشري کرامت په دایره کې تضمین کړي دي.

د ښځې او نر تر مینځ چه په ځنو حقونو او دندو کې فرق ورکړشوی دی دا فرق د فطري اختلافاتو په نظر کې نیولو سره شوی دی چه دا اختلافات په قطعي توګه په ښځه او نر کې موجود وي.

د اسلام مقدس دین چه د ښځې او نر تر مینځ د حقوقو او دندو یا وظایفو کوم ویش کړی دی ډیر عادلانه، د هر اړخیز حکمت، مصلحت او د فطري جوړښت په نظر کې نیولو سره شوی دی. نر یا ښځه هغه وخت خپل اساسي وظایف په کامیابۍ سره ترسره کولای شي چه د فطري جوړښت مطابق وظیفه او دنده ور وسپارل شي. مثلاً ښځه نسبت نر ته د لوړ رحم، عاطفې او زړه سوي لرونکې ده نو ځکه ښځه د مور کیدلو لوړ قابلیت لري.

هغه مور وي چه کومه شپه یې اولاد نارام یا نا روغ وي ترسبا د خپل بچي لپاره شپه په رڼو سترګو سبا کوي آیا پلار به دومره حوصله وکړای شي؟ نه

اسلام مشري او قیادت یواځې د نر لپاره ټاکلی لفظه سبحانه تعالی: [الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ] (النساء ۳۴) ژباړه: سړي پر ښځو حاکمان دي له دې کبله چې الله ځېنې د دوی ته پر ځېنو نورو فضیلت ور کړی دی او له دې امله چې نارینه (د ښځو لپاره) خپله شتمني لګوي.

یعنې: نارینه ته د مشرۍ سپارلو حکمت دا دی چې: سړي د کور خرچ برداشت کوي، له نورو خلکو سره اجتماعي روابط لري او د خارجي حوادثو لپاره د قوي جسم لرونکی وي همدارنګه د حکومت مشري او قیادت هم د نارینه د پاره مناسب دی ځکه حکومت داسې یوه قوه وي چه د خلکو د حقونو ساتنه وکړای شي، عدالت قایم کړي. خو حکومت هغه وخت خپلو موخو ته رسیدلای شي چه حدود جاري کړي، مجرم ته سزا ورکړی د ظالم د ظلم مخ ونیسی.

یو خو دا چه دغه دنده د ظالم، جابر، بدمعاش او مجرم پر وړاندې مبارزه او د خلکو د حقونو ساتنه یوه درنه دنده ده د ښځې د فطري جوړښت سره مناسبه نده.

بل دا چه ښځه نسبت نر ته د رحم، عاطفې او زړه سوي په لرلو سره ددې ويره وي چه ښځه به د حدودو په جاري كولو او مجرم ته د سزا په وركولو كې پاتې راشي او د خپل رحم، او عاطفې له مخې به مجرم ته سزا ورنشي كړای. كله چه مجرم ته سزا ورنشي كړای نو هيڅ كله هم د امنيت راتگ او د خلكو د حقونو ساتنه نشي كيداي.

جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «لن يفلح قوم ولوا أمرهم امرأة»

يعنې: هغه قوم به كامياب نه شي د كوم قوم چې د مشرۍ او قيادت چارې يې د ښځې په لاس كې وي.

په نارينه د خپل اهل عيال نفقه فرض شوي ترڅو د نفقې گټلو لپاره د كور څخه بهر منډې تررې ووهي كله داسې وخت هم راشي چه په خپل ولس او سيمه كې كار او كسب نه پيداكيږي نو سړي لري لري ملكونو ته د نفقې گټلو لپاره سفر كوي، مسافري كوي آيا ښځه داسې كارونه كولای شي؟ سالم عقل نه هيڅكله داسې نشي كولای، نن زمان چه كوم سازمانونه د ښځې د حقونو او مساوات نارې وهي دغه شیطاني حلقې ادعا كوي چه مونږ د ښځې او نر تر مينځ برابري يا مساوات او د هغه حقونه غواړو.

دغوشیطاني حلقو ته په ځواب كې داسې وايو:

په اسلام كې اصلاً د نر او ښځې تر مينځ هيڅ فرق نشته كوم عبادات چه په نارينه لازمي دي هغه په ښځينه هم دي ولې كه ځنې حقوق يا عبادي فرقونه موجود دي هغه د فطري اختلافاتو په وجه دي لكه چه مخكې اشاره ورته وشوه. د ښځې خاوند جهاد ته ځي خو د كور او اولاد څارنه خپلې ميرمنې ته پرېږدي نو ښځه د جهاد په اجر او ثواب كې د سړي سره شريكه شوه.

نر او ښځه په حقونو او دندو كې (په كومو كې چه د فطري اختلاف په وجه فرق لري) هغه وخت مساوي كيدای شي چې د نر او ښځې فطري جوړښت سره مساوي شي آيا د ښځې يا نر فطري جوړښت ته څوك تغير وركولای شي؟ نه

نو د ښځې د فطري جوړښت خلاف دنده ورسپارل د ښځې پر فطري خواصو تجاوز نه دی؟ او دا د ښځې په حق كې ظلم نه دی؟ د ښځې د حقوقو او مساواتو داعيان د كور كار او د اولاد روزني او پالنې ته دنده نه وايي په داسې حال كې چه نن ورځ په نړۍ كې د انسانانو د تعلیم روزنې لپاره بی شميره مدرسي، مكاتب، پوهتونونه او نور علمي مراكز او ليلي لوی لوی انتظامات او مصارف په نظر كې نيول شوي دي.

آيا د انسان ابتدايي بدنې روزنې ته هم دنده نه وايي؟

پس الله تعالى د خپل پیدا کړې مخلوق په چارو ښه عالم او پوه دی.

[أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ] (الملك: ۱۴).

ژباړه: آیا هغه څوک نه پوهیږي چې پیدایښت یې کړی؟ او هغه له ډیرو پټو او باریکو شیانو څخه خبر دی.

مسلمانو خویندو!

پام کوئ چه ددې شیطاني حلقو د تبلیغاتو تر تاثیر لاندې رانشئ ستاسې دا ایماني دنده ده چه خپل حجاب وساتئ له بیګانه خلکو سره رابطه مه کوئ ستاسو همدا سنگر او ستر مسئولیت دی. پام چې سنگر موخوشې نه کړئ د ژوند تر پایه د کفري تبلیغاتو پر وړاندې خپل مبارزه جاری وساتئ.

د خاوند پر ښځه او د ښځې پر خاوند څه حقوق دي؟

پر خاوند باندې د ښځې حقوق

د ښځې په میړه باندې مالي حقوق دي لکه مهر، نفقه، استوګنځئ او نور مالي حقوق لکه عدل، ښه سلوک او ضرر نه رسول او داسې نور

اول- مالي حقوق

د ښځې په خاوند باندې مالي حقوق دي لکه مهر، نفقه او د استوګنځي ځای.

(الف) مهر:

مهر هغه مال دی چې خاوند یې د عقد نکاح په وخت خپلې ښځې ته ورکوي او دا د ښځې واجب حق دی پر خپل خاوند باندې قال الله تعالى: [وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً].

ژباړه: او ښځو ته د دوی مهر په خوښۍ او رضا ورکړئ.

که د نکاح د عقد په وخت کې مهر نه وي ټاکل شوی نو بیا مهر مثل ادا کیږي.

(ب) نفقه:

د اسلامي امت د علماؤ په دې باندې اتفاق دی چې د ښځې نفقه پر میړه باندې فرض ده، ځکه چې د نفقي پیدا کولو د پاره د کور څخه د باندې وتل د نارینه مسئولیت دی نه د ښځې او میړه به خپلې ښځې ته د اقتصادي توان موافق نفقه برابرې لېوالتیا وکړي و تعالى:

[وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ] (البقرة/ ۲۳۳)

ژباړه: او د ماشوم پلار به هغوی (مور او ماشوم) ته په ښه توګه خواړه او جامې ورکوي. او الله سبحانه وتعالی فرمایي: [لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ] (الطلاق/ ۷).

ژباړه: توانا خاوند ښايي د خپل توان په اندازه نفقه ورکړي او په هر چا چې روزې تنګه شوه، نو د هغه څه نه چې الله (جل جلا له) ورکړي دي نفقه دي وکړي. په سنتو کې راغلي دي:

وعن جابر: «أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال في خطبة حجة الوداع: ولهن عليكم رزقهن وكسوتهن بالمعروف» (رواه مسلم - ۱۲۱۸).

يعني: جابر رضي الله عنه روايت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په حجة الوداع کې وفرمايل: او د هغوی پر تاسې باندې دا حق دی چې هغوی ته به په ښه شان نفقه او د استوګنې ځای برابرې.

عائشه رضي الله عنها روايت کوي چه: «أنَّ هنداً بنت عتبة قالت: يا رسول الله إنَّ أبا سفيان رجل شحيح، وليس يعطيني ما يكفيني وولدي إلّا ما أخذت منه وهو لا يعلم، فقال: خذي ما يكفيك وولدك بالمعروف» (متفق عليه).

ژباړه: د عقبه لور (هند) وويل: اى رسول الله صلى الله عليه وسلم! ابوسفيان يو بخیل سړى دی، او ماته دومره شى چې د ځان او اولاد مې کفايت ورباندې وشي نه راکوي، مګر څه چې زه يې د هغه له مال څخه اخلم هغه ورباندې نه پوهېږي (په پټه يې اخلم)، رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: هغه څه چې د تا او ستا د اولاد د پاره کفايت کوي او اسراف پکې نه وي واخله ولو که هغه ورباندې پوه نه شي (ځکه د ښځې او اولاد نفقه پر خاوند واجب ده).

خپلې ښځې او اولاد ته د نفقي برابرولو د فضيلت په اړه جناب نبی کریم صلى الله عليه وسلم فرمايي:

«دِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَدِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ فِي رَقَبَةٍ، وَدِينَارٌ تَصَدَّقْتَ بِهِ عَلَى مِسْكِينٍ، وَدِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ، أَغْظَمَهَا أَجْرًا الَّذِي أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ» (رواه مسلم).

ژباړه: يو هغه دينار دی چې د الله (جل جلا له) په لار کې صدقه شي، بل هغه دينار دی چې غلام باندې مصرف شي، او بل هغه دينار دی چې په مسکين باندې صدقه شي، او بل هغه دينار چې پخپل اهل خرڅ شي، تر ټولو د هغه اجر زيات دی کوم چې د خپل اهل د پاره نفقه او خرڅ شي.

په پورته حدیث شریف کې د الله (جل جلاله) په لاره کې خرڅ، د غلام د آزادولو لپاره خرڅ او فقیرانو سره د کومک لپاره خرڅ کې غوره خرڅ د خپل اهل عیال لپاره خرڅ یا د نفقې د پاره مصرف ښودلی شوی دی.

بل حدیث کې راغلي: «إِذَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ». (بخاری: 55)

ژباړه: که څوک د ثواب په نیت پخپل اهل او عیال خرڅ وکړي د هغه دا نفقه کول صدقه شمیرل کېږي.

ج) مسکن (استوګنې ځای):

خاوند به خپلې ښځې ته د خپل اقتصادي توان موافق د استوګنې ځای برابروي چې حد اقل یې د ځانته اطاق برابرول دي، الله (جل جلاله) فرمایي: [أَسْكُنُوهُنَّ مِّنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تَضَارُّوهُنَّ] (الطلاق ۶).

یعنې: دوی په هغه ځای کې چې تاسې پخپله اوسېږئ د خپل وس په اندازې واوسوئ (د استوګنې ځای ور ته برابر کړئ) او دوی ته ضرر مه رسوئ.

۲- غیر مالي حقوق

د ښځې پر خاوند باندې غیر مالي حقوق لکه: د ښځو تر مینځ عدل، ښه سلوک او داسې نور

.....

الف) د ښځو تر مینځ د عدل ساتل:

که د شرایطو برابریدو په صورت کې کوم کس دوهم واده وکړي نو په نفقه، سلوک او مسکن کې به د هغوی تر مینځ عدل کوي.

ب) ښه سلوک:

خاوند به د خپلې بی بی سره تر خپله وسه نیک سلوک کوي او د هغې پر وړاندې به مهربانه چلند کوي قرآن کریم د میرمنې سره د ښه سلوک کولو امر کړی دی:

[وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا] (النساء ۱۹)

ژباړه: او له هغې سره په ښه طریقه ژوند تیر کړئ، بیا که هغه ستاسې (په څه وجه) خوښې نه وي نو کیدای شي چې یو شی ستا خوښ نه وي خو الله پاک په هغه کې (ستاسو) لپاره ډیره څه ښیګڼه ایښی وي.

نو یو انسان خو به خامخا یوه خالیگاه یا څه نیمګړتیا لري مثلاً که کومه ښځه په رنگ کې کمزورې وي نو کیدای شي بل اړخ ته یوه ډیره دینداره او نیک خویه وي چه د خپل خاوند د دنیا او آخرت د نیکبختۍ سبب وګرځي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خَلْقًا. وَخِيَارُكُمْ لِنِسَائِهِمْ» (ترمذي ۱۱۶۲، مشکاة المصابيح ۳۲۰۰).

ژباړه: د ایمان په اعتبار سره ستاسو کښې کامل ایمان واله هغه څوک دی چه د هغه اخلاق او خوی ښه وي او تاسی کې بهرین او غوره هغه دی چه د خپلی ښځی سره یی سلوک ښه وي.

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: «بَيْنَا أَنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُضْطَجِعَةً فِي خَمِيصَةٍ، إِذْ حَضَبْتُ، فَأَنْسَلْتُ، فَأَخَذْتُ ثِيَابَ حَيْضَتِي، قَالَ: «أَنْفِسْتِ؟» قُلْتُ: نَعَمْ، فَدَعَانِي، فَاضْطَجَعْتُ مَعَهُ فِي الْخَمِيلَةِ. (بخاری: ۲۹۸)

ژباړه: د مؤمنانو مور ام سلمه رضي الله عنها وايي: د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره په یوه چادر کې بیده وم چې حایضه شومه په کراره مې ځان بیرون کړ او د حیض جامې مې واغوستلې. رسول الله صلی الله علیه وسلم پوښتنه وکړه؟ ایا حایضه شوې؟ ومي ويل: هو بیا یې زه ور وغوښتم او له هغه سره په هماغه چادر کې بیده شومه.

مطلب دا چې د ښځې سره د حیض او نفاس په موده کې خوړل، څملاستل نور ټول دي یوازې جماع کول حرام دي د جاهلیت په دور کې به چې کله ښځې حایضې یا نفاسې شوې له هغې څخه به لرې کیدل او کرکه به یې ور څخه کوله.

ج) ښځې ته د ضرر نه رسول:

دا د اسلام اصل دی چې هیڅ څوک به چاته ضرر نه رسوي رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «لَا ضَرَرَ وَلَا ضَرَارَ فِي الْإِسْلَامِ» (رواه ابن ماجه).

یعنې: په اسلام کې ځان او بل ته ضرر رسول نشته.

ښځې ته به بدني، لفظي ضرر نه رسوي او د ښځې خپلوانو سره به داسې چلن نه کوي چې دا ورباندې وځوړي بلي نیک چلن به کوي.

د خاوند باید دې ټکې ته پام وي چې د ښځې د پاره پلارګنۍ خاص اهمیت لري او د ښځې د ډاډ، تسل او څو ورځو تیروولو همدا یوه دروازه ده. پام کوه دا دروازه د هغې پر مخ و نه تړي! پام کوه د هغوی سره بد چلن ونه کړي خو د ښځې د ځور او خفګان سبب شي.

په هغه صورت کې چې خدای مه کړه ښځه یې لاری ته بډې ووهي نو په ځنو حالاتو کې میړه چې د ښځې مشر او مسئول بلل کیږي د هغې د اصلاح د پاره څه لږ بدني تادیب کولای شي.

عن جابر بن عبد الله قال: قال صلى الله عليه وسلم في حجة الوداع: «فاتقوا الله في النساء فإنكم أخذتموهن بأمان الله واستحللتم فروجهن بكلمة الله ولكم عليهن أن لا يوطئن فرشكم أحدا تكرهونه فإن فعلن ذلك فاضربوهن ضرباً غير مبرح ولهن عليكم رزقهن وكسوتهن بالمعروف».

ژباړه: جابر رضی الله عنه وايي رسول الله صلی الله علیه وسلم په حجة الوداع وفرمايل: د ښځو په باره کې له الله (جل جلاله) څخه وويړېږئ تاسې هغوی د الله (جل جلاله) په امان اخیسې دي او تاسې ته د هغوی شرمکا د الله (جل جلاله) په کلمه حلال شوي او د تاسې په هغوی باندې دا حقونه دي چې هغوی به د تاسې فرشونه داسې چا ته نه غړوي چې تاسې یې بد گڼې (کوم څوک چې د تاسې خوښ نه وي هغه به یې اجازې کور ته نه ننېاسي او نه به د هغوی سره ناسته ولاړه کوي) که یې داسې وکړل نو هغوی ووهئ لږ وهل چې زخم کونکي نه وي او همدارنگه د هغوی پر تاسې باندې دا حق دی چې هغوی ته به په ښه شان نفقه او د استوګنې ځای برابرئ (رواه المسلم ۱۲۱۸).

په ښځه باندې د خاوند حقوق

الف) د میړه اطاعت کول:

الله (جل جلاله) نر پر ښځه باندې مشر او رئیس مقرر کړی ځکه چې د خپل اهل او عیال د پاره مالي مصارف پر غاړه لري د نارینه د مشرۍ او ریاست حکمتونه مخکې بیان شول.

الله جل جلاله فرمایي: [الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ] (النساء/۳۴).

ژباړه: سړي پر ښځو حاکمان دي له دې کبله چې الله (جل جلاله) ځنې د دوی ته یر ځینو نورو افضلیت او غوراوی ورکړی دی او له دې امله چې نارینه (د ښځو لپاره) خپله شتمني لگوي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «خير النساء من تسرك إذا أبصرت، و تعطيك إذا أمرت، و تحفظ غيبتك في نفسها و مالک» (طبراني - راوي عبدالله بن سلام)

ژباړه: د ښځو نیکه او ښه ښځه هغه ده چې کله هغې ته کورې تا خوشحاله کړي او کله چې هغې ته د څه امر وکړي هغه اطاعت کوي او کله چې ته غایب وي هغه ستا د کور او ځان ساتنه کوي.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي: «إذا صلت المرأة خمسها، و صامت شهرها، و حفظت فرجها، و أطاعت زوجها، قيل لها ادخلي الجنة من أي أبوابها شئت» (صحيح الجامع باسناد صحيح)

ژباړه: کله چې ښځه پنځه وخته لمونځ وکړي، د رمضان روژه ونیسي د شرمگاه ساتنه وکړي او د مېړه اطاعت وکړي هغې ته ویل کېږي له هرې دروازې دې خوښه وي جنت ته داخله شه.

(ب) د شهوت پوره کول:

د نکاح یو هدف دا دی چې نر او ښځه په مشروع ډول یو له بل څخه خپل شهوت پوره کړي، که خاوند له خپلې ښځې څخه شهوت پوره کول و غواړي نو ښځه به له ضرورت پرته د هغه څخه مخ نه اړوي، ضرورت لکه مرض چې هغې ته تکلیف رسوي، حیض، نفاس، احرام او روژه.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «إذا دعا الرجل زوجته لحاجته؛ فلتأته وإن كانت على التنور» (الترمذي ۱۱۶۰، صحيح الترغيب ۱۹۴۶).

ژباړه: کله چې خاوند خپله ښځه د خواش پوره کولو لپاره را وغواړي نو هغه لره راتلل پکار دي اگر که د تنور (ډوډۍ پخولو په کار مصروفه وي).

همدارنگه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «إذا دعا الرجل امرأته إلى فراشه فأبت فبات غضبان عليها لعنتها الملائكة حتى تصبح» (رواه البخاري - ۳۰۶۵) ومسلم - ۱۴۳۶).

ژباړه: کله چې مېړه خپله ښځه د کورواله (جماع) د پاره و بولي او هغه ور نه شي او خاوند په غصه کې شپه سبا کړي، ملائکي تر سبا پورې پر هغې باندې لعنت وايي.

(ج) د خاوند د اجازې پرته به بل څوک کور ته نه ننېاسي :

أبي هريرة رضي الله عنه وایي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «لا يحل للمرأة أن تصوم وزوجها شاهد إلا بإذنه، ولا تأذن في بيته إلا بإذنه» (رواه البخاري - ۴۸۹۹) او مسلم - ۱۰۲۶).

ژباړه: د ښځې د پاره رواه نه ده چې خاوند یې په کور کې وي او د خاوند د اجازې پرته نفلي روژه ونیسي، همدارنگه د ښځې د پاره جایز نه ده چې د خاوند د اجازې پرته څوک کور ته ننېاسي.

(د) د خاوند د اجازې پرته به له کور نه وځي:

عبدالله بن مسعود رضي الله عنه له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه روایت کوي چې فرمایي: «إن المرأة عورة فإذا خرجت استشرفها الشيطان، وأقرب ما تكون من وجه زوجها وهي في مقر بيتها» (صحيح الترمذي وابن خزيمة، وابن حبان).

ژباړه: ښځه عورت ده، او کله چې د کور څخه بیرون وځي شیطان هغې ته زینت او ښایست ورکوي، او الله تعالی ته د نږدې کیدو تر ټولو غوره ځای کور کې پاتې کیدل دي.

هـ - التأديب:

څرنگه چې نر د کور مشر دی نو د خپل اهل عيال مسئول دی. خپل اهل عيال ته به په نیکو کارونو امر کوي او له بدو کارونو به یې منع کوي.

لقله سبحانه و تعالی: [وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا] (سورة طه).

ژباړه: اهل ته مو په لمانځه کولو امر کوه او خپله هم پرې کلک اوسه.

و قوله سبحانه و تعالی: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ]

(التحریم/۶).

ژباړه: ای مؤمنانو! خپل ځانونه او خپل اهل عيال له هغه اوڅخه چې خس یې خلک او تېري

دي وساتئ.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې: «كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، الْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا، وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ». (بخاری: ۸۵۳)

ژباړه: هر یو د تاسې راعي (شپون) دی او هر یو د تاسې د خپل رعیت (لاس لاندې کسانو) په برخه کې مسئول دی (د رعیت په اړه به له ده څخه پوښتنه کېږي). د ټولنې رهبر د خپل رعیت شپون او د خپل رعیت مسئول دی، سړی د خپل کور د اهل مسئول دی، ښځه د میړه په کور کې د خپل اولاد شپنه او مسئوله ده، خادم د مالک په مال کې شپون دی او په دغه باره کې مسئول دی.

که ښځه یا اولاد خدای مه کړه بې لاری ته مخ کړي نو د کور مشر ته دا جایزه ده چې هغوی ته بدني تأديب ور کړي.

لقله سبحانه و تعالی: [وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا] (النساء/۳۴).

ژباړه: او هغه ښځې چې د هغوی د بدخوبۍ څخه وېرېږئ نو (لومړی) دوی ته نصیحت وکړئ او که (په نصیحت سمې نه شوې) د خوب ځای یې جلا کړئ (او که په دې هم سمې نه شوې) و یې وهئ نو که غاړه یې کیښوده نو بیا پرې (د زیان رسولو لپاره) هسې حیلې او بهانې ورته مه لټوئ باور وکړئ چې الله پاک لوړ او لوی دی.

دا د میړه او کور د مشر مسئولیت دی چې خپل اهل عیال ته د دین ضروري احکام وښيي او همدارنگه هغوی ته په نیکو کارونو امر وکړي او له بدو کارونو یې منع کړي. (تفسیر ابن کثیر ۳۹۲/۴)

وقد ذكر الحنفية أربعة مواضع يجوز فيها للزوج تأديب زوجته بالضرب، منها: ترك الزينة إذا أراد الزينة، ومنها: ترك الإجابة إذا دعاها إلى الفراش وهي طاهرة، ومنها: ترك الصلاة، ومنها: الخروج من البيت بغير إذنه.

(د احنافو رحمهم الله په نزد بدني تادیب په څلورو ځایونو کې جایز دی: کله چې میړه د ښځې د زینت اراده ولري او هغه زینت او د ځان ښایسته کول ترک کړي، د خواهش پوره کول بلنه ورکړي دا هغه ترک کړي په داسې حال چې هغه پاکه وي، لمونځ نه کوي، او د خاوند د اجازې بغير له کور څخه وځي)

دوهم فصل

زینت او سینگار

فطري سنت

فطرت سنت عبارت دي له: ختنه (سنت کول)، د نامه لاندې او تخرگونو د وینستانو خریل، د بریتونو لنډول او د نوکانو پرې کول دي په دلیل د دغه حدیث شریف: «خَمَسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: الْإِسْتِحْدَادُ وَ الْخِتَانُ وَقَصُّ الشَّارِبِ وَتَنْفُ الْإِبْطِ وَتَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ» (بخاري-۵۸۸۹ او مسلم-۲۵۷) ژباړه: دا پنځه شیان د انسان د فطرت سنت دي: ۱- ختنه ۲- د نامه لاندې وینستو خریل ۳- د بریتو لنډول ۴- نوکونه پرې کول ۵- د تخرگونو د وینستانو اخیستل.

د نوکانو په پرې کول کې پاکې او ښکلا ده، حال دا چې په پرېښودلو کې یې د څیرونکو حیواناتو او کافرانو سره مشابهت دی، همدارنگه د پلټې کثافت او مکروبونو د جمع کیدلو سبب هم ګرځي او بیخونو ته یې د اوبو د رسیدلو مانع ګرځي، له بده مرغه ځېنې مسلمانې ښځې د کافرو ښځو نه په پټو سترگو تقلید کړی او دې دیني سنتو سره د نه بلدتیا له امله د نوکانو د اوږده پرېښودلو اقدام کوي.

داسې کول د سنتو خلاف عمل دی پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي چې: «فمن رغب عن سنتي فليس مني» (متفق علیه).

یعنی: څوک چې زما د سنتو څخه مخ اړوي هغه له ما څخه نه دی.

دوهم دا چې داسې کول د چهار پایانو او کافرانو سره مشابهت کول دي چې داسې کول حرام دي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې: «من تشبه بقوم فهو منهم» .

یعنې: څوک چې خپل ځان د کوم قوم سره تشبه کړي له هغوی سره به وشمیرل شي.

نو داسې کول د مسلمانې ښځې د پاره مناسب کار نه دی او نه هم دا د فطرت سلیمه غوښتنه ده بلکې د فطرت خلاف عمل دی.

همدا شان د تخرک ویښتان او تر نامه لاندې ویښتانو لري کول د ښځو لپاره سنت دي لکه په پورته حدیث شریف کې چې ذکر شول.

غوره دا ده چې په هر اونی کې خپل نوکان، د تخرگونو ویښتان او د شرمگاه ویښتان وخریل شي او که په هره اونی کې و نه خریل شي نو تر څلویښتو ورځو زیات پریښودل یې جایز نه دي.

د انس رضی الله عنه روایت دی چې وایي: «وقتَ لنا رسول الله صلى الله عليه وسلم في قص الشارب، وقلم الظفر، ونتف الإبط، وحلق العانة: ألا نترك شيئاً من ذلك أكثر من أربعين ليلة».

یعنې: پیغمبر صلى الله عليه وسلم مونږ ته د بریتونو لنډولو، نوکونو، د تخرگونو د ویښتانو خریل د نامه لاندې ویښتانو ویستلو په باره کې وخت تعین کړی ؤ چې د څلویښتو (۴۰) ورځو پس یو هم باقی نه شي.

ضروري مسائل:

په نوکانو باندې رنگ ناخن وهل څه حکم لري؟

ځواب: د نوکانو پرېولل په اوداسه او غسل کې فرض دي د ضرورت څخه علاوه د داسې شي استعمال چې اندام ته اوبه و نه رسیږي اودس او غسل نه صحي کیږي یعنې اودس او غسل هغه وخت صحي دی چې دغه شيان له نوکانو څخه لرې شي فتاوي عالمکيري لیکي: اولزق باصل ظفر طیس یابس او رطب لم یجز.

یعنې: کچېرې په اصل نوک پورې وچه یا لنده خټه مویښتي وي نو پر هغه باندې صرف د اوبو تېرېدل کافي نه دي (فقه حنفي ابوالمختار ص ۴۷۷).

پوښتنه: د تخرگونو او شرمگا د ویښتانو لري کول د موی برد کمیایوي مادي په وسیله جایز دي؟

هو باک نه لري ځکه د ددې ویښتانو د لري کولو څخه مقصد د نظافت ساتل دي ، یعنې د ویښتانو د لري کولو لپاره د اوسني کمیایوي درملو استعمال جایز دی (فتاوی البلد الحرام ۱۲۷، ۱۲۸/۵)

د حیض او نفاس په موده کې د نوکانو لنډول او د تخرگونو، شرمگاه د وینستانو خریل وېال لري او که ؟

نه هیڅ باک نه لري ځکه په دې اړه د منع هیڅ شرعي دلیل وجود نه لري. (شبكة الإسلامية مرکز الفتاوي رقم الفتوى: ۱۵۹۰۵)

د ښځې د سر د وینستانو احکام

اول صورت : د وینستانو خریل

باید چې هره مسلماننه ښځه د خپل سر وینستان پرېږدي د ضرورت نه بغير د وینستو خریل حرام دي.

په دلیل د دغه حدیث شریف: «نهې رسول الله صلی الله علیه وسلم ان تحلق المرأة راسها» (رواه الترمذي و نسائي).

ژباړه: رسول الله صلی الله علیه وسلم ښځې ته د وینستانو د خریلو نه منع کړي ده.

هر کله چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم نه د یوه شي په باب د نهې کلیمه روایت شي بې له دې نه چې کوم معارض (مخالف) ونه لري په معنی د حرام والي ده.

ملا علي قاري الأفغاني په کتاب د (المراقبة شرح المشكاة) کې ویلي دي: قوله: «ان تحلق المرأة راسها»، یعنی: د ښځې د پاره د سر د وینستانو خریل منع دي (مجلة البحوث الإسلامية).

د سر وینستان په حسن او ښکلا کې ډېره ونډه لري لکه د نارینه وو لپاره چې په ږیره کې جمال او ښکلا ده.

دوهم صورت: د سر د وینستانو کمول

که چېرې د سر د وینستانو په کمولو کې یې موخه آرایش نه وي او د وینستانو ساتنه ورته ستونزمنه وي یا دا چې د سر وینستان یې ډیر اوږده وي او نظافت ساتل یې ورته سخت وي نو په داسې حالاتو کې یې کمول څه پروا نه لري چې د ضرورت په اندازه یې لنډ کړي. لکه څنګه چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم ځېنې بیبيانو د هغوی صلی الله علیه وسلم د مرګ نه وروسته همدا ډول کول ځکه چې هغوی د آن حضرت صلی الله علیه وسلم له وفات وروسته آرایش او سینګار کول په بشپړ ډول ترک کړل او هیڅ اړتیا یې د سر د وینستانو اوږدولو ته نه درلوده.

که چېرې د ښځې موخه د سر د وینستانو د لنډولو څخه د کفارو ښځو او نارینه وو سره مشابهت او تقلید وي نو بې له شکه دغه کار حرام دی.

په دلیل د دغه حدیث شریف: «لعن الله من المتشبهين بالنساء و المتشبهات بالرجال».

و جاء في الدر المختار :

و فيه (المجتبى) قطعت شعر رأسها أثمت و لعنت، و زاد في البزازیة: و ان كان باذن الزوج لأنه لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق.

(الدر المختار مع لرد: ۲۸۸/۵).

ژباړه: په حديث شريف كې راغلي چې الله تعالى پر هغو نارينه لعنت كړې چې د ښځو په خير ځان جوړوي او په هغو ښځو چې د سړيو په خير ځان جوړوي. ځكه نو د سر د ويښتانو لنډول او پرې كول كناه او لعنت دى، په بزازیه كې راغلي كه د خاوند په اجازه هم وي جايز نه دى ځكه د كناه په كار كې د هيڅ چا اطاعت واجب نه دى.

د عربستان پخوانى مفتي شيخ محمد ابراهيم پخپل كتاب مجموع فتاوي كې ليكي:

د ويښتانو لنډولو رسم او رواج چې په ډېرو اسلامي هيوادونو كې شتون لري دا طريقه او عادت د فرنگيانو ښځو دى او په بشپړ ډول د مسلمانو ښځو د عرف او عاداتو مخالف عمل دى او دا د هغه انحرافاتو له ډلې څخه دى چې له بده مرغه زمونږ په دين، اخلاقو او د ژوندانه په ډېرو نورو چارو كې يې هم نفوذ كړي دي وروسته له دې په ځواب ددې حديث كې «وَكَانَ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْخُذْنَ مِنْ رُءُوسِهِنَّ حَتَّى تَكُونَ كَالْوَفَرَةِ».

داسې وايي: د رسول الله صلى الله عليه وسلم مباركو ميرمنو د آن حضرت صلى الله عليه وسلم د وفات وروسته د سر ويښتان لنډول البته د ژوندانه په وخت كې به يې د خپل ځان سينگار كولو او غوره سينگار يې د سر ويښتان وو وروسته د آن حضرت صلى الله عليه وسلم له وفاته د هغوي لپاره ځانگړى حكم وو چې د ځمكې پر مخ هيڅ ښځينه د پاره هغه حكم نشته ځكه د رسول الله صلى الله عليه وسلم د مباركو ميرمنو د پاره د بل چا سره نكاح كول منع وو او هغوى د واده كولو څخه بالكل ناهلي وې هغوى د رسول الله صلى الله عليه وسلم د وفات په سبب ټول ژوند د عدت د دورې د تيرولو په شان وې چې د مرگ تر لحظې پورې محبوسې وې او د واده حق يې د هيچا سره نه درلود.

لكه څرنگه چې الله (جل جلاله) په دې اړه فرمايلي دي: [وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكَ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا] (الاحزاب ۵۳)

ژباړه: ستاسې لپاره دا نه ده روا چې د الله د رسول د پاره ستونزې جوړې كړئ او نه هم هيڅكله (در ته روا ده) چې د هغه له وفات وروسته د هغه ښځې په نكاح كړئ. بې شكه دا كار د الله پر وړاندې ستره كناه ده.

د سروینستانو څه ډول جوړول په کار دي؟

هرې ښځې ته لازمه ده چې د خپل سر د وینستانو ساتنه وکړي، نظافت یې وساتي، پاملرنه ورته وکړي د کوڅیو په ډول یې جوړ کړي مگر د ښځو لپاره روا نه ده چې د سروینستان د سر په وسط او یا د سر په څټ کې غونډ کړي.

نن ورځ ځینې مسلمانې ښځې د خپل سر وینستان په یوه طرف د سر کې غونډوي، یا یې د سر څټ ته راتولوي او یا یې د سر پاسنۍ برخې ته ټولوي او د اوبښ د بوکام په شان یې درولي وي په همدغه شکل سره فرنګۍ ښځې هم آرایش کوي.

مسلمانو ښځو! وروڼه داسې کول حرام دي په اړه یې سخت وعید راغلی دی.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «صنفان من أهل النار لم أرهما. قوم معهم سياط كأذناب البقر يضربون بها الناس. ونساء كاسيات عاريات، مميلات مائلات، رؤسهن كأسنمة البخت المائلة، لا يدخلن الجنة، ولا يجدن ريحها. وإن ريحها ليوجد من مسيرة كذا وكذا» (مسلم ۲۱۲۸).

ژباړه: په دوزخ کې دوې ډلې داسې دي چې تر اوسه ما نه دي لیدلې یو هغه ډله چې د هغوی په لاسونو کې د (غوايي د لکۍ په شان) قمچینه وي چې په هغې سره دوی نور خلک وهي دوهمه ډله هغه ښځې دي چې د جامو باوجود برېښې وي (نری او باریکې جامې اغوندي) چې خلکو ته به خپل مذموم حرکات ښکاره کوي د هغوی سرونه به د اوبښ د بوکام په شان وي دوی به نه جنت ته داخلېږي او نه د جنت خوشبوي له دومره دومره فاصلې څخه مومي.

ددې ډول ښځو مثالونه مونږ وینو چې تنګي جامې اغونډې چې د بدن د فتني ځایونه یې واضح ښکاري او دوی قصداً داسې کوي تر څو خلک خپل ځان ته جلب کړي، همدارنګه د اوبښ د بوکام په شان د وینستانو جوړولو مثالونه هم په عصري او پېښني ښځو کې وینو.

دغه ښځو د خپل هغه مهربان څښتن (جل جلاله) څخه مخ اړولی دی چې د ښځو سره یې د ښه سلوک کولو دومره ټینګار کړی دی چې نور گنجایش نه لري د زړیدلو نه واخله بیا تر مور کیدو پورې.

ښځه چې په حجاب او ادب کې څومره ښکلا لري نو هغه د هیڅ مسلمان نه پټه نه ده، او ښځه چې په بې حجابۍ، او بې ادبۍ کې څومره بده، سپکه او بې حیا معلومېږي نو د هغه هیڅ مثال نشته خو شیطان په دې سره فریب ورکوي چې ته ډیره ښه معلومېږي که نه هغه اصلاً ډیره بده او سپکه معلومېږي.

د وینستانو پیوند کول

لکه څنگه چې مسلمانې ښځې ته بغیر له ضرورت د وینستانو د خړیلو او یا لنډولو نه منع کړ شوې ده په همدې شان د وینستانو له پیوند کولو او یا له خپلو وینستانو سره نور وینستان وصلولو څخه هم منع شوې ده، په دلیل د دغه حدیث چې په صحیح بخاري او مسلم کې راغلي دي: «لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم الواصلة والمستوصلة».

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم لعنت ویلای دي پر هغه ښځه چې وینستان له نورو وینستانو سره پیوند کوي او همدا شان هغه ښځه چې دغه کار کوي) د «الواصله» څخه مطلب هغه ښځه ده چې خپل وینستان له نورو وینستانو سره پیوند کوي او د «المستوصلة» څخه مطلب هغه ښځه ده چې دغه د پیوند کولو کار تر سره کوي (آرایشگاه).

د لعنت او نفرت سبب یې دا دی چې دغه کار د فریب او دوکې یو ډول دی.

ضروري مسائل

د مخ لاسونو او پښو څخه د اضافي وینستانو لرې کول جایز دي؟

جواب: هو د ښځې د پاره د خاوند په اجازه د ورېځو پرته د مخ لاسونو، پښو د وینستانو لرې کول جایز دي.

(الفتاوي الهندية: ۳۵۸/۵، رد المحتار: ۲۶۴/۵، فتاوي رشیدیة: ۴۸۵، جدید فقهي مسائل)

د مصنوعي وینستانو ګنډل او ایښودل څه حکم لري؟

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته! دهیواد په زیاتره ولایاتو کې یو لړ کسان چې پر سر وینستان نه لري هغو ته پر سر وینستان کیښنوي مثلاً دا مصنوعي وینستان د نورو اصلي وینستانو سره ګنډل کېږي او یوه حصه چې د تندي حصه د سرینې په زریعه نښلوي ایا ددی وینستانو پر سرکول یا پیوند کول پخپل سر باندې د اسلام له نظره څنګه دي؟ او لمونځ او غسل ورسره کیږي که نه؟ منوراحمدی د کندهار نه

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

اول صورت د وینستانو کرل

کچیرې د چا وینستان د کوم مرض یا بله وجه تویي شي او یا یې د سر کومه برخه پکه وي نو هغه ته د عیب د مینځه وړلو د پاره دا جایز ده چې د سر د ځنو برخو وینستان وباسي او هغه په تویي شوې او پکه شوې برخه کې وکړي.

مجتمع فقه اسلامي او فتاوي البلد الحرام دې ته جواز ورکړی دی. تجوز زراعة الشعر لمن سقط شعره لمرض أو حادث، لأن ذلك من باب إزالة العيب ورد الأمر إلى ما خلق الله تعالى. جاء في قرار مجمع الفقه الإسلامي المنبثق عن منظمة المؤتمر الإسلامي المنعقد في دورته الثامنة عشرة في (ماليزيا) من 24 إلى 29 جمادى الآخرة 1428هـ، الموافق 9-14 تموز (يوليو) 2007م، بشأن عمليات التجميل، في بيان ما يجوز منه: "يجوز شرعاً إجراء الجراحة التجميلية الضرورية والحاجية التي يقصد منها: أ- إعادة شكل أعضاء الجسم إلى الحالة التي خلق الإنسان عليها لقوله سبحانه: (لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ) [العلق: 4].

همداسې پوښتنه له فتاوي البلد الحرام څخه هم شوې ده:

سوال: دلته په امريکا کې د کومو کسانو چې وينستان توييري هغه برخه چې پکه شوی وي وينستان پکې کړې په دې صورت چه د شا د طرف نه وينستان اخلي او د مخې په طرف کې (کوم ځای چې پک شوی وي) هلته وينستان کړې ايا داسې کول جايز دي؟

ځواب: هو دا کار جايز دی ځکه دا کار ددې د پاره دی تر څو عيب ورک کړي او د سينگار يا د الله تعالى په خلقت کې اضافه والی نه دی.

بلکې دا د هغه څه مينځ ته راوړل دي چې کم شوی دي او دا د عيب له منځو وړلو په مثال دی، په بخاري شريف کې د دريو کسانو قصه ذکر شوی ده چې يو د هغوی پک وه او ويل به يې زه دا خوښوم چې الله تعالى ما ته وينستان راکړي، هغه وخت پريښتې لاس ورباندې کش کړ او الله تعالى هغې ته ښايسته وينستان ورکړل (بخاري) دا تقريباً يو ه مشهوره قصه ده.

فتاوي البلد الحرام- کتاب الدعوة (٢٠٥ / ٧٤-٧٥)

دوهم صورت د مصنوعي وينستانو وصول

په دې مسئله کې د معاصرو علماؤ تر مينځ اختلاف دی چې ځېنې فقهاء يې په جواز قائل دي په دې شرط چې وينستان له داسې مادې څخه جوړ وي چې هغه پاکه وي، کيمياوي مواد يې مضر نه وي، د ضرورت د پاره وي نه د پيشن او سينگار.

مگر ځېنې علماء يې بياردوي د هغوی دليل دا دی چې د مصنوعي وينستانو لکول د «بالوصل المحرم» کوم چې په اسلامي شرعيت کې حرام دی مشابهت لري.

إذا لم تمكن زراعة الشعر الطبيعي كما هو الحال في السؤال، فلا حرج في زراعة الشعر الصناعي بشرط أن يكون مصنوعاً من مادة طاهرة، وألا يترتب عليه ضرر يزيد على الضرر الحاصل. وقد ذهب بعض الباحثين إلى تحريم زراعة الشعر الصناعي، وعللوا ذلك بأنه شبيه بالوصل المحرم، لأن

الشعر الصناعي يبقى كما هو ولا ينمو، وفيه تتحقق بعض علل النهي كالتدليس وتغيير خلق الله، ولما يترتب عليه من الضرر. (موقع الاسلام السؤال جواب)

او دا چې په سوال کې ورته اشاره شوې ده چې له نورو ويښتانو سره ګڼډل کېږي او سريښ ور باندې وهي په دې اړه پوره معلومات نه لرو.

و الله سبحانه وتعالى اعلم.

د ورځو ايستلو، خال وهلو احکام

د ورځو د ويښتانو ايستل د مسلمانې ښځې لپاره حرام دي. دغه کار که په هر شکل سره صورت ونيسي لنډول وي او يا ايستل وي دغه ټول حرام دي همدارنګه د ښايست او زينت د پاره د غاښونو سوانول په غاښونو کې فاصلې جوړل حرام دي او همدارنګه خال وهل حرام دي.

او په داسې کسان د الله (جل جلاله) لعنت دی:

«لعن الله الواشمات والمستوشمات والنامصات والمتنمصات والمتفلجات للحسن المغيرات خلق الله» (رواه بخاری).

ژباړه: الله تعالى لعنت کړی څوک چې خال وهي او هغه چې د خال وهلو خيال وکړي، او هغه څوک چې وروځې نری جوړوي او هغه چې د وروځو د نری جوړولو خيال کوي، او هغه څوک چې د زينت او ښايست لپاره د غاښونو تر منځ فاصلې جوړوي دا هغه کسان دي چې د خدای (جل جلاله) په خلقت کې تغير راوړي.

د لعنت کليمه د سختې کبیره ګناه د پاره استعمالېږي چې په دغه نا رواه فيشن او سينګار کې ناروا سينګار کوونکي ښځه او آرايشگاه دواړه شامل دي.

په اصل کې دغه کار د الله (جل جلاله) په پيدايښت کې تغير راوستل دي چې داسې کول حرام دي.

له بده مرغه نن ورځ ډيرې ښځې په دغه خطرناک مرض او کبیره ګناه باندې اخته دي، تر دې حده چې د ورځو ايستل يې د ورځنيو واجباتو يو جز ګرځولی دی. خو که داسې وي چې خاوند خپلې ښځې ته د ورځو په ايستلو امر وکړي نو ښځې ته نه ده رواه چې د خپل خاوند امر پر ځای کړي ځکه چې دا په ګناه کولو باندې امر کول دي او د ګناه په کار کې د هيچا اطاعت کول جايز نه دی.

د ويښتانو، لاسونو او پښو رنگول په ښکريزو

د ښځې د پاره په ښکريزو باندې د لاسونو او پښو رنگول جايز دي په دليل د دغه حديث شريف:

له عائشه رضي الله عنها نه روايت دی چې: «أومت امرأة من وراء ستر بيدها كتاب إلى رسول الله -

صلی الله علیه وسلم- فقبض النبي -صلی الله علیه وسلم- يده، فقال: ما أدري أيد رجل أم يد امرأة قالت: بل امرأة، قال: لو كنت امرأة لغيرت أظفارها، يعني بالحناء» (أبوداود والنسائي).

ژباړه: یوې ښځې د پردې د شانې پخپل لاس سره رسول الله صلی الله علیه وسلم ته لیک ورکړ، آنحضرت صلی الله علیه وسلم خپل لاس مبارک بیرته کړ او وېې فرمایل: زه نه پوهیږم چه آیا دغه لاس د نر دی او که د ښځې، ښځې وویل: د ښځې لاس دی، رسول الله صلی الله علیه وسلم په ځواب کې وفرمایل: که چېرې د ښځې لاس وي نو خپل نوکان به یې په حنا (نکریزو) رنگ کړی وای. تشریح: ددې مبارک ارشاد څخه یو دا مطلب روښانه شو چه د ښځې د پاره د نکریزو استعمال جایز دی.

او بل دا چه د نوکانو رنگ ته اشاره یوه کنایه ده چه آیا د نارینه لاس به وي او که د ښځې د آنحضرت صلی الله علیه وسلم عادت شریفه دا وه چې ښځو ته یې لاس نه ورکولو کله به یې چې له ښځو سره بیعت کولو د لاس په وسیله به نه وو بلکې د خبرو په وسیله به وو.

همدارنگه د ښځې د پاره جایز ده چې خپل وینښتان په سره رنگ نکریزو رنگ کړي، مگر د وینښتانو په تورولو کې د مذاهبو د علماؤ تر مینځ اختلاف دی چې څېنې یې حرام، څنې مکروه او څنې یې د ښځې د پاره د زینت په مقصد رخصت بولي.

مگر اکثر وروستیو علماؤ یې په تحریم باندې فتوی ورکړي ده د هغوی دلائل لاندې احادیث دي:

امام نووي رحمه الله په رياض الصالحين کې يو مستقل باب د نارينه او ښځو د پاره د وینښتانو په تور رنگ رنګولو ممانعت په نوم لیکلی او په دې باب کې یې د مسلم شریف مشهور حدیث را نقل کړی دی چې: جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم د مکې د فتحې په ورځ د ابوبکر صدیق رضی الله عنه پلار ته وفرمایل: «غیروا هذا واجتنبوا السواد» (الصحيح المسلم)

یعنې: دا سپنوالی څه څیز سره (رنگ سره تبدیل کړئ) مگر توروالي نه ځان وساتئ (په تور رنگ یې مه رنګوئ).

هغه علماء چې په تحریم باندې یې قائل دي وايي چې په دې اړه د ابوداود او نسایي په یوه حدیث شریف کې سخت وعید ذکر شوی دی چې: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «سیکون قوم یخضبون فی آخر الزمان بالسواد کحواصل الحمام، لا یریحون رائحة الجنة». (رواه أبو داود، نسایي و سلسلة الصحیحۃ).

یعنې: په آخر زمان کې به داسې خلک وي چې دوی به تور رنگ لکوي، هغوی به د جنت بوی هم و نه ویني.

که څه هم ددې حدیث په سند کې د علماء تر مینځ اختلاف دی، خو اکثره معاصرو علماؤ صحیح بللی دی.

د امام ابوحنیفه رحمه الله په نزد د ویښتانو سره کول په نکړیزو باندې مستحب دي (فقهه علی مذاهب الاربعه).

مگر د نارینه د پاره د لاسونو او پښو رنگول په نکړیزو باندې مکروه دي ځکه چې په دې عمل کې د ښځو سره تشبیه ده

لرجل یکره له أن یخضب یدیه ورجلیه لما فیہ من التشبة بالنساء (فقهه علی المذاهب الاربعه).
د نکړیزو څخه مطلب هماغه د نکړیزو سور طبعي رنگ مراد دی تور رنگ منع دی هغه که د نکړیزو په نوم وي یا کومه بله ماده وي.

د ښځې د پاره د سرو او سپینو زرو د زبوراتو استعمال:

د ښځو لپاره د زبوراتو استعمال د علماؤ په اجماع سره جائز دی.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «حرم لباس الحریر و الذهب علی ذکور امتی و احل لاناھم». (الترمذي ۳۰۲/۱)

ژباړه: د ابریشمو او سرو زرو استعمال زما د امت په سړیو حرام دی او ښځو لپاره حلال دی.

مگر دا ورته جایز نه دي چې خپلې ګاني نامحرمه نارینه وو ته ښکاره کړي

لقوله تعالى: [وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا] (النور ۳۱)

ژباړه: او خپل سینګار دې نه ښکاره کوي پرته له هغه چې خپله څرګند شي.

او فرمایي: [وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ] (النور).

ژباړه: هغوی دې خپل سینګار او ځان جوړونه نه ښکاره کوي خو میړونو یا پلرونو یا د میړونو پلرونو یا خپلو زامنو یا د میړونو زامنو (بنزیو) یا ورونو یا ورېرونو یا خوریانو یا سیالو ښځو یا خپلو مریانو یا خپلو هغو تر لاس لاندې نارینه و چې ښځو ته حاجت نه لري یا هغو ماشومانو ته چې تر اوسه لا د ښځو په عورات نه پوهیږي (دغو کسانو ته ښکاره کول پروا نه لري).

یعنې: بغیر له محرمو کسانو دې غیر محرمو ته خپل زینت او سینګار نه ښکاره کوي.

چې محرم عبارت دي له: خاوند، پلار، ورور، زوی، د بڼې زوی، د ورور زوی، د خور زوی. همدارنگه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: «ثلاثة لا تسأل عنهم: رجل فارق الجماعة وعصى إمامه فمات عاصياً، وأمة أو عبد أبق من سيده فمات، وامرأة غاب عنها زوجها وقد كفها مؤونة الدنيا فتبرجت بعده، فلا تسأل عنهم» (صحيح، أخرجه أحمد والبخاري في الأدب المفرد والحاكم).

ژباړه: د دریو تنو په باب پوښتنه مه کوه (چه عذاب یې ډیر سخت او دردونکی دی) یو هغه سړی چې د مسلمانانو اجتماع او ټولنه ترک کړي او د خپل شرعي امام او سرپرست څخه نا فرماني وکړي او په همدې حالت کې مړ شي، او هغه مینځه او غلام چې د خپل بادار نه تښتیدلی وي او په همدې حالت کې مړه شي، او هغه ښځه چې خاوند یې غایب وي (چیرې په سفر تللی وي) خو دې ته یې د ژوند ټول سهولتونه برابر کړي وي خو هغه په دې حالت کې تېر کوي پس په دې باره کې سوال مه کوه چې ددی کسانو عذاب درناک او سخت دی. تېر: بیکانه خلکو ته د زینت سینگار ښکارول. همدارنگه فرمایي:

أبو موسى أشعري رضي الله عنه روايت کوي چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: «إذا استعطرت المرأة فمرت على القوم ليجدوا ريحها فهي كذا وكذا، قال قولاً شديداً، وفي لفظ: فهي زانية» (حسن صحيح أخرجه أبو داود والترمذي والنسائي).

ژباړه: کله چه ښځه خوشبويي ووهي او د سړيو په ډلې تیریري تر څو د هغې دغه ښه بوی خلک حس کړي، پس هغه داسې او هغسې ده، ډیره سخته او شديده وينا او په بل لفظ پس هغه زناکاره ده.

پوښتنه: د ښایست د پاره پلاستيکي عملیات (جراحی) کولو حکم څه دی؟

ځواب: ښایست او سینگار په دوه ډوله دی

یو هغه ښایست دی چې د هغه په وجه عیب له مینځه وړل کیږي هغه عیب چه د کومې حادثې یا بل څه له وجې مینځه راغلی وي ورک کړي دا کوم باک نه لري.

په دلیل د دغه روایت چه رسول الله صلى الله عليه وسلم یو کس ته چه پوزه یې په جنګ کې پرې شوی وه اجازه ورکړه چه د سرو زرو یا طلا له پوزې څخه استفاده وکړي (أبوداود - ۴۸۸۶) او (الترمذی - ۱۷۷۰).

دوهم ډول: اضافي ښايست دی او دا ښايست د عيب ورکولو د پاره نه وي بلکه د ښايست د زياتولو د پاره تر سره کيږي دا حرام او نا جايز دی.

حکمه جناب رسول صلی الله عليه وسلم فرمايي: «لعن الله الواشمات والمستوشمات والنامصات والمتنمصات والمتفلجات للحسن المغيرات خلق الله» (رواه بخاری).

ژباړه: الله تعالی لعنت کړی څوک چه خال وهي او هغه چه د خال وهلو خيال وکړي، او هغه څوک چه وروځې نري جوړوي او هغه چې د وروځو د نری جوړولو خيال کوي، او هغه څوک چه د ډول او ښايست لپاره د غاښونو تر منځ فاصلې جوړوي دا هغه کسان دی چه د الله تعالی په پيداينې کې تغير راولي.

حکمه دا کار ددې د پاره تر سره کوي چه ښايست زيات کړي نه ددې د پاره چه عيب له منيځه يوسي.

(فتاوي العلماء البلد الحرام - مكة المكرمة)

د ښځو د پاره د پزې او غوږونو سوري کول جايز دي؟

گرانو او محترومو هيله ده چی د غوږونو او پزې د سوري کولو په اړوند که لږ راته روښانه کړئ چی روا دي او که نا روا ډېره مننه (عبدالله- کابل)

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

د ښځو د پاره د زبوراتو اچولو د پاره د پزې او غوږونو سوري کول جايز دي.

د فتاوي دارالعلوم ديويند څخه هم دا رنگه پوښتنه شوې ده چې: د ښځو پوزه او غوږونه سوري کول جايز دي او که نه؟

په ځواب کې ليکي: د بخاري او مسلم حديث شريف دی:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ وَمَعَهُ بِلَالٌ، فَظَنَّ أَنَّهُ لَمْ يَسْمَعْ النِّسَاءَ فَوَعَّظَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ بِالصَّدَقَةِ، فَجَعَلَتِ الْمَرْأَةُ تُلْقِي الْقُرْطَ وَالْخَاتَمَ، وَبِلَالٌ يَأْخُذُ فِي طَرَفِ ثَوْبِهِ. (بخاری: ۹۸)

ژباړه: ابن عباس رضی الله عنه روايت کوي: رسول الله صلی الله عليه وسلم د بلال رضی الله عنه سره د جومات څخه بهر شو او گمان یې وکړ چې ښځو به د هغه وعظ او ارشاد نه وي اوریدلی. نو هغوی ته یې وعظ وکړ او هغوی ته یې د صدقې ورکولو امر وکړ، ښځو د لښتو او کوتیو په ایستلو شروع وکړه او بلال رضی الله عنه هغه په خپل لمن کې جمع کولې.

د پورته حدیث شریف څخه د صحابه بیبیانو د غوړونو سورې کول او په هغه کې د زېورات اچول د جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم د زمانې نه ثابت شوی دي. او پاتې شوه د پوزې سورې کول په دې اړه په درمختار کې دي چې: قوله لم اره قلت ان كان مما يزین النساء به كما فی بعض البلاد فیها کثقب القرط.. و قد نص الشافعية علی الجواز (شامي ص ۲۷ باب حظر و اباحه).

پس ددې عبارت څخه د پوزې سوري کولو جواز هم معلوم شو.

(فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۱ ص ۷۵۵).

و الله اعلم و علمه اتم

دریم فصل

د حیض او نفاس احکام او مسائل

اول: حیض (میاشتنی عادت)

د حیض تعریف

حیض په لغت کې بهېدلو یا جریان ته وايي او په شرعي اصطلاح کې حیض عبارت له هغه وینې څخه دی چې د ښځې د رحم د داخل نه په ټاکلي وخت کې بغیر له هیڅ ډول مریضۍ او تکلیف رسېدلو څخه په طبعي ډول بهېږي. دغه وینه الله (جل جلاله) د بني آدم په ذات او صفت کې د ښځینه وو لپاره ایښي ده. دغه وینه الله (جل جلاله) د ښځې په رحم کې پیدا کړي ده تر څو د حاملګي په دوره کې د بچي لپاره غذا وي او وروسته د نوي ماشوم له زیږېدنې نه په شیدو باندې بدلېږي. نو کله چې ښځه نه حامله وي او نه شیدې ورکونکې نو دغه وینه بغیر له مصرفه پاتې کیږي نو په همدې علت سره په ټاکلو وختونو کې له بدن څخه خارجېږي چې حیض او یا میاشتنی عادت بلل کیږي.

د حیض عمر

هغه عمر دی چې ښځې ته په هغه کې میاشتنی عادت پیدا کیږي چې له نهه کلنۍ شروع تر پنځوس کلنۍ پورې دوام کوي.

د حیض موده

د حیض کمه موده درې ورځې او زیاته لس ورځې که له دریو ورځو کم او له لسو ورځو زیاته شوه نو هغه استخاضه (د حیض پشان مرض دی چې حکم یې داسې دی لکه: د وینې، باد او میتيازو جاريوالی، چې د هر وخت د پاره به جلا اودس کوي، یعنې: اودس په اوداسه به کوي او لمونځ به ادا کوي).

خبرداری: اسلامي شریعت زیاته موده لس ورځې ټاکلې ده، چې دا موده د هرې ښځې په عادت پورې اړه لري ځېنې په دریو ورځو، ځنې پنځو ورځو او ځنې په اوو او یا لسو ورځو کې پاکېږي بس د هر چا د عادت موافق هر وخت چې پاکې شي غسل به کوي او عبادت به شروع کوي، داسې نه چې پاکي په پنځو ورځو کې حاصله شوې وي او ښځه تر لسو ورځو نجسه ګرځي عبادت نه کوي په دې گمان چې د حیض لس ورځې پوره شي.

د حائضي احکام

۱ - کورواله یا جماع کول

د حیض په دوران کې ښځې سره کورواله یا جماع کول حرام دي. الله جل جلاله فرمایي: [وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يُطَهَّرْنَ فَإِذَا طَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ] (البقره ۲۲۲).

ژباړه: پوښتنه کوی له تا څخه (ای محمده صلی الله علیه وسلم!) د حیض د حکم نه، ووايه دوی ته چه دا یوگندگی ده، په حیض کې له ښځو لرې اوسئ ترڅو چه پاکې نشي مه ورنږدې کیږئ، کله چه بنی پاکې شی بیا ورسره یوځای شی.

نور نو یوځای ورسره آرام کول، ډوډی خوړل او نور ټول رواه دي، داسې نه لکه د جاهلیت په دوران کې چه له ښځې څخه د حیض او ولادت په دوران کې کرکه وشي.

بلکي هغې ته به د اکرام او عزت په سترگه کتل کیږي ځکه چې هغې د یوه بشر د زړیدو د پاره مرګوني قربانی ورکوي.

۲- حائضه ښځه باید د میاشتنی عادت په دوره کې لمونځ او روژه ترک کړي. د دغو عبادتونو تر سره کول ورته حرام دي ځکه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: «أليس إذا حاضت المرأة لم تصل ولم تصم» (متفق علیه).

یعنې: د حیض په موده کې د لمونځ او روژې ادا کول نشته.

کله چې حایضه ښځه پاکه شوه فقط د رمضان د مبارکې میاشتي د فرضي روژې قضایي به راوړي مګر د لمونځ قضایي نشته.

۳. د حایضي ښځې لپاره په قرآنکریم باندې بغیر له پردې څخه لاس ایښودل، د قرآنکریم تلاوت کول، جومات ته تلل او د حیض په موده کې د کعبې د طواف کول جایز نه دي (شرح البدایه ۱/ ۶۸).

۴- پروا نه لري چې ښځه په میاشتنی عادت کې اذکار او شرعي درودونه لکه تهلیل، تکبیر تسبیح او ادعیه ولولي او همدارنګه کولاي شي د سهار، ماسختن، ویده کېدلو او له خوبه د پاڅېدلو په وخت کې شرعي او مشروع اذکار او درودونه ولولي او دا هم څه پروا نه لري چې د حیض په موده کې اسلامي کتابونه مطالعه کړي.

(و لا بس لحائض و الجنب بقراءة و ادعیه.. و ذکر الله تعالى و تسبیح (تنویر الابصار مع الدر المختار ۱/ ۲۹۳).

و فی البحر رخص المس بالید الکتب الشرعیة (البحر الرائق ۱/ ۲۱۲).

- ۵- د حیض په موده کې سره، زیره، شنه او خاورینه هر رنگ وینه چې راغله دا ټول قسمونه د حیض وینه بلل کېږي غیر له سپینو وینو څخه. (شرح التنویر ۱/ ۲۹۷، فتاوی الهندیة ۱/ ۲۳)
- ۶- کله چې ښځه له حیض څخه پاکه شي غسل به وکړي او د لمونځ ادا کول به پیل کړي. پوښتنه: یوه ښځه څه ډول کولای شي د خپل میاشتني عادت د شروع او ختم دوره تشخیص کړي؟

ځواب: دغه دوره د وینې په قطعه کېدو سره پېژندل کېږي. د وینې قطع کېدل د وې نښې لري: اوله نښه: د وینې په قطعه کېدو پسې د سپین رنگې مایع خارجیدل چې په کچ ککړو اوبو ته ورته والي لري او یا د چرکې د هکې د سپینو په شان ده، ځېني وختونه یې رنگ سپین نه وي او ځینې وخت یې د ښځو د احوال په اختلاف سره رنگ تغیر کوي. دوهمه نښه: وچ والي، په داسې شکل چې ښځه یوه ټوټه او یا یوه اندازه پخته په خپل فرج کې ږدي، وروسته هغه را باسي او گوري چې هغه پخته وچه ده او که په وینه او یا ژیر او څر رنگې مایع باندې ککړه ده او کنه.

(فتاوی علماء البلد الحرام - مکه المکرمة).

دوهم. د استحاضې حکمونه

مخکې مو وویل چې د حیض کمه موده درې ورځې او زیاته موده لس ورځې ده کچېرې د حیض موده له دریو ورځو کمه یا له لسو ورځو زیاته شي مرض بلل کېږي. استحاضه ښځه د معذور حکم لري هغه به لمونځ ادا کوي د هر لمانځه د پاره به جلا اودس کوي روژه به نیسي او جماع کول جایز دي. و اقل الحيض ثلاثة ايام و ليالها و ما نقص من ذلك فهو استحاضة و اکثره عشرة ايام و الزائد استحاضة (شرح البداية ۱/ ۶۲).

دریم - نفاس (د ولادت دوره)

د نفاس تعریف:

نفاس عبارت له هغه وینې څخه دی چې له رحم څخه د بچي د زېږدلو یا تولد وروسته خارجېږي. دغه وینه په اصل کې هغه وینه ده چې د حمل نیولو په وخت کې د ښځې په رحم کې پاتې شوي ده. کله چې ښځه زېږون وکړي دغه پاتې شوي وینه یې په تدریج سره له رحم څخه بهیږي. همدا شان هغه

وینه چې مخکې له زیږون او د زیږون د نېمانو په شروع کېدو سره له ښځې څخه خارجېږي نو همدغه د نفاس او یا د ولادت د وینې په نامه باندې یادېږي.

فقهاوو ددې وخت مخکې له ولادت څخه دوې او یا درې ورځې مقید کړی دی غالباً د ولادت د درد په شروع سره شروع کېږي.

د نفاس موده: د فقهاؤ په اتفاق د نفاس زیاته موده څلویښت ورځې ده او د کمې مودې حد یې معلوم نه دی د ښځې په عادت پورې اړه لري.

خبرداری: ځېنې ښځې عادتاً تر څلویښتو ورځو مخکې پاکې شوې وي مګر په دې گمان چې زما څلویښتي نه ده پوره شوې غسل نه کوي او لمونځ نه ادا کوي چې داسې کول سخته گناه ده.

اسلامې شریعت د نفاس زیاته موده څلویښت ورځې ټاکلې ده او کمه موده یې نه ده معلومه چې ډیرې کمې ښځې څلویښتو ورځو ته رسیږي او د زیاتو ښځو د نفاس موده څلویښتو ورځو ته نه رسیږي بلکې د ځنو پنځلس ورځې، د ځنو شل ورځې، د ځنو پنځه ویشته یا پنځه دېرشو ته رسیږي چې دا موده د هرې ښځې په عادت پورې اړه لري خو هر کله چې پاکه شي فوراً به غسل کوي او عبادت به شروع کوي.

عن انس انه صلى الله عليه وسلم وقت للنفساء اربعين يوماً الا ان ترى الطهر قبل ذلك (ردالمختار ۳۰۹/۱).

او که د نفاس د وینو بهیدل تر څلویښتو ورځو زیات دوام وکړي نو هغه استحاضه گنل کېږي هغه به لمونځ او روژه نه پرېږدي (شرح التنوير ۳۰۹/۱)

په نفاس (زیږون) پورې تړلي حکمونه

د ولادت حکمونه د حیض یا میاشتنی عادت د حکمونو په څېر دي چې په لاندې ډول بیانېږي:

۱ - هغه ښځه چې نوی ماشوم یې زیږولی وي (د نفاس په موده کې) له هغې سره جماع او

یوځایوالي حرام دی، لکه څرنګه چې د حیضې ښځې سره یو ځای والی حرام دی.

۲. په هغه ښځه چې نوی ماشوم یې زیږولی وي (د نفاس په دوره کې) لمونځ کول او روژه نیول نشته.

۳. پر هغه ښځه چې د نفاس په دوره کې وي په قرآن باندې بغیر له غلافه لاس وهل، د قرآن کریم

تلاوت کول او جومات ته تلل، د کعبې طواف کول د حیضې ښځې د حکم په شان ورباندې حرام

دي.

۴. هغه ښځه چې د نفاس د ناروغۍ له وجې یې روژه قضا کړې وي د حیضې ښځې په شان ورباندې

د روژې قضایې راوړل واجب دي.

۵. پر ښځه باندې واجب ده چې د نفاس تر ختمېدو وروسته غسل وکړي لکه څرنګه چې د حیاضې ښځې د پاره د حیض تر ختمېدو وروسته غسل واجب دی.

د جنینو (د مور په کپه کې د حمل) احکام

مسلماننه ښځه په رحم کې د بچي په ساتنه باندې امینه ده هغه څه چې الله (جل جلاله) ستا په رحم کې پیدا کړي دي هغه ضایع نه کړي، الله (جل جلاله) فرمایي: [وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ] (البقره: 228).

ژباړه: او ورته حلال نه دي چې هغه څه پټ کړي چې الله (جل جلاله) د دوی په رحمونو کې پیدا کړي دي کچېرې دوی پر الله (جل جلاله) او ورځ د آخرت ایمان لري.

او همدانګه فرمایي: [قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ] (الانعام ۱۴۰).

ژباړه: یقیناً هغه کسان زیانمن شول چې په ناپوهۍ سره یې خپل اولادونه د جهالت له کبله ووژل.

او فرمایي: [وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا] (بني

اسرائیل ۳۱).

ژباړه: او د فقر له وېرې خپل اولادونه مه وژنئ، مونږ دوی او تاسې ته روزي در کوو، په رښتیا چې

د دوی وژل ستره ګناه ده.

د جنینو له مینځه وړل هغه که په هره طریقه وي رواه نه دي ځکه الله (جل جلاله) حاملې ښځې

ته په هغه صورت کې چې حمل ته تاوان رسیږي د روژې خوړل رواه کړی دي نو څنګه به د حمل له

مینځه وړل روا شي؟

د مور په کپه کې د جنین د قتل سزا

که چیرې جنین یا حمل د مور په کپه کې قتل شي دیت او کفاره به ادا کيږي.

که چا ښځه په خپته کې ووهله او جنین مړ شو یا د ډاکټر د دوا په وسیله یا بله طریقه جنین قتل

شي نو دیت به ادا کوي د جنینو دیت د څلورو واړو مذاهبو په اتفاق عبارت له (غرة) څخه دی

پنځه اوبسان یا د ښځې لسمه برخه دیت او یا پنځه سوه درهمه چې پنځه سوه درهمه ۱۴۸۸ ګرامه

سپین زرو سره برابر دي، دلیل دا حدیث شریف دی:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى فِي امْرَأَتَيْنِ مِنْ هَذَا

اِقْتُلْتَا، فَرَمَتْ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى بِحَجَرٍ فَأَصَابَ بَطْنَهَا وَهِيَ حَامِلٌ، فَقَتَلَتْ وَلَدَهَا الَّذِي فِي بَطْنِهَا،

فَاخْتَصَمُوا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَضَى أَنَّ دِيَّةَ مَا فِي بَطْنِهَا غُرَّةٌ عَبْدٌ أَوْ أَمَةٌ، فَقَالَ وَلِيُّ الْمَرْأَةِ

الَّتِي غَرِمَتْ: كَيْفَ أَغْرَمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ لَا شَرِبَ وَلَا أَكَلَ وَلَا نَطَقَ وَلَا اسْتَهَلَ؟ فَمِثْلُ ذَلِكَ يُطَلُّ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّمَا هَذَا مِنْ إِخْوَانِ الْكُفَّانِ». (بخاری-۵۷۵۸)

د امام ابوحنيفه رحمه الله او امام مالک رحمه الله په نزد کفار مستحب ده مگر د امام شافعی او امام احمد په نزد واجب ده.

د امام ابوحنفیه او امام مالک دلیل پورته حدیث دی چې په هغه کې دیت ذکر شوی دی ولی کفار نه ده ذکر شوې.

د سقط جنین (د نا تمامه بچي) احکام

که چېرې د مور له گېډې څخه حمل یا جنین ولویږي یا اولاد ضایع کړي نو دوه صورتونه لري: اول: کچېرې د جنین د بدن اندامونه لکه ویښتان، لاسونه، پښې و غیره څرگندیږي نو د نفاس حکم لري په ښځه باندې د نفاس احکام جاري کیږي.

دوهم: که چېرې د جنین اندامونه نه څرگندیږي نو د استحاضې حکم لري.

شرح التنویر لیکي که د وینې جریان درې ورځې یا تر هغه زیات دوام وکړي حیض بلل کیږي. والسقط ان ظهر بعض خلقه من اسبح او شعر ولد فتصیر به نفس، و ان لم يظهر شیء من خلقه فلا نفاس لها (فتاوی هندیة ۳۳/۱)

و المرئی حیض ان دام ثلاثاً و تقدمه طهر تام و الا استحاضه (شرح التنویر ۳۱۲/۱)
أن تكون المضغة مستكملة لصورة آدمي أو فيها تصوير ظاهر من خلق الإنسان، يد أو رجل أو نحو ذلك، أو تصوير خفي أو شهد القوابل بأنها مبدأ إنسان فحكم سقوط المضغة هنا أنه يترتب عليها النفاس وانقضاء العدة.

فتاوی اللجنة الدائمة (۴۳۴/۲۱-۴۳۸)

مسئله: کوم ماشوم چې د مور څخه مړ پیدا شي په هغه باندې د جنازې لمونځ شته او که نه ؟

نقیب الله — کابل

خواب

بسم الله الرحمن الرحيم

د جمهورو فقهاؤ (حنفيه ، مالکيه ، شافعيه) په نزد کچېرې د مور نه بچی پیدا شي او په هغه کې د ژوند آثار وي لکه : حرکات ، غبر ، ژړا او نور نو هغه ته به غسل ورکول کېږي او د جنازې لمونځ ورباندې ادا کېږي.

مګر که هغه مړ پیدا شوي وي چې د ژوند هيڅ اثار پکې نه وي نو هغه ته به غسل ورکول کېږي احتراماً به په توتې کې پېچل کېږي او په هغه باندې د جنازې لمونځ نه ادا کېږي.

جاء في الفقه الاسلامي وادلته / دوكتور وهبة زحيلي رحمه الله:

وقال الجمهور (الحنفية ، مالكية و شافعية) : يصلى على المولود إن ظهرت عليه أمارات الحياة. وعباراتهم ما يأتي:

قال الحنفية: إن استهل المولود سعي وغسل وصلي عليه، واستهلل الصبي: أن يرفع صوته بالبكاء عند الولادة، أو أن يوجد منه ما يدل على حياته بعد خروج أكثره. وإن لم يستهل غسل وسعي في الأصح المفتى به على خلاف ظاهر الرواية، ويدرج في خرقة إكراماً لبني آدم، ولم يصل عليه (فتح القدير ١/٤٦٥ ، الدرالمختار ١/٨٢٨).

ودليلهم حديث علي: أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول في السقط: «لا يصلى عليه حتى يستهل، فإذا استهل صلي عليه، وعقل، وورث، وإن لم يستهل لم يصل عليه، ولم يورث ولم يُعقل» (نصب الرأية ٢/٢٧٧ ، في فقه الاسلامي وادلته).

و الله سبحانه وتعالى اعلم

ضروري مسائل

په حیض کې د وینې بې نظمي

محترمه، که د یوې ښځې د حیض په وخت کې تغیر راشي چې دوه میاشتې کې یو ځل مریضه شي او ورسته په روژه کې یو ځل مریضه شي ورسته له دو ورځو بیا ښه شي مثلاً لس ورځې ښه وي بیا مریضه شي او داسې دوام وکړي نو سوال دا ده چې دا خو باید روژه وخوري ترهغه چې حیض تیر نه

کړي دا یوه ورځ یا دوه ورځې چې مریضه شوې او روژه یې خورلې ده آیا کفارو به نه پر واجبیږي که صرف قضا به راوړي او بس.

صیاد - افغانستان

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

که د ښځې عادت گډوډ شي نو د گډوډۍ او بې نظمۍ ټولې ورځې حیض حسابیږي، داسې چې دوه ورځې وینه راځي بیا دوه یا درې ورځې پاکه وي او بیا وینه راشي نو دا ټولې ورځې حیض دی د وینې د بې نظمۍ او گډوډۍ ورځې حیض بلل کیږي په دې موده کې به نه لمونځ کوي او نه به روژه نیسي. چې کله رمضان المبارک ختم شي د روژې قضایې به گرځوي. کفارو نشته ځکه دا د اسلامي شریعت حکم دی چې د حیض په موده کې دې روژه وخوري.

و اقل الحيض ثلاثة ايام و لياليها و ما نقص من ذلك فهو استحاضة و اكثره عشرة ايام و الزائد استحاضة (شرح البداية ۱/ ۶۲).

فاذ آرات بين طهرين دماً على عاداتها بالزيادة او نقصان او بالتقدم او التأخير او بهما معاً انتقلت العادی ايام دمها حقیقاً ... (هنديہ ج ۱ ص ۲۴).

او که د حیض موده له لسو ورځو زیاته شي مرض دی، لمونځ به ادا کوي او روژه به نیسي، په دې حالت کې د معذور حکم لري.

د حیض او نفاس په دروان کې د ځان مینځل څه حکم لري؟

په سلامونو او نیکو هیلو مو لمانځم. زما پوښتنه د نوي پیدا شوي ماشوم د څلویښتۍ د ورځو او شپو په باره کې د ځینو کړنو په باره کې ده.

هغه داسې چې ځینې ښځې دا عقیدې لري چې ځینی کارونه باید ترسره او ځینی نور یی باید لغوه شي لکه:

۱- د مور نه خبرول په کوم مړي او یا هم په کوم ژوندي، ځکه چې دوی وايي چې په هلك څلویښتي لویږي یعنی بیا ماشوم وده نکوي.

۲- د مور د ځان نه مینځل تر لسو لسو ورځو مخکې یعنی هره لسمه ورځ ځان مینځي، ځکه چې دوی وايي چې په هلك د مور څلویښتي لویږي یعنی بیا ماشوم وده نکوي او د مور شیدې کمیږي.

۳- د هلك له لمبیدا (لامبوولو) څخه وروسته مور نه غږیږي تر څو چې خپله غسل ونکړي.

۴- تر لسو شپو مور له ماښامه وروسته له کوتې څخه بیرون ته نه وځي، ځکه د دوی په عقیده چی بیا شیدې ورکېږي.

۵- او که په کوم هلک څلویښتي لويديځ وي نو هغه یا له سرو زرو او یا هم له خوشیو (د حیواناتو له مردارۍ) سره تلي (وزن کوی یې)، تر څو له څلویښتي خلاص شي. او داسی نور.....
زما په نظر خو دا خرافات دی.
آیا په شریعت کی په دې هکله څه شته او کنه؟ د ځواب په تمه مو (نجیب الله له کابله).
ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

دا ټول خرافات او توهم پرستي ده چې په اسلام کې هیڅ اصل نه لري.
اول: د حیض او نفاس په وخت کې غسل کول د نظافت ساتل دي او اسلام د نظافت پر ساتلو ډیر ټینکار کړی دی.

جاء في الفتاوى الاسلام ويب: فلا صحة أبدا لمثل هذه المعلومة، بل على العكس فإن النظافة ضرورية في فترتي النفاس والحيض نتيجة زيادة إفرازات الجسم والعرق، والتي تزداد في هاتين المرحلتين، ولا علاقة للسرطان من قريب أو بعيد بغسل الشعر، ولا بغسل الجسم.
دوهم: نفع او ضرر رسول يوازي د الله (جل جلاله) له جانبې دي د څلویښتي د بد او سپره گڼلو عقیده د جاهليت د وخت منحوسه عقیده ده چې هغه وخت خلکو حائضه او نفاسه ښځه نجسه او بده گڼله د هغوی سره به یې ناسته او ولاړه نه کول.

د اسلام په مقدس دین کې دغه ډول عقائد ټول مردود دي د حیض دوره د حمل د پاره د رحم تیاری او د نفاس دوره د یوه بشر د پیدایښت دوره ده چې ښځې د الله (جل جلاله) د یوه بنده د پیدایښت د پاره مرکوبي قربانی ورکړی وي، هغه بده، نجسه او سپره گڼل د جاهليت عقیده ده.

بلکې د هغه د پاره لمونځ، روژه او جماع د مرض او ضرر په وجه معاف شوي دي.
نفع او ضرر رسول يواځې د ستر څښتن تعالی (جل جلاله) کار دی او بس لقوله تعالی: [قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ] (الاعراف ۱۸۸).

ژباړه: ووايه (ای محمده! دوی ته) چه زه ځان ته د نفع او ضرر رسولو واک نه لرم مگر هغه څه چې اراده وفرمائي الله.

د حيض او نفاس په دور کې د ښځې نه کرکه جاهلانه عقیده ده ځکه:

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: «بَيْنَا أَنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُضْطَجِعَةً فِي خَمِيصَةٍ، إِذْ حِضْتُ، فَأَنْسَلْتُ، فَأَخَذْتُ ثِيَابَ حِيضَتِي، قَالَ: «أَنْفِسْتِ؟» قُلْتُ: نَعَمْ، فَدَعَانِي، فَأَضْطَجَعْتُ مَعَهُ فِي الْخَمِيلَةِ» (بخاری: 298)

ژباړه: د مؤمنانو مور ام سلمه رضي الله عنها وايي: د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره په يوه چادر کې بیده وم چې حایضه شوم په کراره مې ځان بیرون کړ او د حیض جامې مې واغوستلې. رسول الله صلى الله عليه وسلم پوښتنه وکړه ایا حایضه شوې؟ ومي ويل: هو بیا یې زه ور وغوښتم او له هغه سره په هماغه چادر کې بیده شومه.

و الله سبحانه وتعالى اعلم

د حیض په دوران کې د قرآن کریم تلاوت څه حکم لري؟

د ان لاین اسلامي لارښود محترمو کارکوونکو ته اسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته! ایا یوه ښځه کولای شي چې د حیض په وخت کې د قرآن کریم تلاوت وکړي. ځیني علماء وايي چې په پرې پرې ډول سره یې تلاوت کولای شي بې له مسحه کولو څخه دا خبره تر کومه ځایه صحیح ده؟ (امید)

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

د جمهورو فقهاؤ په نزد حائضې او جنب ته جایز نه دي چې د قرآن تلاوت وکړي په دلیل د دغه حدیث شریف:

«لا تقرأ الحائض ولا الجنب شيئا من القرآن» (رواه أبو داود والترمذي).

همدارنگه د حایضې ښځې لپاره په قرآن کریم باندې بغیر له پردې یا غلاف څخه لاس ایښودل، د قرآن کریم تلاوت کول، جومات ته تلل او د حیض په موده کې د کعبې د طواف کول جایز نه دي (شرح البدایه ۱/ ۶۸).

د غلاف په اړه شرح البدایه لیکي: لا یمس المصحف الا بغلافه و غلافه ما یكون متجا فیا عنه دون ما هو متصل به کالجلد المشرز (شرح البدایه).

یعنې: بغیر له غلاف یا پردې څخه د قرآن مسحه کول جایز نه دي، غلاف داسې چې د قرآن کریم د اصلي جلد یا وقایې نه جلا وي او په هغه کې ایښودل شوی وي.

دا چې د قرآنکريم د تعليم او علم تجويد په باره کې د فقهاؤ څه نظر دی؟
حکيم امت اشرف علی تهانوي رحمه الله ليکي: کچيرې معلمه ښځه وي چې نجونو ته قرآنکريم ور زده کوي د هغه د پاره جايزه ده چې قرآنکريم د هجاء په شکل يا حرکاتو يا ټکو وښيي او يا يې که په روانی ور ته وايي بايد کلمه کلمه او هر لفظ قطع، قطع يعنې د قرآن لوستلو پر مهال يو آيت په يوه نفس باندې پوره نه کړي.

و اذا حاضت معلمة فينبغي لها ان تعلم الصبيان كلمة كلمة، تقطع بين كلمتين و لا يكره لها التهجى بالقرآن (فتاوى هندية ج ١ ص ٢٤).

همدارنگه ځنو معاصرو فقهاؤ د قرآنکريم تعليم بغير د مصحف له مسجې څخه جايز بللی دی.
لکه اللجنة الدائمة چې ليکي: د حائضې ښځې د پاره د قرآنکريم د تعليم او تجويد درس ورکول بغير د قرآن له مسجې څخه جايز دي.

أنه يجوز للحائض إعراب القرآن، وأنا أعلم المسلمات التجويد ويأتين إلي من أماكن بعيدة ويكون وقتهم محدودا، هل يحل لي أن أعلمهن التجويد وأصحح لهن بعض آيات من القرآن، أو أتلو لهن أثناء الحيض؟ وكذلك الحائض منهن تتعلم أم تنتظر حتى تتطهر، أفوتونا مأجورين، وأنا أقرأ من كتب التفسير المجزأة أثناء الحيض هل هذا جائز أم الأحوط الترك؟

يجوز لك أن تعلمي التلاوة والتجويد حال الحيض، لكن دون مس المصحف، وللحائض أن تمس كتب تفسير القرآن وتتعرف الآيات منها، في أصح قولي العلماء. وبالله التوفيق.

وصلی الله على نبينا محمد، وآله وصحبه وسلم. اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والإفتاء. و الله سبحانه و تعالى اعلم

که د حج په دوران کې ښځه حايضه شي

هر کله چې يوه خور حج ته لاړه شي او د عرفات په ورځ ورباندې حيض راشي نو دا خور به طواف او نور مراسم څرنگه مخکې وړي. (عبد الوكيل ملاخيل).

خواب

بسم الله الرحمن الرحيم

په دې باندې د ټولو فقهاء اتفاق دی چې حائضه ښځه به طواف نه ادا کوي په دليل د دغه حديث شريف: چې کله عائشه رضی الله عنها د حج په موقع کې حائضه شوه جناب رسول الله صلی الله عليه وسلم هغې ته وفرمايل: فاقضي ما يقضي الحاج، غير أن لا تطوفي بالبيت حتى تغتسلي (رواه البخاري - ٥٥٥٩)

ژباړه: پس د حج نور مناسک ادا کړه کوم چې نور حاجيان يې ادا کوي، بغير له طواف څخه طواف به نه ادا کوي مگر کله چې پاکه شي او غسل وکړي.

نو د جمهورو فقهاء په نزد کومه ښځه چې د طواف افاضه يا طواف رکن نه وروسته حائضه شي طواف يې صحي دی طواف وداع ساقطيري مگر که د طواف افاضه يا طواف رکن نه مخکې حائضه شي هغه به تر هغه پورې په مکه کې پاتې کيږي خو پاکه شي او غسل وکړي او وروسته به طواف کوي.

مگر که په مکه کې پاتې کيدل مشکل وي معاصرو فقهاء کرامو يې حل داسې ښودلی دی: حائضه ښځه به غسل کوي او توتې يا پمپر به اچوي په همدې حالت کې به طواف ادا کړي سعي به وکړي دا قول د احنافو او حنابله دی.

څرنګه چې د احنافو په نزد د طواف د پاره طهارت واجب دی شرط نه دی نو په دغه ښځه به دم لازم شي.

جاء في المناسك الحج بالمملكة العربية السعودية :

القول الثالث: وهو الراجح والله أعلم، أنها تغتسل وتحتفظ حفاظاً محكماً، وتتحرز مما يلوث المسجد، وتطوف على حالها. وتسعى بين الصفا والمروة إن لم تكن قد سعت. وهذا قول الأحناف والحنابلة. واختيار شيخ الإسلام وابن باز وابن عثيمين وغيرهم. ولكن هل يلزمها شيء بذلك؟ عند الأحناف يلزمها بدنة، إذ إن الطهارة للطواف ليست شرطاً بل هي واجبة، فمن طاف محدثاً أجزأه، وعليه بدنة للحنابلة، وشاة للحدث الأصغر.

همدارنګه علماء قطر مركز الفتاوي اسلام ويب ليکي:

فالطهارة شرط في صحة الطواف في مذهب جمهور العلماء، ومذهب الحنفية وهو رواية عن أحمد إلى أنها واجبة وليست بشرط، وأن من طاف على غير طهارة فإن عليه الدم. وقد تقدمت التفاصيل في الفتاوى التالية:

وعليه؛ فالأحوط للأخت السائلة أن تذهب إلى مكة فتطوف وتسعى وتحلل، فإن تعذر ذلك أو تعسر فعلها دم يذبح في مكة ويوزع على فقراء الحرم، مع الإشارة إلى أنه لا يجوز للحائض أن تمكث في المسجد، فعليك التوبة وعدم العودة لمثل ذلك. والله سبحانه وتعالى اعلم

د حیض په دوران کې د ښځې سره پرېوتل جایز دي؟

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته، خدای دې وکړي چه جوړ او روغ به یاست بعداً زما پوښتنه دا ده چې د حیض په وخت کې د ښځې سره پرېوتل او نور څه حکم لري، همدارنگه د شاه په طرف کې جماع کول څه حکم لري؟ (ذبیح الله)

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

اول: د حیض په وخت کې له خپلې بې بی سره جماع کول حرام دي.
قال الله تعالى: (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ) البقرة/222.

مکر د هغه سره یو ځای پرېوتل، او نور جایز دي

په دلیل د دغه حدیث شریف:

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: بَيْنَا أَنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُضْطَجِعَةً فِي خَمِيصَةٍ، إِذْ حِضْتُ، فَأَنْسَلْتُ، فَأَخَذْتُ ثِيَابَ حِيضَتِي، قَالَ: «أَنْفِسْتِ؟» قُلْتُ: نَعَمْ، فَدَعَانِي، فَاضْطَجَعْتُ مَعَهُ فِي الْخَمِيلَةِ. (بخاری: 298)

د ښځې سره لواطت او د شاه په طرف کې جماع کول حرام او داسې کس ملعون دی.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرماي:

«مَلْعُونٌ مَنْ أَتَى امْرَأَةً فِي دُبُرِهَا» (احمد-2/444، 479)، (ابوداود-2162)

ژباړه: څوک چې د شاه په طرف کې له خپلې ښځې سره جماع کوي ملعون دی.

او په یو بل روایت کې راغلي: «لا ينظرُ الله إلى رجلٍ جامعٍ امرأته في دُبُرِها» احمد (2/272، 344) او ابن ماجه (1923) او نسائی په "الكبرى" (9013، 9014) او ابن ابی شيبه (16811) او البانی په "صحيح ابن ماجه" (1560) هغه صحيح بللې دی.

ژباړه: الله تعالى به هغه کس ته د رحمت نظر ونه کړي چې له ښځې سره د شا په طرف کې کورواله وکړي.

و الله سبحانه وتعالى اعلم

په روژه کې د حیض د مخنیوي درمل کارول څنگه دي؟

سلامونه او نیکی هیلې، که کومه ښځه په روژه کې د قضایې د نه راوړلو په خاطر درمل استعمال کړي څه حکم لري. په درنښت مننه

بی بی ثنا
خواب

بسم الله الرحمن الرحيم

ددې درملو د کارول لپاره د الله تعالی د اطاعت د تعین د پاره څه وجه نه لیدل کیږي، ځکه حیض یو شی دی چې الله (جل جلاله) د آدم علیه سلام د لونو د پاره لیکلی دی یعنې یو فطري شی دی. په حجة الوداع کې عایشه رضی الله عنها د جناب نبی کریم صلی الله علیه وسلم سره د عمرې د ادا کولو د پاره ملګرې وه، کله چې مکې ته داخل شي په هغې باندې حیض راغی نو بی بی عایشې رضی الله عنها ژړل، رسول الله صلی الله علیه وسلم هغې ته وویل: ولی ژاړې هغې وویل: زه حیضه شومه، رسول الله هغې ته وویل: دا هغه څه دي چې الله تعالی د آدم د لونو د پاره لیکلي دي. یعنې مسلمانان به بی به په دې باندې خفګان نه کوي چې زما عبادت نیمګړی شو ځکه دواړه د الله تعالی حکمونه دي روژه نیول د الله تعالی حکم دی او د حیض په موده کې روژه نه نیول هم د الله حکم دی.

نو کله چې په روژه کې حیض راشي د الله تعالی په قدر دې صبر وشي او د حیض د مخنیوي درمل دې نه کاروي ځکه اوسنیو تحقیقاتو دا ثابته کړې چې که د حیض د مخنیوي او بارداری دوا وکارول شي نو په آینده کې به د رحم نظم ګډوډ کړی مثلاً د جنینو سقوط، د حیض د دورې بې نظمي چې کله به مخکې راځي او کله ورسته او یا د پاکۍ نه ورسته بیا د وینې جریان. نو په دې خاطر له دې ډول دوا څخه پرهیز ښه دی ځکه چې په حیض کې بې شمیره حکمتونه نغښتي دي که یې مخه ونیول شي شاید سخت ضررونه منځ ته راوړي. نو د حیض را تلل او نه را تلل پخپل واک کې نه بلکې د الله (جل جلاله) په واک کې دي چې یو فطري خواص دی.

لا نرى أنها تستعمل هذه الحبوب لتعينها على طاعة الله ؛ لأن الحيض الذي يخرج شيء كتبه الله على بنات آدم

لکه فتاویٰ معاصر الاسلام سوال جواب چې لیکي:

وقد دخل النبي صلى الله عليه وسلم على عائشة وهي معه في حجة الوداع وقد أحرمت بالعمرة فأتاها الحيض قبل أن تصل إلى مكة فدخل عليها وهي تبكي، فقال ما يبكيك فأخبرته أنها حاضت فقال لها إن هذا شيء قد كتبه الله على بنات آدم، فالحيض ليس منها فإذا جاءها في العشر الأواخر فلتنزع بما قدر الله لها ولا تستعمل هذه الحبوب وقد بلغني ممن أثق به من الأطباء أن هذه الحبوب

ضارة في الرحم وفي الدم وربما تكون سبباً لتشويه الجنين إذا حصل لها جنين فلذلك نرى تجنبها. وإذا حصل لها الحيض وتركت الصلاة والصيام فهذا ليس بيدها بل بقدر الله. (موقع الاسلام سوال جواب) و الله سبحانه وتعالى اعلم

د حيض په حالت کې د قرآن کریم د تعلیم ورکول جایز دي؟

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته!

زما یوه پوښتنه د حیض په باره کې ده چې ایا یوه ښځه کولای شی چې د حیض په موده کې د قرآن کریم زده کړه وکړي او یا هم قرآن کریم د یوې ټوټې یا د څادر په څنډه سره ونیسی؟ پوښتنه کونکې راته دا هم وویل چې د یوې استاذې نه یې اوریدلي چې د ثواب په خاطر یې نه شی تلاوت کولی مگر دا چې زده کړه یې کوي.

په اسلامي مینه - حیات هجران شیرزاد- سويډن

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

۱- د حایضي ښځې لپاره په قرآن کریم باندې بغير له پردې څخه لاس ایښودل، د قرآن کریم تلاوت کول، جومات ته تلل او د حیض په موده کې د کعبې د طواف کول جایز نه دي (شرح البدایه ۱/ ۶۸).

د غلاف په اړه شرح البدایه لیکي: لا یمس المصحف الا بغلافه و غلافه ما یكون متجا فیا عنه دون ما هو متصل به كالجلد المشرز (شرح البدایه).

یعنې: بغير له غلاف یا پردې څخه د قرآن مسحه کول جایز نه دي، غلاف داسې چې د قرآن کریم د اصلي جلد یا وقایې نه جلا وي او په هغه کې ایښودل شوی وي.

۲- پروا نه لري چې ښځه په میاشتي عادت کې اذکار او شرعي درودونه لکه تهلیل، تکبیر تسبیح او ادعیه ولولي او همدارنګه کولای شي د سهار، ماسختن، ویده کېدلو او له خوبه د پاڅېدلو په وخت کې شرعي او مشروع اذکار او درودونه ولولي او دا هم څه پروا نه لري چې د حیض په موده کې اسلامي کتابونه مطالعه کړي.

(و لا بس لحائض و الجنب بقراءة و ادعیه.. و ذکر الله تعالى و تسبیح (تنویر الابصار مع الدر المختار ۱/ ۲۹۳).

و فی البحر رخص المس بالید الکتب الشرعیة (البحر الرائق ۱/ ۲۱۲).

د جمهورو فقهاؤ په نزد جائزې او جنب ته جایز نه دي چې د قرآن تلاوت وکړي په دلیل د دغه حدیث شریف:

لا تقرأ الحائض ولا الجنب شیئا من القرآن) رواه أبو داود والترمذي.

۳- دا چې د قرآن کریم د تعلیم او علم تجوید په باره کې د فقهاؤ څه نظر دی؟

حکیم امت اشرف علی تهانوي رحمه الله لیکي: کچیرې معلمه ښځه وي چې نجونو ته قرآن کریم ور زده کوي د هغه د پاره جایزه ده چې قرآن کریم د هجاء په شکل یا حرکاتو یا ټکو وښيي او یا یې که په روانۍ ور ته وایي باید کلمه کلمه او هر لفظ قطع، قطع یعنې د قرآن لوستلو پر مهال یو آیت په یوه نفس باندې پوره نه کړي.

و اذا حاضت معلمة فینبغی لها ان تعلم الصبیان کلمة کلمة، تقطع بین کلمتین و لا یکره لها التهجی بالقرآن (فتاوی هندیه ج ۱ ص ۲۴).

همدارنگه ځنو معاصرو فقهاؤ د قرآن کریم تعلیم بغیر د مصحف له مسحې څخه جایز بللی دی. لکه اللجنة الدائمة چې لیکي: د حائضې ښځې د پاره د قرآن کریم د تعلیم او تجوید درس ورکول بغیر د قرآن له مسحې څخه جایز دي.

سمعت في (نور على الدرب): أنه يجوز للحائض إعراب القرآن، وأنا أعلم المسلمات التجويد ويأتين إلي من أماكن بعيدة ويكون وقتهن محدودا، هل يحل لي أن أعلمهن التجويد وأصحح لهن بعض آيات من القرآن، أو أتلو لهن أثناء الحيض؟ وكذلك الحائض منهن تتعلم أم تنتظر حتى تنظف، أفنونا مأجورين، وأنا أقرأ من كتب التفسير المجزأة أثناء الحيض هل هذا جائز أم الأحوط الترك؟

يجوز لك أن تعلمي الحيض التلاوة والتجويد حال الحيض، لكن دون مس للمصحف، وللحائض أن تمس كتب تفسير القرآن وتتعرف الآيات منها، في أصح قول العلماء. وبالله التوفيق. وصلى الله على نبينا محمد، وآله وصحبه وسلم. اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والإفتاء
و الله سبحانه و تعالى اعلم

که څوک سهواً د حیض په حالت جماع وکړي

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته، کرانه زه یو سوال لرم هغه دا چې که له چانه په سهوه کې جماع د حیض په حالت کې وشي یعنې د ښځې هم دا فکر وي چې حیض مې ختم شو وروسته بیا چې کله جماع وشي نو سړي ته پته لگېږي چې دا خو نه ده ختم ځکه بې ادبي معاف وینه معلومېږي په ډیرې بڅښنې سره دا څه حکم لري مننه الله تعالی د اجر و نه درته په نصیب کړي

عبداللہ - له کابل نه

خواب

بسم الله الرحمن الرحيم

اول دا چې د حیض او نفاس په موده کې له ښځې سره جماع کول حرام دي لفظه تعالى: [فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ] (البقرة/۲۲۲).

يعني: د ښځو څخه د مياشتني عادت په موده کې ځان لرې وساتئ او څو چې دوی ښي پاک شي ور ته مه نږدې کېږئ.

که په ناخبرۍ له چا څخه داسې خطا وشي نو په اخلاص سره دې توبه وباسي او صدقه دې ورکړي، د صدقې اندازه يو دينار يا نيم دينار دی.

د ابن عباس رضي الله عنه نه روايت دی که څوک د حیض په وخت کې مقاربت وکړي بايد: «يَتَصَدَّقُ بِدِينَارٍ أَوْ بِنِصْفِ دِينَارٍ» (يو دينار يا نيم دينار به صدقه کړي) رواه أحمد (۲۲۹/۱، ۳۱۲)، أبو داود (۲۶۴، ۲۱۶۸)، الترمذي (۱۳۷)، النسائي (۲۹۰) او ابن ماجه (۶۴۰). هر دينار له يو طلايي مثقال سره برابر دی.

يو مثقال (۴، ۲۵) گرامه او نيم مثقال (۲، ۱۲۵) گرامه کېږي که نيم دينار وټاکو او د سرو رزو د يوه گرام قيمت ۲۲۰۰ افغانۍ فرض کړو نو ۲، ۱۲۵ × ۲۲۰۰ به مساوي شي په ۴۶۷۵ افغانۍ کېږي، دا پیسې به په مسکینانو او فقيرانو وويشي.

و الله سبحانه وتعالى اعلم

د حیض د وینې د ټوټې مینځل ضروردي؟

سلامونه او نیکی هیلې محترما یوه پوښتنه لرم هغه دا چې کله ښځو ته حیض ورشي چی په اوس وخت کی زیاتره ښځی له ډایپرو نه استفاده کوي خو خبره دا ده چی دوی وایي کله چی دا ډایپر غورځوي هغه باید پرې منځل شي او بیا وغورځول شي ځکه چی بیا د لمونځ نه کیږي حکم یی راته وواياست زه خو وایم چی کومه اساسي منبع نه لري خو بیا هم. محمد صالح

خواب

بسم الله الرحمن الرحيم

دې ته ورته پوښتنه له الاسلام سوال جواب څخه هم شوی ده چې په خواب کې ليکي: د هيڅ معتبر اهل علم څخه دا نه ده نقل شوي چې د ښځې د پاره دا ضرور وي چې د حیض د وینو ټوټه دې ومينځې، ددې وینو محترم گڼل او د هغه بې ځايه نه غورځول په اسلام کوم اصل نه لري.

د صحابه کرامو مبارکو بېبيانو به چې د حيض د وینو ټوټه مینځله هغه یې په دې خاطر مینځله چې بل ځل یې استعمال کړي ځکه چې بله ټوټه به نه وه.

خو نن چې څوک دغه کار کوي د بې علمي له وجې یې کوي چې داسې کول کوم اصل نه لري. اوس مهال اکثراً یو ځل مصرف پمپر او کوتکس اچول کېږي چې د هغه مینځلو ته څه ضرورت دی؟ بلکې یو خرافاتي فکر او کار دی.

جاء في الاسلام سوال جواب

هناك عادة عند صديقاتي المسلمات أنهن يغسلن الفوط النسائية التي يستعملنها وقت العادة الشهرية قبل أن يرمينها بعد الاستعمال. هل صحيح أننا يجب أن نفعل هذا مع أننا نستعمل نوع الفوط التي تُستعمل مرة واحدة فقط ثم تُرمى؟ قيل أن هناك نوع من الهستيريا والمضايقة تصيب من لا تغسل فوطها جيداً قبل أن ترميها. قالوا أن الشيطان والجن يحبون أكل دم الحيض المتبقي على الفوط غير المغسولة جيداً وبعدها يؤذون التي لا تغسلها جيداً. الحمد لله

فلم يذكر أحد من أهل العلم المعتبرين أن المرأة ينبغي لها أن تغسل الخرقه التي يكون فيها شيء من دم الحيض إذا كانت ستلقمها، ولن تستخدمها، بل ظاهر فعل الصحابيَات أنهن لم يكن يغسلن هذه الخرق، وقد كان النبي صلى الله عليه وسلم يعلم بذلك، ولم يرد أنه نهاهن فقد روى الترمذي (٦١) وغيره من أهل السنن عن أبي سعيد الخدري قال: قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْتَوَضُّ مِنْ بَثْرٍ بُضَاعَةٌ وَهِيَ بَثْرٌ يُلْقَى فِيهَا الْحَيْضُ وَلُحُومُ الْكِلَابِ وَالنَّثْنُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ الْمَاءَ طَهُورٌ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ" وهو حديث صحيح صححه أحمد ويحيى بن معين وابن خزيمة وابن تيمية وغيرهم رحمهم الله.

والمقصود بالحيض: بَكْسَرِ الْحَاءِ وَفَتْحِ الْيَاءِ جَمْعُ حَيْضَةٍ بِكَسْرِ الْحَاءِ وَسُكُونِ الْيَاءِ وَهِيَ الْخِرْقَةُ الَّتِي تُسْتَعْمَلُ فِي دَمِ الْحَيْضِ كَمَا قَالَ الْمُبَارَكْفُورِيُّ عِنْدَ شَرْحِهِ لِهَذَا الْحَدِيثِ. فالظاهر أنهم كانوا يرمونها ملوثة بالدم، وإلا لم يستنكر الصحابة طهارة الماء الذي توجد فيه هذه الخرق.

فما تذكره صديقاتك لا يعلم له أساس من الصحة بل هو من الخرافات والتخرصات والرجم بغير علم، وما أكثر ما أشيع مثل هذه الأمور عند العامة ولذلك لابد من المطالبة بالبينه والدليل والرجوع إلى أهل العلم وكتب العلم ورفض هذه الخزعبلات والتحذير منها، وعلى الشخص أن يتحصن من شر شياطين الإنس والجن بكثرة الذكر وتلاوة القرآن والاستقامة على الأوامر الشرعية، وأن يبتعد عن الأوهام، والأساطير التي لا تثبت. والله أعلم.

که د نفاس په موده کې وینه نا منظمه شي

سلامونه خدای (جل جلاله) دې کامیابي او ددې لوی کار ثوابونه درته نصیب کړي زه یوه پوښتنه لرم چې ما مخکې هم ستاسې سایټ ته لېږلې مهرباني به مو وي که ځواب یې راکړئ هغه دا چې که د یوې ښځې اولاد وشي او په آته ویشتمه ورځ پاکه شي او پاکه وي بیا په ۴۱ یا ۴۲ ورځ وینه ووينی نو آیا دا نفاس دی او که نه ځکه د نفاس زیاته موده ۴۰ ورځې ده او که نفاس نه وي استحاض یا مرض وي نو ایا په دغه ورځو کې چې پس له ۴۱ ورځو نا پاکي ده هر څو ورځې چې وي نو آیا په دې ورځو کې به ښځه روژه نیسي که نه او که په دی ورځو کې د روژې نیول ورباندې فرض وي نو ددې ورځو قضایي پرې شته که نه هیله ده چې په تفصیل ځواب راکړئ. محمد عالم له کندهار نه

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

اول: که د څلویښتو ورځو مخکې وینه وچه شي او د هغې ښځې همدا عادت وي نو غسل به کوي، لمونځ، روژه به کوي او جماع کول جایز دي ځکه د نفاس زیاته موده څلویښت ورځې ده او د کمې موده حد معلوم نه دی د ښځو په عادت پورې اړه لري.

و اکثره اربعون یوماً، لو مبتداء اما المعتاد فتدرد لعادتها (الدرمختار ج ۱ ص ۲۷۷)، (فتاوي دارالعلوم دیوبند ج ۱ ص ۲۱۸).

و النفاس هو الدم الخارج عقب الولادة او خروج اکثر الولد، اکثره اربعون یوماً و لا حد لاقله (مراقی الفلاح ص ۷۵).

دوهم: که د نفاس په موده کې وینه د عادت سره سم نا منظمه وي داسې چې څو ورځې پاکه او بیا د څو ورځو وروسته بیا وینه راشي ټولې ورځې نفاس بلل کېږي.

و اصل فيه ان المخالفة للعادة ان كانت في النفاس فان جاوز الدم، الاربعين فالعادة باقية تر دليها و الباقي استحاضة و ان لم يجاوز انتقلتا العادة الى ماراته و لكل النفاس (ردالمختار ۳۰۹/۱).

دریم: که د وینې بهیدل تر ۴۰ ورځو زیات شي هغه مرض بلل کېږي ښځه به غسل کوي د استحاضې حکم لري.

استحاضه ښځه د معذور حکم لري هغه به لمونځ ادا کوي د هر لمانځه د پاره به جلا اودس کوي روژه به نیسي او جماع کول جایز دي (شرح البدایه ۶۲/۱، شرح التنویر ۳۰۹/۱). و الله سبحانه وتعالى اعلم

د نفاس یا حیض په موده کې د نوکانو اخیستل

سلامونه مې ومنئ، بعضی خلک داسې وایي چې د نفاس په موده کې باید نوکونه وانه خستل شي چې بیا په ورځ د قیامت ورنه غسل غواړي نو آیا دا حقیقت دی او که هسې خرافات دي او بل دا چې د نفاس په حالت کې بدون له جماع نه د خپلې ښځې سره نور څه لکه مچي اخیستل او نور روا دي او که نه ستاسې دکامیابۍ په هیله. محمد عالم – کندهار.

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

اول: دا چې دا خبره چې د نفاس په موده کې باید نوکونه وانه خستل شي چې بیا په ورځ د قیامت ورنه غسل غواړي باطلې خبرې او خرافات دي په اسلام کې هیڅ اصل نه لري.

د نوکانو اخیستل او د شرمگاه او تخرگونو د وینستانو لرې کول په هره اونۍ کې غوروالی لري. د ریاض جید عالم شیخ محمد صالح المنجد لیکي: هذا الإشكال الذي يطرأ عند كثير من النساء، في شأن حكم إزالة الشعر والأظافر ونحوها من سنن الفطرة أثناء فترة الحيض، ناشئ عن اعتقاد باطل لدى بعضهن، بأن أجزاء الإنسان تعود إليه يوم القيامة، فإذا أزالها وعليه الحدث الأكبر من جنابة أو حيض أو نفاس، عاد إليه يوم القيامة نجسا لم تصبه الطهارة، وهذا كلام فاسد وتوهم لا محل له من الصحة (موقع الاسلام سوال جواب).

دوهم: د حیض او نفاس په موده کې جماع کول حرام دي لقلوه سبحانه تعالى: [وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ] (البقره 222).

نور ځملاستل، مچي اخیستل، یو ځای خوړل او نور جایز دي.

و الله سبحانه وتعالى اعلم

د حمل ضایع کول په کوم صورت کې د نفاس حکم لري؟

سلامونه او نیکی هیلې مې ومنئ. زما پوښتنه دا وه کچېرې یو ښځه د ولادت په وخت کې عملیات شي او ماشوم یی مړ ترې وکارې ایا د ښځه هغه کوم وخت چې د ولادت دی چې لمونځ نه کوي هماغسې ده او کنه د لمانځه قضایي به راوړي؟ والسلام (حکمت الله نظری).

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

که چیرې د مور له گېډې څخه حمل یا جنین ولویږي یا اولاد ضایع کړي نو دوه صورتونه لري:

اول: کچیرې د جنین د بدن اندامونه لکه وینستان، لاسونه، پښې و غیره څرګندېږي نو د نفاس حکم لري په ښځه باندې د نفاس احکام جاري کیږي.

دوهم: کچیرې د جنین اندامونه نه څرګندېږي نو د استحاضې حکم لري.

والسقط ان ظهر بعض خلقه من اسبح او شعر ولد فتصير به نفس، و ان لم يظهر شيء من خلقه فلا نفاس لها (فتاوی هندیة ۳۳/۱)

و المرئى حیض ان دام ثلاثاً و تقدمه طهر تام و الا استحاضه (شرح التنوير ۳۱۲/۱)
 أن تكون المضغة مستكملة لصورة آدمي أو فيها تصوير ظاهر من خلق الإنسان، يد أو رجل أو نحو ذلك، أو تصوير خفي أو شهد القوابل بأنها مبدأ إنسان فحكم سقوط المضغة هنا أنه يترتب عليها النفاس وانقضاء العدة.

فتاوی اللجنة الدائمة (۴۳۸-۴۳۴/۲۱)

څرنګه چې دا حمل د ولادت وخت ته رسیدلی او د کامل صورت لرونکی دی نو په مور یې د نفاس حکم جاري کیږي ولو که په طبعي شکل یې ولادت نه وي کړی.

د جنین (حمل) په سقوط باندې کله کفارې لازميږي؟

سلامونه اونیکې هیلې درته په نیک ساعت کې وړاندې کوم. په ډیره بخښنه یوه پوښتنه غواړم مطرح کړم؟ که چیرې یوه ښځه یو دروند شی پورته کړي اوجنین دلاسه ورکړي اوجنین هم صرف د وینې په شان لار شي څه حکم لري او ښځې ته څه لازم دي؟ د ځواب په هیله

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

په دې صورت کې غره او کفارې نشته ځکه جنین تر اوسه پورې ژوندی شوی نه دی.

او د بې احتیاطی له وجې یې چې جنین له لاسه ورکړی دی ګناه ده، توبه به وباسي.

لا يستبين خلقه إلا بعد مائة وعشرين يوماً وظاهر ما قدمه عن الزخيرة أنه لا بد من وجود الرأس وفي الشمني ولو ألفت مضغة ولم يتبين شيء من خلقه فشهدت ثقات من القوابل أنه مبدى خلق آدمي ولو بقي لتصور فلا غرة فيه وتجب فيه عندنا حكومة اه (درالمختار ۵/ ۳۷۹).

فأجابوا: "إذا كان الواقع كما ذكر من أن الحمل في الشهر الرابع، ولم يكمل أربعة أشهر، فإنه لا كفارة عليك في سقوط هذا الجنين؛ لأنه لم تنفخ فيه الروح في هذه المدة، وعلى ذلك فلا يُسَمَّى ولا يغسل ولا يصلى عليه، لكنك تأثمين لتسببك في سقوط هذا الجنين، فعليك التوبة والاستغفار مما

حصل منك وعدم العودة لمثل هذا العمل مستقبلا " انتهى. "فتاوى اللجنة الدائمة" (٣٣٩/٢١). و
الله سبحانه وتعالى اعلم

په رحم کې د اولاد يا حمل د مخنيوي شرعي تحقيق

آيا استفاده از کاندوم (پوقانه) در وقت جماع با همسر حلال است يا حرام؟ يعنى موانع ايجاد کردن برای فرزند آوردند و يا تصميم نداشتن به توافق هر دو جانب همسر و شوهر که تا یک مدت نمیخواهند فرزند بیاورند جائز است يا گناه دارد؟ همچنان حکم استفاده از تابلیت های ضد امیدواری چیست؟ (درویش)

خواب:

بسم الله الرحمن الرحيم

د حمل د مخنيوي دوه صورته دي اول صورت يې دا دی چه په کومه طريقه مني رحم ته داخل نه شي دهغه د داخليدو مخ ونيول شي، دوهم صورت يې دا دی چې د رحم په مينځ کې د نطفې يا حمل له منځه وړل دي.

لومړی صورت

دا دی چه نفسي خواهش پوره شي خو د مني رحم ته د داخليدو مخ ونيول شي هغه که د کاندوم (پوکاني) يا کومې بلې طريقي سره وي تر څو رحم ته مني داخل نه شي او د حمل مخنيوی وشي.
په عام ډول دې ته عزل ويلاى شو دا له پخوا زماني څخه مروج ؤ د نبوت په دور کې هم ددی مثالونه شته.

عزل کول ځني علماء جائز بولي او ځني يې مکروه تحريمي بولي د دواړو قسمو حديثونه شته. لکه حضرت جابر رضی الله عنه روايت کوي: کنا نعزل على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم والقرآن يتنزل (مونږ به د رسول الله په زمانه کې عزل کولو او د قرآن نازلیدل جايري وو) (بخاري).
يو سړي د رسول الله صلى الله عليه وسلم نه د عزل اجازت وغوښتلو نو رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

اعزل عنها ان شئت فانه سيأتي ما قدره لها (مسلم، ابوداود) څه عزل کوه د هغې نه پس يې وفرمايل کوم اولاد چې په مقدر کې وي هغه به کيږي.

بل حديث شريف کې راځي اصحابو کرامو د وينځو په باره کې د حضور صلى الله عليه وسلم نه د عزل اجازت وغوښتلو هغه وفرمايل:

نه داسې کول پکار نه دي ځکه چې تاسې د اولاد نه کیدو د پاره داسې کوئ او الله تعالی چې د کوم شی پیدا کول وغواړي هغه به د ستاسې د کار نه بغیر هم پیدا کړي. (مسلم باب نکاح) ستر حنفي مفتي کفایت الله دهلوي رحمه الله په اړه لیکي:

د پوکاني استعمال د عزل په وجه مکروه دی او دعزل د پاره د ښې اجازت ضروری دی ځکه په اولاد کې د ښې هم حق دی (.....)، اما الحرة فلا ينبغی ان يعزل عنها الا باذن (موطا للامام محمد باب لعزل ۲۴۹/۱).

دوهم صورت

دوهم صورت په رحم کې د حمل له منځه وړل دی په هره طریقه چې وي. د حمل لرې کول د ژوندي کیدو او د ژوند د آثارو نه پس حرام دی وجه یې دا ده چې هر کله چې په حمل کې ژوند راغی نو بیا د رحم په پردو کې ژوند او د ځمکې په مخ ژوند کې کوم فرق نشته. قوله تعالی: [وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ] (اسراء 31) یعنې: د لوړی له ویرې خپل اولاد مه قتلوی مونږ دوی ته هم روزی ورکوو او تاسې ته هم. فقهاؤ په اتفاق سره داسې صورت حرام بللی دی. علامه شامی رحمه الله لیکي: د څلورو میاشتو مخکې د حمل لری کول مکروه تحریمي بللي دي (درالمختار ج ۵ ص ۲۷۹)

اسلامی فقه مولانا مجیب الله ندوي د شامی رحمه الله د قول له بیان نه وروسته لیکي: پخوانیو فقهاوو د خپلو مشاهداتو او تجربو څخه دا لیکلی ؤ چې ددی مودې وروسته ژوندی کبړي چې د قتل مرادف وي.

او د هغه نه مخکې (د څلورو میاشتو) ژوندی نه وي چې مکروه تحریمي یې بللی دی. خو اوسنیو تحقیقاتو دا ثابته کړی چې منی کله په رحم کې ځای پر ځای شي له اوله سره د ژوند آثار په کې موجود وي (اسلامی فقه ۸۶۵).

د نوی فقهي مسائلو فتاوی قاضي خان لیکي:

د حمل لری کول د ژوند د آثارو له پیدا کیدو وروسته حرام دی لکن د ژوند د آثارو له پیدا کیدو مخکې هم ناجایز دی ځکه په حمل کې چې تر څو پورې روح نه وي نو هغه د بدن یوه حصه وي څرنګه چې د چا قتل او یا د اندام پریکول حرام دی دا رنگه د خپل جسم څه حصه پریکول هم نا جایز دي. (نقل فی فقه اسلامی ص ۸۶۸).

په دی اړه د مکې مکرمې د علماء کرامو فتوی:

د اسقاط (د حمل لرې کولو) حکم:

- ۱- اصل دا دی چې اسقاط حمل یا د حمل لرې کول په مختلفو مراحلو کې جایز نه دی.
- ۲- په لومړۍ مرحله کې یعنی لومړنې څلویښت ورځو کې د حمل لرې کول جایز نه دي، مګر د ضرر د دفع د پاره چې د طب متخصصینو هغه تأیید کړي یا د شرعي مصلحت لپاره چې د شریعت علماء یې تأیید کړي.
- مګر د حمل لرې کول په دې وخت کې د اقتصادي مشکلاتو له وجې یا د ژوند د تکلیف، تعلیم او تربیه، یا په موجود اولاد اکتفا له وجې قطعاً روا نه دی بلکې حرام دي.
- ۳- د حمل لرې کول چې کله په کلکه وینه او یا د غوښې په توتې بدل شي جایز نه دی، مګر په هغه صورت کې چې یوه باوري طبي کمېټه یې تأیید کړي چې د حمل موجودیت د مور د ژوند د پاره خطر وي، په دې صورت کې یې لرې کول جایز دي مګر باید ټول وسایل او امکانات د هغه خطر د دفع لپاره وکارول شي که یې ځواب ورنه کړ په آخر کې به د اسقاط حمل اقدام کېږي.
- ۴- اسقاط وروسته له دریمې مرحلې یعنی د څلورو میاشتو له پوره کیدو نه وروسته جایز نه دی مګر په هغه صورت کې چې د باوري او متخصصو ډاکټرانو یو ډلې له مشورې او تأیید وروسته دا ثابت شي چې د حمل موجودیت د مور د مرګ سبب ګرځي او د موجوده وسایلو او امکاناتو کارول بې ځوابه شي نو په دې صورت کې بیا جواز لري تر څو د دې ضرر څخه لوی ضرر دفع کړ شي.
- و بالله التوفیق، و صلي الله علي نبينا محمد و آله و صحبه و سلم.
- اللجنة الدائمة للبحوث العلمية و الافتاء من كتاب (الفتاوي المتعلقة بالطب...) ص (۲۸۰)

د حمل په موده کې تېلويزیوني معاینات څه حکم لري؟

د اسلامي لارښود قدرمنو کارکوونکو ته! اسلام علیکم ورحمة الله!!
 ښاغلی: نن سبا چې دا ښځې د حمل په موده کې تېلويزیوني معاینات د اولاد د سالم پیدا کیدلو په موخه تر سره کوي، نو ایا دا طبي معاینات د اسلام له نظره څه حکم لري، هیله ده چې پوښتنه مو راته جواب کړئ، مننه سلیمان

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

د ضرورت له وجې چې کله مور د حمل په وخت کې مریضه او په تکلیف وي، د جنینو او مور د رحم معاینه کول د تېلويزیوني معایناتو په وسیله جایز دي، که ښځینه طبیبه موجوده وي نارینه طبیب ته به د ولادي ناروغیو او معایناتو د پاره نه ځي.

مگر که ښځینه طبیبه نه وي د ضرورت په وخت کې نارینه طبیب ته د ولادي ناروغیو د پاره ورتګ جایز دی.

د ضرورت پرته د جینیو د نارینه او ښځینه معلوملو د پاره معاینات کول جواز نه لري، ځکه په دې سره کشف عورت دی بې ضرورته د ښځې کشف عورت بلې ښځې ته جایز نه دی او ددې معایناتو د پاره نارینه ډاکټر ته ورتګ بالکل حرام دی ځکه چې دا ضرورت نه بلکې هوس دی. مرکز الفتاوي اسلام ويب ليکي:

فلا يجوز للمرأة أن تسمح لطبيب بل ولا طبيبة بالكشف عن عورتها لمجرد معرفة نوع الجنين لأن ذلك يؤدي إلى كشف العورة المحرم كشفها على الرجال والنساء جميعاً إلا لضرورة ملجئة أو حاجة في معناها أو تقاربها، ولا نرى في ذلك ضرورة ملجئة ولا حاجة معتبرة. وعورة المرأة مع الرجل الأجنبي جميع بدنهما، ومع المرأة من السرة إلى الركبة. ولأن معرفة نوع الجنين لا يعود على المرأة بنوع من أنواع المنافع المعتبرة، بل إنه أحياناً يعود بالضرر على المرأة وجنينها إذا كانت ترغب في ذكر -مثلاً- فتعلم أنه أثنى أو العكس. أما إذا كان بالإمكان معرفة نوع الجنين بطريق لا يؤدي إلى انكشاف العورة، أو كانت المعرفة ضمن فحوصات أو أمور علاجية أخرى تحتاج إليها المرأة لحملها، أو كان التداوي لمرض يتوقف على معرفة نوع الجنين فلا بأس حينئذ بمعرفة نوع الجنين (مركز الفتاوي الرقم: 13236) و الله سبحانه وتعالى اعلم

څلورم فصل

اسلامي حجاب

د حجاب حکمت

د اسلام هر حکم ته که ښه پام وشي دومره حکمتونه او ارزښتونه به پکې وي چه په ليکلو يې کتابونه ډک کيږي.

د ښځې په اسلامي حجاب کې هم بې شميره حکمتونه او ګټې نغښتي دي چه ځينو ته يې په سرسري ډول اشاره کوم.

لومړۍ حکمت

اسلامي اخلاق د انساني فطرت سره موافق دي: د هر سالم فطرت غوښتنه دا وي چه زما بې بې به يوازې له ما سره مينه لري له بيګانه خلکو سره به مينه او رابطه نه کوي او هيڅ څوک به زما بې بې ته نظر هم نه کوي .

همدارنگه د ښځې د سالم فطرت غوښتنه هم همدا وي چه زه بايد يوننکيالي اوغيرتی خاوند ولرم داسې چه يواځې له ما سره مينه اورابطه ولري، له پردې ښځې سره هيڅ مينه اورابطه ونه لري. اسلام د انسان د سالم فطرت موافق اخلاق وړاندې کړي داسې چه د نظر ساتل له نامحرمو او د نامحرمو او بيگانه سره ټول مستقيم اوغيری مستقيم روابط د نر له پردې ښځې سره او د ښځې له پردې سړی سره حرام اعلان کړی دي.

دوهم حکمت: اسلام د یوې پاکدامنه ټولنې غوښتونکې دی

په اسلام کې فحاشت او زنا سخت حرام دي او هغه وسائل چه زنا ته د نږدې والې سبب گرځي هم منعه اعلان شوي لکه بې حجابي، هرډول فاحش تبليغات او بې شرمه او فاحشي خبرې، د نارينه او ښځو تر مینځ اختلاط او نور د زنا او بې شرمۍ وسائل بلل کيږي د اسلامي شريعت حکم دی چې: [وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنٰى] (اسراء ۳۲) (او زنا ته مه نږدې کيږئ).

زنا ته د نږدې کيدو نه مطلب دا دی چې د زنا له اسبابو څخه ځان وساتئ.

دریم حکمت: اسلام ښځې ته په لوړ مقام او ارزښت قائل دی

ښځه په اسلام کې مور ده ناموس دی خدای مکره که د چا مور او ناموس ته په سپک نظر وکتل شي څومره بده خبره ده نو د ښځې د حجاب حکمت دا دی چه خدای مه کړه د کوم ناولې اوفاسق انسان لخوا ضرر ورته ونه رسي، طبعی خبره ده چه په هره ټولنه کې ښه او بد خلک شته، نو کله چه مسلمان ښځه په حجاب کې وي د ناولیو او فاسقو انسانانو بد نظر او تمه له مینځه ځي.

ځکه چې حجاب د ښځې د پاکدامنۍ او عفت یو سکندري دیوال دی چې بیا بې لارې کس هغه ته په سپک نظر نشي کتلای او پوهيږي چې دا یوه پاکدامنه او عفیفه ښځه ده.

د اسلامي حجاب په اړه شرعي احکام

۱- د نظر حجاب (د نامحرمو څخه د سترگو حجاب)

سړي به له بیگانه ښځو خپل نظر ساتي او ښځې به له بیگانه سړیو خپل نظر ساتي لقوله سبحانه وتعالی:

[وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ] (النور ۳۱).

ژباړه: او مؤمنانو ښځو ته ووايه چې: خپلې سترگې ټيټې (د نا محرمو څخه خپل نظر وساتي).

او په دې اړه د ام سلمه رضی الله عنها مشهور روایت دی چې هغه فرمایي:

زه او میمونه رضی الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره وو، چې په دې حال کې ابن ام مکتوم رضی الله عنه راغی دغه وخت د حجاب حکم نازل شوی وو. رسول الله صلی الله علیه وسلم

وفرمايل: « اَحْتَجِبَا مِنْهُ » «له هغه څخه ستر وکړئ»، ومو ويل: اى رسول الله: آيا هغه وړوند سړى نه دى چې مونږ نه وينى او نه مو هم پيژني؟ پيغمبر صلی الله علیه و آله وسلم وفرمايل: « اَفَعَمَيَاوَانِ اَنْتُمَا؟ اَلَسْتُمَا تُبْصِرَانِه؟ » آيا تاسې دواړه هم رنډې ياست؟ آيا تاسې هغه نه وينئ؟ (احمد (۶/۲۹۶)، و أبو داود (۴۱۱۲)، و الترمذي (۲۷۷۸)، و النسائي فى «الكبرى» (۹۲۴۱)، و ابن حبان فى «صحيحه» (۵۵۷۵).

همدارنگه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايې:

«إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَظَّهُ مِنَ الزَّنا أَدْرَكَ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ فَزِنَا الْعَيْنَيْنِ النَّظَرُ وَزِنَا اللِّسَانِ النُّطْقُ وَالنَّفْسُ تَمَنَّى وَتَشْتَهِي وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ» رواه البخاري (۶۲۶۳) ومسلم (۲۶۵۷)

ژباړه: الله تعالى د هر چا د پاره د زنا يو حصه تعين كړى ده، پس د سترگو زنا نا محرم ته كتل دي، د ژبې زنا خبرې كول دي او د نفس زنا د هغه هيله او آرزو كول او غوښتل دي، دا شرمگا ده چې بيا د هغه يا تصديق كوي او يا تكذيب.

۲- د ټول بدن پټولو حجاب

الله سبحانه وتعالى فرمايې: [وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ] (النور ۳۱).

ژباړه: او مؤمنانو ښځو ته ووايه چې: خپلې سترگې ټيټې (د نا محرمو څخه خپل نظر وساتي) او خپل د شرم ځايونه پټ وساتي او خپل ښايست دې پرته له هغه چې ښکاره دى نه په ډاگه کوي او خپل پرونى يا ټکرى دى پر خپلو سينو او ټټرونو خپاره کړي.

همدارنگه الله سبحانه وتعالى فرمايې:

[يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا] (الاحزاب ۵۹).

ژباړه: اى پيغمبره! ووايه ته خپلو ښځو، لڼو، او د مؤمنانو ښځو ته چې خپل پرونى يا لوى خادرونه پر ځانو خواره کړي دا ډيره غوره کړنلاره ده تر څو و پيژندل شي نو نه به رپرول کيږي (د بدکاره او فاسقو خلکو له ضرر او اذيت رسولو به په امن وي) او الله ښه بخښونکى مهربان دى.

تفسير ابن كثير د دغه آيت شريف په تفسير کې د رئيس المفسرين ابن عباس رضى الله عنه قول نقلوي ليکي:

عن ابن عباس: أمر الله نساء المؤمنين إذا خرجن من بيوتهن في حاجة أن يغطين وجوههن من فوق رؤوسهن بالجلابيب، ويبدين عيناً واحدة.

يعني : الله تعالى مؤمنو ښځو ته دا فرمان وکړ چې: کله د ضرورت په وخت کې د کور څخه د باندې وځي نو خپل مخ د پاسه د سر په ټکري پټ کړي او فقط يو سترگه ښکاره کړي.

۳- د پښو حجاب

الله سبحانه وتعالى فرمايي: [وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ] (النور ۳۱).
ژباړه: او پښې دې په زوره نه ږدي تر څو يې پټ کړي ښايست ښکاره شي.

۴- له نامحرم سره د ضرورت په وخت کې د خبرو حجاب

الله سبحانه وتعالى فرمايي: [...] فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا] (الاحزاب ۳۲).

ژباړه: په ويلو کې نرمي مه کوئ چې په زړه ناروغه خلکو ته به تمه پيدا شي او سمې روغې خبرې کوئ (ځيرې).

يعني که د حاجت په وخت کې تاسې له نامحرمو سره په نرمه، خندرويه او جذابه لهجه خبرې وکړئ د بد کارو او فاسقو په زړه کې به دا تمه پيدا شي چې کواکې هغه زما سره د مينې او علاقې اظهار کوي نو په دې وجه د نامحرمو سره په نرمۍ او جذابه، خندرويه لهجه خبرې مه کوئ.
د حجاب شرطونه

۱- حجاب بايد ټول بدن پټ کړي

مسلمانو ښځو ته الله (جل جلاله) داسې حکم کوي (يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ) جلباب همغه دراز ه جامه ده چه ټول بدن پټوي. نتيجه دا شوه چه شرعي حجاب بايد ټول بدن پټ کړي.

۲- حجاب بايد نازک نه وي

د حجاب مطلب د بدن ستر دی داسې کومه پرده چه هغه بدن پټ نشي کړای تر پردې لاندې ويښتان، جامي او نور ښکاري هغه ته حجاب نشو ويلای.

۳- حجاب بايد زينتي او د جالب رنگ لرونکی نه وي چه د خلکو انتظار خپل ځان طرف ته جلب کړي

د حجاب هدف دا دی چه د ښځې زينت او ښايست پټ کړي نو داسې پرده چه هغه د ښځې زينت ته خلک متوجې او جلبوي حجاب نه بلل کېږي، د قرآنکريم حکم دی (وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا..) نو بايد حجاب د زينت ساتنه وکړي.

۴- حجاب بايد پراخه وي تنگ نه وي

ترڅو د بدن لوړې، تيتې برخې او د فتني ځايونه ښکاره نشي.

۵- د ښځې جامی باید په عطرو نه وي لرلې

چه په نامحرمو یې بوی ولکي ترڅو د خلکو د جلب سبب شي ځکه دا عمل حرام دي او ددې عمل په اړه په احادیثو کې شدید الفاظ وارد شوي: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایي: کله چه ښځه خوشبويي ووهي او د سړيو له ډلې تیريږي تر څو د هغې دغه ښه بوی خلک حس کړي، پس هغه داسې او هغسې ده، ډیره سخته او شدیدې وینا او په بل لفظ پس هغه زناکاره ده (رواه ابوداود).

۶- د ښځې جامی باید د نر له جامي سره هیڅ مشابهت ونه لري

ځکه چه په جامه کې د ښځې مشابهت له نر سره او د نر مشابهت له ښځې سره حرام دی. «لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجُلَ يَلْبَسُ لِبْسَةَ الْمَرْأَةِ وَالْمَرْأَةُ تَلْبَسُ لِبْسَةَ الرَّجُلِ». (ابوداود).

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم په هغه سړی لعنت فرمائلی دی چه د ښځو په شان جامې اغوندي او په هغه ښځه چې د نر په شان جامې اغوندي.

د مخ پټول په حجاب کې شامل دی

مؤمنه ښځه به د نامحرم او بیګانه څخه د مخ په شمول ټول بدن پټوي. لقلوله سبحانه تعالى: [يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّلْزَوَاجِ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا] (احزاب: ۵۹).

ژباړه: ای نبی! خپلو میړمنو، لورنو او د مؤمنانو ښځو ته ووايه چې پر خپل ځان جلابیب (لوی چادر) خواره کړئ دا ډیره مناسبه کړنلاره ده تر څو دوی وپېژندل شي او و نه ځورول شي الله بخښونکي او مهربان دی.

په تفسیر د دغه آیت کې ریس المفسرین ابن عباس رضی الله عنه وایي: أمر الله نساء المؤمنين إذا خرجن من بيوتهن في حاجة أن يغطين وجوههن من فوق رؤوسهن بالجلابيب ويبدين عينا واحدة. يعني: الله تعالى مؤمنو ښځو ته دا فرمان وکړ چې: کله د ضرورت په وخت کې د کور څخه د باندې وځئ نو خپل مخ د پاسه د سر په ټکري پټ کړئ او فقط یو سترګه ښکاره کړئ. (تفسیر انوار القرآن او مجموعه فی رسائل الحجاب والسفور).

همدارنگه په نبوي احادیثو کې هم د مخ پټول ثابت دي:

۱- عایشه رضی الله عنها وایي: «یرحم الله نساء المهاجرات الاول انزل الله (ولیضربن بخمرهن علی جیوبهن) اشققن اکنف مروطهن (نوع من الثياب) فاختمرن بها ای غطین» (ابوداود ۴۱۰۲).

ژباړه: په اولو مهاجرينو ښځو دې د الله رحمت وي کله چې دغه ایت نازل شو (وليضربن يخمهرن علی جيوهين) نو دوی چې کوم د حجاب جامه لرله هغه يې توتې کړه او له هغه څخه يې خمار (تکری) جوړ کړ (يوه جلا توتې وه چې په هغه يې خپل سر او مخ پټولو).

۲- له ام سلمه رضی الله عنها نه روایت دی چې زه او میمونه رضی الله عنها د رسول الله صلی الله عليه وسلم سره وو، چې په دې حال کې ابن ام مکتوم رضی الله عنه راغی دغه وخت د حجاب حکم نازل شوی وو. رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل [اَحْتَجِبَا مِنْهُ] (له هغه څخه ستر وکړئ)، ومو ويل: ای رسول الله: آیا هغه ږوند سړی نه دی چې مونږ نه ویني او نه مو هم پېرني؟ پیغمبر صلی الله علیه وآله وَسَلَّمَ وفرمايل: [أَفَعَمَيَاوَانِ أَنْتُمَا؟ أَلَسْتُمَا تُبْصِرَانِ؟] (آیا تاسې دواړه هم ږنډې یاست؟ آیا تاسې هغه نه وینئ؟) (أحمد (۶/۲۹۶)، و أبو داود (۴۱۱۲)، و الترمذي (۲۷۷۸)، و النسائي في «الكبرى» (۹۲۴۱)، و ابن حبان في «صحيحه» (۵۵۷۵).

۳- اوعایشه رضی الله عنها وايي: «كان الركبان يمرون بنا ونحن مع رسول الله صلی الله عليه وسلم محرمات، فاذا حاذوا بنا أسدلت احدانا جلبابها من رأسها على وجهها، فاذا جاوزونا كشفناه» (رواه ابوداود ۱۸۳۳، ابن ماجه ۲۹۳۵، صحيحه ابن خزيمة ۴/۲۰۳).

ژباړه: مونږ په سورلیو د رسول الله صلی الله عليه وسلم سره د حج د سفر لپاره روان وو کله به چې سړي زمونږ له خوا څخه تیرېدل مونږ به مخ پټولو او کله به چې هغوی له مونږ څخه لرې شول نو مونږ به مخ لوڅولو.

۴- د ابوبکر صدیق رضی الله عنه لور اسماء رضی الله عنها وايي: «کنا نغطي وجوهنا من الرجال...» (رواه ابن خزيمة ۴/۲۰۳ و حاکم ۱/۶۲۴ و صحيحه ووافقه الذهبي و صححه الالباني).
ژباړه: مونږ به له (بيگانه) خلکو څخه مخ پټولو.

۵- رسول اکرم صلی الله عليه وسلم ښځو ته حکم کوي چه په طواف کې مخ مه پټوي او دستان له لاسونو لرې کړئ حدیث شریف داسې دی: «ينهى النساء في احرامهن عن القفازين والنقاب».
ژباړه: هغوی صلی الله عليه وسلم ښځو ته د احرام په حالت کې د دستانو اچولو او په مخ باندې د نقاب اچولو یا مخ پټولو منع کوله. (رواه ابوداؤد) نوکه د مخ پټول نه وای ددې حکم وضاحت ته څه ضرورت و؟

نو ثابته شوه چې د مخ پټول په حجاب کې شامل دي ځکه چې د مخ لوڅول د بیگانه خلکو په مخ کې د فتني سبب جوړیږي د ویښتانو په لوڅولو کې دومره فتنه نشته لکه د مخ په لوڅولو کې ځکه چې د ښایست اصلي ځای مخ دی.

د زړې ښځې د پاره حجاب کول لازم دي؟

الله سبحانه وتعالى فرمائي: [وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَغْفِرْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ] (النور ٦٠)

ژباړه: (همدارنگه) هغه ښځې چې د نکاح هیله نه لري په هغوی باندې گناه نشته چې لرې کړي خپلې جامې (چادري) په داسې حال کې چې سینګار او ښایست یې نه ښکارېږي او که پاکدامني اختیار کړي (حجاب وکړي) ډیر غوره به وي الله تعالی ښه اوریدونکی او پوه دی.

نو بیا پر دې د زړو ښځو د پاره گناه نشته چې د نامحرمو څخه مخ پټ نه کړي او که حجاب وکړي غوره کار دی

مګر که زړه او د پوخ عمر ښځه خپل ځان سینګار کړي بیا جایزه نه ده چې د بیګانه خلکو په مخ کې خپله چهره لوڅه کړي. مکة المكرمة فتاوی المرأة، ص (١٦١، ١٦٠).

حجاب په څو کلنۍ کې فرض دی ؟

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاة

زه یوه پوښتنه لرم هغه دا چې حجاب په څو کلنۍ یعنې کوم سن کې فرض گرځي ؟

فاطمه

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

کله چې ښځه بلوغ ته ورسېږي حجاب ورباندې فرض دی ، مګر د بلوغ څخه مخکې حجاب کول مستحب او د فتني څخه امن دی ، والدین به خپلې لور ته د حجاب په اغوستلو امر کوي تر څو ورباندې عادت شي چې علماؤ دغه سن د لمانځه په قیاس سره لس کاله ښودلی دی او د بې بې عایشې رضی الله عنها قول دا دی چې کله نجلۍ ۹ کلنه شوه حجاب به اغوندې.

جاء في فتاوي اللجنة الدائمة:

إذا بلغت البنت : وجب عليها أن تلبس ما يستر عورتها ، ومنها : الوجه ، والرأس ، والكفان ، سواء كانت تلميذة أم لا ، وعلى ولي أمرها أن يلزمها بذلك لو كرهت ، وينبغي له أن يمرنها على ذلك قبل البلوغ حتى تتعوده ، ويكون من السهل عليها الامتثال ، فتاوى اللجنة الدائمة " (١٧ / ٢١٩ ، ٢٢٠) .

د بلوغ علایم په لاندې ډول دي :

١ - د نارینه او ښځینه د پاره احتلام کیدل (په خوب کې په شهوت سره انزال) .

٢ - د شرمکا د وینېانو شنه کېدل .

٣ - په ښځو کې د حیض ښکاره کیدل .

د بلوغ سن :

د بلوغ په سن کې د فقهاؤ کرامو تر مینځ اختلاف نظر دی .

صاحبینو امام یوسف او امام محمد ، امام شافعی او امام احمد په نزد د بلوغ سن پنځلس کاله دی او د امام ابوحنیفه په نزد (١٢) کاله دی .

جاء في موسوعة الفقهية : فيرى الشافعية ، والحنابلة ، وأبو يوسف ومحمد من الحنفية : أن البلوغ بالسّن يكون بتمام خمس عشرة سنة قمرية للذكر والأنثى ، كما صرح الشافعية بأنها تحديدية ، لخبر ابن عمر { عرضت على النبي صلى الله عليه وسلم يوم أحد ، وأنا ابن أربع عشرة سنة فلم يجزني ، ولم يرني بلغت ، وعرضت عليه يوم الخندق وأنا ابن خمس عشرة سنة فأجازني ، ورأني } بلغت

في موسوعة الفقهية :

ويرى أبو حنيفة : أن البلوغ بالسّن للغلام هو بلوغه ثماني عشرة سنة ، والجارية سبع عشرة سنة لقوله تعالى : { ولا تقربوا مال اليتيم إلا بالتي هي أحسن حتى يبلغ أشده } قال ابن عباس رضي الله عنه : الأشدّ ثماني عشرة سنة . وهي أقل ما قيل فيه ، فأخذ به احتياطاً ، هذا أشد الصبي ، والأنثى . أسرع بلوغاً فنقصت سنة

ضروری مسایل

د نړیو او تنگو جامو اغوستل څه حکم لري؟

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

د تنگو جامو چې د بدن د فتني ځایونه ورڅخه ښکاري، او نړیو جامو چې بدن ورڅخه ښکاري، او لنډې جامې چې ټول بدن نه پټوي او وینې د اوبې د بوکام په څیر جوړول دا ټول حرام دي او په دې باره کې سخت وعید راغلی دی.

ابوهریره رضي الله عنه روایت کوي چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي: «صنفان من أهل النار لم أرهما: قوم معهم سياط كأذناب البقر يضربون بها الناس، ونساء كاسيات عاريات مميلات مائلات رؤوسهن كأسنمة البخت المائلة، لا يدخلن الجنة ولا يجدن ريحها، وإن ريحها ليوجد من مسيرة كذا وكذا» (مسلم).

ژباړه: په دوزخ کې دوې ډلې داسې دي چې تر اوسه ما نه دي لیدلې یو هغه ډله چې د هغوی په لاسونو کې د (غوايي د لکۍ په شان) قمچینه وي چې په هغې سره دوی نور خلک وهي دوهمه ډله هغه ښځې دي چې جامو باوجود برېښې وي چې خلکو ته به خپل مذموم حرکات ښکاره کوي د هغوی سرونه به د اوبېانو د بوکام په شان وي دوی به نه جنت ته داخلېږي او نه د جنت خوشبوي له دومره دومره فاصلې څخه مومي.

په تنگو او چسپو پنجابي جامو کې لمونځ صحي کېږي؟

محترمو وروڼو اسلام علیکم!

په چسپو، تر ګوندو لنډو پنجابي جامو کې لمونځ کېږي او که نه؟ الله (جل جلاله) د تاسې ټولو ته دنيوي او اخروي اجر درکړی والسلام!

بشارت

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

په مسلمانانې بې باندي د ټول بدن پټول په داسې لباس باندې چې بدن، د بدن زینت او ښایست او همدارنګه د بدن حجم پټ کړای شي فرض دی.

د نامحرمو پر وړاندې د داسې تنګو او نازکو جامو اغوستل چې د بدن زینت او حجم پټ نشي کړای بلکې دومره تنګې او نازکې وي چې د بدن د اندامونو حجم او د فتنې ځایونه ورڅخه ښکاري د داسې جامو اغوستل حرام او په اړه یې سخت وعید راغلی دی:

د لمانځه مسئله

په تنګ لباس کې لمونځ د کراهیت سره صحیح کیږي، کوم لباس او جامه چې دومره نری او نازکه وي چې د پوستکي زنګ ورڅخه څرګندېږي د هغه سره لمونځ نه صحیح کیږي لکه ګاج ټکری او کوم لباس چې دومره نازک وي چې د پوستکي زنګ ورڅخه نه ښکاري په هغه کې د کراهیت سره لمونځ صحیح دی.

وجاء في حاشية رد المحتار: قوله: (لا يصف ما تحته) بأن لا يرى منه لون البشرة احترازاً عن الرقيق ونحو الزجاج.

قوله: (ولا يضر التصاقه) أي بالآلية مثلاً، وقوله وتشكله من عطف المسبب على السبب. وعبارة شرح المنية: أما لو كان غليظاً لا يرى منه لون البشرة إلا أنه التصق بالعضو وتشكل بشكله فصار شكل العضو مرئياً فينبغي أن لا يمنع جواز الصلاة لحصول الستر. انتهى.

و الله سبحانه وتعالى اعلم

د بیګانه ښځو سره تلیفونې خبرې کول جایز دي؟

د نجونو سره په موبایل کې خبرې کول د اسلام له نظره څه حکم لری- زاهدالله نوري ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

د بیګانه ښځې او سړي ملګري، تعلق او ارتباطات چې په عامه اصطلاح کې عشق یا محبت بلل کیږي په اسلامي شریعت کې حرام او د گناهونو او فتنو مجموعه ده.

د نامحرمو ښځو سره بې ضرورته خبرې کول حرام او د زنا یو حصه ده.

رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمائي: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَظَّهُ مِنَ الزَّنا أَدْرَكَ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ فَزِنا الْعَيْنَيْنِ النَّظَرُ وَزِنا اللِّسانِ النُّطْقُ وَالنَّفْسُ تَمَنَّى وَتَشْتَهِي وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يَكْذِبُهُ» رواه البخاري (6243) ومسلم (2657)

ژباړه: ابن عباس رضی الله عنه روایت کوي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائي: الله تعالی د هر چا د پاره د زنا یو حصه تعین کړی ده، پس د سترګو زنا نا محرم ته کتل دي، د ژبې زنا خبرې کول

دي او د نفس زنا د هغه هيله او آرزو كول او غوښتل دي، دا شرمكا ده چې بيا د هغه يا تصديق كوي او يا تكذيب.

و الله سبحانه وتعالى اعلم

بيگانه ښځو ته لاس وركول جايز نه دي

كه يو څوك په كفري ټولنه كې ژوند كوي او د ډاكټر، معلم او نورو سره د روغېر په وخت كې د لاس وركول نه ډډه كوي او د لاس نه يوه سپينه ټوټه تاووي چې ډاكټر، معلم يا بل فكر وكړي چې لاس يې خوږ يا زخمي شوی دی البته كه فاعل او مفعول ښځه يا سړی وي نو كه د اسلام له مخې يې راته ځواب كړی چې تر كومه حده سړی نه شي كولای چې چاته لاس وركړی نو خوښ به شم- حیات هجران، سويډ.

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

بيگانه يا نامحرمو ښځو ته لاس وركول مطلق ناجايز دي رواه نه ده چې ښځه بيگانه سړی ته او سړی بيگانه ښځې ته لاس وركړي، په ځېنو سيمو كې داسې رواج دی چې ښځه كله بيگانه سړی ته د روغېر په وخت كې لاس وركوي نو خپل لاس په ټكړې يا پروڼې كې نغاړې نا محرمو ته لاس وركول ناروا دي كه په مستقيم ډول وي يا غير مستقيم (د ټكړې په پردې) سره.

په صحيح حديث كې د رسول الله صلى الله عليه وسلم نه روايت دی چه فرمايې: «إِنِّي لَا أَصَافِحُ النِّسَاءَ» (زه له ښځو سره مصافحه نه كوم).

عائشه رضی الله عنها وايي: «مَا مَسَّتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَ امْرَأَةٍ قَطُّ غَيْرَ أَنَّهُ يُبَايِعُهُنَّ بِالْكَالِمِ» (البخاري (۵۲۸۸) و مسلم (۱۸۶۶)).

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم هيڅكله هم (بيگانه) ښځې ته لاس نه وركولو، او له ښځو سره به يې په ژبه بيعت كولو.

په يو حديث شريف كې راغلي دي: «لَنْ يُضْرَبَ أَحَدُكُمْ بِمِخْيَطٍ فِي رَأْسِهِ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَصَافِحَ امْرَأَةً لَا تَحِلُّ لَهُ» (رواه الطبراني و الصحيحة).

ژباړه: كه د تاسې نه د يو په سر كې ستن يا ميخ لاړ شي تر دې غوره دی چې يوې نا محرمې ښځې سره په لاسونو روغېر وكړئ.

د پورته حدیث شریف د صحت او ضعف په باره کې که څه هم بحث شته ولې دا بحث کوچنی دی مګر د وعید له احادیثو څخه یو حدیث دی چې ددې په وسیله د یو نا مناسبه کار څخه منعه کول دي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم زمونږ د پاره غوره نمونه ده الله تبارک وتعالی فرمایي:
[لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا] (احزاب ۲۱)

ژباړه: په حقیقت کې تاسې لپاره د الله په پیغمبر کې د نیکی خورا غوره نمونه ده د هر هغه چا د پاره چه د الله او د آخرت د ورځې هیله من دي او الله ډیر یادوي .
فتاوی اللجنة الدائمة للبحوث العلمیة والإفتاء. (۱۷/۳۰، ۲۹).

آرایشگاه ته د مسلمانې ښځې تلل جایز دي که نه؟

د اسلامي لارښود چلونکو او لیدونکو ته سلامونه او نیکې هیلې وړاندې کوم، په پوره واقعیت سره چې لوی کار مو پیل کړی دی او د ټولنې د اصلاح د پاره مو ستر خدمت ته مې پورته کړي دي الله مو کامیاب لره.

زه یو پوښتنه لرم هغه دا چې آرایشگاه ته د مسلمانې ښځې تلل جایز دي او که نه؟ (عبدالله – کابل افغانستان).

خواب

بسم الله الرحمن الرحيم

آرایشگاه ته د مسلمانې ښځې تلل جایز نه دي.

آرایشگاه د فساد مرکز او د قبیحو افعالو ورکشاپ بلل کېږي آرایشگاه ته د مسلمانې ښځې تلل په لاندې دلائلو جواز نه لري:

۱- په آرایشگاه کې د شریعت خلاف سینګار تر سره کېږي لکه: د ورځو جوړول، د سر د وینښتانو قیچې کول، د نیمه برېښو جامو سینګار، د سر جالی او داسې نور چې دا ټول حرام دی، الله تعالی او د هغه رسول الله صلى الله عليه وسلم په آرایشگاه واله او هغه ښځه چې آرایشگاه ته ورځي لعنت استولی دی:

« لعن الله الواشمات والمستوشمات والنامصات والمتنمصات والمتفلجات للحسن المغيرات خلق الله »
(رواه بخاری).

ژباړه: الله تعالى لعنت کړی څوک چه خال وهي او هغه چه د خال وهلو خیال وکړي، او هغه څوک چه وروځی نري جوړوي او هغه چې د وروځو د نری جوړولو خیال کوي، او هغه څوک چه د ډول او بناست لپاره د غاښونو تر منځ فاصلی جوړوي دا هغه کسان دی چه د خدای (جل جلاله) په خلقت کې تغیر راوړي.

همدارنگه په اسلامي شریعت کې د ښځې د پاره سر خړیل او یا د سینکار په نیت د وینستانو کټ کول منع کړ شوي دي.

۲ - ښځه به پخپل کور کې د خپل خاوند د پاره آرایش او سینکار کوي، نه د خپل کور څخه بهر نه د بیګانه خلکو د پاره ځکه داسې کول تبرج دی او په اړه یې سخت وعید ذکر شوی دی: له أبوهریره رضي الله عنه روایت دی چه پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «ويل للنساء من الأحمرین الذهب والمعصفر» (أخرجه ابن حبان والبيهقي في شعب الإيمان).

ژباړه: زیان او هلاکت دی هغو ښځو لره چې (دوه سره څیزونه) لکه: زبورات او خوشبویي بیګانه خلکو ته ښکاره کوي.

۳ - د خپل کور نه بهر بل ځای کې د جامو ایستل او بدلول: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «أیما امرأة وضعت ثیابها في غیر بیت زوجها فقد هتکت ستر ما بینها وبين الله» (صحيح أخرجه الترمذي وابن ماجه). ژباړه: هرې ښځې چې د خاوند د کور نه بهر بل ځای خپلې جامې ویستلې یقیناً هغې د خپل ځان او خدای (جل جلاله) تر منځ پرده خپرې کړې ده.

د پورته دلائلو څخه څرګنده شوه چې آرایشګا ته د ښځې تلل حرام دي.
و الله سبحانه وتعالى اعلم

د نا محرمو تر مینځ ورورولي او خورولي شته؟

ګرانو د اسلامي لارښود چلونکو السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته زما سوال دا دی: کله چې یوه انجلي یو هلك ته ورور ووايي او هغه هلك ورته خور ووايي او بیا په موبایل کې یو د بل سره خبري کوي دغه کار د اسلام له نظره ګناه لري او که نه؟ ستاسي د جواب په هیله وسلام. (شازیة حسن).

خواب

بسم الله الرحمن الرحيم

هو په اسلام کې د اسلامي اصولو موافق ورورولی او خورولی شته.

قال الله تعالى: [إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ] (الحجرات / ۱۰).

خو د اسلامي مقرراتو موافق، مسلمان ته جایزه نه ده چې بې ضرورته د بیګانه ښځې سره خبرې، ملګري، ناسته او اختلاط وکړي او همدارنګه ښځې ته جایزه نه ده چې د غیر محرم سړي سره بې ضرورته داسې وکړي، ځکه دا امور ټول حرام او د زنا اسباب بلل کېږي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي:

«إِيَّاكُمْ وَالذُّخُولَ عَلَى النِّسَاءِ» (بخاری ۵۲۳۲).

ژباړه: د بیګانه ښځو د خلوت نه ځان وساتئ.

قوله تعالى: [وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ] (النور ۳۱).

یعنې: او ووايه (ای محمده) ایماندارو ښځو ته چه پټې کړئ (له نامحرموڅخه) سترګې خپلې.

قوله سبحانه وتعالى: [يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ] (الاحزاب ۵۹).

ژباړه: ای نبی ووايه ښځو ته دي اولونو ته دي او ښځو د مؤمنانو ته چه خواره دي کاندې په ټولو ځایونو خپلو له ټکړيو خپلو.

نو واضح شوه چې مسلمانې بې بې ته د الله (جل جلاله) حکم دی چې له بیګانه خلکو ستر او پرده وکړي.

او نارینه ته د الله تعالی حکم دی چې د بیګانه ښځو له اختلاط، هغوی ته نظر کول او نا مشروع ارتباطاتو ځان وساتي تر څو د حرامو امور څخه نجات و مومي.

الله تعالی فرمائي: [وَلَا تَقْرُبُوا الزَّوْجَاتِ] (اسراء ۳۲)

یعنې زنا ته مه نږدې کېږئ، د زنا د نږدېوالي اسباب د بیګانه ښځو سره نا مشروع ارتباطات، اختلاط او بې حجابې ده.

رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمائي: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَظَّهُ مِنَ الزَّيْنَةِ أَدْرَكَ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ فَرَزْنَا الْعَيْنَيْنِ النَّظْرُ» (رواه البخاري 6243) ومسلم (2657)

ژباړه: ابن عباس روایت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي: الله تعالی د هر چا د پاره د زنا یو حصه تعین کړی ده، پس د سترګو زنا نا محرم ته کتل دي.

د ضرورت په وخت کې د ښځې وتل له کور څخه

السلام عليكم ورحمة الله و بركاته! گرانه په اوسني شرايطو کې چې فحشا خپل آخري حد ته رسيدلى ده د ښځې وتل له کور څخه د زده کړې لپاره جواز لري او يا هم بازار ته د سودا اخستلو لپاره په کار دي او که؟

شفیق الله.

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

د ضرورت په وخت کې د کور نه وتل د اسلامي حجاب سره جاييز دي:
عائشه - رضي الله عنها- له رسول الله صلى الله عليه وسلم- څخه روايت کوي چه جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «قد أذن أن تخرجن في حاجتكن» (متفق عليه).
ژباړه: د ضرورت د پاره تاسې ته د کور نه د باندې وتلو اجازت شته.
اسلامي حجاب به مراعاتوي، د وتلو په وخت کې به خوشبويي نه وهي ځکه په بيگانه خلکو يې بوى لگيږي او خپل زينت او سينگار به بيگانه خلکو ته نه ښکاره کوي: و الله سبحانه وتعالى اعلم
آيا ښځې ته جايزه ده چې نارينه خياط ته د گنډلو جامې يوسي؟
سلام واحترامات: باز هم یک سوال دارم به امید جواب ان:سوال من اين است که من یک دختر استم من میخوام که کالا خود را به خياط مردانه ببرم ايا از نگاه اسلام اين چه حکم دارد؟ خور

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

ښځې ته جايزه نه ده چې د سخت ضرورت پرته نارينه خياط ته د کڼډلو د پاره خپلې جامې يوسي ځکه په دې کار کې لاندې فتې او خطرونه موجود دي.
اول: د بيگانه نامحرم کس سره اختلاط، د بيگانه سره اختلاط کول په اسلامي شريعت کې منع او حرام دی:
«إِيَّاكُمْ وَالذُّخُولَ عَلَى النِّسَاءِ» (بخاری ۵۲۳۲).
د بيگانه ښځو د خلوت نه ځان وساتئ.
«لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ وَلَا تُسَافِرُنَّ امْرَأَةً إِلَّا وَمَعَهَا مَحْرَمٌ» (۳۰۰۶ بخاری).
ژباړه: هيڅ بيگانه سړی به د بيگانه ښځې سره خلوت نه کوي او هيڅ ښځه دې بدون له محرم څخه سفر نه کوي.

دوهم: د خاوند د کور نه بغير بل ځای د جامو ایستل، د جامو یا لباس کچه او اندازه کيږي یا خياط ته د اندازې د پاره د خپلو جامو ورکول په لاندې حکم کې شامل دي.

دأبو الملیح الهذلي نه روایت دی چه د (حمص) د ښار ځېنو ښځو بی بی عایشې رضی الله عنها ته د ورتګ اجازه وغوښته. عائشه رضی الله عنها وویل: کیدای شي تاسې له هغو کسانو څخه وئ چې عمومي حمامو ته ننوځي.

له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه مې اوریدلی چې فرمایل یې: «أیما امرأة وضعت ثيابها في غیر بیت زوجها فقد هتکت ستر ما بینها وبين الله» (صحيح أخرجه الترمذي وابن ماجه).

یعنې: هرې ښځې چې د خاوند د کور نه بغير بل ځای خپلې جامې ویستلې یقیناً هغې د خپل ځان او خدای جل جلاله تر مېنځ پرده څیرې کړې ده.

فتاوی المرأة المسلمة (۵۷۶/۲، ۵۷۷)

په دې اړه د عربستان د جید عالم عبدالرحمن البراک څخه پوښتنه شوې ده چې: آیا د ښځې د پاره جایز ده چې خپلې جامې د کنډلو د پاره خياط ته یوسي او په یو مخصوص اتاق کې د هغه د قد او جامو اندازې اخلي همدارنګه د جامو بدلولو د پاره مخصوص اتاق وي؟

په ځواب کې وایي:

په مسلمان ښځه باندې د خپل عزت او کرامت ساتل فرض دي، په خاصه توګه کله چې له خپل کور څخه ووځي او بیا په خاصه توګه چې کله بازار ته لاړه شي، بازار د انساني او جني شیطانونه مرکز دی، او په خاصه توګه د جامو کنډلو محلات او خياطی د ښځو د پاره د فتنې ځای دی ځکه ددې چلونکي په غالب کمان امانتداره خلک نه وي نو ددې ویره شته چې (کله په مخصوص اتاق کې ښځه جامې بدلوي) د مخفي کامرې په وسیله د هغه لوڅ تصویرونه واخستل شي.

نو کومه ښځه چې له الله تعالی څخه ویرېږي د هغې د پاره جایزه نه ده چې په داسې ځای کې خپلې جامې و باسي.

فالواجب على المرأة المسلمة أن تحافظ على كرامتها وعرضها أن يمس بأي سوء، ولا سيما إذا خرجت من بيتها، فإن الأسواق والمحلات ميادين ومراتع للشياطين الإنس والجن، ومحلات الخياطة من أخطر الأماكن على المرأة فتنة؛ لأن التعاملات فيها غير مأمونات في الغالب، فلا يؤمن أن يقمن بتصوير المرأة كاسية أو عارية، ولا يخفى أن آلات التصوير قد بلغت مبلغاً خيالياً في الدقة، بحيث يمكن تصوير من يراد تصويره من غير شعور منه، وعلى هذا فلا يجوز للمسلمة التي تخاف ربها، وتغار على نفسها أن تخلع ثيابها في هذه المواقع المشبوهة (شيخ عبدالرحمن البراك).

ټولو مسلمانو با وقاره با عفته خويندو ته مو دا پيغام دی چې:

ډير احتياط کوي، د خپل عزت او کرامت حفاظت کوي ځکه ځمکه فساد پر سر اخيستي ده، بازارونه اکثراً له فاسقو او فاجرو خلکو ډک دي، داسې کسان شته چې هغوی قصداً د ښځو لوازم خرچوي، قصداً د ښځو جامې گندي چې ددې نه يې مطلب د بيگانه ښځو سره خبرې کول، هغوی ته کتل ... او نورو باندې خپل ژوند خوشحاله او مست تيرول وي بلکې مطلب يې د خلکو د ضرورت رفع کول نه وي.

مسلماني خويندې دې خپل کرامت او عزت د خپل سکندرې ديوال او کلک دفاعي سنگر چې اسلامي حجاب او اسلامي آداب دي وساتي.

و الله سبحانه وتعالى اعلم

له کور څخه د ښځې د وتلو شرطونه

- ۱- بايد له سره تر پښو مکمل حجاب مراعات کړي.
- ۲- بايد له ښايسته جامو څخه ډډه وکړي (ښايسته جامې يې نامحرم ونه ويني).
- ۳- بايد له نازکو جامو ډډه وکړي.
- ۴- بايد له تنکو جامو ډډه وکړي.
- ۵- بايد د کفارو له مشابه جامو ډډه وکړي.
- ۶- بايد د نارينه له جامو د مشابهت څخه ډډه وکړي.
- ۷- بايد له آواز لرونکو جامو ډډه وکړي.
- ۸- بايد د ميره له اجازې پرته ونه وزي.
- ۹- بايد د عطرو له استعمال څخه ډډه وکړي.
- ۱۰- بايد په خيال ناز او نزاکت تگ ونه کړي.
- ۱۱- بايد د لارې په يوه اړخ تگ وکړي د لارې په منځ کې لاړه نشي.
- ۱۲- بايد د ضرورت په وخت کې په لوړ آواز خبرې ونه کړي.
- ۱۳- بايد د ضرورت پرته له بيگانه خلکو سره خبرې ونه کړي.
- ۱۴- بايد د پرديو خلکو سره د خبرو پر مهال نرمه خدا (تبسم) ونه کړي.
- ۱۵- بايد پرديو خلکو ته عاشقانه ونه گوري.
- ۱۶- بايد د پرديو خلکو سره کډه نشي (اختلاط) ونه کړي.
- ۱۷- بايد له نامحرم پرته چاته لاس ورنه کړي.

- ۱۸ - باید بې ضرورته له کوره ونه وزي.
- ۱۹ - باید ډاکتر ته د علاج پر مهال خالي ناروغ ځای ښکاره کړي.
- ۲۰ - باید دم تعوید او دعا په وخت کې تعوید گر ته او پیر ته ځان ښکاره نه کړي ځکه دم او دعا د مخ ښکاره کیدو سره څه ارتباط نه لري.
- ۲۱ - باید فال گر ته لاره نه شي چې د څلوېښتو ورځو لمونځ یې نه قبلېږي.
- ۲۲ - باید له هغو ښځو څخه ځانونه وساتي چې د ښایسته ښځو بیانونه پرديو خلکو ته کوي.
- ۲۴ - باید له ځینو محرمو سره لکه (زوم) که لذت او خوند مینځ ته راځي له لاس ورکولو څخه ډډه وکړي ځکه د طلاق مشکل مینځ ته راوړي چې هیڅ حل نه لري، دا بحث د فقهي په کتابونو کې په تفصلي توګه ذکر شوی دی دلته نه ځایږي.
- ۲۵ - محرم: د ښځې هغه نارینه قریب ته ویل کېږي چې تل یې نکاح ورسره حرامه وي.
- لیکنه: مولانا ابوالاسفار علی البلخي (رح)، ژباړه: مولوی احمدالله ابوالبدر
- لېور او د خاوند نور خپلوان (کا کا زوی، د ماما زوی د عمه زوي) نا محرم دي
- د دی سایت ټولو کارکوونکو ته السلام علیکم ورحمة الله و برکاته!
- ستاسو لدی ستر خدمت نه یوه نړۍ مننه او په ریښتیا سره چی ډیر ستر کار مو پیل کړی الله (جل جلاله) د نیکه بدله درکړی.
- پوښتنه می داده چی دا اوسنی د ژوند نظام یا روایت او یا هم رواج ورته ووايو چی د افغان کورنیو په منځ کی عام دی د څو وروڼو یوځای ژوند کول دی په یوه کور کی. د اسلامی شریعت له انده دا څنګه دی ځکه چی په ګډ کور کی یو سړی د خپلی ورینداری سره یوځای کېښی، ډوډی خوری (د ورینداری سره یوځای کېښناستل خبری کول د هغی مخ لیدل څه حکم لری) او بیا د تره ځوی او لور یو ځای اوسیدل...

ستاسو د مشر ځواب په تمه مننه (محمد مختار)

خواب

بسم الله الرحمن الرحيم

د ورینداری د پاره د هغې لېور یا د خاوند خېنې نور خپلوان لکه د کاکا زوی، د عمه زوی او نور نامحرم دي او نظر نورو نامحرمو ته د خاوند خپلوان ډیر خطرناک دي ځکه چې نظر نورو ته د فتني شدیدې ویره موجوده ده.

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالذُّخُولَ عَلَى النِّسَاءِ». فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَرَأَيْتَ الْحَمُو؟ قَالَ: «الْحَمُو الْمَوْتُ». (بخاری: ۵۲۳۲) ژباړه: عقبه بن عامر وایي: رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمایي: د بیگانو ښځو د خلوت (له هغه سره یوازې کښیناستل. سفر کول او نور) څخه ځان وساتئ، د انصارو څخه یوه کس پوښتنه وکړه: یا رسول الله صلى الله عليه وسلم د خاوند د خپلوانو (د خاوند ورور لېور، د کاکا زوی، د عمه زوی) په اړه ستاسې نظر څه دی؟ وېي فرمایي «هلاکت په همدې کې دی».

حافظ ابن حجر په فتح الباری (۳۳۱/۹) کې وایي: په اتفاق د اهل لغت «احماء» د خاوند خپلوانو لکه د خاوند ورور، د خاوند د کاکازوی، د خاوند د عمه زوی او نورو ته وایي.

ښځې ته د خاوند د خپلوانو څخه پرده او حجاب کول فرض دي او همدارنګه د هغه سره یوازې کښیناستل، سفر کول حرام دي مګر د ضرورت په وخت خبرې کول او د هغې د خاوند یا نورو خپلوانو په حضور کې د پردې په صورت کې د هغې سره کښیناستل باک نه لري.

شوکانی په کتاب د (نیل الأوطار) (۱۲۲/۶) کې وایي: دغه فرموده د پیغمبر صلى الله عليه وسلم «الحمو: الموت» په دې معنی ده چې ویره له هغه څخه داسې ده لکه له مرګ څخه ویره کول ځکه له ټولو څیزونو څخه خلک ډیر زیات له مرګ څخه وریري.

په ټولنه کې چې هر وخت د بې شرمۍ واقعه مینځته راځي هغه د همدې ډول خپلوانو، کلیوالو تر مینځه د بې حجابۍ او بې بندبارۍ نتیجه وي.

ډیر کم او حتی بالکل نه لیدل کیږي چې دا سې واقعي دې د بیګانه خلکو له لاسه وي. نو ځکه رسول الله صلى الله عليه وسلم د خاوند د خپلوانو په باره کې حجاب او خلوت کول له مرګ سره تشبیه کړی دي.

د خېي (د ښځې خور) سره سفر کول جایز دي؟

السلام علیکم ورحمت الله وبرکاته: د دعوت انلاین محترمو چلوونکو الله تعالی د دې غوره عمل نیکه بدله په دنیا او آخرت کی درکړي. زه یو دوه پوښتنې لرم هیله ده چه په دلایلو سره یی خواب

راکړې. ۱: ایا له خینې (د ښځې خور) سره خلوت او یا مسافرت جایز دی او که نه؟ که جایز نه وي نو دلیل یې څه دی په داسې حال کې چې له نورو محرماتو سره سفر کول جایز دی او خمینه هم د محارمو له جملې نه ده نو ولې له هغې سره نه دی جایز؟ (عبدالرحمن)

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

خینه به د خپل اوښي (د خور خاوند) سره په عزت عفت، وقار او اسلامي حجاب سره وړاندې والي کوي د هغه سره به خلوت، سفر وغیره نه کوي ځکه چې اوښی نامحرم دی، لقوله سبحانه وتعالى:

قوله تعالى: [وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ] (النور ۳۱)

ژباړه: هغوی دې خپل سینګار او ځان جوړونه نه ښکاره کوي مګر میړنو یا پلرونو یا د میړنو پلرونو یا خپلو زامنو یا د میړنو زامنو یا وروڼو یا ورېرونو یا خوریانو یا سیالو ښځو ته. یعنې د ښځې د پاره خپل میړه، پلار، خسر، زوی، ښووی یا د خاوند زوی، د ورور زوی او د خور زوی محرم دي بغیر ددې نور خپلوان غیر محرم دي.

نو واضح شوه چې اوښی نا محرم دی او کومه چې د نکاح د حرمت مسئله ده، په دې مسئله کې ډیر خلک تیروي دي دوی فکر کوي چې د ښځې په موجودیت کې د هغه خور محرمه ده بلکې، د پردې او حجاب حکم پر ځای دی، مګر دا جلا مسئله ده چې په اسلامي شریعت کې په نکاح کې د دوو خویندو جمع کول حرام دي.

قوله تعالى: وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ (النساء ۲۳)

ژباړه: او په عین وخت کې د دوو خوندو (نکاح کول هم حرام دي)

همدارنګه جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «إِيَّاكُمْ وَالِدُخُولَ عَلَى النِّسَاءِ». فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَرَأَيْتَ الْحَمُو؟ قَالَ: «الْحَمُو الْمَوْتُ». (بخاری: ۵۲۳۲)

یعنې: د بیګانو ښځو د خلوت (له هغه سره یوازې کښیناستل. سفر کول او نور) څخه ځان وساتئ، د انصارو څخه یوه کس پوښتنه وکړه: یا رسول الله صلی الله علیه وسلم د خاوند د خپلوانو (د

خاوند ورور لېور، د کاکا زوی، د عمه زوی) په اړه ستاسې نظر څه دی؟ ویې فرمایل «هلاکت په همدې کې دی».

امام نوي رحمه الله د مسلم شریف په شرح کې لیکي:
المراد بالحمو هنا أقارب الزوج غير آبائه وأبنائه.. فأما الآباء والأبناء فمحارم لزوجته تجوز لهم الخلوة بها ولا يوصفون بالموت..

یعنې د الحمو څخه د خاوند خپلوان غیر له پلرونو او اولادونو مراد دي او هر چې د خاوند پلار، نیکه او زامن دي د ښځې د پاره محرم دي چې هغه د الحمو په جمله کې نه راځي پاتې نور د خاوند اقارب غیر محرم او د الحمو په جمله کې شامل دي.
او په همدې شان د خاوند د پاره بغیر له ځوانې د ښځې خپلوان غیر محرم دي. (و الله سبحانه وتعالى اعلم)

د نارینه او ښځې محرم کسان کوم دي؟

سلامونه او نېکې هیلې وروسته له سلام او درناوی زما سوال دا دی چې د یوسرې او ښځې لپاره څوک محرم دي که مفصل یې راته وښايې ډیره مننه به مو وي. مننه. (محمد ناصر).

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

اول هغه محرمات (هغه ښځې چې د هغه سره نکاح حرامه ده):

محرمات ابدی

د ابدی محرمات د پاره درې اصلی سببونه وجود لري لکه خپلوي، زومولي او رضاع چې د ځنو انسانانو سره د همیشه د پاره نکاح او واده کول حرام دي په لاندې آیت شریف کې درې واړه ډلې بیان شوي دي:

[حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ] (۲۳ النساء)

ژباړه: حرامې کړ شوی دي پر تاسې میندې ستاسې او لونې ستاسې او خویندې ستاسې او تروریاني (د پلار خوندې) ستاسې او توریاني (د مور خوندې) ستاسې او وریرې ستاسې او خورځې ستاسې او میندې ستاسې کومې چې تاسې ته یې پی درکړی وي او خوندې ستاسې له جهته د تي رودلو.

۱- سببي محرمات

هغه ښځې چې د خپلوي او نسب له وجې د هغوی سره نکاح کول حرام دي لکه: مور، نیا، خور، خورزه، وریره، لور، لمسی، د مور خوندې، د پلار خوندې.....

۲- د زومولي محرمات

له هغو سره هم نکاح حرامه ده کوم چې زومولي یا مصاهره له کبله حرام شوی دي لکه: خسر، د خسر پلار، خوانبې د خوانبې مور او د خاوند زوی یا لمسی.

۳- د رضاع له کبله محرمات

هغه ښځه چې کوم چا ته شیدې ورکړي اسلامي شریعت هغه ته د مور درجه ورکوي د الله تعالی د قول مطابق د هغه او د هغه ځنو خپلوانو سره نکاح حرامه ګرځي.

موقت محرمات

۱- مطلقه ثلاثه

کومې ښځې ته چې درې طلاقه ورکړ شي له هغې سره بیا نکاح کول حرام دي تر څو بل میړه وکړي او هغه کورواله ورسره وکړي بیا یې طلاقه کړي.

۲- واده شوی ښځه

هغه ښځه چې خاوند ولري او خاوند یې هغې ته طلاق نه وي ورکړی د بل کس نکاح کول له هغې سره حرام دي.

۳- بې دینه ښځې

هغه ښځې چې هیڅ آسماني دین ونه لري لکه اورپرستې، بت پرستې، مارکسیستي، بهایي، بودايي، ملحدې....

د اهل کتابو سره د شرایطو په صورت کې نکاح کول جایز دي.

۴- د ښځې د خویندو یا خینې سره نکاح

د ښځو د خویندو یا د هغه محارم لکه عمه، خاله... سره نکاح کول حرام دي د هغه د محارم سره ځکه نکاح کول حرام دي چې قطع صله رحم مینځ ته راځي.

۵- پنځمه ښځه

د شرایطو په چوکاټ کې که څوک څلور ښځې ولري نو د پنځمې ښځې سره نکاح کول حرام دي.

د ښځې محرم کسان دا دی یعنې د لاندې کسانو بغیر د نورو څخه پرده کول:
 قوله تعالى: [وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ.....] (النور).

ژباړه: هغوی دې خپل سینګار او ځان جوړونه نه ښکاره کوي خو میړونو یا پلرونو یا د میړونو پلرونو یا خپلو زامنو یا د میړونو زامنو (بنزیو) یا وروڼو یا ورېرونو یا خوریانو یا سیالو ښځو یا خپلو مریانو یا خپلو هغو تر لاس لاندې نارینه و چې ښځو ته حاجت نه لري یا هغو ماشومانو ته چې تر اوسه لا د ښځو عورات نه پوهیږي (دغو کسانو ته ښکاره کول پروا نه لري).

یعنې بغیر له محرمو کسانو دې غیر محرمو ته خپل زینت او سینګار نه ښکاره کوي

چې محرم عبارت دي له: پلار، ورور، زوی، د ښې زوی، د ورور زوی، د خور زوی.

او د خسرګنې د طرفه، خسر، د خسر پلار او د خاوند زوی.

د نارینه د پاره محرمه ښځې:

مور، نیا، خور، خورزه، وریره، لور، لمسی، د مور خوندې، د پلار خوندې، خواښې

رضاعي مور ته کتل مباح دي مګر سفر کول ورسره حرام دي، خینه د ښځې خور نا محرمه ده او

د نکاح خبره ځانګړی حکم دی چې د دوو خویندو جمع کول حرام دی. (و الله سبحانه وتعالى اعلم)

په علمي مراکزو او دفترونو کې د نارینه او ښځو ترمنځ یو ځایوالی (اختلاط)

ښځه الله تعالی د نفقي د درانه مسئولیت څخه معاف کړی ده، لقلوله تعالی: [الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى

النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ] (النساء ۳۴).

ژباړه: نارینه پر ښځو مسلط او اداره چیان دي له دې امله چې الله د هغوی ځینو ته پر ځېنې نورو

فضیلت ورکړی او له دې کبله چې نارینه خپل مالونه لګوي.

له دې آیت شریف څخه څرګنده شوه چې انفاق د نارینو دنده ده یعنې د کور د اهل عیال د پاره

به نارینه نفقه پیدا کوي او پر هغوی به انفاق کوي دغه انفاق د ښځو دنده او مسئولیت نه دي.

نو هیڅ څوک هم ښځه د کور څخه د باندې په کار کولو نشی مجبورولای او نه هم د ښځې د پاره

د کور څخه د باندې کار کول مناسب دي.

ځکه اسلامي شریعت چې د نارینه او ښځو تر مینځ د وظایفو او دندو کوم ویش کړی دی د فطري

جوړښت موافق دی، د کور څخه د باندې کارونه د ښځې د فطري جوړښت سره موافق نه دي

ځکه چې ښځه نور ډیر درانه مسئولیتونه تر سره کوي لکه په لاندې ډول:

- ۱ - په هره میاشت کې تقریباً لس ورځې د حیض موده چې په دې موده کې ښځه کافي استراحت ته ضرورت لري.
 - ۲ - حمل او بارداری: په دې ورځو کې هم ښځه څه ناڅه استراحت او ډیر احتیاط ته ضرورت لري درانه کارونه که جسي وي او که دوماغي د حمل د ضایع او هغه ته د تاوان رسیدلو سبب ګرځي.
 - ۳ - د ماشوم زېږول د نفاس دوره: په دغه دوره کې ښځه مرګوني دردونه او سختی تیروي چې ښځه کافي استراحت ته ضرورت لري.
 - ۴ - ماشوم ته پي ورکول: ښځه تر دوه کلونو پورې باید ماشوم ته پي ورکړي چې دا د ښځې مسئولیت دی.
 - ۵ - د بدن جسي ترکیب: د ښځې جسي ترکیب د هغه کارونو د پاره مناسب دی کوم خپل څښتن (جل جلاله) یې ورته مناسب ګرځولي دي.
- لنډیز: هغه بدن چې د حیض، حمل، نفاس، تي ورکولو او د اولاد روزلو مشکلات تحمل کوي او دا د ستړیو او دردونو ډکه دنده تر سره کوي نو نورکافي قدرت او فرصت د بیروني کارونو د پاره نه لري چې د نر سره اوږه په اوږه کار وکړای شي.
- اوس دا واضح شوه چې ښځه د نفقي کتلومسئولیت نه لري خو که ضرورت وي خپل میړه له لاسه ورکړي او بل سرپرست نه لري یا له بل مشکل سره مخ شي نو بیا داسې دنده تر سره کولای شي چې د ښځې د فطري جوړښت سره مناسبه وي (فتاوي المحمودیه - فتاوي علماء البلد الحرام).
- یا داسې دنده چې هغه نارینه نشي تر سره کولای لکه د طب په نسایي او ولادي څانګه کې کار کول (فقه معاصر) خو د لاندې شرایطو په رعایت سره:
- ۱ - د حجاب رعایتول .
 - ۲ - نارینه او ښځې به سره کې نه وي اختلاط به نه وي.
- د ښځو او نارینو یوځایوالی په مکتب، پوهنتون او دفتروغیره کې په اجماع د امت حرام دی لقله تعالی: [وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ] (۵۴ احزاب).
- ژباړه: که څه شی غواړي نو د پردې تر شا یې وغواړئ.
- رسول الله صلی الله علیکم وسلم د نارینه او ښځو د خلوت څخه منع فرمایلی ده:
- «إِيَّاكُمْ وَالِدُخُولَ عَلَى النِّسَاءِ» (بخاری ۵۲۳۲).
- ژباړه: د بیګانه ښځو د خلوت نه ځان وساتئ.
- «لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ وَلَا تُسَافِرُنَّ امْرَأَةً إِلَّا وَمَعَهَا مُحَرَّمٌ» (۳۰۰۶ بخاری).

ژباړه: هيڅ بيگانه سړی به د بيگانه ښځې سره خلوت نه کوي او هيڅ ښځه دې بدون له محرم څخه سفر نه کوي.

په اوس عصر کې يو عظيم فساد د نارينه او ښځو خلوت او د ښځو له نامحرمو سره سفر کول دي د خلوت عظيم فساد د جاهليت د ناورو عاداتو څخه دی او دا د الله تعالى د سر سختو دوښمنانو يهودو، نصاراؤ او نورو کفارو په لاره تګ دی دا د کفارو سره يو ستر مشابهت دی ځکه چې د نارينه او ښځو خلوت د کفارو له لويو صفاتو څخه يو صفت بې حيايې د نر او ښځو تر منځ کډ ژوند دی، چې د کفارو دا ستر صفت او تقليد په دې وعيد کې راځي: «من تشبه بقوم فهو منهم» (ابو داود - ۴۰۳۱).

يعنې: څوک چې د کوم قوم سره مشابهت کوي، پس هغه له هغوی څخه دی.

د دغه عظيم فساد په اړه ډير سخت وعيدونه ذکر شوي دي ځکه چې دا عمل د فتنې او بې حيايو له سترو وسايلو شميرل کيږي.

و الله سبحانه وتعالى اعلم

آيا د ښځې د پاره د پتلون اغوستل جايز دي او که نه؟ (پښتنه خور)

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

د ښځې د پاره د پتلون اغوستل مطلق حرام دي ولو که آزاد او پراخه هم وي ولو که په خپل کور کې کې هم وي مګر يوازې د خپل خاوند په اطاق کې باک نه لري، ځکه پتلون د نارينه لباس دی د ښځې د پاره د هغه اغوستل د نارينه سره تشبه ده او داسې کول حرام دي.

لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم المتشبهين من الرجال بالنساء والمتشابهات من النساء بالرجال (رواه البخاری)

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم لعنت ويلی دی په هغه نارينه وو باندې چې د ښځو مشابهت کوي (يعنی دهغوی په شان شکل جوړوي او دهغوی په شان لباس اغوندي) او په هغو ښځو باند هم لعنت ويلی چې هغه د نارينه مشابهت اختياروي يعنی دهغوی په شان جامی اغوندي او دهغوی په شان ځان جوړوي.

الفتاوى النسائية ليكي:

وأما لبس المرأة للبنطلون فلا يجوز ولو كانت خالية و لو كانت أمام النساء أو أمام زوجها، إلا في غرفة مغلقة مع زوجها فقط، فأما ما سوى ذلك فلا يجوز فإنه يبين تفاصيل البدن ويعود المرأة على هذه اللبسة حتى تألفها وتصبح عندها مستساغة، فلا تجوز هذه اللبسة بحال (النخبة من الفتاوى النسائية ص ٣٠).

منع لبس المرأة للبنطلون مطلقا وإن لم يكن عندها إلا زوجها، وذلك لأنه تشبه بالرجال، فإن الذين يلبسون البنطلونات هم الرجال، وقد لعن النبي صلى الله عليه وسلم المتشبهات من النساء بالرجال - ج ١٢ ص ٢٨٧.

په پتلون کې لمونځ کول جایز دي؟

په لمانځه کې د ښځې ټول بدن بغير له مخ، لاسونو او پښو عورت دی پټول یې فرض دي، په داسې جامه کې لمونځ کول چې بدن ور باندې پټ وي، دومره غلیظ وي چې د پوستکي رنگ ور څخه معلوم نه شي که څه هم د بدن پر اندامونو نښتی وي د کراهیت سره لمونځ پکې جایز دی. قال في "الدر المختار" (٨٤/٢): "ولا يضر التصاقه وتشكله" اهـ يعني: الثوب الذي يلبسه في الصلاة.

قال ابن عابدين رحمه الله في حاشيته على "الدر المختار": "قوله: (ولا يضر التصاقه) أي: بالألية مثلا، وعبارة "شرح المنية": أما لو كان غليظا لا يرى منه لون البشرة إلا أنه التصق بالعضو وتشكل بشكله فصار شكل العضو مرئيا، فينبغي أن لا يمنع جواز الصلاة، لحصول الستر " انتهى كلام ابن عابدين.

و الله سبحانه وتعالى اعلم

د ښځې لوڅ سرگرځېدل څه حکم لري؟

السلام عليكم پوښتنه د ښځې د سرتور سر گرځيدلو د عذاب په باره کي معلومات که راکړئ منندوی به مو یم د قران کریم په آیتونو او په احادیثو د قناعت د حاصلولو لپاره. ستاسو ورور علی بادشاه.

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

د خپل خاوند سره باک نه لري.

نور د سر پټول په عورت او حجاب دواړو کې شامل دي، په لمانځه کې یې پټول فرض دي د محرمو او نا محرمو څخه یې پټول فرض دي لقوله سبحانه وتعالى: وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ

أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ (النور ٣١).

ژباړه او مؤمنانو ښځو ته ووايه چې: خپلې سترگې ټيټې (د نا محرمو څخه خپل نظر وساتي) او خپل د شرم ځايونه پټ وساتي او خپل ښايست دې پرته له هغه چې ښکاره دی نه په ډاگه کوي او خپل پروني يا ټکری دی پر خپلو سينو او ټټرونو خپاره کړي. همدارنگه الله سبحانه وتعالی فرمايي: يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (الاحزاب ٥٩).

ای پیغمبره! ووايه ته خپلو ښځو، لونو، او د مؤمنانو ښځو ته چې خپل پروني يا لوی څادرونه پر ځانو خواره کړي دا ډیره غوره کړنلاره ده تر څو وپېرندل شي نو نه به رېږول کيږي (د بدکاره او فاسقو خلکو له ضرر او اذیت رسولو په امن وي او الله ښه بخښونکی مهربان دی. حجاب مسلمانې ښځې ته د الله تعالی حکم دی کومه ښځه چې حجاب نه مراعتوي الله تعالی ته توبه ونه باسي د الهي عذاب سره به مخ شي.

لقلوله سبحانه وتعالی: [وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ] (النساء ١٤).

ژباړه: چا چې له الله او رسول څخه سرکشي وکړه او د هغه په ټاکل شویو پولو یې تجاوز وکړ هغه به په دوزخ کې همیشه استوگن وي او دهغه لپاره رسواکونکی عذاب دی. (و الله سبحانه وتعالی اعلم).

د هغې خور حال کوم چې خپل وینښتان په سرباندې دروي

بسم الله الرحمن الرحيم

محترمو وروڼو السلام علیکم!

پوښتنه مې دا ده دچې کله یوه خور خپل وینښتان جگ وتری او بیایي په سر حجاب بسته کړی، د اسلام له نظره دا سمه ده او که نه؟ هدف د وینښتانو تړل دی. الله (جل جلاله) د تاسی ټولو ته دنیوی او اخروي اجر درکړي والسلام! بشارت

خواب

بسم الله الرحمن الرحيم

په دور نبوت، دور صحابه، دور تابعین او خیرالقرون کې د مسلمانانو ښځو عادت شریفه د وینښتانو کوڅی کول ؤ.

دا چې وینستان را ټول کړي او د سر په شا طرف کې یې دروي دا د کافرو ښځو عمل او تقلید دی او ددې څخه په اسلامي شریعت کې منع راغلي او په اړه یې سخت وعید ذکر شوی دی:

ابی هريرة رضي الله عنه د رسول الله صلى الله عليه وسلم نه روایت کوي چې په دوزخ کې دوې ډلې داسې دی چې تر اوسه ما نه دي لیدلي یو هغه ډله چې د هغوی په لاسونو کې د (غوايي د لکۍ په شان) قمچینه وي چې په هغې سره دوی نور خلک وهي او بله ډله بې حجابې ښځې: ونساء کاسیات عاریات ممیلات مائلات رؤوسهن کأسنمة البخت المائلة، لا یدخلن الجنة ولا یجدن ریحها، وإن ریحها لیوجد من مسیرة کذا وكذا» (مسلم).

ژباړه: هغه ښځې دي چې جامو باوجود برېښې وي چې خلکو ته به خپل مذموم حرکات ښکاره کوي د هغوی سرونه به د اوبسانو د بوکام په شان وي دوی به نه جنت ته داخلېږي او نه د جنت خوشبوي له دومره دومره فاصلې څخه مومي.

د [رؤوسهن کأسنمة البخت المائلة] مطلب امام نوی رحمه الله، ابن عثيمين او عبدالرحمن الجبرین داسې بیان کړی دی:

چې دوی به خپل د سر ټول وینستان د سر شاته ټولوي چې داسې به ښکاري لکه دوه سرونه، نو دغه دوهم سر یې داسې ښکاري لکه د اوبس بوکام ځکه د اوبس بوکام هم د نورې شا څخه پورته وي، او دا د تحریم دلیل دی په دې باندې چې مسلمانې ښځه به وینستان داسې نه دروي، خونن ډیرې مسلمانې ښځې په دغه ناوړه کار اخته دي.

دوی فکر کوي چې دا یو سینګار او فیشن دی مګر په اصل کې ډیر بد ښکاري چې خپل ښکلي سر ته یې یو اضافي بوکام جوړ کړی وي.

او د افسوسه خبره بیا دا چې د هغه د پاسه یې ښه حجاب هم کړی وي.

دا څنګه حجاب او پرده ده چې په سر یې اسلامي حجاب او د هغه د لاندې دې شیطاني نښان درولی وي، له یوې خوا د با حجابې ښځې دعوی او له بلې خوا د فرنګي ښځې ټاپه او نښان پر ځان لګوي.

د الله سبحانه وتعالی دین خالص دی، شریعت یې خالص دی، عبادت او اطاعت یې باید خالص وي، په پاک او خالص نیت، پاک او خالص طور اسلامي حجاب ومنئ او په هغه باندې عمل وکړئ، داسې نه چې نیمه شرعي وي او نیمه شیطاني وي.

د الله تعالی له نیولو څخه ووبرېئ ګورئ د هغه (جل جلاله) نیول ډیر سخت دي. و ما توفیقي الا بالله علیه توکلت والیه انیب

غم مه کوه (با حجاب خور ته د تسلیت څو خبرې)

غم مه کوه! ځکه چې الله تعالی تاته په اسلام کې عزت درکړی دی او د ایمان په وسیله یې تاته لویې درکړې او ستا د پاره یې نریار او ملگری گرځولی دی د ایمانداره نارینه او ښځو صالح نارینه او ښځو د پاره الله تعالی لویه بدله برابره کړې ده:

قوله تعالى: { إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً } [الأحزاب: ٣٥]

(یقیناً مسلمانان نارینه او مسلمانې ښځې او مؤمنان نارینه او مؤمنانې ښځې او اطاعت کونکي نارینه او اطاعت کونکې ښځې او رښتني نارینه او رښتني ښځې او صابر نارینه او صابرې ښځې او روژه نیونکي نارینه او روژه نیونکې ښځې او پاکدامنه نارینه او پاکدامنه ښځې او هغه نارینه چې الله ډیر یادوي او هغه ښځې چې الله ډیر یادوي الله دغو ټولو ته بخښنه او لویه بدله برابره کړې ده).

غم مه کوه! په داسې حال کې چه ته په اسلام کې د پاکدامنه نجلی، غزتمندې خور، مطمئنې بی بی او مهربانې با وقاره مور مقام لري.

پوه شه چې ستا هره دوره لوی امانت دی د ځوانې په دوره کې د دینداری خیال ساتل تر څو ستا په حیا او عزت خدای مه کړه تور داغ ونه لگيږي. پوه شه که ته د خپل اولاد په تربیت کې دا امانتداري رعایت نه کړي نو ته به دا مقام تر لاسه نه کړي، نو په دې وجه ددې لوی امانت په باب غفلت مه کوه او د الله تعالی څخه ددې سترو کوښښتونو په باب چې د یوه بشر په روزنه او پالنه کې یې تر سره کوي د اجر په نیت ووسه ځکه الله تعالی د هیڅ عمل بدله که هغه د ښځې وي او که د نر وي نه ضایع کوي.

غم مه کوه! نن چې تا کوم حجاب اغوستی دا ستا د پالونکي رب جل جلاله امر دی ځکه په دې حجاب کې عزت او کرامت نغښتل شوی دی او د هغه خوند به هغه څوک حس کوي چې په الله چه پروردگار دی اسلام چې دین مو دی او پیغمبر صلی الله علیه وسلم چه د الله رالیږل شوی دی ایمان ولري.

له عباس بن عبدالمطلب رضی الله عنه نه روایت دی چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم مې وارویدل چې فرمایلي یې: د ایمان خوند به هغه څوک وڅکې چې په الله تعالی چه پروردگار مو

دی، اسلام چه دین مو دی او محمد صلی الله علیه وسلم چې پیغمبر مو دی راضي شي). (د ترمذي په روایت ۲۶۲۳)

پام کوه خورې! چې حجاب پرېږدې او هم په هغه کې غفلت او سستي ونه کړی ځکه حجاب د الله تعالی فرمان دی حجاب د ستا د پاکدامنې بیرغ دی او ستا دعزت سکندرې او کلک دیوال دی تر څو ته د فاسیقانو او لنډغرو له اذیت او آزار نه په امن وي

قوله تعالی:

{يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ ذَلِكَ أَذْنَى أَنْ يُعْرِفْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا} [الأحزاب: ۵۹]

ژباړه: ای پیغمبره! خپلو میرمنو او لوبو او د مؤمنانو ښځو ته ووايه چې پر خپل ځان باندې ټکرې خواره کړي دا ډیره مناسبه کړنه ده تر څو هغوی وپېژندل شي او ونه ځورول شي (هغوی ته څوک ضرر ونه رسوي).

همدارنگه حجاب د رسول الله صلی الله علیه وسلم له لارښوونو څخه دی چه هغه راوړی تر څو د مسلمانې ښځې له نورو ښځو سره فرق وشي او بل دا چې د ژوند له شروع څخه د حیا په گوهر پوښلی وي ترڅو له نا پاکيو په امن وي او الله تعالی له هغه څخه راضي وي.

زما خورکې! ته چې د کورني ژوند اساس بلل کیږي نو دا ژوند د الله تعالی په عباداتو او فرمانبرداری گرم وساته ته پخپل کور کې په صبر ناستی لوی نعمت وگڼه ځکه ته د نارینه له اختلاط یا گډون او د لنډغرو له آزار څخه په امن یې دا هغه عظیم قیمتي نعمت دی چې په هیڅ شی نشي پوره کیدای ځکه چې د بیگانو نه لرې والی د اختلاط څخه ځان ساتل او پخپل کور کې په صبر ژوند کول د گناهونو څخه لرې والی دی او د الله تعالی د رضایت سبب گرځي.

مسلمانې خورې!

د انسان ژوند دوې برخې لري کورنی ژوند او ټولنیز ژوند الله تعالی پخپل لطف او کرم سره د نر او ښځې د فطري اختلافاتو په نظر کې نیولو سره د دندو یا وظایفو ویش کړی دی لکه ښځه د کورني ژوند د چارو مسئولیت لري او نر د ټولنیزو چارو مسئولیت لري.

ته باید بې ضرورته ټولنیز ژوند ته لاس وانه چوئ ځکه یو خو د ټولنیز ژوند چاري سختي دي او بل دا چې ستا د فطري جوړښت سره مناسبې نه دي او بل که ته ټولنیز چارو ته لاس واچوئ نو ستا کورنی ژوند به بې سرپرسته او بلاخره گډوډ شي.

ته به ډیره نا آرامه سترې او ستومانه شي ځکه چې د یو انسان د پاره دوه لوی مسولیتونه ور سپارل مناسب نه دي اوس نو ته ووايه چې آیا ستا د پاره د اسلامي شریعت ټاکل شوی مقررات خومره د عدالت، رحم او عاطفې نه ډک دي؟

په دې مسئله بڼه فکر او سوچ وکړه د نورې نړې د حیا او پاکدامنۍ چوریا لیزم ته هم پام وکړه او بیا د خپل پروردگار په درکړې عزت او وقار باندې د شکر او ښکې تویې کړه.

د لیلی او مجنون قصه خیال که حقیقت او د داسې کړنو حکم څه دی ؟

د لیلا او مجنون کیسه په اړه معلومات راکړئ.

عائشه

خواب

بسم الله الرحمن الرحيم

د لیلا او مجنون په اړه د تاریخ لیکونکو مختلف اقوال دي چې آیا د لیلا او مجنون قصه حقیقت دی که خیال.

ځینې مآرخین وايي د مجنون اصلي نوم قیس بن ملوح ؤ لقب یې مجنون ؤ ، د سعودي د اهل نجد څخه ؤ ، د مروان بن حکم او ملک بن مروان د خلافت په دوره کې یې ژوند کولو ، هغه مجنون او لیونی نه ؤ بلکې د لیلی العامریة سره یې ډیره مینه وه او د هغه د مینې مجنون ؤ.

په هر صورت که دا قصه حقیقت دی او که خیال خو د قصې مقصد دا دی چې هغوی دواړه واده شوي نه وو او یو د بله سره یې مینه کوله.

اوس به راشو دې مطلب ته چې ایا دا ډول قصې او دا ډول مینه کول د اسلام له نظره څه حکم لري ؟

محبت په مشورع او نا مشورع تقسیم شوی دی.

۱ - د الله تعالى او د هغه د رسول صلى الله عليه وسلم سره محبت واجب بلکي دا محبت د ايمان شرط دی.

قال الله تعالى: [وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ] [البقرة 165]

ژباړه: او هغه کسان چې (پر الله) ايمان لري د دوی مینه د الله سره ډیره زیاته ده.

همدارنگه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ (المسلم ۴۴).

ژباړه: ستاسې نه څوک تر هغه پورې د کامل ايمان څښتن نشي کيدای څو پورې زه ور ته له خپل پلار، اولاد او ټولو خلکو محبوب نشم.

۲ - د مؤمنانو، علماؤ او صالحانو سره د الله تعالى د رضا لپاره محبت کول لوی اجر لري او د اهل کفر، شرک او اهل معاصی سره د الله تعالى پخاطر بغض کول.

د قيامت په ورځ به اووه کسه د عرش تر سيورې لاندې وي د هغې ډلې به يو هغه کس وي چې: «وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَي ذَٰلِكَ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ» (البخاري).

يعنې: هغه دوه کسان چه د الله تعالى د رضا لپاره خپل مينځ کې محبت وي، هم په دغې دهغوی يوځای کيدل وي او هم په دغې د دوی جدایي وي.

او فرمايي: «أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبَغْضُ فِي اللَّهِ» (راوي: ابوذر غفاري – ابوداؤد 4599).

يعنې: بهترين عمل دوستي د پاره د الله پاک او دوښمني د پاره د الله پاک دی.

۳ - د خپلې ښځې، اولاد، والدينو او خپلوانو سره محبت کول فطري محبت دی، جايز او مستحب محبت دی، همدارنگه د سفر د ملگري، ګاونډي، د معاملې د شريک سره محبت کول مباح دي.

همدارنگه د نکاح د انتخاب لپاره د يو چا سره د هغه د ديندارۍ په وجه داسې مینه چې هيڅ غیر شرعي تعلقات پکې نه وي باک نلري.

غیر مشروع محبت:

د بیګانه ښځې او سړي داسې محبت چې نا مشروع تعلقات پکې وي چې په عامه اصطلاح کې عشق ورته وايي چې حرام د کبیره ګناهونو مجموعه ده چې پایلې یې خطرناکې دي.

رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَظَّهُ مِنَ الزَّيْنَةِ أَدْرَكَ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ فَرَيْنَا الْعَيْنَيْنِ النَّظْرُ وَزَيْنَا اللِّسَانِ النُّطْقُ وَالنَّفْسُ تَمَنَّى وَتَشْتَهِي وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ» رواه البخاري (6243) ومسلم (2657)

ژباړه: ابن عباس روايت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: الله تعالى د هر چا د پاره د زنا يو حصه تعين کړی ده، پس د سترګو زنا نا محرم ته کتل دي، د ژبه زنا خبرې کول دي او د نفس زنا د هغه هيله او آرزو کول او غوښتل دي، دا شرمګاهه چې بيا د هغه يا تصديق کوي او يا تکذيب

ځينې وخت د عشق بازی محبت داسې پولې ته ورسېږي چې سړی له ايمان څخه خلاصوي.

عاشق وايي: له خپلې معشوقې سره دومره مينه لرم چې تر هر شي ډيره زياته ده (حتی د خپل رب په نسبت له خپلې معشوقې سره زياته مينه لرم).

چې دا عمل شرک دی.

لقله سبحانه وتعالى: [وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَاداً يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبّاً لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ] (سورة البقرة).

ژباړه: او ځينې خلک داسې هم شته چې د الله پرته نور شيان شريکان نيسي او مينه کوي د هغوی سره، له هغوی سره دومره مينه کوي چې بايد يوازې له الله سره شوی وای او مؤمنان له الله سره کلکه مينه لري.

نن عصر کې دا ډول ناولی او خطرناک عشق په ډيرو ځوانانو او پيغلو کې موجود دی چې عوامل يې په لاندې ډول دي:

۱- د الله تعالى د محبت او عبادت څخه د زړه خالی والی.

۲- د هوا او خواهشاتو تابعداري ، حرام نظر ، حرام تعلقات ، د بیگانو بنځو او سړیو تر مینځ کډون او اختلاط.

۳- حرام فلمونه او سریالونه کتل ، لکه د لیلی او مجنون فلمونه ، هندي او غربي سریالونه او داسې نور چې د کفارو او فاسقو ، رزلیو رژیمونو او غلامو حکومتونو لخوا په اسلامي ټولنو کې په آزاد ډول خپرېږي.

پنځم فصل

د کور د اصلاح د پاره څو نصیحتونه

لومړۍ نصیحت: د بني بنځي انتخابول:

الله سبحانه وتعالى فرمائي: [وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ] (النور الآية ۳۲).

ژباړه: او خپلې کونډې په نکاح ورکړئ او خپلو صالحو مړینانو ته خپلې وینزې په نکاح ورکړئ، که هغوی بېوزله وي نو الله (جل جلاله) به هغوی په خپلې بېبګنې شتمن کړي الله (جل جلاله) بسيا کوونکی او پوهیدونکی دی.

د کور د مالک د پاره ښايي په لاندې شرایطو صالحه ښځه انتخاب کړي:

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي: «تَنْكِحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا، وَلِحَسْبِهَا، وَلِجَمَلِهَا، وَلِدِينِهَا، فَاطْفِرُ بَنَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ» (متفق عليه).

ژباړه: ښځه د څلورو شيانو په نظر کې نیولو سره انتخاب کړئ: مال او دارايي، اصل او نسب، ښایست او دینداري، پس دینداره ښځه انتخاب کړه، لاس دې په خاورو سپره شه (ابي هريره) په پورته حدیث شریف کې په ذات الدین صفت باندې تاکید شوی ځکه که ښځه دینداره وي نو دینداري د ټولو صفاتو بنسټ او اساس بلل کېږي، هغه صفات چې په ذات دین ښځه کې شامل وي ځینې یې په لاندې ډول دي:

۱- سالمه عقیده

سالمه عقیده چې د اهل سنت و الجماعة موافق وي د ټولو ښو اعمالو بنسټ بلل کېږي او که د اهل بدعت او اهل ضلالت څخه وي نو هغه ذوات الدین یا دینداره نه بلل کېږي.

۲- د مېړه اطاعت:

دینداره ښځه د خپل مېړه اطاعت کوي ځکه چې هغه د الله (جل جلاله) او رسول الله صلی الله علیه وسلم د امر فرمانبرداره وي الله (جل جلاله) او رسول الله صلی الله علیه وسلم هغې ته د خپل خاوند د اطاعت کولو حکم کړی دی.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: «قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ النَّسَاءِ خَيْرٌ؟ قَالَ: الَّتِي تَسْرُهُ إِذَا نَظَرَ، وَتُطِيعُهُ إِذَا أَمَرَ، وَلَا تُخَالِفُهُ فِي نَفْسِهَا وَمَالِهَا بِمَا يَكْرَهُ» (رواه النسائي ۳۱۳۱).

ژباړه: ابی هریره رضی الله عنه وایي: چا د رسول الله صلی الله علیه وسلم نه پوښتنه وکړه چې کومه ښه ښځه ده؟ ویې فرمایل: هغه چې کله ور ته وگوري خوشحاله شي، چې کله د څه امر ور ته وکړي اطاعت کوي، او د ځان او مال په حصه کې کوم چې ته یې نه خوښوي مخالفت نه کوي (ستا په غیابت کې د خپل نفس او مال حفاظت کوي).

بل حدیث شریف کې راغلی: «الدنيا كلها متاع، وخير متاع الدنيا المرأة الصالحة» (رواه مسلم ۱۴۶۸).

ژباړه: دنیا ټوله (متاع) ده، د دنیا غوره متاع صالحه او دینداره ښځه ده.

۳- د خیر په کار کې د مېړه مدد کول

دینداره ښځه د خپل خاوند د دین او ایمان مددگار وي هغه ته په طاعت امر کوي او له بې دینۍ او ناروا کارونو څخه یې منع کوي.

په حدیث شریف کې راغلي رسول الله صلی الله علیه وسلم عمر فاروق رضی الله عنه ته و فرمایل: ایا تا د غوره مال او کنز څخه خبر نه کړم چې یو څوک یې زخیره کوي؟ هغه غوره مال او دولت عبارت له: شاګر زړه، ډاګر ژبه او مسلماننه ښځه (رواه الترمذي ۳۰۹۴).

۴- دینداره ښځه نیکوکاره او صالحه وي

دینداره ښځه د خپل رب فرمانبرداره وي او کله چې مېړه مسافر وي هغه د خپل کور او آبرو حفاظت کوي او تر ټولو مهمه دا چې خپل اولاد ته اسلامي روزنه ورکوي.

لَقَوْلِهِ تَعَالَى: [فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ] (النساء/ ۳۴)

ژباړه: نو ښځې ښځې امر منونکې دي او د (مېړو) په غیاب کې (د هغوی د شان او مال) ساتنه کوي له همدې امله الله پاک د هغوی (د حقونو پر مېړونو باندې) ساتنه کړې ده.

وَعَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَرْبَعٌ مِنَ السَّعَادَةِ: الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ، وَالْمَسْكَنُ الْوَاسِعُ، وَالْجَارُ الصَّالِحُ، وَالْمَرْكَبُ الْهَيَّءُ، وَأَرْبَعٌ مِنَ الشَّقَاوَةِ: الْجَارُ السُّوءُ، وَالْمَرْأَةُ السُّوءُ، وَالْمَسْكَنُ الضَّيِّقُ، وَالْمَرْكَبُ السُّوءُ».

ژباړه: سعيد بن ابی وقاص وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: څلور د سعادت او نیکبختۍ څیزونه دي: صالحه او دینداره ښځه، پراخه استوګنځی، صالح ګاونډی، راحت او آسوده سوری، او څلور د بدبختۍ څیزونه دي: بد ګاونډی، بده ښځه، تنګ کور، بده سوری.

۵- دینداری د جنت د دخول وسیله ده

دینداره ښځه اطاعت کوونکي د خپل رب او خپل خاوند وي داسې ښځه په ډیر اکرام او عزت جنت داخلېږي هغې ته به ویل کیږي له کومې دروازې چې غواړي جنت ته داخله شه. رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «إِذَا صَلَّتْ الْمَرْأَةُ خَمْسَهَا وَصَامَتْ شَهْرَهَا وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ» (رواه أحمد ۱۶۶۴) یعني: کله چې کومه ښځه پنځه وخته لمونځ وکړي، د رمضان روژه ونیسي، د آبرو حفاظت وکړي او د میره اطاعت وکړي، هغې ته ویل کیږي له کومې دروازې چې غواړي جنت ته ننوځه. نو څرګنده شوه چې د ښځې دینداری زیات اهمیت لري دینداره ښځه د دنیا او آخرت د نیکبختۍ سبب ګرځي.

دوهم نصیحت: د ښځې د اصلاح د پاره کوښښ کول

کچیرې ښځه صالحه وي نو فېها و نعمت دا به د الله (جل جلاله) فضل وي او که صالحه نه وي نو د هغې او کور د اهل اصلاح کول د الله (جل جلاله) د طرف نه یو واجبي حکم دی. او سړی دې په دې پوه شي چې اول خو هدایت د الله (جل جلاله) د جانبه دی او اصلی اصلاح کوونکی الله (جل جلاله) دی، لکه الله (جل جلاله) چې د خپل بنده حضرت زکریا علیه سلام په اړه فرمايي: [وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ] (سورة الأنبياء، الآية ۹۰).

یعني: او د هغه میرمن مو د هغه د پاره صالحه او وړ وګرځوله، دغو کسانو د ښېګڼې په چارو کې منډې تررې کولې او مونږ یې له میلان او وېرې سره بللو، او زمونږ پر وړاندې غاړه ایښودونکي وو. د کور مسئول به خپل ځان او اهل عیال ته د الله تعالی څخه هدایت غواړي. رښتني مؤمن هغه دی چې خپل اهل عیال ته د اصلاح او هدایت دعا کوي یوازې د خپل ځان په اصلاح اکتفا نه کوي بلکې د خپل اهل عیال اصلاح هم له خپل رب څخه غواړي، قال الله تعالی :

[وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا] (الفرقان ۷۴)

ژباړه: او (رښتني مؤمنان) هغه کسان دي چې دعاوي کوي: ای زموږ ربه! موږ ته له خپلو میړمنو او اولادونو څخه د سترگو یخیدل راکړه او موږ د ځان ساتونکو امامان کړه.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائي: «قال الله تعالى: يا عبادي كلکم ضالٌّ إلا من هديته فاستهدوني أهدکم» (رواه المسلم)

ژباړه: جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائي: چې الله سبحانه وتعالی فرمائي: ای زما بندگانو! د تاسې ټول گمراه دي مگر (هغه څوک له گمراهۍ څخه نجات) مومي چې زما څخه هدایت وغواړي، پس زما څخه هدایت وغواړئ چې زه تاسې ته هدایت وکړم.

د ښځې د اصلاح د پاره ځنې صورتونه په لاندې ډول دي

- ۱- د ځان په شان د هغې د ایمان لوړوالی او د اسلامي شریعت د ضروري احکام ور زده کول.
 - ۲- د شپې د لمانځه د پاره د هغې پاڅول.
 - ۳- د قرآن کریم تلاوت کول.
 - ۴- د اذکارو او مسنونو دعاگانو یادول او په مناسب وخت کې د هغه ذکر کول.
 - ۵- د صدقي ورکول.
 - ۶- د اسلامي کتابونو لوستل.
 - ۷- اسلامي بیانونو او وعظ ته غوږ نیول.
 - ۸- د صالحو ښځو سره د دیني معلوماتو او نصیحت تبادله کول.
 - ۹- د بد کرداره ښځو د ناستې ولاړې، راشه در شه څخه پرهیز او د فساد له ځایونو څخه لرې والی
- دریم نصیحت: کور د الله (جل جلاله) د یاد ځای گرځول
- رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائي: «مثل البيت الذي يذكر الله فيه، والبيت الذي لا يذكر الله فيه كمثل الحي والميت» .
- ژباړه: مثال د هغه کور چې په هغه کې د الله (جل جلاله) ذکر کیږي او هغه چې په هغه کې د الله (جل جلاله) ذکر نه کیږي په مثال د ژوندي او مړه دی (البخاري او مسلم)
- نو په کار ده چې خپل کور د الله (جل جلاله) د ذکر ځای وگرځوو. هغه که د زړه ذکر وي، د ژبې ذکر وي، لمونځونه وي، د قرآن کریم تلاوت، د علم شرعي مذاکره کول او یا د شرعي کتابونه لوستل وي.

نن عصر د ډیرو مسلمانانو کورونه د مړو په شان دي چې په هغې کې د الله (جل جلاله) د ذکر پر ځای د شیطان ذکر کېږي لکه موسیقي، ساز او سرود، مجسمې او د تصویرونو څړول، غیبت او بهتان کول او داسې نور منکرات نو داسې کور ته به څنگه پریښتې ننوځي؟ او په داسې کور کې به برکت او خیر له کومه شي؟

دا خو لا څه چې د هغو کسانو به څه حال وي چې پخپل مینځ کې د خپلو نا محرمو خپلوالو تر مینځ اختلاط کوي د اقاربو تر مینځ تېرج وي (بې حجابي) او د خدمتگار کور او کوتې ته داخلیدل وي.

پس ای زما وروڼو او خویندو! ژوندي کړئ کورونه خپل په یاد د الله (جل جلاله) سره.

څلورم نصیحت: وگرځوئ خپل کور قبله (د عبادت ځای)

الله سبحانه وتعالی فرمائي: [وأوحينا إلى موسى وأخيه أن تبوءا لقومكما بمصر بيوتا واجعلوا بيوتكم قبله وأقيموا الصلاة وبشر المؤمنين] (سورة يونس الآية ٨٧)

ژباړه: او مونږ موسی او د هغه ورور ته وحی وکړه چې د خپل قوم لپاره په ښار کې کورونه جوړ کړئ او خپل کورونه قبله وگرځوئ او لمونځ وکړئ او مؤمنانو ته زېږی ورکړئ.

ابن عباس رضی الله عنه وايي: بیوتکم قبله نه مراد مساجد دي

او ابن کثیر وايي: د بلاء د خلاصون او نجات د پاره دوی ته پخپلو کورونو کې د زیات لمونځ کولو امر شوی وو لکه چې الله (جل جلاله) فرمائي: [يا أيها الذين آمنوا استعينوا بالصبر والصلاة] (سورة البقرة الآية ١٥٣). و الله اعلم

د محمدي صلی الله علیه وسلم د امت په نارینوو باندې فرض لمونځ په جماعت سره ادا کول سنت مؤکد دي چې حکم یې د ځنو متخرینو په نزد واجب دی، سنت او نفل لمونځونه په کور کې ادا کول غوره او افضل دي لکه چې امام بخاري رحمه الله دا روایت نقل کړی دی:

«أفضل الصلاة صلاة المرء في بيته إلا المكتوبة» (رواه البخاري).

ژباړه: د سړي د پاره پرته له فرضو څخه په کور کې لمونځ کول غوره او افضل دي.

ابن عمر رضی الله عنه روایت کوي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: «اجْعَلُوا مِنْ صَلَاتِكُمْ فِي بُيُوتِكُمْ. وَلَا تَتَّخِذُوهَا قُبُورًا» (متفق علیه).

ژباړه: تاسې خپل لمونځونه (سنت او نفل) په کورونو کې کوئ او خپل کورونه قبرونه مه گرځوئ.

د رسول الله صلی الله علیه وسلم صحابه کرامو رضی الله عنهم به بغیر له فرض لمانځه څخه نور لمونځونه په خپل کور کې ادا کول.

د ښځو د پاره تر مسجد په کور کې لمونځ کول غوره دي په حدیث شریف کې دي «... وبيوتهن خير لهن» (ابوداؤد، ابن خزيمة). يعنې: د دوی کورونه (د لمانځه د ادا کولو د پاره) غوره دي (زيات ثواب لري نسبت جومات ته).

همدارنگه په ځېنې وختونو کې په کور کې عبادت کول زيات اهميت لري مثلاً د ضعف او نا توانۍ پر مهال د کافر امام پر وړاندې د لمانځه د ښکاره کولو د خطرې د وېرې نه او داسې نورو حالاتو کې او د ښځې د پاره په هر حال کې په کور کې لمونځ کول حتی تر جومات هم غوره دي.

بخاري شريف د عتبان بن مالک قصه داسې نقلوي:

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الرَّبِيعِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ عِثْبَانَ بْنَ مَالِكٍ وَهُوَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِمَّنْ شَهِدَ بَدْرًا مِنَ الْأَنْصَارِ: أَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ أَنْكَرْتُ بَصْرِي، وَأَنَا أَصْلَبِي لِقَوْمِي، فَإِذَا كَانَتِ الْأَمْطَارُ، سَالَ الْوَادِي الَّذِي بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ، لَمْ أَسْتَطِعْ أَنْ آتِيَ مَسْجِدَهُمْ فَأُصَلِّيَ بِهِمْ، وَوَدِدْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ تَأْتِينِي فَتُصَلِّيَ فِي بَيْتِي، فَاتَّخِذْهُ مُصَلًّى، قَالَ: فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «سَأَفْعَلُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ». قَالَ عِثْبَانُ: فَعَدَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبُو بَكْرٍ حِينَ ارْتَفَعَ النَّهَارُ، فَاسْتَأْذَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَذِنَتْ لَهُ، فَلَمْ يَجْلِسْ حَتَّى دَخَلَ الْبَيْتَ، ثُمَّ قَالَ: «أَيُّنَ تُحِبُّ أَنْ أُصَلِّيَ مِنْ بَيْتِكَ؟» قَالَ: فَأَشَرْتُ لَهُ إِلَى نَاحِيَةٍ مِنَ الْبَيْتِ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَبَّرَ، فَقُمْنَا فَصَفَّقْنَا، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ...» (بخاري: 425)

ژباړه: محمود بن ربيع انصاري وايي: جليل القدر صحابي عتبان بن مالک انصاري رضي الله عنه چې د بدر په جنگ کې يې هم شرکت کړی وو د رسول الله صلى الله عليه وسلم حضور ته راغی او عرض يې وکړ يا رسول الله صلى الله عليه وسلم ! زما د سترگو ديد کم شوی دی او زه له خپلې قبلې سره لمونځ ادا کوم او د باران په وخت کې په سيند کې سيلاب راځي کوم چې زما او جومات تر مينځ واقع دی زما د تللو مانع گرځي نو ددې سببه زه دا خوښوم چې ته زما کور ته تشریف راوړې او د کور په يوه ځای کې لمونځ ادا کړې تر څو زه هغه ځای د لمانځه د ادا کولو د پاره انتخاب کړم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: «ژر به دا کار وکړم» عتبان وايي: سبا چې لمر څه پورته شوی وو رسول الله صلى الله عليه وسلم د ابوکر رضي الله عنه سره زمونږ کور ته راغلل او د ننوتلو اجازه يې وغوښتله و مي ويل: وفرمايئ. کله چې کور ته ننوتل، مخکې د کيناستلو يې وفرمايل: په کوم ځای کې ستا خوښه ده چې هلته لمونځ وکړو؟ عتبان وايي: د کور يوې څنډې ته مې اشاره وکړه. رسول

الله صلى الله عليه وسلم هلته لار تكبير يې وويلو. مونږ هم په هغه پسې اقتدا وكړه، صف مو جوړ كړ. رسول الله صلى الله عليه وسلم دوه ركعته لمونځ وكړ او سلام يې وكړخولو.

پنځم نصيحت: د اهل ايماني تربيه

عائشه رضي الله عنها وايي: «كان رسول الله صلى الله عليه وسلم، يصلي من الليل فإذا أوتر قال قومي فأوتري يا عائشة» (رواه مسلم، مسلم بشرح النووي ٢٣/٦).

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم به چې كله د شپې د وتر لمونځ كولو ويل به يې: پاڅيږه اې عايشه! زما سره د وتر لمونځ وكړه (د تهجد كونكي د پاره سنته طريقه دا ده چې لومړی تهجد وكړي او بيا د وتر لمونځ وكړي)

او فرمايي: «رحم الله رجلا قام من الليل فصلى فأيقظ امرأته فصلت، فإن أبت نضح في وجهها الماء» (رواه أحمد وأبو داود، صحيح الجامع ٣٤٨٨)

ژباړه: الله پاک دې په هغه سړي رحم وكړي چې د شپې پاڅيږي لمونځ وكړي او خپل ښځه هم پاڅوي او له هغه سره لمونځ وكړي، او د نه بيدارۍ په صورت كې د هغې پر مخ اوبه اچوي.

ښځو ته په صدقه وركولو ترغيب دی ځكه چې د صدقي وركول د ايمان د زيادت سبب گرځي او دا د رسول الله صلى الله عليه وسلم يو ستر امر دی ښځو لره:

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «يا معشر النساء تصدقن فإني رأيتكن أكثر أهل النار» (رواه البخاري، الفتح ٤٠٥/١)

ژباړه: اې د ښځو ډلې! صدقه وركوئ ځكه تاسې مې اكثره اهل د دوزخ وليدلې.

او د هغې د پاره د څه تبرع او هبه په شكل د يوه صندوق جلا كول په كور كې تر څو له دې صندوق څخه مسكينانو او فقيرانو ته صدقه وركړي، همدارنكه، د خپل اهل سره د ايام البيض، عرفه او عاشورا په ورځو كې روژه نيول.

شپږم نصيحت: په هغه شرعي او سنتو اذكارو باندې پابندې كول كوم چې په كور پورې تعلق لري:

د كور څخه د وتلو دعا

«بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» [سنن ابوداود ٣٢٥ / ٤]

(د الله په نوم په الله پاک توکل کوم او د الله پاک پرته د رجوع ځای او قوت نشته)

کور ته د ننوتلو دعا

«بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا» [سنن ابوداود]

(د الله پاک په نوم (کور) ته داخلېږم او د الله پاک په نوم (له کور څخه) وځم او په الله پاک توکل

(کوم)

بیت الخلاء ته د ننوتلو دعا

«بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ» [صحيح بخاري او صحيح مسلم]

د الله پاک په نوم، ای پروردگاره! زه پر تا پنا وړم له (شره) د (شیطان) نارینه او ښځینه.

د بیت الخلاء نه د وتلو دعا

[عُفْرَانِكَ] «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِّي الْأَذَى وَعَافَانِي» [سنن ترمذي و ابو داود]

(ستا څخه ښځینه غواړم، ټولې ستاینې هغه الله پاک لره دي چې زما څخه یې مضر شيان لری

کړل او ما ته یې روغتیا او نجات راکړ).

او که یوازې [عُفْرَانِكَ] وویل هم صحيح ده .

د خوراک نه مخکې دعا

د خوراک په شروع کې «بسم الله» ویل او که په شروع کې «بسم الله» ویل هیڅ شي نو بیا به:

«بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ» (د الله پاک په نوم په اول او آخر کې شروع کوم).

د خوراک وروسته دعا

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ، مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ» [سنن ابوداود]

(ټولې ستاینې هغه الله پاک لره دي چې ما ته یې دغه خوراک راکړ او ما ته یې بغير د قوت او قدرت

له صرف کولو روزې راکړه).

یا دا دعا ویل: «الحمد لله الذي أطعمنا و سقانا و جعلنا مسلمين» (الجامع الصغير ۶۷۵۶)

(ټولې ستاینې هغه الله پاک لره دي چې مونږ ته یې خوراک راکړ او مونږ ته یې د چښاک شی راکړ

او گرځولي یو مونږ مسلمانان).

د عطسه (پرنجیدلو) دعا

کله چې انسان ته پرنجی ورشي وایي به: «الْحَمْدُ لِلَّهِ» او څوک چې له ده سره موجود دي هغوی به

وايي: «يَرْحَمُكَ اللَّهُ» (الله پاک دې پر تا ورحمېږي). پرنجی کوونکی به د هغه په ځواب کې وایي:

«يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ» (الله پاک د تا ته هدایت وکړي او الله پاک د ستاسې حال یا بال بچ صالح

وگرځوي) [صحيح بخاري ۱۲۵/۷، و مسند امام احمد بن حنبل]

د جامي اغوستلو دعا

«الحمد لله الذي كَسَانِي هذا (الثوب) و رزقنيه من غير حول مني و لا قوة» (اهل سنن - ارواء الغليل ٤٧/٧).

(ستاينه هغه الله پاک لره ده چې ما ته يې واغسته دغه جامه او روزي را کړه بغير زما له توانايي او قدرت څخه).

د نوي جامي اغوستلو دعا

«اللهم لك الحمد انت كسوتنيه اسألك من خير و خير ما صنع له و اغوذك من شره و شر ما صنع له» (ابوداود، ترمذي).

(ای الله جل جلاله! ستاينه تا لره ده چې ما ته دې واغسته (جامه) زه له تا څخه د دغه جامې خير غواړم او خير د هغه څه د کوم د پاره چې دا لباس جوړ شوی دی او پر تا پنا وړم له شره د هغه او له شر د هغه د کوم د پاره چې دا لباس جوړ شوی دی).

د خپلې بي بي سره د کورواله کولو په وخت کې دعا

«بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا» [صحيح بخاري ١٤١ / ٦ و صحيح مسلم ١٠٢٨ / ٢]

(د الله پاک په نوم، ای الله جل جلاله! مونږ د شيطان له (شر) نه وساتي، او هغه اولاد چې مونږ ته يې راکوي د شيطان له (شر) څخه وساتي).

د خوب نه مخکې دعا

«بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أُمُوتُ وَأَحْيَا» [بخاري ٦٣٢٤]

(ای الله جل جلاله! ستا په نوم زما ژوندي کيدل او مړه کيدل دي)

د خوب نه د بيداريدو دعا

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ» [صحيح المسلم]

(ثناء او ستاينه هغه الله پاک لره ده چې مونږ يې وروسته له مرگ څخه ژوندي کړو او د هغه طرف ته زمونږ رجوع کول دي)

د مسواک وهل

عائشه رضي الله عنها وايي: «كان رسول الله صلى الله عليه و سلم، إذا دخل بيته بدأ بالسواك» (رواه مسلم).

ژباړه: د رسول الله صلى الله عليه وسلم عادت مبارک دا و چې کله به کور ته داخلیدو مسواک به یې وهلو.

د مسواک وهل د ښځې د پاره څنګه دي؟

د جمهورو فقهاؤ رایه داده چې د مسواک په حکم کې نارینه او ښځینه یو شان دي.

اوم نصیحت، د کور څخه د شیطان شړل

شیطان هر وخت غواړي په کور کې فتنې رامنځته کړي او کورنۍ ژوند ګډوډ کړي. بالخصوص غواړي د خاوند او بې بې تر منځ اختلافاتو ته لمن ووهي تر څو دوی په کراره او د مینې او محبت په فضا کې ژوند ونشي کړای، کله چې د خاوند او بې بې تر منځ اختلافات رامنځته شول له یوې خوا به یې اولاد په غم لرلی وي او له بلې خوا به د اولاد تربیې ته صحي پام نه کیږي، چې په دې سره به کورنۍ او بالاخره ټولنې ته ستر تاوان پیښ شي.

نو مسلمان او مسلمانې بې بې ته لازمه ده چې لاندې شرعي لارښوونې په نظر کې ونیسي.

اول: کور یا اتاق ته د داخلیدو په وخت کې د الله تعالی ذکر بسم الله ویل ځکه کله چې د الله تعالی نوم واخستل شي نو هلته بیا شیطان نشي تم کیدای او همدارنګه د سلام اچول. قال الله تعالی: [فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ] (النور ۶۱).

نورې دعا ګانې هم شته د هغه ټول ذکر لازم نه بولم مهم دا ده چې کور یا اتاق ته د داخلیدو په وخت کې د الله تعالی یاد وشي.

دوهم: د خوراک او څښاک په وخت د الله تعالی یادول (بسم الله ویل)

جناب نبي کریم صلى الله عليه وسلم فرمایي:

«إذا دخل الرجل بيته فذكر الله عز وجل عند دخوله وعند طعامه قال الشيطان: لا مبيت لكم ولا عشاء. فإذا دخل ولم يذكر الله قال: أدركتم المبيت. وإن لم يذكر الله عند طعامه قال الشيطان: أدركتم المبيت والعشاء»

ژباړه: کله چې سړی کور ته د داخلیدو په وخت کې او د خوراک په وخت کې الله یاد کړي نو شیطان وايي: تاسې لره نه تخت شته او نه شپه.

او کله چې داخل شي او الله تعالی یاد نه کړي نو وايي: تخت او استراحت ځای مې پیدا کړ، او که د خوراک په وخت کې الله یاد نه کړي شیطان وايي: تخت او شپه مې پیدا کړل (د شپې تیروولو ځای مې پیدا کړ).

دریم: د قرآن کریم ډیر ډیر تلاوت کول

د قرآن کریم ډیر تلاوت کول خصوصاً د البقرې سورت تلاوت کول په کوم کور کې چې د البقرې سورت لوستل کېږي هغې کور ته شیطان نشي ننوتی.

عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لا تجعلوا بيوتكم مقابر إن الشيطان ينفر من البيت الذي تقرأ فيه سورة البقرة» (رواه مسلم - ۷۸۰).

ژباړه: له ابی هریره رضی الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: تاسې د خپلو کورونو نه قبرونه مه جوړوئ یقیناً په هغه کور کې چې د البقرې سورت لوستل کېږي شیطان له هغې کور نه تېښتي.

که یوازې د البقره ورسني دوه ایتونه د [امن رسول] تر پای تلاوت شي هم کفایت کوي، د ابن مسعود رضی الله عنه نه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي: «من قرأ بالآيتين من آخر سورة البقرة في ليلة كفتاه».

ژباړه: هر څوک چې د سورت بقرې ورسني دوه ایتونه د شپې تلاوت کړي ده لره کافي دي (د هر شر او بلا دافع گرځي)

څلورم: خپل کور د موسیقۍ او نورو لهو لوبو څخه ساتل ځکه څوک چې سندرې او موسیقۍ اورې له هغې څخه پرېښتې ځي او شیطان ورته راځي.

پنځم: خپل کور د تصویرونو او مجسمو نه پاک ساتل

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «لا تدخل الملائكة بيتاً فيه تصاویر أو تماثيل» (مسلم ۲۱۱۲)

ژباړه: په کوم کور کې چې تصاویر او مجسمې وي هغه کور ته پرېښتې نه ننوځي.

همدارنگه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «.... لا تدخل الملائكة بيتاً فيه كلب أو صورة».

ژباړه: هغه کور ته پرېښتې نه ننوځي په کوم کې چې تصاویر او سپي وي.

شپږم: د خپل نفس د شر نه پنا غوښتل

د خپل نفس د شر نه سبا او بیګا پنا غوښتل ځکه چې دا زمونږ د حبیب محمد صلی الله علیه

وسلم عمل وو او هغه به داسې دعا کوله: «اللهم أني أعوذ بك من شر نفسي وشر الشيطان»

ژباړه: ای الله! زه تا ته پناه وړم له شر د خپل نفس او له شره د شیطان.

الله سبحانه وتعالی فرمایي: [إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ] (يوسف

(۵۳).

ژباړه: يقيناً نفس ډير (هر وخت) امر کوونکی دی په بدو کارونو مگر هغه نفس چې رحم ورباندې کړی وي رب زما، يقيناً رب زما ډير بخښونکی او مهربان دی.

اوم د معوذتينو (قل اغوذ برب الفلق او قل اغوذ برب الناس) ويل

بی بی عائشه رضی الله عنها وايي: «أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَتَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلَّ لَيْلَةٍ، جَمَعَ كَفَّيْهِ ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا، فَقَرَأَ فِيهِمَا: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ، وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ» (بخاری: ۵۰۱۷)

ژباړه: د بي بي عائشې رضی الله عنها نه روايت دی چه رسول الله صلى الله عليه وسلم دا عادت و چه هر شپه به چه کله د آرام د پاره خپلې بستري ته تللو نو خپل دواړه لاسونه به يې يو ځای کړل او قل هو الله، قل اغوذ برب الفلق او قل اغوذ برب الناس به يې ولوستل بيا به يې په لاسونو باندې وپوکل بيا د کوم ځای پورې چه کيده په خپل مبارک بدن به يې راکشول دا عمل به يې درې ځله تکرارولو. ددې سورتونو ډير فضيلت ذکر شوی دی او ډيرې گټې لري د هغه ذکر دلته نشي کيداى علماؤ په دې ډير ټينگار کړی دی چه بايد هر مسلمان د دغه سورتونو تلاوت د ځان عادت جوړ کړي.

اتم نصيحت، د کور د اهل تعليم او تربيه

خپل اهل ته د دين ضروري شرعي علم بنودل او هغه ته په نیکو کارونو امر او له بدو کارونو څخه منعه کول شرعي فريضه بلل کيږي الله (جل جلاله) مؤمنانو ته داسې حکم کوي: [يا أيها الذين آمنوا قوا أنفسكم وأهليكم نارا وقودها الناس والحجارة] (سورة التحريم، الآية: ۶) ژباړه: ای مؤمنانو! خپل ځانونه او خپل اهل عيال له هغه اور څخه وساتئ چې خس يې خلک او تېږي دي.

الله (جل جلاله) په قرآن کې د اسماعيل عليه السلام صفت بيانوي چې:

[وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ ...] (۵۵ المريم).

ژباړه: او هغه خپلې کورنۍ ته په لمانځه او زکات حکم کاوه.

او فرمايي: [وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى] (طه ۱۳۲)

ژباړه: او خپله کورنۍ لمانځه ته وېوله. او ته پخپله هم په هغه کې کلک اوسه. مونږ له تا څخه روزي نه غواړو (بلکې) مونږ تا ته روزي در کوو او ځان ساتونکو ته ښه پايله ده.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي «مروا أبناءكم بالصلاة لسبع واضربوهم عليها لعشر وفرقوا بينهم في المضاجع» (مسند احمد).

ژباړه: خپلو اولادونو ته مو په اوه کلنۍ کې په لمانځه امر وکړئ، په لس کلنۍ د لمانځه (نه کولو په وجه) هغوی ووهئ او د هغوی خوب ځایونه جلا کړئ).

په قدسي حديث کې راځي: «يقول الله تعالى: يا بني آدم! تفرغ لعبادتي أماً صدرك غني وأسد فقرك وإن لم تفعل ملأت صدرك شغلاً ولم أسد فقرك» (مسند احمد و ابن ماجه).

ژباړه: الله جل جلاله فرمايي: ای د آدم زویه! ځان دې زما د عبادت د پاره فارغ کړه تر څو ستا سینه له بې احتیاجۍ، بې وسۍ او توان څخه ډکه کړم او فقر محتاجي له تا څخه لرې کړم کچېرې داسې ونه کړې، ستا سینه به په مشغولیتونو ډکه کړم او تا نه به فقر او احتیاج لرې نه کړم).

همدارنگه په حديث شريف کې د آنحضرت صلى الله عليه وسلم څخه روايت دی: «من کانت الدنيا همه، فرق الله عليه أمره وجعل فقره بين عينيه ولم يأتها من الدنيا إلا ما كتب له، ومن کانت الآخرة نيته جمع له أمره وجعل غناه في قلبه وأتته الدنيا وهي راغمة» (ابن ماجه و سلسله الصحيحة)

ژباړه: څوک چې د دنيا په خيال او غم کې وي، الله (جل جلاله) به د ده کار ده ته تيت کړي او د ده په سترگو کې به فقر ځای کړي او دی به بل څه په لاس را نه وړي مگر څه چې ده ته ليکل شوی وي، او د هر چا چې نيت آخرت وي، الله (جل جلاله) به د ده کار جوړ کړي او د هغه زړه به غني وگرځوي او دنيا به د ده طرف ته راځي.

او که داسې وي چې د کور سرپرست پخپلو دندو او کارونو کې مشغول وي نو هغه دې د خپل کور د تعليم د پاره يو ورځ و ټاکي او په دې علمي ټولګې کې دې نور خپلوان هم شامل کړي.

امام بخاري رحمه الله د بنحو د تعليم په باره کې له رسول الله صلى الله عليه وسلم نه دا حديث نقل کړی دی: عن أبي سعيد الخدري - رضي الله عنه - قالت النساء للنبي صلى الله عليه وسلم: "غلبنا عليك الرجال، فاجعل لنا يوماً من نفسك، فوعدهن يوماً لقيهن فيه فوعظهن وأمرهن" (البخاري)

ژباړه: ابو سعيد الخدري وايي: بنحو رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وويل: سړي ستا سره مصروف دي (د مونږ د پاره) باقي وخت نه دی پاتې. مونږ د پاره داسې وخت او موقع وټاکه تر څو ستا په حضور کې حاضرې شو. رسول الله صلى الله عليه وسلم د هغوی د پاره يوه ورځ تعين کړه او په هغې (ورځ يې) هغوی ته وعظ و فرمايلو.

ددې حدیث شریف څخه د ښځو تعلیم په کور کې او همدارنگه د تعلیم په موقع کې د ښځو ځانته والی له نارینه څخه څرگندېږي.

د ښځو د پاره چې د کومو شرعي مسائلو زده کړه ضروري ده "حسن الأسوة بما ثبت عن الله ورسوله في النسوة" کتاب کې یې ځنې په لاندې ډول ښودلي دي:

د عقیدې احکام، د طهارت احکام، د حیض او نفاس احکام، د لمانځه احکام، د زکات احکام، د روژې احکام د حج احکام کچیرې وس او توان ولري، د خوړلو، څښلو احکام، د لباس او زینت احکام، فطري سنتو احکام، ستر او حجاب احکام، د ژوندانه اسلامي آداب، د منکراتو پیژندل او داسې نور. و الله اعلم

د کورونو د پاره د ځېنې ضروري شرعي احکامو تعلیم:

بې اجازې د چا کور ته ننوتل منع دي

الله سبحانه وتعالى فرمائي: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ] (النور ۲۷).

ژباړه: ای مؤمنانو! له خپلو کورونو څخه پرته نورو کورونو ته تر هغې مه ننوځئ څو اجازه وانخلي او پر کورنۍ سلام واچوئ دا کړنلاره ستاسې د پاره ډیره ښه ده. ښايې چې تاسې به دې ته پاملرنه وکړئ.

[فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ..] (النور ۲۸).

ژباړه: نو که هلته مو څوک ونه موندل نو مه ننوځئ څو تاسې ته اجازه ونه شي.

او هغه کور چې د استوګنې نه وي د کور د خاوند اهل عيال په کې نه اوسېږي، بې اجازې داخلیدل باک نه لري:

[لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ...] (النور ۲۹).

ژباړه: په دې کې پر تاسې کومه ګناه نشته چې داسې کورونو ته ننوځئ چې د چا د استوګنې ځای نه وي.

ښځې ته جایزه نه ده چې کور ته د داسې کس د ننوتلو اجازه وکړي چې د خاوند یې خوښ نه وي

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لا يحل للمرأة أن تصوم وزوجها شاهد إلا بإذنه، ولا تأذن في بيته إلا بإذنه» (رواه البخاري - ۴۸۹۹ او مسلم - ۱۰۹۶).

یعنې: د ښځې د پاره رواه نه ده چې خاوند یې په کور کې وي او د خاوند د اجازې پرته نفلي روژه ونیسي، همدارنگه د ښځې د پاره جایز نه ده چې د خاوند د اجازې پرته څوک کور ته نښاسي.

کور ته به د فاسقانو او غلو په خیر په دیوال باندې نه اوري بلکې د دروازې له لارې به ننوځي:

[وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا] (سورة البقرة الآية: ۱۸۹)

او کله چې میلمه کور ته داخل شي په خپل سر به چیرې نه کیني بلکې د کور د مالک په لارښوونه به کیني:

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي: «لَا يُؤْمُّ الرَّجُلُ فِي سُلْطَانِهِ، وَلَا يَجْلِسُ عَلَى تَكْرِمَتِهِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ» (رواه الترمذي رقم ۲۷۷۲).

په کور کې به خدمتکاران او ماشومان د بل اتاق ته په دریو وختونو کې بې اجازې نه ننوځي د سهار د لمانځه مخکې، غرمه او د ماسختن له لمانځه وروسته او بل وخت پاک نه لري:

الله سبحانه وتعالى فرمائي: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ ...] (النور ۵۸).

ژباړه: ای مؤمنانو! اړینه ده چې ستاسې خدمتکاران او ستاسې هغه ماشومان چې لا تر اوسه پورې د پوهې حد ته نه دي رسېدلي، په دریو وختونو کې دې د اجازې په اخیستلو سره تاسې ته راځي د سهار له لمانځه نه مخکې او غرمه چې کله تاسې جامې وباسئ، او د ماسختن له لمانځه وروسته دا دری وختونو ستاسې د پاره د ستر وختونه دي.

په کور یا اتاق کې تنها پرېوتل منع دي

عن ابن عمر رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم «نهى عن الوحدة، أن يبيت الرجل وحده أو أن يسافر وحده» (رواه أحمد في المسند ۹۱/۲).

ژباړه: ابن عمر رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم له یواځې والي منع فرمایلي، دا چې سړي یواځې بیده شي او یا یوازې سفر وکړي.

دا نهی په دې خاطر ده چې په یواځېوالی کې د وېرې، د دوښمن د هجوم، مرض او نور څه خطر دی.

د خوب په وخت کې د کور د دروازې او ورونو ټینګول

کله چې سړي بیده کېږي د کور دروازه او اتاق وروڼه به تېري رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي:

«من بات على ظهر بيت ليس له حجار، فقد برئت منه الذمة» (رواه أبو دود – ۵۰۴۱، صحيح الجامع ۶۱۱۳).

یعنې: چا چې په داسې کور یا اتاق کې شپه سبا کړه چې ور یې ټینګ کړی نه وو، مسئولیت یې پر خپله غاړه دی.

په مسلمانو خویندو امر بالمعروف او نهی عن المنکر فرض دی

په مسلمانو خوندو باندې امر بالمعروف او نهی عن المنکر (په ښو کارونو باندې امر کول او له بدو کارونو څخه منع کول) فرض دي، لقوله سبحانه وتعالى: [وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ] (التوبه ۷۱)

ژباړه: او مؤمنان سړي او مؤمنانې ښې ځينې د ځينو نورو دوستان دي امر کوي په نيکۍ او له بدليو نه خلک منع کوي لمونځ ودروي زکات ورکوي او د الله او د هغه د رسول الله اطاعت کوي پر همدغو خلکو به الله ډیر ژر مهرباني وکړي.

امر بالمعروف او نهی عن المنکر د مؤمنانو له مهمو صفاتو څخه ستر صفت بلل کېږي چې د همدې صفت په وجه له منافقانو څخه جلا کېږي.

[التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ] (التوبه ۱۱۲).

ژباړه: هغوی توبه کوونکي، عبادت کوونکي، ثناویونکي، د الله په ليار کې وتوونکي، رکوع او سجده کوونکي، د نيکیو په لور بلونکي او له بدیو منع کوونکي او د الله د حدودو ساتونکي دي (ای پیغمبره! زېږی ورکړه مؤمنانو ته).

[الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ] (التوبه ۶۷).

ژباړه: منافقان سړي او منافقانې ښې ځينې له ځينو نورو نه دي هغوی د بدۍ په لور بلنه او له نيکۍ نه منع کوي، خپل لاسونه له نېکیو نه تړي الله یې هیر کړ نو الله هم هغوی هیر کړل په رښتیا چې همدا منافقان فاسقان دي.

ځينې مسلمانې خویندې دا فکر کوي چې د امر بالمعروف او نهی عن المنکر دنده او مسئولیت یوازې د نارینه دی، خو داسې بالکل نه ده بلکې دا مسئولیت د امت هر کس ته د خپل وس موافق که نارینه وي یا ښځینه متوجه دی، فقط دومره خبره ده چې په دې کار کې د ښځې په نسبت سره د نارینه دائره او مسئولیت پراخه او ستر دی، لکن مسلمانانې یې د ښځو په مجالسو او محافلو کې،

د خپلوانو، کورنۍ او اولادونو پر وړاندې پوره مسئولیت لري او هغوی ته به امر بالمعروف او نهی عن المنکر کوي.

لقول رسول الله صلى الله عليه وسلم: «كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ» (هر یو د تاسې راعی (شپون) دی او هر یو د تاسې د خپل رعیت (لاس لاندې کسانو) په برخه کې مسئول دي. دا حکم د اسلامي امت ټولو کسانو ته که نارینه دي او که ښځې علماء دي او که عوام متوجه دی.

همدارنگه جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا... (بخاری: ۸۵۳)

يعني: ښځه د خاوند په کور کې شپونکۍ ده هغه د خپل لاس لاندې کسان په باره کې مسئوله ده.

د پلار په کور کې پیغلې مسئولیت څه دی

په اسلامي کورنۍ کې د یوې پیغلې مسئولیت څه دی ؟

عائشه

خواب

بسم الله الرحمن الرحيم

۱- مسلمانانې پیغله به د الله سبحانه و تعالی په عبادت او اطاعت کې ژوند کوي ، پنځه وخته لمونځ به پخپل وخت سره له ټولو حقوقو ، روژه نیول ، د زېوراتو زکات ورکول (کچېرې مالکه نصاب وي) او د اسلامي شریعت ټول اوامر به پر ځای کوي او د شریعت له منع کړ شویو شیانو څخه به ځان ساتي.

لقله سبحانه و تعالی : **[وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا]**

۲- د الله تعالی د اطاعت وروسته به د خپل مور او پلار سره ښه سلوک کوي ، لقله سبحانه و تعالی :

[وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا] (...الإسراء/23، 24).

ژباړه : ستا رب حکم کړی دی چې له هغه پرته (د بل هیچا او هیڅ شي) عبادت مه کوئ او له مور او پلار سره ښه وکړئ

۳- شرعي علم به حاصلوي :

د شریعت ضروري علم چې عبارت له عقائدو ، د احکامو پیژندلو او نورو څخه دی په نارینه او ښځه فرض دی ، د مسلمانې بی بی لپاره د شرعي علم د حاصلولو مهم چانس او مهم وخت د پلار کور دی ، ځکه والدین تر هر چا پر خپل اولاد سوزي او د خپل اولاد د خیر تمه او توقع لري او بل په دغه وخت کې ښځه ته د اولاد مسئولیت نه وي متوجه نو کولای شي په شان سره شرعي علم حاصل کړي.

۴- د عفت او حیا ساتنه :

مسلمانې بی بی ته ټول عمر اسلامي شریعت حکم کړی دی چې د خپل حیا او عفت ساتنه وکړي ، خو د پیغلټوب دوره د حیا او عفت امانتي دوره ده.

د حجاب کلک ساتل ، د خپلوانو (د کا کا زوی ، ماما زوی ، عمه زوی ، خاله زوی) له اختلاط او کپون او ملگری څخه په کلکه ډډه کول ، د بیګانه خلکو نه د بدن د پټولو خبرو او کتلو حجاب کول ، د مغلطو او کپو مکتبونو ، پوهنتونو او دفترونو څخه په کلکه ډډه کول ځکه چې د بیګانه خلکو سره اختلاط عظیم فساد دی .

مسلمانې خور ته مهمه یادونه :

د اسلام قدردانې مورې!

د اسلام نازولې ، با وقاره او پاکدامنه خورې!

ته هم سر له نن څخه دغه ستر مسئولیت ته چې د پیغمبرانو علیهم السلام دنده ده متوجه شه ، که الله تعالی د ستا په لاس باندې یوازې یوې ښځې ته او خپل اولاد ته دې هدایت وکړي هغه د ستا د پاره تر هر څه غوره دي.

جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى يَدَيْكَ رَجُلًا خَيْرٌ لَكَ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَغَرَبَتْ. (الطبراني ۹۲۵)

ژباړه: که الله پاک ستا د لاس څخه یو بنده ته هدایت وکړي ستا د پاره د ټولو کایناتو نه چې پری لمر راڅیږي او پرېوزی غوره دی (طبرانی).

او فرمایي: عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، «أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِعَلِيٍّ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: «فَوَ اللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ» (متفقٌ عليه).

ژباړه: له سهل بن سعد رضی الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم حضرت علی رضی الله عنه ته وفرمایي:

په الله سوګند دی که چیرې ستا په لاس الله تعالی یو کس ته هدایت وکړي ستا د پاره تر سورو او ښانو بهتر دی.

عن أبي هريرة: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال «من دعا إلى هدى، كان له من الأجر مثل أجور من تبعه، لا ينقص ذلك من أجورهم شيئاً» (مسلم ۲۶۷۴).

ژباړه: له ابی هريرة نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: کوم بنده چې د نيکي طرف ته خلقو ته دعوت ورکړو نو ده لره به د هغو ټولو خلقو هومره اجر او ثواب وي څوک چه د ده د دعوت سره يې نيک عمل شروع کړی وي. او ددې نيک عمل کونکو له عمله به هيڅ نه کميږي.

مسلمانې بې بې!

د اسلام با وقاره عزتمندې خورې!

د پورته شرعي نصوصو څخه څرگنده شوه چې د اولاد اسلامي او اخلاقي تربيه ستا مسئوليت شو او په خاص توگه چې کله مو خاوند غالب وي.

نن زمونږ د ټولنې د فساد يو وجه همدا ده چې د خپلو اولادو اسلامي تربيه او روزنې ته مو پام نه دی شوی، کچېرې د کور اهل اصلاح شي کوچې، کلی او بالاخره ټولنه به خامخا اصلاح وي.

مسلمانې خورې! نن څو ورځې له خپل اولاد سره تکليف او زحمت تير کړه، هغوی له بدو کارونو څخه په کلکه منع او ښو کارونو ته يې تشويق کړه، جومات ته يې د قرآن او د دين د زده کړې د پاره وليږه، اسلامي تربيه ور وښيه، د اطاعاتو په حصه کې يې کلک وڅاره، کوچې کشتی، د فاسدو خلکو له ملگرۍ، د فلمونو، سريالونو څخه يې وژغره، د څو ورځو د تکليف په وجه به ټول عمر آرامه سرلوړې او په دنيا او آخرت کې ور باندې خوشحاله او افتخار کوونکي وې.

او که نن ورځ دې غفلت او سستي وکړه چې زما د سر څخه چپ وي، زه آرام ومه، ولو که په کوڅو کې گرځي، ولو که گيم وکړي ولو که سريال او فلم ته کينې ولو که جومات ته نه ځي ولو که د دين څخه بالکل ناخبره وي خو چې زما د سر نه چپ وي او زه آرامه ومه او ماته شور او غالمغال ونه کړي، نو پوه شه چې دا د څو ورځو غفلت او سستي به دې د ټول عمر غم وگرځي.

يو دا چې د الله تعالى پر وړاندې به مسئوله وې او بل دا چې د اولاد څخه به دې داسې لنډغر جوړ شي چې والدين، کور خو څه کوې چې د ټولې کوڅې، ټول کلې او ولس د پاره به غم او تکليف وي.

قدرمني او عزتمندې بې بې مورې!

مور په انسانانو کې د تخم حيثيت لري که تخم سالم وي نباتات به هم سالم وي او که تخم خراب شو نباتات او د هغه حاصلات به ټول خراب شي، د ټولنې ټول کسان په لومړې دور کې د مور د زانگو له مدرسې څخه فارغ شوي دي، که دا مدرسه سالمه شوه ټولنه به خامخا سالمه وي.

شپږم فصل

په ښځو کې موجود انحرافات (نا رواه کارونه)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، وبعد...
الله سبحانه وتعالى مونږ ته داسې شريعت راستولي دي چې هغه په دنيا او آخرت کې د انسان د سعادت ضامن دی، د اسلامي شريعت د حدودو ساتل د شخص، کورنې او ټولنې د سعادت، امن، ثبات، پاکدامنۍ، عدالت، رحم او ښه سلوک سبب ګرځي او اشخاص، کورنۍ او ټولنه له رذائلو، فتنو او فساد، ظلم، فحشاء او بې شرمۍ څخه ساتي.

لاندې د انحرافاتو څه صورتونه دي چې په اکثرو ښځو کې وجود لري دا چې ښځه د اسلامي ټولنې نيمايي برخه تشکيلوي دغه مطلب مو ددې لپاره وليکلو تر څو مسلمانې خویندې په دغو انحرافاتو پوه او ځان ورڅخه وساتي.

اول عقدوي انحرافات

۱- ځېنې د دوی ساحرانو او کاهنانو ته ورځي، د ګوډو يا سحر، نظر و غیره امراض دپاره چې دا عمل سخته ګناه ده.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ فَصَدَّقَهُ لَمْ تُقَبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا»

((څوک چه عرافي ته (هغه کس چې په غيبو باندې د پوهېدلو دعوی لري) ورشي او ديوه شی په اړه له هغه څخه پوښتنه وکړي او هغه رښتيا وبولي د څلوېښتو ورځو لمونځ يې نه قبلېږي)). (رواه مسلم).

حتی د کوډګر، ساحر او کاهن د خبرې تصدیق کفر دی، لقول رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ» مسند أحمد (۴ / ۶۸) سنن الترمذي (۱ / ۲۴۲) سنن ابن ماجه (۱ / ۴۰۴)

(هر څوک چه فالګیر (هغه کس چه دعلم غیب دعوا کوي) ته ورشي او د هغه خبرې رښتيا وګڼي دا کس په هغه څه کافر شو کوم چه په محمد ^{صلى الله عليه} وسلم نازل شوي).

۲- بدعات او شرکي اعمال

(الف): د قبرونو بدعات: په قبرونو چراغ بلوي، قبرونه په ټوټو او رختونو پوښي، د قبرونو خاورې خوري د قبر په نوم نذر مني او حتی د قبر طواف کوي چې دا ټول بدعتونه دي او په ځينې حالاتو کې د ايمان د زوال سبب ګرځي او ددې څخه سخت ځان ساتل په کار دي.

ب): د اسلامي امت په ځېنو او په خاصه توګه آسیایي ملتونو کې دا دود او رواج دی چې کله څوک واده کوي او ناوې د پلار له کوره څخه را باسي نو لومړی د هغې سبې نېردي زیارت ته بیایي او هلته له زیارت څخه اوه ځله طواف ورکوي.

دغه دود د افغانستان د بلخ مزارشریف په ښار کې هم شته داسې چې کله ناوې واده کوي لومړی یې د دوی په اصطلاح د سخي صاحب مزار او قبر ته بیایي اوه ځله یې له روضې چاپېره ګرځوي او دغه ډول ناوې د هغوی په عقیده ډیره بختوره وي.

همدارنګه دغه دود د افغانستان د غزني ښار په شاوخوا سیمو هم شته چې ناوې د غزني زیارتونو لکه د بلول دانا، محمود غزنوي او نورو بزرګانو زیارتونو ته بیایي او له قبرونو څخه چاپېره ګرځوي او بیا ناوې په سرو لاسونو د زیارت منجورانو ته قلنګ او نذراني ورکوي او دا هغوی نیک فال ګڼي.

په اسلام کې دغه دود یو شرکي او حرام دود دی ځکه په اسلام کې د بیت الله څخه بغیر د هیڅ شی او هیچا د قبر او زیارت طواف جایز نه دی بلکې که د احترام او تعظیم په نیت وي شرک اکبر دی او که ناوې دا ډول عقیده ولري پر میره طلاقیږي او پخواني ټول عملونه یې باطلیږي.

دا یو جاهلي دود دی چې د هندوانو، بودایانو، مسیحیانو او نورو کفري ملتونو باطل او ناروا تقلید دی چې هغوی خپله ناوې بوتانو ته ورولي د هغوی په پښو کې یې پرې باسي او د بوت چاپېره طواف ورکوي. (ناروا دودونه او بدعتونه ص ۲۶۱)

۳- د غم او په خاصه توګه په مړو باندې په زوره زوره ژړل، خپل مخ وهي وینستان او جامې څیروي، جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم په داسې ښځو لعنت فرمایلي دی: «لعن النائحة والمستمعة». (صحیح المسلم).

همدارنګه د صحیحینو په کتاب کې راغلي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «بريء من الصالقة والحالقة والشاقة».

یعنې: درې ډلې زما څخه جلا دي، یو هغه چې د مصیبت په وخت کې خپل آواز اوچت کړي، دوهم هغه کس چې د مصیبت له وجې خپل سر وڅیږي او دریم هغه کس چې د مصیبت په وخت کې خپلې جامې څیږي کړي.

۴- ځینې ښځې له خپل میره څخه خادمان غواړي چې د غه خادمان ځېنې غیر مسلم وي او حتی د نکاح په وخت کې دا شرط ورباندې ږدي چې خادم به نيسي، او بیا په دغه خادم باندې خپل اولادونه

تربیه کوي، پام چې داسې کول خطرناک عواقب لري د اولادونو په عقدتي او اخلاقي تربیه باندې لوی اثر کوي.

نوت: له نیکه مرغه دا رسم په افغانستان کې نشته په ځنو عربي هیوادونو کې شته.

۵- پر ځینو د دوی چې کله لږ غم او پریشاني غلبه وکړي بیا د مرګ غوښتنه کوي، چېغې او نارې وهي چې ای خدایه! ما مړه کړې زه نور ژوند نه غواړم، جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: «لا يتمنين أحدكم الموت لضر نزل به، فإن كان لأبد متمنياً، فليقل: اللهم أحييني ما كانت الحياة خيراً لي وتوفني إذا كانت الوفاة خيراً لي» (متفق علیه).

یعنې: د تاسې نه به څوک د مرګ تمنا نه کوي، که بغیر له تمنا چاره نه وه نو بیا دې داسې وایي: الهي که مې په ژوند کې خیر وي ژوند راکړې او که مې په وفات کې خیر وي وفات مې کړې.

د اسلام د ارکانو انحرافات (مخالفتونه)

۶- لمونځ پخپل وخت نه کوي او په خاصه توګه کله چې د کور څخه ووځي او د شپې تر ډیره وخته ناستې وي او بیا د سهار لمانځه ته نشي پاڅیدلای، ځېنې د لمر ختلو سره سم لمونځ کوي.

له ابن مسعود رضی الله عنه نه روایت چه ما له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه پوښتنه وکړه چه کوم اعمال بهتر دی - نبی صلی الله علیه وسلم وفرمایلي:

((الصَّلَاةُ عَلَى وَقْتِهَا)) قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ((بِرُّ الْوَالِدَيْنِ)) قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ((الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ))

ژباړه: په خپل وخت لمونځ کول، ماوویل ددی نه ورسته؟ نبی صلی الله علیه وسلم وفرمایلي د مور او پلار سره ښه سلوک! ما پوښتنه وکړه ددی نه ورسته کوم؟ هغوی صلی الله علیه وسلم وفرمایلي د الله (جل جلاله) په لار کې جهاد (بخاری او مسلم).

لکن په لمانځه کې سستي کول او د هغه ناوخته ادا کول د منافق صفت دی، لقوله سبحانه وتعالى: [إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالٍ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا] (النساء ۱۴۲)

ژباړه: بې شکه منافقان (فکر کوي چې دوی) الله تیرباسي، حال دا چې الله دوی ته د دوی د تېر ایستلو (سزا) ورکوي. او کله چې دوی لمانځه ته پاڅیږي بې له رغبتې پاڅیږي دوی د خلکو په وړاندې ځان ښودنه کوي او الله نه یادوي خو لږ.

همدارنگه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «تلك صلاة المنافق، تلك صلاة المنافق، تلك صلاة المنافق، يرقب الشمس حتى إذا كانت بين قرني شيطان قام فنقر أربعاً لا يذكر فيها إلا قليلاً» (رواه مسلم).

يعني: دا د منافق لمونځ دی، دا د منافق لمونځ دی، دا د منافق لمونځ دی چه سړی ناست وي د لمر انتظار کوي تر څو ښه زیر شي او د شیطان د دوه ښکرو په مېنځ کې راشي – نو پاڅي څلور تونګې ووهي او په دې کې الله ډیر کم یاد کړي.

۷- ځېنې ښځې د خپل زېوراتو او مال زکات نه ورکوي حال دا چې هغه به د زکات نصاب ته رسیدلي او کال ورباندې تیر شوی وي، د زکات نه ورکوونکو په باره کې سخت وعیدونه راغلي دي لفظوله سبحانه وتعالى: [وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ] (التوبة ۳۴).

ژباړه: او هغه کسان چه خزانه کوي سره زر او سپين زر (مال او دولت) او هغه د الله جل جلاله په لار کې نه لګوي نو دوی ته په دردناک عذاب زیږی ورکړه. همدارنگه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «مانع الزكاة يوم القيامة في النار» (طبرانی و الترغيب والترهيب)

ژباړه: څوک چه د زکات له ورکړې منعه کوي نو د قیامت په ورځ یی ځای دوزخ دی. د سرو زرو د زکات نصاب (۸۵) گرامه او د سپینو زرو د زکات نصاب (۵۹۵) گرامه دی. کچرې کومه خور څه نغدې پیسې او څه سره زر (زېورات) ولري نو دواړه سره جمع کيږي هر کوم نصاب ته چې ورسیري زکات ورباندې فرض دی طبعي خبره ده چې په نن عصر کې د سپینو زرو قیمت کم دی نو کله چې دواړو جمع د سپینو زرو نصاب ته ورسیري زکات ورباندې فرض دی. ۸- ځینې ښځې د خپل اولاد د واجباتو څخه ناخبره وي، اولاد ته یې په لمانځه باندې اهتمام نه کوي، د لورگانو د حیض و غیره احکامو څخه ناخبره وي د لمونځ او روژې د فرضیت د سن څخه ناخبره وي او خپل اولادونه د فرائضو ادا کولو ته نه متوجه کوي او په دې ستر مسئولیت کې بې پروایي کوي.

۹- په حج او عمره کې بې ستره جامې اغوندې، د بیګانه خلکو څخه د حجاب او پردې خیال نه کوي، ښځه باید یوازې د احرام په حالت کې خپل مخ لوڅ او له مخ څخه به نقاب لرې کوي، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «لا تنتقب المرأة المحرمة، ولا تلبس القفازين» (البخاري). يعني: ښځه به د احرام په حالت کې نقاب او دسکش نه اچوي.

د احرام نه بغير د حج او عمرې په سفر کې او هلته اوسیدلو په وخت کې به پوره حجاب مراعاتوي.

په حجاب او جامه کې انحرافات (ناروا کارونه)

۱۰- ځېنې ښځې د کور څخه د وتلو پر مهال اسلامي حجاب صحي نه مراعاتوي، مخ یې لوڅ وي، تنګې جامې اغوندې، او داسې پرده او حجاب اغوندې چې د هغه په وسیله یې زینت نه پتیري، او د نامحرمو او بېګانه خلکو څخه خپل زېورات نه پتوي لکه ګوټې، د غاړې عامل و غیره.

او یا داسې حجاب اغوندې چې په زرتارو او مریو ښایسته شوی وي چې د خلکو د جلب سبب ګرځي او یا هم د بهر وتلو پر مهال عطر وهي.

۱۱- ځینې ښځې فقط خپل زینت او ښایست، نوي نوي لباس اغوستلو اخیستلو باندې ډیر اهتمام کوي، چې دا کار یې بیا د سترو مسئولیتونو په لاره کې کله خنډ هم کېږي.

د خاوند سره د کور په ژوند کې انحرافات

۱۲- د سرو او سپینو زرو په لوبڼي کې خوراک او څښاک کول او بیا په هغه باندې افتخار کول، او د فقیرانو زړونه ماتول، حال چې رسول الله صلی الله علیه وسلم له دې کار څخه منع فرمایلي ده: «لا تشرّبوا فی أنية الذهب والفضة» (متفق علیه)

یعنې: د سرو او سپینو زرو په لوبڼو کې څښاک مه کوئ.

۱۳- پخپلو الباریو او د کور په دیوالونو تصویرونه ځړوي، د حیواناتو مجسمې ساتي لکه: نانځکې، پلاستيکي مرغان او حیوانات او داسې نور چې داسې کول حرام دي، عایشه رضی الله عنها وایي: پیغمبر صلی الله علیه وسلم له سفر څخه راغی او ما په طاق باندې یوه پرده ځړولې وه چې په هغه باندې تصویر ؤ، کله چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم هغه ولیده د مخ مبارک رنگ یې بدل شو او وېي فرمایلي:

« يَا عَائِشَةُ، أَشَدُّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الَّذِينَ يُضَاهَتُونَ بِخَلْقِ اللَّهِ » (بخاري).

ژباړه: ای عایشې! د قیامت په ورځ له خلکو څخه سختین عذاب هغو کسانو ته ورکول کېږي چې دوی کوښښ کوي د الله تعالی د خلقت په مثل شی جوړ کړي.

په یو بل حدیث شریف کې راغلي دي چې په کوم کور کې ذی روح تصویرونه او مجسمې وي هغه کور ته ملائکي نه ننوځي.

۱۴- که د ضرورت او شرایطو په صورت کې خاوند د دوهم واده کولو تصمیم ونیسي نو ښځه یې سخت مخالفت کوي او جنگ ورسره کوي، او الله سبحانه وتعالی فرمایي: وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ

إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا (الاحزاب ۳۶).

ژباړه: نه دې روا هیڅ مؤمن سړي او مؤمنې ښځې ته چې کله فیصله وکړي الله او رسول الله صلی الله علیه وسلم په یو کار کې چې وي دوی ته اختیار په هغه کار کې، هر څوک چې نافرمانی کوي د الله او د هغه د رسول یقیناً گمراه شو په گمراهۍ ښکاره.

۱۵- ځینې د خپل خاوند اطاعت نه کوي، د هغه سره دعوي وهي خپل آواز پورته کوي او همیشه بغیر له کوم سبب له خپل خاوند څخه شکایت کوي، پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي: (إذا صلت المرأة خمسها، و صامت شهرها، و حفظت فرجها، و أطاعت زوجها، قيل لها ادخلي الجنة من أي أبوابها شئت) (الألباني في صحيح الجامع باسناد صحيح)

یعنې: کله چې ښځه پنځه وخته لمونځ وکړي، د رمضان روژه ونیسي د شرمگاه ساتنه وکړي او د میره اطاعت وکړي هغې ته ویل کیږي له هرې دروازې دې چې خوښه وي جنت ته داخله شه.

۱۶- بې ضرورته د اولاد د زیادت مانع گرځي چې دا د اسلامي امت په لوی تاوان تمامیږي، اوس مهال کفر او الحاد کوښښ کوي تر څو د مسلمانانو د نسل د زیادت مخ ونیسي، حال دا چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپل امت په زیاتوالي فخر کوي، «تزوجوا الودود الولود فإني مكاثر بكم الأمم» (أبو داود والنسائي).

۱۷- د خپل اولاد اسلامي تربیې ته صحي پام نه کوي، لکه د نوروز او عید مېلاد چې د کفارو اخترونه دي، خپل اولادونه سینگاروي او هغوی ته نوې جامې ور اغوندې چې دا عمل د کفارو د اخترونو لمانځنه ده، خپلو اولادونو ته داسې جامې اخلي چې په هغه باندې د ذی روح تصویرونه وي او یا د لوبو د پاره خپل اولاد ته د انسانانو او حیواناتو پلاستيکي مجسمې اخلي، او یا خپل اولاد په موسیقي کراروي، د بله اړخه هغه د قرآن او دین زده کولو ته نه هڅوي، جومات ته یې نه لیږي، هغه ته امر په نیکی او منع له بدو کارونو نه کوي حال دا چې ښځه د خپل کور او اولاد پر وړاندې پوره مسئوله ده، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «... والمرأة راعية في بيت زوجها ومسئولة عن رعيتها»، یعنې: ښځه د خاوند په کور کې شپونکۍ ده هغه د خپل لاس لاندې کسان په باره کې مسئوله ده.

کچیرې کور اصلاح شي کوچه، کلی او ټولنه به خامخا اصلاح کیږي، نن کور نه دی اصلاح، نو ځکه مو کوچه او کلي له لنډغرو ډک دی.

۱۸- ځينې ښځې د کور په پاکۍ او نظافت کې کوتاهي کوي او د خپل خاوند د پاره زينت او ښايست نه کوي، حال دا چې کله له کور نه وځي د خپلوانو کره ځې نو بيا په سينگار او ښايست باندې ساعتونه تېروي.

۱۹- ځينې ښځې بې ضرورته له خپل خاوند څخه جلاوالی او طلاق غواړي، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلَتْ زَوْجَهَا الطَّلَاقَ مِنْ غَيْرِ بَأْسٍ فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَأْحَةُ الْجَنَّةِ» (أبو داود وابن ماجه).

يعني: کومه ښځه چې بغير له ضرورت له خاوند څخه طلاق غواړي په هغې باندې د جنت بوی حرام دی.

۲۰- خپل خاوند په قيمتي لباس اخيستلو او قميتي سوغات اخيستلو باندې کړوي کوم چې لازم نه وي.

۲۱- د کور خبري، پټ رازونه له نورو سره شريکوي، حتې د ښځو سره د کورواله راز شريکوي.

۲۲- د خاوند د اجازې بغير نفلي روژې نيسي، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لا يحل للمرأة أن تصوم وزوجها شاهد إلا بإذنه، ولا تأذن في بيته إلا بإذنه،» (رواه البخاري - ۴۸۹۹، ومسلم - ۱۰۲۶).

يعني: د ښځې د پاره رواه نه ده چې خاوند يې په کور کې وي او د خاوند د اجازې پرته نفلي روژه ونيسي، همدارنگه د ښځې د پاره جايز نه ده چې د خاوند د اجازې پرته څوک کور ته ننبايي.

۲۳- بې ضرورته (حيض، نفاس، ناروغي او ستړيا) له خپل خاوند څخه مخ اړوي، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «إذا دعا الرجل امرأته إلى فراشه فأبت فبات غضبان عليها لعنتها الملائكة حتى تصبح» (رواه البخاري - ۳۰۶۵، و مسلم - ۱۴۳۶).

يعني: کله چې ميره خپله ښځه د کورواله (جماع) د پاره و بولي او هغه ور نه شي او خاوند په عصه کې شپه سبا کړي، ملائکي تر سبا پورې پر هغې باندې لعنت وايي.

د نکاح انحرافات

۲۴- د واده وروسته کول چې د ځينو سن داسې سرحد ته ورسېږي چې بيا د واده او کورواله هيڅ رغبت او شوق نه لري او دا مسئوليت د هغه والدينو ته متوجه دی .

۲۵- د داسې خاوند انتخابول چې دين او اخلاق يې په نظر کې نه نيسي يوازې ظاهري شکل او قيافي ته گوري، جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «إذا أتاكم من ترضون خلقه ودينه فزوجه إن لا تفعلوا تكن فتنة في الأرض وفساد عريض» (الترمذي).

یعنې: کله چې راشي تاته د خواستګارۍ د پاره داسې څوک چې دین او اخلاق یې د رضایت وړ وي نو هغه ته یې په نکاح ورکړئ، او که داسې ونه کړئ نو فتنه او فساد به په ځمکه کې زیات شي.

۲۶- لور مهر تعینول او په ودونو کې ډیر اسراف کول په حدیث شریف کې راغلي دي چې: قال النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (خير النكاح أيسره) رواه ابن حبان - صحيح الجامع وقال صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (خير الصداق أيسره) رواه الحاكم والبيهقي. یعنی: غوره نکاح او غوره مهر هغه دی چې په هغه کې آساني وي. او دا مسئولیت د هغې والدینو ته متوجه دی.

۲۷- اکثره د نن عصر په بدعاتو اخته دي، لکه د خاوند مجبورول د سرو زرو په سیت اخیستلو ولو که هغه د اخیستلو وس ونه لري خو لازمي به یې اخلي، د ناوې د پاره د کفارو په څیر جامې اغوستل لکه جالي په سر کول او مخصوص نیمه لغړ بې حجابه لباس اغوستل. ۲۸- د ښځو تلل آرایشگاه ته (آرایشگاه ته تلل مطلق حرام دي)، لقول رسول الله صلى الله عليه وسلم:

لعن الله الواشمات والمستوشمات والنامصات والمتنمصات (رواه بخاری).

یعنې: الله تعالی لعنت کړی څوک چه خال وهی او هغه چه د خال وهلو خیال وکړي، او هغه څوک چه وروځی نري جوړوي او هغه چې د وروځو د نری جوړولو خیال کوي. وقال صلى الله عليه وسلم (لعن الله الواصلة والمستوصلة)..، یعنی: الله تعالی لعنت کړی دی د ویښتانو په وصلونکو او هغه چې د ویښتانو وصلول غواړي، په وصلولو کې د سترګو د بانو او د سر د ویښتانو وصلول دواړه شامل دي.

۲۹- زوم او ناوې په مخصوص تخت د نامحرمو ښځو په مینځ کې کینښنول، موسیقي، د ښځو رقص، د زوم او ناوې او نامحرمو ښځو تصویرونه فلمبرداري کول، او بې حده ډیر اسراف کول. د سفر او کور نه د وتلو انحرافات

۳۰- ځینې ښځې چې کله له کور څخه وځي عطر استعمالوي چې د عطرو بوی پر بیګانه خلکو لګیږي، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي دي: «أیما امرأة استعطرت ثم خرجت فمرت على قوم لیجدوا ریحها فهي زانية» (أبو داود والنسائي).

یعنې: کله چه ښځه خوشبویي ووهي او د سړیو له ډلې تیرېږي تر څو د هغې دغه ښه بوی خلک حس کړي، پس هغه داسې او هغسې ده، ډیره سخته او شدیدې وینا او په بل لفظ پس هغه زناکاره ده.

همدارنگه فرمايي: «ويل للنساء من الأحمرين الذهب والمعصفر» (أخرجه ابن حبان والبيهقي في شعب الإيمان).

يعني: زيان او هلاکت دی هغو ښځو لره چې (دوه سره څيزونه) لکه: زیورات او خوشبويي بیګانه خلکو ته ښکاره کوي.

۳۱- په ټيکسي و غیره کې بغير د نامحرم څخه سفر کول، په علمي مراکزو، دفترونو او بازارنو او نورو ځایونو کې د نارینه سره اختلاط او کېدون چې دا کار عظیم فساد او د کفارو له سترو صفاتو څخه یو صفت دی.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

«لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ وَلَا تُسَافِرَنَّ امْرَأَةٌ إِلَّا وَمَعَهَا مُحَرَّمٌ» (۳۰۰۶ بخاری).

ژباړه: هيڅ بيګانه سړی به د بيګانه ښځې سره خلوت نه کوي او هيڅ ښځه دې بدون له محرم څخه سفر نه کوي.

«من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فلا يخلون بامرأة ليس معها ذو محرم منها، فإن ثالثهما الشيطان» (رواه أحمد وصححه الحاكم ووافقه الذهبي، وصححه الألباني في غاية المرام - ۱۸۰).

(څوک چې پر الله او ورځ د آخرت ايمان لري هغه دې د ښځې سره چې محرم يې نه وي کېدون نه کوي ځکه چې دريم يې شيطان دی).

۳۲- د کور څخه زيات زيات د باندې وتل او بازارونو ته تلل، حال دا چې الله سبحانه وتعالی فرمايي: [وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى] (الاحزاب ۳۳).

ژباړه: او پخپلو کورونو کې اوسئ او د تير جاهلي دور په شان ځانونه مه برېښوئ.

۳۳- د علاج د پاره بغير له محرم څخه طبيب ته ورتلل او همدارنگه د علاج په وخت طبيبانو ته د هغه څه ښکارول چې ضرورت نه وي.

عام انحرافات

۳۴- د امر بالمعروف او نهی عن المنکر ترک کول، چې د ښځو په مينځ او نه هم پخپل کور کې خپلو اولادونو ته د دغه ستر مسئوليت په باره کې هيڅ توجه نه کوي او ځينې داسې فکر کوي چې دعوت به يوازې د نارينه کار وي حال دا چې الله سبحانه وتعالی فرمايي: وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (التوبه ۷۱).

ژباړه: ابن عباس روايت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: الله تعالى د هر چا د پاره د زنا يو حصه تعين کړی ده، پس د سترگو زنا نا محرم ته کتل دی، د ژبه زنا خبرې کول دی او د

نفس زنا د هغه هيله او آرزو كول او غوښتل دي، دا شرمگا ده چې بيا د هغه يا تصديق كوي او يا تكذيب.

۴۰- غرور او كبر كول، ځينې ښځې چې د لوړ قيمت لباس اغوندي او زېورات اچوي نو بيا په نورو ښځو خپل ځان اوچپ كښي، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: (لا يدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من كبر) مسلم. يعنې: د چا په زړه كې چې د مثقال د زرې په اندازه كبر وي حنت ته به داخله نشي.

۴۱- نفلو او سنتو كې سستي كول، ځېنې ښځې يوازې په رمضان كې د قرآنكريم تلاوت كوي او بس، نفلونه نه كوي او ځېنې يوازې فرض ادا كوي له سستې څخه سنت لمونځ نه ادا كوي. حال دا چې د قيامت په ورځ كچيرې په فرض لمونځه كې كمې راشي الله تعالى يې پخپل فضل له نفلي لمونځونو څخه پوره كوي، او دا چې فرض هم ناقص وي او سنت او نفل هم نه وي نو بيا به يې په څه پوره كوي؟

۴۲- ځينې ښځې خپل نوكان د ځناورو په شان لوی پرېږدي چې دا كار د سنتو خلاف د كافر قوم او حيواناتو سره مشابهت دی او همدارنگه په نوكانو باندې داسې رنگ وهي چې د ابو د رسيدلو مخ نيسي چې نه يې غسل او نه هم اودس صحي كيږي.

۴۳- د بدو او فاسقو ښځو سره ناسته ولاړه كول، چې دا تعلق په ديني او اخلاقي تربيه هم اثر كوي او همدارنگه د هغې عزت او كرامت ته هم تاوان رسوي، الله تعالى حكم كړی دی چې د رښتني مؤمنانو او صادقانو سره تعلق وساتي، لقوله سبحانه وتعالى: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ (التوبه ۱۱۹)

(ای مؤمنان له الله څخه وويږي او له صالحانو خلکو سره ملګري شی).

۴۴- په مړي باندې د دريو ورځو زيات غم او وير كول مګر بغير له خپل خاوند څخه، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «لا يحل لامرأة تؤمن بالله واليوم الآخر أن تحد على ميت فوق ثلاث، إلا على زوج: أربعة أشهر وعشرا» (البخاري ۱۲۸۰).

(څوك چې په الله او ورځ د آخرت ايمان لري هغه ته رواه نه ده چې د دريو ورځو زيات (د غم د اظهار د پاره جمع شي)، مګر د خاوند په مرګ څلور مياشتې او لس ورځې).

والله نسأل أن يصلح نيتنا وأعمالنا.

من موقع النساء

توبه اورجوع

د توبې څخه مطلب (الله جل جلاله) ته رجوع کول دي د ټولو گناهونو ترک کول او نیکو کارونو شروع کول دي، الله (جل جلاله) د قرآنکریم په ډیرو آیتونو کې خپلو بندگانو ته د توبې او استغفار کولو امر کړی دی.

الله جل جلاله په ډیره مهرباني سره خپلو گناهکارو بندگانو ته داسې خطاب کوي:
 [يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ] (الزمر: ۵۳)

ژباړه: ای زما بنده گانو! کومو کسانو چه پر خپلو ځانونو تیری کړی دی د الله له رحمت څخه مه ناهیلې کیږی یقیناً الله ټولی گناوی بڼي هغه خو بښونکی اومهربان دی.

[وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ] (النور)

ژباړه: مؤمنانو! تاسی ټول د خپلو گناهونو نه الله تعالی ته توبه وباسې ددي د پاره چې کامیاب شی .

[إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ] (البقرة: ۲۲۲)

ژباړه: یقیناً چې الله جل جلاله توبه کوونکی خوشبوي او (هم) هغه کسان چې ځانونه پاک ساتي خوشبوي.

د بندگانوپه توبه الله پاک خوشحالیږي

وعن أبي حمزة أنس بن مالك الأنصاري - خادم رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَلَّهِ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ أَحَدِكُمْ سَقَطَ عَلَى بَعِيرِهِ وَقَدْ أَضَلَّهُ فِي أَرْضٍ فَلَاةٍ (متفق عليه).

ژباړه: له ابي حمزه انس بن مالک انصاري رضی الله عنه خادم رسول الله صلى الله عليه وسلم نه روایت دی چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلی دي:

چه د یوه کس نه په یوه دښته یا صحرا کې خپل اوښ ورک شوی وي او هغه پیدا شي نو دغه کس به څومره خوشحالیږي - بس الله تعالی ددی نه هم زیات د خپل بنده په توبه ویستلو خوشحالیږي.

په توبه کولو کې بېړه په کار ده :

په توبه اېستلو کې بېړه کول پکار دي ځکه د مرگ نیته نا معلومه ده .

الله سبحانه وتعالى فرمايې: [وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ] (النساء: ١٨) .

ژباړه: خو د هغو کسانو توبه نشته چې د مرک تر غر ، غرو بد کارونه کوي او چې مرک وويني وايي اوس مې په رښتيا توبه ده او د هغوی توبه هم نشته چې په کفر مړه کېږي . د دوی لپاره مونږ دردناک عذاب تيار کړی دی .

د توبې د قبولیت شرطونه

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا] (التحریم ٨).

ژباړه: ای مؤمنانو! الله ته پخه او رښتونی توبه وباسی.

د توبې د قبولیت درې شرطونه دی چې دې ته توبه نصوح وايي:

١- د کومې گناه نه چې توبه کوي هغه گناه به فوراً پریږدي او بیا به هغه عمل جاري نه ساتي.

٢- په گناه پښیمانه کېدل او شرمنده کي ښکاره کول.

٣- دریم داچه د آینده لپاره به کلکه او پخه اراده کوي چې بیا به دا گناه نه کوم .

که په دې دریو شرطونو کې یو هم نه وي توبه نه قبلېږي.

او که کومه گناه د بنده له حق سره تعلق ولري لکه: په ناحقه د چا مال خوړل،

بهتان، غیبت، قرض او داسې نور نو پداسې گناه کې خلورم شرط هم شته چې هغه د بنده د حق ور

سپارل یا له هغه نه بښنه تر لاسه کول دي.

اوم فصل

په اسلام کې د ښځو تعلیم

په اسلامي شریعت کې د نارینه او ښځو د پاره د شریعت د ضروري احکامو زده کړه فرض ده رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: « طلب العلم فريضة على كل مسلم ».

یعني: د علم طلب په هر مسلمان (نر او ښځه) فرض دی.

اسلام لومړی دین دی چې د ښځو د تعلیم اساس او بنسټ یې کېښود، کله چې اسلام مینځ ته راغی په نارینوو کې د گوتو په شمیر تعلیم واله کسان موجود وو چې وروسته په اسلام کې تعلیم ته ډیره زیاته توجه وشوه حتی د بدر د بندیانو څخه هم د تعلیم حاصلولو کار واخیستل شو، د اسلام نه مخکې په ښځو کې تعلیم بالکل نه وو، د لومړي ځل لپاره په اسلام کې د ښځو د تعلیم بنسټ بناء شو او د ښځو تعلیم او روزنې ته زیاته توجه وشو، په دور نبوت کې په لسگونو تعلیم واله لیکوالي ښځې موجودې وې چې هغوی د دین په نشر کې پوره ونډه او برخه اخستې ده، ددې ښځو له جملې څخه یوه ام المؤمنین حضرت عائشه رضی الله عنها وه هغې ته الله تعالی داسې اوچت علم او فهم ورکړی وو چې ډیرو صحابه کرامو د هغې په نظر فتواوې ورکولې.

جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

« من كانت له بنت فأدّبها فأحسن أدّبها، وعلمّها فأحسن تعلیمها، وأسبغ عليها من نعم الله التي أسبغ عليها كانت له سترًا أو حجاباً من النار »

ژباړه: چا لره چې یوه لور وي پس هغه ته نیک تربیه او نیک تعلیم ورکړي او د الله (جل جلاله) د ورکړیو نعمتونو څخه هغې ته څه ورکړي، نو ده لره به مانع او پرده شي له دوزخ څخه.

په اسلامي شریعت کې د ښځې د تعلیم د پاره لاندې شرایط ټاکل شوي دي:

غوره دا ده چې ښځو ته ښځینه معلمه په جومات یا کوم کور کې درس ورکړي که ښځینه معلمه

نه وي نو د نارینه د پاره د لاندې شرایطو په صورت کې ښځو ته تعلیم ورکول جایز دي:

۱- په جومات، کور یا مدارسو کې د نارینه او ښځو تر مینځ یو ځای درس ویل یا اختلاط حرام

دی

امام بخاري رحمه الله د ښځو د تعلیم په باره کې له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه دا حدیث

نقل کړی دی: عن أبي سعيد الخدري - رضي الله عنه - قالت النساء للنبي صلى الله عليه وسلم: «

غلبنا عليك الرجال، فاجعل لنا يوماً من نفسك، فوعدهن يوماً لقيهن فيه فوعظهن وأمرهن »

(البخاري)

(ابو سعید الخدری وايي: بښځو رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وويل: سړي ستا سره مصروف دي (د مونږ د پاره) باقي وخت نه دی پاتې. مونږ د پاره داسې وخت او موقع وټاکه تر څو ستا په حضور کې حاضرې شو. رسول الله صلى الله عليه وسلم د هغوی د پاره يوه ورځ تعین کړه او په هغې (ورځ يې) هغوی ته وعظ و فرمايلو).

وجاء في فتاوى اللجنة الدائمة (١٢/١٥٦):

الاختلاط بين الرجال والنساء في المدارس أو غيرها من المنكرات العظيمة، والمفاسد الكبيرة في الدين والدنيا، فلا يجوز للمرأة أن تدرس أو تعمل في مكان مختلط بالرجال والنساء، ولا يجوز لولها أن يأذن لها بذلك.

يعني: د نارينه او بښځو تر مينځ په مدارسو او نور کې اختلاط او کېدون د دين او دنيا د پاره عظيم منکر او ستر فساد دی، د بښځې د پاره جایز نه ده چې په داسې ځای کې درس ووايي چې هلته نارينه او بښځې سره کې وي، او د هغې د سرپرست د پاره جایز نده چې هغې ته اجازه ورکړي.

۲- نارينه معلم که ملاصاحب وي، قاري صاحب وي، معلم صاحب وي، په کور کې وي يا جومات کې بښځو ته به د پردې تر شا درس ورکوي.

لقوله تعالى: [وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ] (٥٤ احزاب).

ژباړه: که څه شی غواړي نو د پردې تر شا يې وغواړئ.

له ام سلمه رضی الله عنها نه روایت دی چې زه او میمونه رضی الله عنها د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره وو، چې په دې حال کې ابن ام مکتوم رضی الله عنه راغی دغه وخت د حجاب حکم نازل شوی وو. رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: «اِحْتَجَبَا مِنْهُ» (له هغه څخه ستر وکړئ)، ومو ويل: ای رسول الله: آیا هغه ږوند سړی نه دی چې مونږ نه وینی او نه مو هم پیژني؟ پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم وفرمايل: «أَفَعَمِيََا وَانِ أَنْتُمَا؟ أَلَسْتُمَا تُبْصِرَانِهِ؟» (آیا تاسې دواړه هم ږنډې یاست؟ آیا تاسې هغه نه وینی؟).

(أحمد (٢٩٦/٦)، و أبو داود (٤١١٢)، و الترمذي (٢٧٧٨)، و النسائي في «الكبرى» (٩٢٤١)، و ابن حبان في «صحيحه» (٥٥٧٥).

عائشه رضی الله عنها وايي: «كان الركبان يمرون بنا ونحن مع رسول الله صلى الله عليه وسلم محرمات، فاذا حاذوا بنا أسدلت أصداناً جليباها من رأسها على وجهها، فاذا جاوزونا كشفناه» (رواه ابوداود ١٨٣٣ و ابن ماجه ٢٩٣٥ و صحيحه ابن خزيمة ٤/٢٠٣).

ژباړه: عايشه رضی الله عنها وايي: مونږ په سورليو د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره د حج د سفر لپاره روان وو کله به چې سړي زمونږ له خوا څخه تیرېدل مونږ به مخ پټولو او کله به چې هغوی له مونږ څخه لرې شول نو مونږ به مخ لوڅولو.

نو ثابته شوه چې د نامحرمو څخه د مخ پټول په حجاب کې شامل دي، د حجاب حکم او د نامحرم حکم عام دی، په پير، حضرت، ملا، قاري، معلم پورې اړه نه لري.

وجاء في فتاوى اللجنة الدائمة (١٢/١٥٦):

لا حرج في تعليم الرجل المرأة من وراء حجاب في مدارس خاصة بالنساء، لا اختلاط فيها بين الطلاب والطالبات، ولا المعلم والمتعلمات.

يعني: په دې کې څه حرج نشته چې نارینه معلم د پردې تر شا خاص د ښځو په مدارسو کې درس ورکړي، داسې چې د نارینه او ښځینه زده کوونکو تر مینځ اختلاط (کډون) نه وي او نه به هم د معلم او متعلمينو تر مینځ اختلاط وي.

ځنې نور مصلحتونه هم علماء کرامو ذکر کړي دي لکه:

۳- د امکان په صورت کې به نارینه معلم د لوړ سن لرونکي وي، واده شوی او تقوا داره سړی به وي.

۴- د درس ورکولو په جریان کې به د ضرورت په اندازه خبرې کوي.

۵- په خبرو کولو کې به نرمې نه وي (خبرې به په مینه ناکه او جذابه لهجه) نه وي. (و الله سبحانه وتعالى اعلم)

د تعلیم حاصلولو فضیلت

الله سبحانه و تعالى فرمايې: [يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ] (المجادله

(۱۱)

ژباړه: هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او پوه ورکړ شوی ده الله پاک یې درجې لوړوي.

[إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ] (الفاطر ۲۸)

ژباړه: یقیناً د الله پاک څخه د هغه پوه بنده گان (چې د شریعت په ضروري احکامو پوه وي)

وېرېږي

علم او تعلیم د نارینه او ښځو لپاره ډیر اهمیت لري اصلاً دغه دنیا په ذکر کوونکو او تعلیم کوونکو اباد ده جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې: «ملعونۃ الدنيا، ملعون من فيها، إلا ذكر الله، وما والاه، وعالمًا ومتعلِّمًا» (ابن ماجه و ترمذي).

ژباړه: دنیا ملعونه ده، او څه چې په دنیا کې دي هغه هم ملعون دي مګر د الله ذکر کوونکي، اطاعت کوونکي او گناهونو ترک کوونکي او عالم او متعلم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

«بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً...» (البخاري ۳۴۶۱)

ژباړه: زما د دين او شريعت حکمونه ورسوي که څه هم يو آيت وي.

همدارنګه جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي:

«مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ، وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ وَاللَّهُ يُعْطِي، وَلَنْ تَزَالَ هَذِهِ الْأُمَّةُ قَائِمَةً عَلَى أَمْرِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ» (بخاري ۳۱۱۶).

ژباړه: چاته چې الله پاک د خير اراده وکړي نو په دين کېني پوهه ور په برخه کړي. ريښتيا ده چې زه يوازې وېشونکی يم (د علم شريعت) او پاک خداى اصلي ورکونکي دى، او دا امت به همداسې قايم او استوار وي او د مخالفانو مخالفت به دوى ته ضرر و نه رسوي تر هغه پورې څو قيامت شي.

او همدارنګه فرمايي: «مَنْ خَرَجَ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى يَرْجِعَ» (مشكاة المصابيح ۱/۱۵۵، الترمذي ۲۶۴۷)

ژباړه: څوک چې د علم حاصلولو په عرض د کوره ووځي تر بيرته راګر ځيدلو پوري د پاک خداى په لاره کېني دى (تلنه او راتلنه يې ټول په ښېګڼو کېني شميرل کيږي).

همدارنګه فرمايي: «مَنْ جَاءَهُ الْمَوْتُ وَهُوَ يَطْلُبُ الْعِلْمَ لِيُحْيِيَ بِهِ الْإِسْلَامَ فَبَيَّنَّهٗ وَبَيَّنَّ النَّبِيُّ دَرَجَةً وَاحِدَةً فِي الْجَنَّةِ» (مشكاة المصابيح ۲۴۰ اسناد مرسل)

ژباړه: چاته چې مرګ ورسېږي او هغه تر دې وخته پوري د علم په طلب او لټونه کېني وي چې د هغه په واسطه اسلام را ژوندی کاندې دهغه او د پيغمبرانو په مينځ کې به يوه درجه توپير په جنت کې موجود وي (هغه د نبوت درجه ده)

أنس بن مالك رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: صَاحِبُ الْعِلْمِ يَسْتَغْفِرُ لَهُ كُلَّ شَيْءٍ حَتَّى الْحَوْتَ فِي الْبَحْرِ (أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْلَى بِسَنَدٍ صَحِيحٍ)

ژباړه: عن انس بن مالک رضی الله عنه روايت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: د عالم د پاره هر شی د بخښنې دعا کوي حتی په درياب کې ماهيان.

د نارينه او ښځو کې تعليم جواز لري؟

د ښځو او نارينو يوځايوالی په مکتب، پوهنتون او دفتر وغيره کې په اجماع د امت حرام دي.

لقوله تعالى: [وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ] (۵۴ احزاب).

ژباړه: که څه شی غواړي نو د پردې تر شا يې وغواړئ .

همدارنگه رسول صلی الله عليه وسلم فرمايي: «إِيَّاكُمْ وَالْدُّخُولَ عَلَى النِّسَاءِ» (بخاری ۵۲۳۲).

ژباړه: د بيگانه ښځو د خلوت نه ځان وساتئ.

«لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ وَلَا تُسَافِرَنَّ امْرَأَةٌ إِلَّا وَمَعَهَا مَحْرَمٌ» (۳۰۰۶ بخاری).

ژباړه: هيڅ بيگانه سړی به د بيگانه ښځې سره خلوت نه کوي او هيڅ ښځه دې بدون له محرم

څخه سفر نه کوي.

په اوس عصر کې يو عظيم فساد د نارينه او ښځو په علمي مرکزونو، دفترونو کې اختلاط او کډون دی چې دا عظيم فساد د جاهليت د ناوړو عاداتو او د لنډغرې ډيموکراسۍ له سترو اهدافو څخه دی او دا د الله تعالی د سرسختو دوښمنانو يهودو، نصاراؤ او نورو کفارو په لاره تګ دی او د هغوی سره مشابهت دی ځکه چې د نارينه او ښځو خلوت د کفارو له لویو صفاتو څخه يو صفت بې حيايې د نر او ښځو تر منځ کډ ژوند دی چې په دغه وعيد کې داخل دی، « من تشبه بقوم فهو منهم » (أبو داود - ۴۰۳۱).

يعني: څوک چې کوم قوم سره مشابهت کوي (په کفري عقائدو او گناه کې) پس له هغوی څخه دی (په هغوی کې به شميرل کيږي).

لنډ دا چې په دغه عظيم فساد کې لاندې مفاسد شامل دي:

۱- د سترگو د نظر نه ساتل حال دا چې اسلامي شريعت نارينه او ښځو ته له نامحرمو نه د سترگو د نظر ساتلو حکم کړی دی، لقوله الله سبحانه وتعالى:

[قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا] (النور ۳۱).

۲- د نامحرم د لاس لمس کول، حال دا چې اسلامي شريعت د مصافحي (ستري مشي) په وخت نا محرمو ته د لاس ورکولو څخه منع فرمايلي ده.

رسول الله صلی الله عليه وسلم هيڅکله هم (بيگانه) ښځې ته لاس نه ورکولو، او له ښځو سره به يې په ژبه بيعت کولو، په يو حديث شريف کې راغلي: «لَنْ يُضْرَبَ أَحَدُكُمْ بِمِخْطِ فِي رَأْسِهِ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَصَافِحَ امْرَأَةً لَا تَحِلُّ لَهُ» (که د تاسې نه د يو په سر کې ستن يا ميخ لاړ شي تر دې غوره دی چې يوې نا محرمې ښځې سره په لاسونو روغېر وکړي) (الطبراني و سلسلة الصحيحة).

۳- د بيگانه نارينه او ښځو تر مینځ کډون او اختلاط حرام دی،

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې: «من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فلا يخلون بامرأة ليس معها ذو محرم منها، فإن ثالثهما الشيطان» (رواه أحمد وصححه الحاكم).

ژباړه: څوک چې پر الله او ورځ د آخرت ايمان لري هغه دې د ښځې سره چې محرم يې نه وي کيږي نه کوي ځکه چې دريم يې شيطان دی.

۴- د بېګانه نارینه او ښځو تر مينځ د اختلاط څلورم فساد دا دی چې د نارینه او ښځې يو بل سره د زړه تعلق جوړيږي چې په دې سره دغه فساد او ګناه دوام مومي.

۵- د کورنۍ او معاشرې کډوډول: کله چې د سړي له نا محرمې ښځې سره علاقه او د زړه تعلق جوړ شي يا نا محرمو ښځو ته نظر کوي کچېرې د هغه اهل له دې څخه په صورت و غېره کې ضعیف وي له خپلې ښځې نه يې کرکه کېږي همداسې که د ښځې د بېګانه خلکو سره تعلق وي خپل خاوند يې تر نظر ضعیف او نا خوش راځي چې په دې سره د خپلې کورنۍ بربادول دي ځکه چې هغه څوک چې سترګې يې ټوله ورځ د نامحرمو په نظر، خبرو، کيږي او اختلاط او علاقې کې غرق وي خپل اهل يې تر نظر هيڅ ښکاري چې د کورني مشکلاتو، طلاق او بد سلوک يو اساسی علت همدغه د اختلاط ستر فساد بلل کېږي.

او کاسيات عاريات ښځو په اړه سخت وعيد ذکر شوی دی، دا هغه ښځې دي چې د جامو سره سره برېښې وي يعنې نازک او تنګ لباس اغوندي چې فتنې ځايښته يې ښکاري او خلکو ته به خپل مذموم حرکات ښکاره کوي د سر وينستان به يې د اوبې د بوکام په شان وي دوی به نه جنت ته داخلېږي او نه به د جنت خوشبويي له دومره دومره فاصلې څخه مومي. (مسلم ۲۱۲۸)

مسلمان ته د اسلامي شريعت حکم دی چې د اختلاط او فساد له ځايونو څخه خپل ځان وساتي او د الله (جل جلاله) حکم ته غاړه کېږدي.

وجاء في فتاوى اللجنة الدائمة (۱۵۶/۱۲):

“أولاً: الاختلاط بين الرجال والنساء في المدارس أو غيرها من المنكرات العظيمة، والمفاسد الكبيرة في الدين والدنيا، فلا يجوز للمرأة أن تدرس أو تعمل في مكان مختلط بالرجال والنساء، ولا يجوز لوليها أن يأذن لها بذلك.

(اول دا چې: په مدارسو او مکاتبو او نورو ځايونو کې د سړيو او ښځو تر مينځ اختلاط ستر ګناه او د دنيا او آخرت عظيم فساد دی، ښځې ته جايز نه ده چې د سړيو او ښځو په مختلط ځای کې تعليم زده کړي او د ښځې سرپرست ته جايزه نه ده چې هغې ته اجازه ورکړي.

شرح: "طلب العلم فريضة على كل مسلم"

د آن لاین اسلامی لارښود گرانو چلوونکو سلامونه می قبول کړئ، زما یوه پوښتنه ده هغه دا چې نن سبا موجوده حکومت او بعضې نور کسان د ځینو حدیثونو او قرآني آیاتونو څخه سرسري مطلب اخلي نه پوهیږم چې په قصد یې غلطوي او که نه پوهیږي، مثلاً په هره غونډه او جلسه کېنې نر او ښځې نارې وهي او همدارنگه غټې لوحې یا بوډونه یې لگولی دي چې تعلیم پر نر او ښځه باندې فرض دی ایا دا د فرض تعلیم څخه یې مراد عصري تعلیم دی او که دیني تعلیم چې ټول خلک یې ددې لارې تشویق کړي دي چې پر نر او ښځه باندې تعلیم فرض کړل سویدی او بل دا چې د ښځې لپاره عصري تعلیم په شریعت کېنې جواز لري لکه د نن سبا د ښځو تعلیمونه چې جریان لری او کنه؟ الله پاک دې د هر حرف لیکلو په بدل کېنې په جنتونو کېنې مانی درکړی. آمین (امین الله ورین)

خواب

بسم الله الرحمن الرحيم

په اسلامي شریعت کې د نارینه او ښځو د پاره د شریعت د ضروري احکامو زده کړه فرض ده. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «طلب العلم فريضة على كل مسلم» یعنې د علم طلب په هر مسلمان (نر او ښځه) فرض دی.

د پورته حدیث څخه د شریعت ضروري علم مراد دی لکه: عقائد، د طهارت، لمانځه، روژې، زکات او حج احکامو، اسلامي حجاب، ضروري معاملات، آداب او د گناهونو او حرامو پېژندل او داسې نور.

مرکز الفتاوي اسلام ويب د پورته حدیث شریف په شرح کې لیکي :

أن العلم المفروض تعلمه على كل مسلم هو علم فروض الأعيان، كمعرفة الله وحده لا شريك له في

ربوبيته وألوهيته وأسمائه وصفاته إجمالاً، ومعرفة نبيه محمد صلى الله عليه وسلم، ووجوب

اتباعه في كل ما أمر واجتناب ما نهى عنه وزجر، وتعلم الوضوء والغسل والصلاة وغير ذلك .

(فرض عين علم چې تعلیم یې پر هر مسلمان (نارینه او ښځه) فرض دی، هغه علم فروض الاعیان

دی، لکه: د الله تعالی د توحید او وحدانیت پېژندل چې په ربوبیت، الوهیت، اسماء او صفاتو هیڅ

شریک نلري ، او د محمد صلی الله علیه وسلم پیژندل ، او د هغه د اوامرو اتباع او د نواهی څخه اجتناب کول او د اوداسه ، غسل ، لمانځه او نورو تعلیم)

الموسوعة الفقهية ليكي:

په مور او پلار لازمه ده چې خپل اولاد (هلکانو او نجونو) ته د شریعت ضروري احکام ور زده کړي لکه: طهارة، لمونځ، روژه او نور او همدارنګه د حرامو شیانو زده کړه لکه: د زنا، لواطت، غلا، شراب، غیبت، بهتان او نور زده کړه ورباندې واجبه ده.

جاء في الموسوعة الفقهية:

على الآباء والأمهات تعليم أولادهم الصغار الطهارة والصلاة والصوم ونحوها، وتعليمهم تحريم الزنى واللواط والسرقه، وشرب المسكر والكذب والغيبة وشبهها، وأنهم بالبلوغ يدخلون في التكليف. او د غیر شرعي علوم څخه کوم چې ضرورت دی لکه: د طب د نسایي او ولادي څانګه ځکه چې د سړي د پاره د ښځې ستر لیدل جایز نه دي مګر د سخت ضرورت په وخت، مګر دا علم معاصر فقهاء فرض کفایي بولي، په شرط ددې چې د هلکانو او نجونو تر مینځ اختلاط او کېدون نه وي د حجاب مراعات وي.

جاء في الموسوعة الفقهية:

ومن العلوم غير الشرعية ما يعتبر ضرورة بالنسبة للأنثى كطب النساء حتى لا يطلع الرجال على عورات النساء. جاء في الفتاوى الهندية: امرأة أصابها قرحة في موضع لا يحل للرجل أن ينظر إليه، لا يحل أن ينظر إليها، لكن يعلم امرأة تدأويها، فإن لم يجدوا امرأة تدأويها ولا امرأة تتعلم ذلك إذا علمت، وخيف عليها البلاء أو الوجع أو الهلاك فإنه يستر منها كل شيء إلا موضع تلك القرحة، ثم يدأويها الرجل، ويغض بصره ما استطاع إلا عن ذلك الموضع.

د هلکانو او نجونو کپ تعلیم که هغه شرعي هم وي مطلق حرام او عظیم فساد دی وار خو د دنیوي علم شو.

و الله سبحانه وتعالى اعلم

مسلماني بي بي ته د خپل اولاد د تعليم او تربیې د ستر اجر زېري اول بدني روزنه:

جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «للمرأة في حملها إلى وضعها إلى فصالتها من الأجر كالمتشحط في دمه في سبيل الله، فإن هلك في ما بين ذلك فلها أجر شهيد» (كتاب العيال لابن أبي الدنيا وأحكام النساء لابن الجوزي).

ژباړه: د ښځې د پاره د (اولاد) په حمل نيولو، ولادت تر جلاوالي پورې داسې اجر دی لکه د الله تعالی په لار کې بهر کونکي که چېرې دا په دغه موده کې مړه شي هغې لره د شهید اجر دی. همدارنگه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: کومه ښځه چې د اولاد زېږېدو ناروغی له امله مړه شي هغه شهیده ده (ابوداؤد، سنن النسائي) د حیض، حمل او زیږتون ناروغی او دردونه د گناهونو بخښنې سبب گرځي، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

و عن عبدالله بن مسعود قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَدَى إِلَّا حَاتَّ اللَّهُ عَنْهُ خَطَايَاهُ، كَمَا تَحَاتُّ وَرَقُ الشَّجَرِ. (بخاری: ۵۶۴۷)

یعنې: د عبدالله بن مسعود رضی الله عنه روایت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: چې مؤمن سړی او ښځې ته چې هر څه مصیبت رسیږي د مرض نه وي او یا د بل څه نه – نو الله تعالی ددې په وسیله د هغه گناهونه داسې رږوي لکه خزان وهلې ونه چې خپلې پانې رږوي.

عن ابن عمر - رضي الله عنهما - قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم «مَنْ سَقَى وَلَدَهُ شَرْبَةً مَاءٍ فِي صَغَرِهِ، سَقَاهُ اللَّهُ سَبْعِينَ شَرْبَةً مِنْ مَاءِ الْكُوْثَرِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (رواه الحافظ أبو نعيم في حلية الأولياء و كنز العمال و قال هذا حديث غريب).

ژباړه: د ابن عمر رضی الله عنهما نه روایت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: چا چې په وړوکتوب کې په خپل بچي یو غږپ اوبه و څښلې، الله تعالی به د قیامت په ورځ د حوض کوثر نه اویا غږپه اوبه ور وڅښي.

دوهم: اسلامي تعلیمي روزنه

په حدیث شریف کې راغلي: «سبع يجري للعبد أجرهن وهو في قبره بعد موته: من عَلمَ علماً، أو أجرى نهراً، أو حفر بئراً، أو غرس نخلاً، أو بنى مسجداً، أو ورث مصحفاً، أو ترك ولداً يستغفر له بعد موته» (الطبراني و صحيح الجامع ۳۵۹۶).

ژباړه: د اوو شیانو اجر په قبر کې مري ته رسيږي، چا ته د علم ور زده کول، د ويالي جوړول، د کوهي کيندل، د ونو کښېنول، د جومات جوړول، د قرآنکریم وقف کول او داسې اولاد پرېښودل چې وروسته له مرګ نه ده ته بخښنه غواړي.

د جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم ارشاد مبارک دی: «إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ» (رواه المسلم ۱۶۳۱).

ژباړه: کله چې انسان مړ شي عمل يې قطع کېږي بغير له دريو څيزونو: جاريه صدقه، يا داسې علم چې له هغه څخه د خير استفاده کېږي او يا صالح اولاد چه د مور او پلار د پاره دعا کوي.

همدارنگه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَعَمِلَ بِهِ أَلْبَسَ وَالِدَاهُ تاجاً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ضَوْءٌ أَحْسَنُ مِنْ ضَوْءِ الشَّمْسِ فِي بَيْوتِ الدُّنْيَا فَمَا ظَنُّكُمْ بِالَّذِي عَمِلَ بِهِذَا» (رواه أبو داود والحاكم، وقال: صحيح الإسناد).

ژباړه: چا چې قرآن ولوستو او په قرآن يې عمل وکړ – نو د قيامت په ورځ به د هغه د والدينو په سر باندې داسې تاج ور په سر شي چې د هغې رڼا به د لمر د رڼا نه ډيره ښايسته وي – هر کله چې هغه رڼا د دنيا په کورونو کې وي او لمر د آسمان نه زمونږ په خوا کې را کوز شي ددې وروسته رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: نو ستاسې څه گمان کوئ د هغه چا په باره کې چا چه خپله دا عمل کړی وي.

اتم فصل

نیکمرغه ژوند

ډیر خلک خپله نیکمرغي او روحي او جسمي هوساینې او آرامۍ غواړي او د بدمرغۍ او ستونزو له لاملونو او عواملو څخه، په تېره په کور او کورنۍ کې له جنجالونو څخه تېښتي. خو مونږ باید پوه شو چې دغه موارد هله تحقق مومي چې مونږ د الله په دین باندې کلکې منګولې و نیښلوو د اسلامي شریعت احکام وپیژنو تر څو یو د بل د حقوقو ساتنه او درناوی وکړو. د نیکمرغه کورنۍ بنسټونه:

لومړۍ بنسټ: د خاوند او میرمنې تقوا:

د نیکمرغه کورنۍ لومړۍ بنسټ پر الله تعالی کلک ایمان لرل او د هغه څخه وېره لرل او تقوی اختیارل دي چې کله والدین د تقوا او دینداري لرونکي وي د هغوی پر اولاد باندې هم پوره اثر کوي. کله چې هر مسلمان او مسلمانې بی بی او هر کورنۍ تقوا اختیار کړي الله (جل جلاله) هغوی ته د مشکلات او د ژوند له ستونزو څخه د وتلو لارې برابرې د هغوی ژوند نیکمرغه او رزق او نفقه یې پراخه گرځوي.

لقول الله سبحانه وتعالى: [وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا * وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ] (الطلاق ۲-۳).

ژباړه: او څوک چې له الله نه ووېرېږي نو الله به ورته د ستونزو څخه د وتلو لاره پیدا کړي، او په داسې توګه به روزي ورکړي چې دی گمان هم نه کوي او څوک چې پر الله توکل وکړي نو الله د ده د پاره کافي دی.

دوهم بنسټ: د کور څخه د شیطاني لارو مخنیوی کول:

شیطان هر وخت کوښښ کوي چې د خاوند او د هغه د بی بی تر مینځ اختلافات را مینځ ته کړي د دوی په ژوند کې ستونزې، یو له بله کرکه او نفرت او اختلافات را مینځته کړي. نو هر مسلمان ته په کار ده چې د خپل کور څخه د شیطان د مداخلې او استوګنې ټولې لارې وتړي (چې ددې تشریح مخکې په ۱۱۱-۱۱۴ پاڼو کې تیره شوه).

دریم بنسټ: د زوجینو حقوق پیژندل:

خاوند او میرمنې دواړو ته په کار ده تر څو یو د بل حقوق کوم چې اسلامي شریعت ټاکلي دي و پیژني تر څو ښځه د خپل خاوند په حقوقو او خاوند د خپلې میرمنې پر حقوقو تېری و نه کړي. د خاوند پر ښځه او د ښځې پر خاوند حقوق په لومړي فصل کې مفصل بیان شول.

څلورم بنسټ، ښه سلوک او د تېرېدنې او زغم څخه کار اخیستل:

په ژوند کې مشکلات او ستونزې خامخا پېښېږي او هېڅ انسان له غلطۍ او تیروتلو خالي نه دی، خاوند او د هغه بی بی به یو د بل سره د ښه سلوک او ښه ژوند تیروولو کوښښ کوي او یو د بل غلطۍ او تیروتنې به په صبر او حوصله زغمي.

په خاصه توګه خاوند به له خپلې بی بی سره ښه سلوک کوي او د هغې په تیروتنې او نیمګړتیاوې به په پوره صبر زغمي ځکه ښځه عاجزه وي چې ژر ناهیلې او احساساتي کیږي، خپلې بی بی ته دې د یوې داسې مېلمنې په سترګه ګوره کومه چې د خپلې مور له مهربانه غیر څخه جلا او نن ستا په کور کې ستا سره ژوند کوي.

پام کوه! د هغه د آرمانونو او هیلو، تسل او سکون دروازه تاسې یاست هغه نن ستا په دروازه کې ستا د پوره مسئولیت تر سیوري لاندې ژوند تیروي.

پام کوه! د هغه په حق کې ظلم و نه کړې، کرکه او نفرت ور څخه ونه کړي او هغه له ځانه څخه و نه رټي چې ستا له پاسه ستر قدرت موجود دی چې سخت انتقام اخیستونکی دی.

اسلامي شریعت په دې باره کې چې خاوند به له خپلې بی بی سره ښه سلوک کوي او د هغه په نیګړتیاوو به صبر کوي ډیر زیات ټینګار کړی دی:

[وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُنَّ شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا] (النساء ۱۹)

((اوله هغې سره په ښه طریقه ژوند تیر کړئ، بیا که هغه ستاسې (په څه وجه) خوښې نه وي نو کیدای شي چې یو شی ستا خوښ نه وي خو الله پاک په هغه کې (ستاسو) لپاره ډیره څه ښیګڼه ایښی وي)).

نو یو انسان خو به خامخا یوه خالیګاه یا څه نیګړتیا لري مثلاً که کومه ښځه په رنگ کې کمزورې وي نو شاید بل اړخ ته یوه ډیره دینداره او نیک خویه وي چه د خپل خاوند د دنیا او آخرت د نیکبختۍ سبب وګرځي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا. وَخِيَارُكُمْ خِيَارُكُمْ لِنِسَائِهِمْ» (ترمذي ۱۱۶۲، مشکاة المصابيح ۳۲۰۰).

ژباړه: د ایمان په اعتبار سره ستاسو کښې کامل ایمان والا هغه څوک دی چه د هغه اخلاق او خوی ښه وي او تاسې کې بهرین او غوره هغه دی چه د خپلې ښځې سره یې سلوک ښه وي.

پنځم بنسیت، الفت او محبت:

نیکمرغه کورنۍ او د ښه ژوند تیروولو بل بنسیت د خاوند او د هغه د بی بی تر مینځ الفت او محبت دی چې دا الفت او محبت د اولاد د ښې تربیې د پاره هم ښه فرصت برابروي. الله جل جلاله خپلو بندګانو ته د احسان په توګه فرمایي: [وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ] (الروم ۲۱). ژباړه: او له ښو نه یې یوه دا هم ده چې له ستاسې نه یې ستاسې جوړه پیدا کړه چې آرام ورسره وکړئ او ستاسې په مینځ کې یې مینه او خواخوږي پیدا کړی ده. په رښتیا چې په دې کې د هغه قوم لپاره چې فکر کوي ډیرې لویې ښې دي.

او الله (جل جلاله) فرمایي چې تاسې مې یو د بل د پاره سکون او آرام وګرځولئ: [هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لِهِنَّ] (البقره ۱۸۷).

ژباړه: (ښځې) ستاسې لباس او تاسې د هغوی لباس یاست.

شپږم بنسیت، د میره او مېرمنې د اختلافاتو د اوارۍ حل:

د ښځې او میره تر مینځ حتماً څه اختلافات راځي داسې کور نشته چې په هغه کې به څه اختلافات را نشي، ددې ټولو اختلافاتو او ستونزو سرچینه په دېن کې لږ معلومات، د شریعت د احکامو نه خبریدل د ناوړه دودونو او غلطو افکارو پیروي کول وي، اسلامي شریعت د حل د لومړۍ لارې د پاره دا سپارښتنه کوي چې دواړه لورې به د حوصلې او تېریدو څخه کار اخلي او الله جل جلاله ته به رجوع کوي ځکه شیطان هر وخت غواړي چې د ښځې او میره تر مینځ اختلافات را مینځه کړي.

الله تعالی فرمایي: [وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ] (الشوري- ۴۳)

ژباړه: او هغه څوک چې زغم یې وکړ او بخښنه یې وکړه بې شکه دغه (چلند او سلوک) له ټینګو کارونو څخه دی

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: اکمل المؤمنین إيماناً أحسنهم خلقاً. وخياركم خياركم لنسائهم (ترمذي ۱۱۶۲، مشکاة المصابيح ۳۲۰۰).

ژباړه: د ایمان په اعتبار سره ستاسو کښې کامل ایمان والا هغه څوک دی چه د هغه اخلاق اوخوی ښه وي او تاسی کې بهترین او غوره هغه دی چه د خپلی ښځی سره یی سلوک ښه وي.

همدارنگه ښځه به د خپل خاوند اطاعت کوي: پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي: (إذا صلت المرأة خمسها، و صامت شهرها، و حفظت فرجها، و أطاعت زوجها، قيل لها ادخلي الجنة من أي أبوابها شئت) (صحيح الجامع باسناد صحيح)

یعنې: کله چې ښځه پنځه وخته لمونځ وکړي، د رمضان روژه ونیسي د شرمگاه ساتنه وکړي او د مېړه اطاعت وکړي هغې ته به ویل کیږي له هرې دروازې دې چې خوښه وي جنت ته داخله شه. بل دا چې د مسلمان د پاره جایز نه ده چې د بل مسلمان سره د دریو ورځو نه زیات ملاقات او خبرې ترک کړي، رسول الله صلی الله علیه وسلم. فرمایي: «و لا يحل لمسلم ان يهجر اخاه فوق ثلاث» (متفق علیه).

د حل دوهمه لاره:

که په صبر او زغم مشکلات حل نشي نو په دې صورت کې خاوند حاکم او مسئول دی هغه د خپلې بې بې او اولاد د اصلاح او حتی بدني تأديب مسئولیت لري: لقوله سبحانه وتعالى: [الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا] (النساء ۳۴).

ژباړه: سړي پر ښځو حاکمان دي له دې کبله چې الله ځېنې د دوی ته پر ځېنو نورو فضیلت ور کړی دی او له دې امله چې نارینه (د ښځو لپاره) خپله شتمني لگوي. نو نیکې ښځې امر منونکې دي او د (مېړو) په غیابت کې (د هغوی د شان او مال) ساتنه کوي له همدې امله الله د هغوی (د حقونو پر مېړونو باندې) ساتنه کړې ده. او هغه ښځې چې د هغوی له بدخوۍ څخه وېرېږئ نو (لومړی) دوی ته نصیحت وکړئ او که (په نصیحت سمې نه شوې) د خوب ځای یې جلا کړئ او که (په دې هم اصلاح نه شوې) (لږ لږ) یې ووهئ نو که غاړه یې کنېښودنه نو بیا پرې (د زیان رسولو لپاره) لار مه لټوئ. باور وکړئ چې الله له پاسه شته چې لوړ او لوی دی.

دریمه مرحله: بیا که په دې هم اصلاح را نشي او د سختو اختلافاتو ویره وي نو قرآنکریم ددې اختلافاتو د حل لاره داسې ښودلې ده:

«وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا» (النساء ۳۵)

ژباړه: که په تاسې کې د سختو اختلافات ویره وي (نو دهغه مخنوی دا دی) چه ولیږئ یو د اصلاح کس د خاوند د طرف نه او یو د اصلاح کس د ښځې له طرفه که دا دواړه اصلاح غواړي (یعنی د فیصلې کولو اهلیت ولري) نو الله تعالی به په دواړو کې ضرور د موافقت توفیق پیدا کړي الله تعالی علیم او خبر دی.

څلورمه مرحله: په آخر که په دې هم مشکل حل نشي ورستی لاره طلاق (د نکاح فسخه) کول دي.

و الله سبحانه وتعالى اعلم

د خاوند او ښځې د نیکمرغه ژوند څو قاعدې

لومړۍ قاعده

د خاوند او ښځې تر مینځ به ښه علاقه او محبت هغه مهال مینځ ته راځي چې کله د دوی دواړو علاقه له الله سبحانه وتعالى سره سمه وي.

ځکه د چا چې محبت او علاقه له الله سبحانه وتعالى سره وي (د هغه جل جلاله په اوامرو عمل کوي او له حرامو امورو ځان ساتي) نو داسې بنده د الله تعالی مقبول او خوښ بنده ګرځي او څوک چې د الله تعالی خوښ شول هغه د نورو کسانو په زړونو کې هم خوښ ګرځوي یعنې چا چې د الله تعالی سره مینه اختیار کړه الله تعالی به د خپلو بنده ګانو په زړونو کې د ده مینه ځای کړي ځکه د حدیث شریف مفهوم دی چې څوک د الله تعالی محبوب جوړ شي نو دی به خلکو ته محبوب وي.

په زړونو کې د مینې او محبت اچول د الله سبحانه وتعالى په اختیار کې دي:

لقوله سبحانه وتعالى: [وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ] (الأنفال ۶۳)

ژباړه: او الفت او محبت یې واچولو په زړونو د (مؤمنانو) کې، که لګولي وای تا څه چې د ځمکې پر مخ دي نو نه دې شوای اچولی محبت د دوی په زړونو کې مګر الله تعالی واچوو محبت په مینځ د دوی کې، یقیناً چې (الله) ښه غالب او ښه حکمت واله دی.

دوهمه قاعده

په خپل مینځ کې به د ماشومانو په څیر تعلق ساتئ نه د سړیو په څیر.

ځکه سړی د خپلې مرتبې په خیال کې وي او ښځه د خپل ناز چې په دې سره عناد او بلاخره د اختلاف سبب ګرځي.

ماشومان داسې وي چې کله یې تر مینځ څه اختلاف پیدا شي په بېرته یو له بله جوړ شي او بېرته په خپلو لوبو پیل کوي پخپل مینځ کې هیڅ عناد او کینه نه ساتي.

درېمه قاعده

د مشکلاتو په وخت کې یو د بل ډیر زیات خیال ساتل:

که خاوند یا د هغه ښځه په څه سخت مصیبت اخته وي یا ناروغ وي د مصیبت او مرض پر مهال د هغه ډیر خیال کول په کار دي، مقابل جانب به هغه ته د صبر، د زړه سکون او تسل ورکوي او د هغه په مصیبت او ناروغۍ باندې به خپل سخت خفگان څرگندوي. او جانب مقابل به په غیاب کې هغه ته د مشکل د حل دعا کوي او الله سبحانه و تعالی دغه دعا قبلوي، ځکه چې د مسلمان دعا د بل غایب مسلمان په حق کې قبلېږي.

څلورمه قاعده

په ژوند کې مشکلات شته او داسې خیال کول چې په ژوند کې به هیڅ اختلاف او مشکلات نه وي بې ځایه خیال دی.

خو پام چې د دنیا هر مشکل د حل لارې لري او هر مشکل تېردونکی دی.

کچېرې کله د خاوند او ښځې تر مینځ څه اختلاف را مینځه ته شي مثلاً ښځې ته په څه باندې عصه ورغلي وي او ښځه د خپلې عصي اظهار په بې کاره خبرو کوي نو خاوند باید سکوت اختیار کړي، همدارنګه که خاوند ته په څه باندې غصه ورغلي وي ناراضه شوی وي او د خپلې عصي اظهار کوي نو ښځه به سکوت کوي او ځواب به نه ورکوي چې په دې سره به د مقابل جانب قهر او غصه له مینځه لاړه شي او اختلاف او مشکل به حل شي.

خو که یو بل ته مو په ځواب ورکولو پیل وکړ مشکل او اختلاف به نور هم پراخه شي دا چې هر مشکل تېردونکی دی خو ستاسې ژوند به تر څه وخته باقي وي نو ولې د څو دقیقو په مشکل خپل ژوند تنګوئ؟

پنځمه قاعده

خپل منځي اختلافات او مشکلات پټ ساتئ حتی خپلو ډیرو نږدې خپلوانو ته یې هم مه بیانوي ځکه مشکلات تېردونکي دي خو د ژوند د رازونو په افشاء کولو به تل پښیمانه وئ.

او بل دا چې ددې اختلافاتو بیانول د کورنیو تر مینځ د اختلاف سبب ګرځي ځکه که ښځه پخپل پلارګنۍ کې د خپل خاوند شکایت کوي د خاوند سره یې د پلارګنۍ عناد پیدا کېږي او که خاوند په پلارګنۍ کې د خپلې ښځې نه شکایت کوي نو د پلارګنۍ د هغه له ښځې سره عناد پیدا کېږي چې په دې سره د کورنیو تر مینځ اختلافات پیدا کېږي.

شپږمه قاعده

په ادب کې ژوند تیرول یو د بل درناوی او احترام ساتل

کله چې د خاوند او ښځې په ژوند کې ادب او متقابل درناوی نه وي نو د ادب او احترام ځای به توکي، مسخري، بې ادبه خبرې او نور عبثيات او چتيايات نيسي چې په دې سره به محبت له مينځه لاړ شي يولس بله بله کرکه مينځته راشي.

نهم فصل

د جماع (کورواله) شرعي احکام او مسائل

لکه څنګه چې د اسلام ستر ځلانده انقلاب پر يوه ځل سره ټولې د جاهليت د وخت بې شرمۍ له مينځه يوړې د هغه پر ځای يې په ټولنه کې يوازي اسلامي نکاح مينځ ته راوړه. څنګه چې د ټولنې پر سطحه د نکاح سپيڅلې سننه طريقه مينځته راغله همدارنګه د نکاح په مينځ کې د بستري يا کورواله لپاره هم آداب شته چې د دغو آدابو ياد ساتل د هر مسلمان لپاره ضرور دي.

د جماع آداب

۱- سنت دی چې د جماع يا کورواله په وخت کې اغوذ بالله او بسم الله ووايي او يا دغه دعا ووايي: «بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا» (متفق عليه). ژباړه: بسم الله. اى الله! مونږ د شيطان له شر څخه وساتې، او هغه اولاد چې مونږ ته يې راکوې د شيطان له شره وساتې، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «فإن قضي بينهما ولد لن يضره الشيطان أبدا» (که له هغوى دواړو څخه بچى پيدا شي شيطان به هيڅکله هم هغوى ته ضرر ونه رسوي).

د واده يا نکاح کولو يو هدف دا دی چې دواړه خاوند او ښځه پاکدامنه پاتې شي او هيڅکله هم د حرامو طرف ته متوجه نشي چې په دې صورت کې جماع يا له خپلې بې بې سره کورواله کول يو صدقه ده په دليل د لاندې حديث شريف:

(صحابه کرامو) جناب نبی کریم صلی الله عليه وسلم ته وويل: «يا رسول الله، ذهب أهل الدثور بالأجور، يصلون كما نصلي، و يصومون كما نصوم، و يتصدقون بفضول أموالهم، قال: أوليس قد جعل الله لكم ما تصدقون؟ إن بكل تسبيحة صدقة، و بكل تكبيرة صدقة، و بكل تهليله صدقة، و بكل تحميدة صدقة، و أمر بالمعروف صدقة، ونهي عن منكر صدقة، و في بضع أحدكم

صدقه، قالوا يا رسول الله أياتي أحدنا شهوته و يكون له فيها أجر؟! قال: رأيتم لو وضعها في حرام أكان عليها وزر؟ فكذلك إذا وضعها في الحلال كان له أجر» (رواه مسلم).

ژباړه: ای رسول الله صلی الله علیه وسلم! مالداره خلک ډیر اجر او ثواب تر لاسه کوي، ځکه چې هغوی زمونږ په شان لمونځ کوي، روژه نیسي، او علاوه له هغه څخه د خپلو مالونو صدقه ورکوي. رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: ایا الله (جل جلاله) تاسې ته داسې شی نه دي در کړي چې په هغه سره صدقه ورکړئ؟ هر سبحان الله، الله اکبر، لا اله الا الله او الحمد لله چې وایئ د تاسې د پاره صدقه حسا بیږي، په ښو کارونو امر او له بدو کارونو منع کول صدقه ده، او خپلو ښځو سره یو ځای کیدل صدقه ده. ویي ویل: یا رسول الله صلی الله علیه وسلم ایا د مونږ نه چې څوک شهوت پوره کوي د هغه د پاره هم اجر او ثواب دی؟ ویي وفرمایل: مکر کله چې څوک خپل شهوت د حرامې لارې پوره کوي گناهکار یږي؟ پس په همدې ترتیب که هغه له حلالې لارې پوره کړي د اجر او ثواب مستحق گرځي.

۲- څوک چې د لومړي ځل لپاره له خپلې ناوکی بې بې سره ويني (د واده د اولې شپې بل سنت دا دی) چې خاوند به د خپلې بی بی په تندې لاس ونیسي بسم الله به ووايي د برکت دعا به وکړي لکه په لاندې حدیث شریف کې:

«اللهم إني أسألك من خيرها وخير ما جبلتها عليه، و أعوذ بك من شرها و شر ما جبلتها عليه» (ابن ماجه).

یعنې: ای الله جل جلاله! زه له تا څخه د هغې خیر او هغه څه چې په هغې کې دې پیدا کړي خیر غواړم، او پر تا باندې پنا غواړم له شره د هغې او شر د هغه څه چې په هغې کې پیدا کړي دي پنا غواړم.

مستحب ده خاوند خپلې ناوکی بی بی ته د لطف او مهرباني اظهار وکړي او هغې ته څه شربت او شریني ورکړي په لیل د دې حدیث شریف چې بي بي اسماء روایت کړی دی: «إني قینت عائشة لرسول الله صلي الله عليه وسلم، ثم جئته فدعوته لجلوتها، فجاء فجلس إلي جنبها، فأتي بعس لبن، فشرب ثم ناولها النبي صلي الله عليه وسلم فخفضت رأسها و استحيت، قالت أسماء: فأنهزتها و قلت لها، خذي من يد النبي صلي الله عليه وسلم قالت: فأخذت فشربت شيئا» (۱۳۳۸۰ - مجمع الزوائد ومنيع الفوائد- ۸۳۱۲).

ژباړه: بی بی اسماء رضی الله عنها وایي: ام مؤمنین بی بی عائشه رضی الله عنها مې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د پاره ښایسته او مزینه کړه بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ورغلو، او زه یې

تر څنګ کېناستنه ، وروسته د شیدو یو لوی لوبنی راوړل شو، رسول الله صلی الله علیه وسلم له هغه نه څه خوراک وکړ او بي بي عائشې ته یې ورکړ عائشې بي بي د حیا له وجې سر کېښته کړ، اسماء بي بي وايي: هغه مې په سر ووهله یا مې و ښوروله او ور ته ومې ويل: لوبنی له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه واخله. اسماء وايي: عائشې بي بي لوبنی واخيست او له هغه څخه یې یو اندازه و څښلې.

۳- د حیض (میاشتني عادت) او نفاس (د ولادت ویني) په جریان کې جماع کول حرام دي چې تفصیل یې د حیض او نفاس په احکامو کې بیان شو.

۴- د جماع (کورواله) څخه مطلب د ښځې مخکې طرف د نسل ځای مطلب دی د ښځې سره د شاه طرف (مقعد) کې جماع یا لواطت کول حرامه او عظیمه گناه ده او داسې کول د لعنت سبب ګرځي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم لعنت استولی دی: «مَلْعُونٌ مَنْ أَتَى امْرَأَةً فِي دُبُرِهَا» (احمد ۴۷۹، ابوداود - ۲۱۶۲)

ژباړه: څوک چې د شاه په طرف کې له خپلې ښځې سره جماع کوي ملعون دی «يعني د خدای د رحمت نه رټل شوی دی

۶- د خپلې بي بي سره جماع یا مباشرت یو راز دی چه ددې راز ښکاره کول بدترینه گناه او لویه بي شرمي ده.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «إِنْ مِنْ شَرِّ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الرَّجُلُ يَفْضِي إِلَى امْرَأَتِهِ وَتَفْضِي إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا» (رواه مسلم)

ژباړه: د قیامت په ورځ به د الله تعالی په مخکې هغه سړی بدترین درجه کې وي چه د ښځې سره جماع کولو نه پس د هغی راز ښکاره کوي.

۷- د جماع څخه وروسته غسل کول فرض دي.

غسل په لاندې څلورو صورتونو کې فرض کیږي

۱- په خوب کې احتلام چه څه شهواني خوب وويني یا خوب ونه ويني خو په جامه یې د احتلام اثر وي غسل ورباندې فرض دی خو که خوب ووني مګر په جامه یې کوم اثر نه وي غسل ورباندې نشته.

۲- کله چه خاوند له ښځې سره یوځای شي ، شرمګا داخل شي که انزال وشي یا ونه شي غسل ورباندې فرض دی.

۳- د حیض او نفاس څخه ورسته غسل کول فرض دي.

۴- په شهوت سره د مني وتل که په مباشرت سره وي یا کومه بله ناولې شیطاني ذریعه سره.

د غسل سنته طریقه:

د غسل سنته طریقه په لاندې ډول ده، چې باید هر مسلمان په همدې ترتیب باندې غسل وکړي

۱- درې ځله دواړه لاسونه د مروندو سره مینځل.

۲- استنجاء کول.

۳- که په جامه یا بدن باندې څه پېلتي تويي وي د هغه مینځل.

۴- د لمانځه په شان اودس کول (که د اوداسه په ځای کې اوبه ډنډیري پښي به په آخر کې مینځل .

۵- بیا به درې ځله په سر باندې اوبه واچوي او وینستان به په کوتو باندې خالوي تر څو د وینستانو بېخونو ته اوبه ورسیري .

۶- بیا به په ټول بدن درې ځله اوبه اچول د اول ځل ابو اچولو ورسته به ټول بدن وموښي، تخرگونه، غوړونو او د نامه غوټې ته به اوبه ورسوي ترڅو کوم ځای وچ پاتې نشي دوهم او دریم ځل به هم ښه کوښښ وکړي چه کوم ځای وچ پاتې نشي د اوبه اچول به له ښي اندام څخه شروع کوي.

که د ښځې د وینستانو بېخونو ته اوبه رسیري نو بیا د کوچیو خلاصولو ته ضرورت نشته او که اوبه نه رسي نو بیا به کوچی خلاصوي.

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ، بَدَأَ فَعَسَلَ يَدَيْهِ، ثُمَّ يَتَوَضَّأُ كَمَا يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ يُدْخِلُ أَصَابِعَهُ فِي الْمَاءِ فَيُخَلِّلُ بِهَا أَصُولَ شَعْرِهِ، ثُمَّ يَصُبُّ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ غُرْفٍ بِيَدَيْهِ، ثُمَّ يُفِيضُ الْمَاءَ عَلَى جِلْدِهِ كُلِّهِ. (بخاری: ۲۴۸).

۷- د کورواله یا جماع څخه مخکې څه لوبې کول مستحب دي تر څو د دواړو طرفونو شهوت تحریک شي او د یو بل حق ضایع نشي.

۸- جماع به داسې ځای تر سره کوي چې هیڅ څوک یې و نه ویني او نه یې هم خبرې واورې (حتی د خپلو اولادونو څخه به پټه وي).

۹- مستحب ده چې د جماع په وخت کې خپل ځانونه مکمل لوڅ نه کړي.

دا چې په اسلامي شریعت کې د جماع ستر هدف د حرامو څخه د حیا او عفت ساتل دي خاوند او ښځه به د خپلې حیا ساتنه کوي د زنا لواطت او استمناء او نورو شیطاني امور څخه به کلک پرهیز کوي چې د دغو شیطاني امورو خطرناکې پایلې په لاندې ډول دي:

فاحشو زنا کارو ته د خطرناکو پایلو خبرداری

زنا د قتل څخه وروسته عظیم جرم او د انسان په عفت، عزت باندې ستر تری او لوی د شرم داغ دی چې سختې خطرناکې پایلې لري.

قوله سبحانه وتعالى: [وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا، يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا] (الفرقان ۶۸-۶۹)

ژباړه: او هغه خلك چې نه بولي له الله پرته بل معبود او څوك نه وژني هغه چې حرام كړى الله مكر په حق سره، او نه كوي زنا او څوك چې دا كار وكړي نو هغه ښكيل شو په گناه كې دوه چنده به وي هغه لره عذاب په ورځ د قيامت او پروت به وي په هغه عذاب كې سپك شوى.

په زاني كې د زنا په وخت كې ايمان نه وي

وقال النبي صلى الله عليه وسلم: «لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ» (رواه البخاري - ۲۴۷۵) و(مسلم - ۵۷).

يعني: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: زنا كار د زنا د عمل په وخت كې مؤمن نه دى. وقال صلى الله عليه وسلم: «إِذَا زَنَى الرَّجُلُ خَرَجَ مِنْهُ الْإِيمَانُ كَانَ عَلَيْهِ كَالظُّلَّةِ، فَإِذَا انْقَطَعَ رَجَعَ إِلَيْهِ الْإِيمَانُ» (رواه أبو داود - ۴۶۹۰) و (الترمذي - ۲۶۲۵)

يعني: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: كله چې يو كس زنا كوي د هغه څخه ايمان وځي او د وريځې په شان (د هغه د پاسه دريږي) كله چې (ددې پليټ) عمل څخه خلاص شي ايمان دوباره ورگرځي.

د زنا كار عمر لنډ وي

تفسير انوار القرآن د رسول الله صلى الله عليه وسلم حديث نقل كړى دى چې فرمايي: «يا معشر الناس! اتقوا الزني، فإن فيه ست خصال: ثلاث في الدنيا وثلاث في الآخرة، أما التي في الدنيا، فيذهب البهاء ويورث الفقر وينقص العمر، وأما التي في الآخرة: فسخط الله سبحانه وتعالى، وسوء الحساب وعذاب النار:

ای ډلې د خلکو! د زنا څخه ځان وساتئ ځکه په هغه کې شپږ خصلتونه دي درې په دنیا کې او درې په آخرت کې، هغه چې په دنیا کې دي دا دي: زنا د انسان اعتبار او جمال له مینځه وړي، فقر را مینځته کوي او عمر کموي، او کوم چې په آخرت کې دي هغه دا دي: د الله قهر او غضب، بد حساب او د دوزخ عذاب دی.

زناکاران به د اور په تنور کې پراته وي

الله (جل جلاله) خپل نبی صلی الله علیه وسلم ته د وحی په وسیله د زناکارو حال ښيي چې: «فَانْطَلَقْنَا إِلَى ثَقِيبٍ مِّثْلِ التَّنُورِ، أَعْلَاهُ ضَبِيقٌ وَأَسْفَلُهُ وَاسِعٌ، يَتَوَقَّدُ تَحْتَهُ نَارًا، فَإِذَا اقْتَرَبَ ارْتَفَعُوا، حَتَّى كَادَ أَنْ يَخْرُجُوا، فَإِذَا خَمَدَتْ رَجَعُوا فِيهَا، وَفِيهَا رِجَالٌ وَنِسَاءٌ عُرَاءٌ... وَالَّذِي رَأَيْتَهُ فِي الثَّقِيبِ فَهُمْ الزُّنَاةُ» (البخاري ۱۳۸۶).

ژباړه: د يوه خندق له څنګ څخه تیر شوو چې د تنور په شان وو، خوله یې تنګه او داخل یې ډیر پراخه وو، د هغه د لاندې حصه کې اور بل وو، په دغه خندق کې ځېنې لپ لغړ نارینه او ښځې وو، کله به چې اور لمبه ووهله هغوی به پورته شول داسې چې نږدې وو له خندق نه ووځي او کله به چې اور مړ شو دوی به د لاندې تلل و مې پوښتل دا څوک دي؟ جبرئیل را ته وویل: کوم کسان دي چې لوڅ په خندق کې ولیدل زناکاران وو.

دا چې زنا عظیم جرم او ستر فحاشت دی اسلامي شریعت د زنا ټول اسباب حرام اعلان کړي دی او مسلمان ته یې له دغه اسبابو نه د لږیوالی حکم کړی دی.

د زنا اسباب

د نارینه او ښځو اختلاط، بې حجابي، د بیګانه سره د اسلامي احکامو خلاف خبرې او حرکات، د بیګانه ښځو او سړیو تر مینځ ارتباط، بې شرمه تصویرونه، بې حیا فلمونه او سریالونه، د نا محرمو سره ملګرې و غیره ټول د زنا اسباب بلل کېږي چې د زنا د فاحش عمل د پاره لارې هواروي، الله سبحانه و تعالی حکم کوي: [وَلَا تَقْرُبُوا الزَّوْجَ] (اسراء ۳۲)

ژباړه: زنا ته مه نږدې کېږئ، یعنې د زنا د اسبابو څخه ځان وساتئ.

و قوله سبحانه و تعالی: [قل للمؤمنين يغضوا من أبصارهم ويحفظوا فروجهم ذلك أزكى لهم إن الله خبير بما يصنعون]* وقل للمؤمنات يغضضن من أبصارهن ويحفظن فروجهن... [النور: ۳۱/۳۰]

ژباړه: او ووايه (ای رسول!) مؤمنانو ته چې خپل نظر په خپل واک کې وساتي او د خپلو شرم ځایونو ساتنه وکړي، دا د هغوی د پاره ډیره پاکه کړنلاره ده، هغوی چې څه کوي الله پرې خبریږي.

زه د دغه روان فحاشت او روانو منکراتو په اړه د الله د عذاب څخه ویره لرمه ځکه مې دغه غېږ په بار بار پورته کړی دی او یو ځل بیا یې پورته کوو.

عن ابن جریر، عن جریر قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «ما من رجل يكون في قوم يعمل فيهم بالمعاصي يقدر أن يغيروا عليه فلا يغيروا إلا أصابهم الله بعذاب من قبل أن يموتوا» (ابوداود - ۴۳۳۹).

ژباړه: حضرت ابن جریر وايي چې ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم نه واوریدل چې فرمائیل یې: چې په یوه قوم یا ټولنه کې داسې څوک وي چې د شریعت خلاف کار کوي (گناه کوي) او د دغې ټولنې خلک د توان او قدرت سربیره د هغه اصلاح نه کوي دا کسان به الله (جل جلاله) له مرگ نه مخکې په عذاب گرفتار کړي.

مطلب دا چې د فساد پر وړاندې بې پروايي اختیارول د الله په نزد داسې گناه ده چې د آخرت د سختې سزا سربیره به په دنیا کې هم سزا ورکوي.

لواطت

لواطت چې په غربي ډیموکراسۍ کې ورته همجنس بازي وايي د حیوانیت څخه پست او د فطرت خلاف عمل او سخته عظیمه گناه ده چې جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم د خپل امت په باره کې د دغه گناه په وجه وېرېدلی دی یعنې څلورلس سوه کاله پخوا یې دا اندېشنه کړې ده چې زما امت به په دغه پست او د فطرت خلاف عمل اخته کیږي لکه چې فرمایي: «إن أخوف ما أخاف على أمتي من عمل قوم لوط» (ابن ماجه و ترمذي).

یعنې: زه چې د خپل امت په باره کې له هغه څخه زیات ویرېرم لواطت دی.

دا فاحش عمل عظیم فساد دی چې د لوط علیه السلام قوم ورباندې مبتلاء و چې ددې فاحش عمل په وجه په سخت عذاب سره تباہ شول.

چې قرآنکریم یې داسې بیان کوي: [قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابُهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ، فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ] (هود - ۸۰-۸۲).

ژباړه: (استازو) وویل: ای لوطه بې شکه چې مونږ ستا د رب استازي یو. دوی هیڅکله پر تا نه برلاسي کیږي. نو د شپې په یوې برخه کې خپله کورنۍ (له دې ښاره) اوباسه او ستاسې یو کس دې هم شا ته نه گورئ، پرته ستا له ښځې څخه چې دې ته هم هماغه عذاب رسیدونکی دی چې دوی ته

رسیږي. بې شکه چې د دوی د تباهی لپاره سهار وخت ټاکل شوی دی. آیا سبا یې نژدې نه دی؟ نو کله چې زمونږ فرمان راغی، د هغوی (کورونه) مو پر بل مخ نسکور کړل او پر دوی مو د پخو خټو د تیرولو باران واوراوه.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «مَنْ وَجَدْتُموهُ يَعْمَلُ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ» (وَأَبُو دَاوُدَ - ۴۴۶۲) (ابن ماجه - ۲۵۶).

ژباړه: که مو څوک پیدا کړل په عمل د قوم لوط (لواطت) نو فاعل او مفعول دواړه قتل کړئ. همدارنګه رسول صلی الله علیه وسلم فرمایي: «لَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَمِلَ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَمِلَ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ، ثَلَاثًا» (احمد ۲۹۱۵).

ژباړه: د الله لعنت دې وي پر هغه چا چې د قوم لوط عمل (لواطت) کوي، د الله لعنت دې وي پر هغه چا چې د قوم لوط عمل (لواطت) کوي، درې ځله یې دا کليمات تکرار کړل.

همدارنګه څوک چې د خپلې ښځې سره لواطت کوي ملعون (د الله د رحمت نه لري) دی. رسول صلی الله علیه وسلم فرمایي: «مَلْعُونٌ مَنْ أَتَى امْرَأَةً فِي دُبُرِهَا» (احمد - ۴۴۴/۲، ۴۷۹)، (ابوداود - ۲۱۶۲)

یعنې: څوک چې د شاه په طرف کې له خپلې ښځې سره جماع کوي ملعون دی. او په یو بل روایت کې راغلي: «لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ جَامَعَ امْرَأَتَهُ فِي دُبُرِهَا» (احمد - ۲۷۲/۲، ۳۴۴) او (ابن ماجه - ۱۹۲۳)

یعنې: الله تعالی به هغه کس ته د رحمت نظر ونه کړي چې له ښځې سره یې د شا په طرف کې کورواله وکړي.

د لواطت د دنیا او آخرت سزا

په دنیا کې د لواطت کار سزا

۱ - د الله د رحمت څخه رټل .

۲ - د طاعون (چې معاصر فقهاء یې اډز بولي) مرض باندې مبتلاء کیدل، او په داسې مرضونو مبتلاء کیدل چې په پخوا وخت کې نه وي تیر شوي.

۳ - په هغه باندې د مرګ سلطه (د لوطي او زنا کار عمر کم وي).

۴ - د لواطت کار سزا رجم دی مګر د امام ابوحنیفه په نزد تعزیر دی.

نوټ: د زنا او لواطت د سزا په اړه د صحابه کرامو او فقهاء تر مینځ اختلاف دی، د ابوبکر صدیق، علی بن ابی طالب، خالد بن ولید، عبدالله بن زبیر او عبدالله بن عباس او امام احمد او

امام شافعی قول دا دی چې د لواطت سزا د زنا څخه سخت ده لواطت کار به په هر حال کې وژل کېږي که واده واله وي او که بې واده وي.

د امام ابوحنیفه عطا بن ابی رباح، حسن بصری، سعید بن مسیب، قتاده، اوزاعی او حاکم قول دا دی چې د لواطت سزا د زنا سره فرق لري چې تعزیر دی.

او ابن عباس رضی الله عنه قول دا دی چې لواطت کار په ډبرو ویشتل کېږي.

څوک چې د ښځو سره لواطت کوي د هغه سزا:

۱ - لوی فساد او فجور او د داسې کس څخه الله تعالی حیاء کوي څوک چې د ښځې سره لواطت کوي.

۲ - لعنت د الله تعالی د رحمت څخه لرېوالی.

د آخرت سزا

۱ - د قیامت په ورځ به الله تعالی هغه ته د رحمت په نظر نه گورئ (د الله تعالی د رحمت څخه به لرې وي).

توبه

که خدای مکړه له چا څخه دغه پست عمل شوي وي هغه دې کلکه توبه وباسي

د توبې د قبولیت دری شرطونه دی چې دې ته وايي نصوح توبه:

۱ - د کومې گناه نه چې توبه کوي هغه گناه به فوراً پریردي اوبیا دې هغه عمل جاري نه ساتي.

۲ - په گناه پښیمانه کیدل او شرمندګي ښکاره کول.

۳ - په آینده کې له هغه گناه څخه ځان ساتل.

د ښځې سره خلاف فطرت (لواطت) کول څه حکم لري؟

له هر څه د مخکې زما سلامونه او احترامات ومنئ:

زما پوښتنه: آیا یو نارینه کولای شی چې له خپلې ښځې سره له دوهمې لاری یوځای شی؟ که ځواب

مو نه وي یا دا عمل حرام وي، نو دا عمل په کومه نوعه گناه کې حسابېږي او آیا ددې عمل کوونکی

غسل کېږي یا نه؟

نوبت: په ښځې غوښتلو سره لږ څه وضاحت د پورتنی عمل د سزا او د نه سزا په اړه راکړی. ځکه

چې ډیر کسان په دې مرض اخته دي.

خواب

بسم الله الرحمن الرحيم

د خپلې میرمنې سره د یوځایوالي په اړه قرآن کریم په واضحو بیان مؤمنانو ته داسې ارشاد کوي:
«نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ» [بقره: 223].

(ستاسې ښځې ستاسې کښتونه دي، ستاسې خپله خوښه ده چې څنگه مو چې زړه غواړي په هغه شان په خپل کښت کې تصرف وکړئ).

د کښت څخه مطلب د نسل ځای (د مخې طرف) دی.

د خپلې ښځې سره د شاه په طرف کې جماع یا لواطت کول حرام کبیره گناه او په اړه یې سخت وعیدونه راغلي دي او څوک چې دا کار کوي ملعون (د الله د رحمت څخه لرې او محروم) دی کوم چې په مخکې احادیثو بیان شول.

د لعنت کلمه د هغو گناهونو د پاره کارول شوې وي چې هغه ډیرې لویې او سخت جرم وي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

«لَا تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي أُعْجَازِهِنَّ» أَوْ قَالَ «فِي أَدْبَارِهِنَّ» - احمد (۸۶/۱) او هیثمی په «مجمع» (۲۴۳/۱)

یعنې: د شاه په طرف کې له ښځو سره جماع مه کوئ.

مفتي کفایت الله دهلوي (رحمه الله) لیکي که څوک له خپلې ښځې سره خلاف فطرت کار (لواطت) وکړي د تعزیر مستحق ګرځي که اسلامي حکومت وي د ثبوت په صورت کې د تعزیر جزا ورکول کیږي، او نکاح نه ماتېږي (کفایت المفتي ج ۵ ص ۳۶۱).

او بل دا چې په دې ملعون او شیطاني عمل باندې (په دواړو باندې) غسل واجبېږي.

که له چا څخه خدای مه کړه په ناخبرۍ دا ستر جرم شوی وي نو کلکه توبه دې وباسي.

وبالله التوفيق و صلی الله علی نبینا محمد و آله و صحبه و سلم

(فتاوی البلد احرام ، کفایت المفتي) .

استمناء (خپله انزال) څه حکم لري؟

سلامونه او نیکۍ هیلی می ټولو محترمو استاذانو او عالمانو ته ډالۍ دی!

وړوسته دا چې په شرعه کې شرم نه شته او اسلام داسې یو دین دی چې د ژوند هیڅ اړخ یې بی ځوابه

نه دی پریښی یو سوال لرم هغه دا چې زه وینم چې ډیر وروڼه په دی عمل گرفتار دي هغه عمل دا

دی ځنی وروڼه د خپل لاس نه کار اخلي که په دې باره کې یو څه رڼا واچوئ نو الله به درته اجر درکړي.

خواب

بسم الله الرحمن الرحيم

الاستمناء

الاستمناء د استمنی له مصدر څخه دی چې په لغت کې د منیو ایستلو ته وايي او په اصطلاح کې بغیر د جماع څخه د شهوت د پاره د مني اخراج هغه که د لاس په ذریعه، نظر او فکر سره وي یا کومه بله طریقه.

د استمناء حکم

استمناء یا خپله انزال د جهورو علماوو له نظره حرام دی ځکه الله تعالی د مؤمنانو د صفاتو په بیان کې فرمائي:

[وَالَّذِينَ هُمْ لِأَفْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ (۵) إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (۶) فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ] (۷) (مؤمنون: ۵-۷)

ژباړه: (په باورې ډول هغو مؤمنانو بری میندلی دی) کوم چې د خپل شرم ځایونو ساتنه کوي، پرته له خپلو ښځو او مینځو چې په هغه باره کې پر دوی ملامتیا نشته، لکن څوک چې له دې څخه پرته بله لاره اختیاري وي، نو دا راز خلک زیاتي کونکي شمیرل کېږي.

په پورته آیت شریف کې دا بیان وشو چې څوک علاوه له شرعي ښځې او وینځې پر بله کومه لاره جنسي غریزه ارضا کړي له حد نه تیریدونکی بلل کېږي.

علماء کرامو له همدې پورتنی آیت شریف څخه د استمناء حرمت استنباط کړی دی، او له بلې خوا د طب له نظره هم دا ثابته شوی ده چې استمناء ډیر جسمي او روحی زیانونه لري.

جاء فی الموسوعة الفقهية: الاستمناء باليد إن كان لمجرد استدعاء الشهوة فهو حرام في الجملة، لقوله تعالى: {وَالَّذِينَ هُمْ لِأَفْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ، إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ، فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ}. والعادون هم الظالمون المتجاوزون، فلم يباح الله سبحانه وتعالى الاستمتاع إلا بالزوجة والأمة، ويحرم بغير ذلك.

نو څوک چې قدرت لري نکاح دې وکړي او که د نکاح قدرت نه لري صبر به کوي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم د اسلامي امت ځوانانو ته داسې ارشاد فرمائي:

«يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ؛ فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصَرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وِجَاءٌ» (متفق عليه).

ژباړه: ای ځوانانو! د تاسې نه چه هر څوک د نکاح توان لري نکاح دې وکړي، ځکه نکاح د سترگو او عورت د حفاظت سبب گرځي، او که څوک د ازدواج توان نه لري روژه دې ونيسي ځکه روژه شهوت کنترولوي، (روژه خپله د صبر تمرین دی).

الله جل جلا له فرمايي: [وَلَيْسَتَغْفِرُ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ] (النور ۳۳).

ژباړه: او څوک چې د نکاح (اسباب) و نه مومي هغوی باید پاک لمني غوره کړي تر دې چې الله په خپلې پېرزوينې سره هغوی شتمن کړي.

نتجه دا شوه چې توانا کسان به نکاح کوي او څوک چې توان نه لري هغه به صبر کوي تر څو الله تعالی هغوی په خپل فضل غنيان وگرځوي یا نکاح یا صبر بله لاره وجود نه لري. و الله سبحانه وتعالی اعلم

د غربي دیموکراسۍ حیوان صفته عمل

السلام علیکم! د غربي دیموکراسۍ سره سم بعضي کسان داسی عملونو ته مخه کړي چې یو مسلمان ته فطرتا د منلو وړ ندي. غواړم د شریعت په رڼا کې یې راته وڅیړئ؟ هغه دا چې د خپل کور واله دې ته اړ باسی تر څو چې د ده ذکر په خوله کې ونیسی او یا یې هم وختی. او یا دې هغی فرج کې ژبه وهي. خلاصه په انگلش کې ور ته sucking وایي والسلام.

عمر مختار

ځواب

بسم الله الرحمن الرحيم

دا عمل د کافر قوم تقلید دي اسلامي شریعت چې کامل او د بشریت د ژوندانه د هر اړخیزو مسائلو کامل الهي لارښود دی د جماع او کورواله په باره کې یې واضح احکام وړاندې کړي دي. الله سبحانه وتعالی په قرآن مجید کې فرمايي: [فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ] (البقرة ۲۲۲). یعنې: (له خپلو ښځو سره) یوځای شی څنگه چې تاسې ته الله تعالی امر کوي. او فرمايي: [نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ] (البقره ۲۲۳)

یعنې: ستاسې ښځې ستاسې کښتونه دي پس څنگه مو چې زړه غواړي هغه شان پخپل کښت کې تصرف وکړئ خو د خپل راتلونکي فکر ولرئ او له الله څخه وویریرئ.

په پورته آیت شریف کې الله تعالیٰ دا حکم وکړ چې خپلو ښځو ته په داسې شان یو ځای شئ څنگه چې امر در ته شوی وي په دې آیت مبارک کې الله تعالیٰ د ښځې او خاوند تر مینځ د جنسي مقاربت او یا کورواله کولو ځای مشخص کړی دی چې هغه د نسل ځای (د مخي طرف دی)، په اسلامي شریعت کې د جماع طریقه همدا ده کوم چې الله فطرتاً د هغه لپاره اندام مخصوصه ګرځولي دي.

دا چې شرمګاه په ژبه څټې د حیواناتو څخه پس فطرته او د کافرقوم ګاردی

د ښځې او د نر شرمګاه د نجاست ځای دی آیا د نجاست ځای پاک وي؟ په خوله باندې خوړل، د الله جل جلاله ذکر، خبري کول تر سره کېږي ایا د داسې پاک شي تماس له یو مردار شي سره مناسب او حلال دی؟

په داسې حال چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د میتیازو کولو په وخت په بني لاس باندې د ذکر (د نر شرمګاه) نیولو څخه منع فرمایلی ده.

لحديث أبي قتادة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ وَإِذَا أَتَى الْخَلَاءَ فَلَا يَمَسُّ ذَكَرَهُ بِيَمِينِهِ وَلَا يَتَمَسَّحُ بِيَمِينِهِ) رواه البخاري (١٩٤) ومسلم (٣٩٣) وفي رواية لمسلم أيضاً (٣٩٢): (لَا يُمَسِّكَنَّ أَحَدُكُمْ ذَكَرَهُ بِيَمِينِهِ وَهُوَ يَبُولُ).

علماء کرامو په شرح ددې حدیث کې لیکلی دي چې دا منعه په دوو وجهه ده یو دا چې دا محل د نجاست دی او په بني لاس باندې خوراک کېږي او بل دا چې د ادب د وجې داسې کول مناسب نه دي ځکه په بني لاس تسبحات ویل غوره دي او بل په بني لاس باندې خوراک کېږي نو د ادب د وجې داسې کول مکروه دي.

دا عمل د کافرقوم او حیواناتو ګاردی

دا عمل د کافر قوم او حیواناتو سره تشبه ده او د کفري او شیطاني فلمونو او مېډیا د نفوذ بده نتیجه ده کوم چې د اسلامي امت په شهوت پرسته کسانو کې یې نفوذ کړی دی.

العلامة الشيخ صالح بن سعد يي په اړه ليكي: هذا كله نتائج الأفلام الأوروبية والغربية والشرقية هذا كله من التشبه، ومن تشبه بقوم فهو منهم، أما إتيان المرأة في دبرها فهذا ملعون، لعنه رسول الله صلى الله عليه وسلم، واللعن هو الطرد والإبعاد من رحمة الله،، الله يعطيك مكانا طاهرا و تذهب إلى المكان النجس؟ هل تعلم أن فرج الزوجة.. أنه طاهر، اتق الله.

دا ټول د غربي اورپايي او شرقي فلمونو نتیجه ده او دا ټول د کافر قوم او حیواناتو سره تشبه ده، او هر چا چې د کوم قوم سره مشابهت اختیار کړ له همغوی به شمیرل کېږي، او هر چا چې د

ښځې سره د شاه په طرف (مقعد) کې جماع وکړه د رسول الله صلى الله عليه وسلم په نص سره ملعون دی د الله د رحمت څخه لرې دی.

الله تعالیٰ تا ته حلال شی درکړي نو ته څنګه د نجس او مردار شي طرف ته ځي؟ ایا ته پوهیږي د ښځې فرج پاک دی؟ له الله تعالیٰ څخه ووبرېږه.

شیخ صالح اللحیدان رئیس القضاء الشرعی وعضو هیئة کبار علماء عربستان په دې اړه وايي اول: دا عمل د حیواناتو سره تشبه ده ځکه په ځینو حیواناتو کې دا عادت دی چې د ښځینه جنس شرمکا په ژبه څټي. مونږ بشر یو الله تعالیٰ مونږ ته پر حیواناتو کرامت او عزت راکړي دی. دوهم: په المذبي (د شرمگاه نجاستونه) حرام او ناپاک دي نو څنګه به دا حلال شي چې حرام او نا پاک شی په ژبه وڅټل شي.

دریم: ټول خیر په خیر القرون امامانو او سلف صالح کې دی په خیر القرون کې ددې عمل هیڅ مثال نشته امامانو او سلف صالح د نبی صلى الله عليه وسلم په سیرت عمل کړي دی او په سیرت کې ددې هیڅ ثبوت نشته.

یعنې په سیرت کې خو ددې بالکل ثبوت نشته خو د سلف صالح او امامانو په ژوند هم ددې څه ثبوت نشته.

څلورم: دا عمل د غرب د فاسدې ټولنې تقلید دی چې د تلویزیون، فلم او سینما او تصویرونو په وسیله په خلکو کې د شیوع په حال کې دی او دوی چې کله د هغوی دا فاسد اعمال وويني نو د هغوی هم دغه عمل ته اشتها وشي.

پنځم: الله تعالیٰ د انسان د بدن هر اندام د یوې خاصې دندې د پاره خلق کړی دی آیا کوم څوک چې خپل کور جوړوي یا هغه ته نقشه برابروي دا کار په انجنیر تر سره کوي او که په جراح؟ (صالح اللحیدان).

په قطر کې د شرعي علومو استاذ جید عالم الدكتور محمد السید الدسوقي ددې عمل حرمت داسې بیانوي

العلاقة الزوجية الخاصة في الإسلام بالطريقة المشروعة هي الوسيلة الطبيعية للاستمتاع وللنسل وللحياة الزوجية النظيفة، والله تبارك وتعالى أمرنا في كتابه الكريم بأن نأتي النساء من حيث أمرنا وهو الجماع المشروع، أما ما جاء في هذا السؤال فهو لون من ألوان فساد الفطرة التي يمجها الحيوان فضلا عن الإنسان، وإذا كان لا يوجد لدينا نص صريح يأمر بالتحريم فإننا في قواعد

الشريعة التي تنص بأنه لا ضرر ولا ضرار في الإسلام، وبأن المحافظة على الفطرة الإنسانية سنة إلهية فإن الخروج بالعلاقة الجنسية عن الطريق الطبيعي إفساد للفطرة وقضاء على النسل، ووسيلة لأمراض متعددة، ولهذا أرى بأن مثل هذا السلوك لا يليق بالإنسان الذي كرمه ربه. انتهى

(په اسلامي شريعت کې د جماع مشروع طريقه بيان شوی ده کوم چې فطرتاً د جماع او نسل او د زوجینو د ژوند د پاره یوه پاکه طريقه ده، الله تعالی په قرآن کې حکم کړی چې د هغه لارې نږدې شي د کومې لارې نه چې تاسې ته حکم شوی دی چې هغه د جماع مشروع طريقه ده، مګر هغه څه چې (نن یې په اړه خبرې کېږي د تناسلي آلې خټل) دا د فساد هغه موج دی چې فطرتاً حیوان له داسې انسان څخه غوره دی. که په دې اړه د حرمت صریح شرعي دلیل نشته خو د اسلامي شريعت قاعده ده چې په اسلام کې ځان او بل ته ضرر رسول حرام دي. دا الهي سنت دي چې انسان به د خپل فطرت ساتنه کوي، دا چې د فطري جوړښت او فطري خاصیت خلاف کار فطري فساد بلل کېږي او داسې کول د زیاتو ناروغیو او امراضو سبب ګرځي.

په همدې بناء زه فکر کوم دا سلوک او کردار د انسان کار نه دی هغه انسان چې الله تعالی عزت ورکړی دی) الدكتور محمد السيد الدسوقي

د مطلب خلاصه:

دا عمل نظر په لاندې دریو دلائلو حرام کافر صفت او حیوان صفت عمل دی:

- ۱- په اسلامي شريعت کې د جماع مشروع طريقه بيان شوي ده چې د نسل ځای يا فرج دی.
 - ۲- په اسلامي شريعت کې په بني لاس باندې د شرمګا نیولو څخه منعه شوي ده نو څنګه به د شرمګا نیول په خوله باندې جایز وي.
 - ۳- د خولې تماس له شرمګا سره د نجاست او وایروسونو د نقل سبب ګرځي چې په دې سره د امراضو د شیوع سبب کېږي، د اسلام عام قاعده ده هر هغه څه چې مضر وي حرام دي.
- مرکز الفتاوي اسلام ويب ليکي: په دې باره کې ځينو طبي پوهانو څيړنې کړې دي او هغوی دا ثابته کړی ده چې په دې عمل کې ډیر صحي اضرار موجود دي د خولې تماس له شرمګا سره د امراضو او وایروسونو د انتقال سبب ګرځي. لکه د (herpes) مرض او د (HPV) وایروس چې بالاخره د خولې د سرطان سبب ګرځي.

نو په ثبوت ورسیده چې دا عمل د انساني کرامت، ادب، اخلاقو او سالم فطرت خلاف د غرب د فاسدې ټولنې تقلید او د انسان د بدن د پاره مضر دی نو باید مسلمانان له داسې ناوړه حیواني عمل څخه ځان وساتي.

څوک چې په دې عمل گرفتار دي او يا دې عمل ته جواز ورکوي هغه کس سړی نه دی ځکه که څوک د خولې پر ځای پر پزه باندې خورل وکړي يا پر پزه باندې خورل جايز وگڼي هغه ته په انسانيت کې جاهل او نه سړی ويل کيږي.

په داسې کسانو بيا هسې پوست د انسان دی نور تر حيواناتو هم پست فطرته کسان دي. الله جل جلاله دې مسلمانان د داسې ذليلو او پست فطرته اعمالو وساتي.

و الله سبحانه وتعالى اعلم

د بې حجابۍ، مخلوطو او نيمه برېښو فلمونو کتل څه حکم لري؟

د نن عصر فاحش، بې دينه او سکس فلمونه، او تصويرونه ليدل حرام او د کبيره گناهونو مجموعه ده.

الله تعالى فرمايي: (قل للمؤمنين يغضوا من أبصارهم ويحفظوا فروجهم ذلك أزكى لهم إن الله خبير بما يصنعون* وقل للمؤمنات يغضضن من أبصارهن ويحفظن فروجهن...) [النور: ۳۱/۳۰]
ژباړه: او ووايه (ای رسول!) مؤمنانو ته چې خپل نظر په خپل واک کې وساتي او د خپلو شرم ځايونو ساتنه وکړي، دا د هغوی د پاره ډيره پاکه کړنلاره ده، هغوی چې څه کوي الله پرې خبريږي.
او ووايه (ای رسول!) مؤمنو ښځو ته چې خپلې سترگې پخپل واک کې وساتي او د خپلو شرم ځايونو ساتنه وکړي.

د بيگانه څخه د سترگو نظر ساتل او د شرمگاه حفاظت له حرامو څخه او همدارنگه د خپل عورت پټول فرض دي همدارنگه د بل عورت ته کتل حرام دي.
رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وفرمايل: «أَحْفَظُ عَوْرَتَكَ إِلَّا مِنْ زَوْجَتِكَ أَوْ مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ»^۱ احمد (۴،۳/۵)، و ابوداود (۴۰۱۷) و ترمذی (۲۷۶۹).
(شرمگاه دې له ټولو پټه ساته پرته له خپلې ښځې او وينځې).
بل حديث شريف کې راځي: فزنا العين النظر (البخاري ۶۲۴۳)
(د سترگو زنا بيگانه ته کتل دي).

ځنې کسان چې ځانونه عصري او روشن فکره بولي د کفارو، منافقانو جوړ کړي فلمونه، سريالونه عبرت بولي او وايي په دې فلمونو کې د کورني ژوند، تجارت او نور په اړه عبرتناکې خپروني شته.

آيا د هغه چا د پاره چې په قرآن او اسلامي شريعت ايمان لري دا ښايي چې د اسلامي شريعت هر اړخيز کورنی نظام، د کور داخلي او خارجي طرز العمل، هر اړخيز او کامل تجارتي نظام پرېږدي او د

داسې چا څخه کورنی نظام زده کوي چې هغوی په اوس عصر کې هم د خوسي او بت عبادت کوي او کورنی نظام یې بالکل مختلط او اشتراکي وي.

د مسلمانان په اوسني حال ډیر افسوس دی: انا لله و انا اليه راجعون

رسول الله صلى الله عليه وسلم رښتیا ویلي دي او په دې اړه یې مخکې وړاندیز کړی دی: «لَتَتَّبِعَنَّ سَنَنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ شَبْرًا شَبْرًا وَ ذِرَاعًا بِذِرَاعٍ؛ حَتَّى لَوْ دَخَلُوا جُحَرَ ضَبِّ تَبِعْتُمُوهُمْ. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ. الْيَهُودُ وَ النَّصَارَى؟ قَالَ: فَمَنْ؟!» (البخاري).

ژباړه: حتماً به دوی د هغوی لاره چې مخکې له تاسو و (اهل کتاب، یهود او نصارا) لويشت په لويشت او گز په گز تعقيب کړي تر دې چې که د کربورې په غار ننوځي دوی به د هغوی څخه پیروي کوي، ومې ويل: ای رسول الله صلى الله عليه وسلم: هدف مو یهود او نصار دي؟ ویې فرمایيل نو څوک دي؟

یعنې مسلمانان به د یهودو او نصاراؤ اخلاق، طرز العمل، عادات او کلتور څخه لويشت په لويشت او کز په کز تقلید وکړي او د هغوی په مثل به ځان جوړوي.

د دغو شیطاني فلمونو په کتلو کې لاندې ضرورونه موجود دي

۱- د اسلامي شریعت خلاف حیواني طریقه سره جماع کولو ته تشویق لکه: د ښځې سره لواطت، د شرمکا ختل، د حیا نه ساتل او نور قبیح اعمال، چې لواطت کار ملعون دی، د شرمکا ختلو عادت د کافر قوم او حیواناتو کار دی.

۲- د پردیو ښځو طرف ته متوجه کیدل، هغوی ته د نظر کولو، ارتباطاتو جوړولو، او د زنا اسبابو د نړیوالي اشتیا پیدا کیدل یعنې فکر د بل ناموس ته متوجه کوي.

۳- د زړه کلکوالی، په عباداتو کې سستي کول، د اسلامي شعائرو څخه کرکه او نفرت پیدا کیدل، د گناه او حرامو حوس کول.

۴- د خپل قیمتي او خو ورځې ژوند ضایع او بربادول.

۵- د یوې بې حیا شهوت پرسته کورنی تشکیل، د اهل عیال د دیني تربیې کمزورتیا او د شهواني خیالونو قوت، د کورنۍ د مسئولینو (د والدینو او خاوند) پر وړاندې بې احترامی او بغاوت.

۶- د خپل کور څخه شیطاني اډه جوړول ځکه په کوم کور چې موسیقي، فلمونه و غیره وي هغه کور ته شیطان ننوځي او داسې کورونو ته ملائکې نه ننوځي.

۷- خپل ځان د گناهونو دریاب ته غورځول ځکه فلمونه او سریالونه د گناهونو مجموعه ده.

لکه:

(الف): - موسیقي مستقله گناه ده.

(ب): د صورت او شکل بدلول تلپیس کول هم گناه ده

(ج): د ښځو شکل د سړي په شان او د سړي د ښځې په شان بدلول سخته گناه ده په حدیث کې په داسې عمل لعنت ویل شوی (لعن الله المتشبهين من الرجال بالنساء ومن النساء بالرجال).

(د): اختلاط بالنساء حرام یو مستقله گناه ده.

(ه): اکثره په دې تماشو کې د تصویر په ډول جوړ شوی وي چې تصویر جوړول او استعمالول یې حرام دي، په دې کې بې شرمۍ او فحاشت ته دعوت کول، بې شرمه او فاحش څیرې پکې وي چې د اخلاقي زوال سبب گرځي او همدارنګه د واقعیت خلاف کارونه تر سره کېږي چې هغه واقعیت نه لري یو کس ته داسې څه منسوبول چې حقیقت نه لري چې دا بهتان دی او بهتان کبیره گناه ده او د فلمونو په ځنډو ځایونو کې مسخری او توهین وي چې د چا توهین هم حرام دی.

۸- فقط د شهواني خیالونو پالنه او روزنه او په دې کې د خپل فکر مشغول ساتل، د الله تعالی د ذکر او یاد څخه غفلت اخیارول.

و الله سبحانه و تعالی اعلم

د شهوت او بدکاری د مخنیوي علاج څه دی؟

دا یو واضح حقیقت دی چې مونږ په داسې حالت کې قرار لرو چې هرې خوا ته د منکراتو او فحشاء سیلابونه را روان دي او ټولنه یې محاصره کړې ده. لکه: د ناوړه او فاحشو فلمونو آزاد بازار، بې واکه تېلوژيونه، راډیو ګانې، د موبایل او انټرنیټ غلط استعمال، بې حیايي او بې حجابي، په علمي څانګو او ادارو کې د بیکانه سړیو او ښځو کډون او اختلاط او داسې نور ...

خو دې ته مو باید پوره پام وي چې هیڅ چا ته دا بهانه نشي کیدای چې حکومت او رژیم فاسد و چې دغو فساد او منکراتو ته یې زمینه برابره کړې وه، د منکراتو او فحاشت وسائل ښه ډیر و دا بهانه نشي کیدای ځکه د ایمان تقاضا دا ده چې مؤمن به د انحرافاتو نه ځان ساتي.

دا چې څنګه د شهواني فتنو او انحرافاتو څخه ځان وساتو لومړی باید په دغه فتنه باندي د اخته کیدو اسباب وپېژنو او بیا د هغه د علاج اسباب په پام کې ونیسو:

د شهواني انحرافاتو اسباب

۱- د ایمان ضعف او کمزورتیا

ایمان د شهواتو د مخنیوي ضامن دی کله چې ایمان او یقین قوي وي په سړي باندې نفسي خواهشات او شهوات غلبه نشي کولای او د شریعت په احکام باندې عمل کول ورته آسان وي خو کله چې ایمان ضعیف شي، خواهشات او شهوات په سړي باندې غلبه کوي او په شریعت باندې عمل کول سړي ته سختیږي.

جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایي: (لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ) (متفق عليه).
یعنې: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: زنا کار د زنا د عمل د ارتکاب په وخت کې مؤمن نه دی.

ددې مطلب دا دی چې د هغه ایمان دومره کمزوری دي چې له منکراتو او گناهونو نجات نشي ورکولای او د شهواتو پر وړاندې تسلیم وي.

۲- د بدو او فاسقو خلکو ملگرتیا

الله سبحانه وتعالی مؤمنانو ته حکم کوي چې د نیکو او صالحو سره ملگرتیا غوره کړي: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ] (التوبه ۱۱۹)

ژباړه: ای مؤمنان له الله څخه وویږئ او له صالحانو خلکو سره ملگري شئ.

جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایي: «المرء على دين خليله فلينظر أحدكم من يُخَالِلُ» (ابوداود، ترمذي)

ژباړه: سړی د خپل دوست او ملگري په دين باندې وي نو تاسې گورئ چې د چا سره دوستي کوئ.
همدارنگه فرمایي: «المرء مع من احب» (متفق عليه) یعنې: هر سړی به د (قیامت په ورځ) د هغه چا سره وي چې د چا سره یې مینه وي.
همدارنگه فرمایي:

«إنما مثل الجليس الصالح والجليس السوء كحامل المسك ونافخ الكير، فحامل المسك إما أن يحذيك وإما أن تبتاع منه وإما أن تجد منه ريحاً طيبة، ونافخ الكير إما أن يحرق ثيابك، وإما أن تجد ريحاً خبيثة؟» (متفق عليه)

ژباړه: د مجلس د ښه ملگري او بد ملگري مثال د عطرو د خرڅونکي او د آهنګر په شان دی چې عطر او مشک واله به یا څه خپله درکړي او یا به ترې څه واخلي که دا نه وي نو د هغه د عطر ښه

بوی به درباندي و لگيري. او آهنگر به ستا جامې وسوزوي او که دا نه وي د هغه تريخ بوی خو ضرور درباندي لگيري.

يعني: د ښه او صالح سړي د خبرې او عمل څخه به پند اخلي يا به د هغه څخه د علم او پند پوښتنه وکړي او که دا نه وي د هغه د خبرو او ښو اعمالو څخه تا ته ضرور گټه رسيږي. لکن د بد او فاسق سړي په ملگرتيا سره د دنيا او آخرت ضرر ويني او که نه وي د هغه د بدو اعمالو او خبرو نه به ضرور متاثره کيږي.

۳- نامحرمو ته نظر کول

د شهواتو فتنه له نظر کولو څخه پيل کيږي ځکه هغه نظر دی چې زړه ته عشق او محبت کښته کوي او د زړه محبت او عشق ددې سبب گرځي چې بيا له هغه سره رابطه جوړول غواړي، خبرې، ارتباطات او ملگري غواړي او بالاخره د شهواتو په فتنه باندې اخته کيږي.

الله سبحانه وتعالى فرمايي:

[قل للمؤمنين يغضوا من أبصارهم ...] (النور: ۳۱/۳۰)

ژباړه: او ووايه (ای رسول!) مؤمنانو ته چې خپل نظر په خپل واک کې وساتي.

په حديث شريف کې راځي: فزنا العين النظر (البخاري ۶۲۴۳) يعني: د سترگو زنا بيگانه ته نظر کول دي.

نن چې په شهوت پرستی کې ډير کسان ډوب دي وجه يې بيگانۍ ته نظر کول دي، په بازارونو او کوچو کې بې حجابو ښځو ته کتل، د تېلويزیونو فاحش پروگرامونه، په موبائل او انټرنېټ کې فاحش تصويرونه او فلمونه کتل ددې سبب شوې دي چې دوی يې د شهوت پر فتنه اخته کړي دي.

د علاج اسباب

۱. د شهوت پرستی عواقب او خطرناکي پایلي پېژندل

څوک چې د شهوت پرستی خطرناکي پایلي وپېژني او هغه په نظر کې ونیسي نو دی خپل سرکش نفس ته په دې سره قناعت او صبر ورکوي چې که دغه گناه کول غواړي نو لومړی باید په اور باندې ختلو ته ځان چتمو کړي، مست او سرکشه نفس بیا د بې لاری جرأت نشي کولای. مثلاً د زنا او لواطت فاحش عمل په دنیا او آخرت کې خطرناکي پایلي لري (لکه مخکې مو چې ولوستل).

۲- د بدې خاتمې څخه وېره کول

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «من مات على شيء بعثه الله عليه» (الله تعالی خپل بندګان په همغه حال کې پورته کوي په کوم حال کې چې قبض روح شوی وي. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ» (متفق علیه). یعنې: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: زنا کار د زنا د عمل د ارتکاب په وخت کې مؤمن نه دی.

یعنې: که په همدې حالت کې مړ شي خاتمه یې خطرناکه ده.

۳- په پټه او ښکاره د الله نه وېریدل

او دا په نظر کې ساتل چې د ذرې ذرې حساب به راسره کیږي او هر چا چې تقوی اختیار کړه الله تعالی به هغه ته د ټولو مشکلاتو او فتنو څخه د وتلو لارې آسانه کوي. لقوله سبحانه وتعالى: وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا (الطلاق). ژباړه: او څوک چې د الله تعالی تقوی اختیار کړي الله (جل جلاله) به ورته د ټولو مشکلاتو نه د وتلو لارې آسانه کړي.

۴- د حرام نظر څخه د سترګو ساتل

د بیګانه ښځو نه د نظر ساتل، فاحش فلم او سریال، سینما او نورو څخه ډډه کول.

۵- د ښو کسانو سره ملګرتیا

۶- د نکاح کول

رسول الله صلی الله علیه وسلم د اسلامي امت ځوانانو ته داسې ارشاد فرمایي:

ای ځوانانو! د تاسې نه چه هر څوک د نکاح توان لري نکاح دې وکړي، ځکه نکاح د سترگو او عورت د حفاظت سبب گرځي، او که څوک د ازدواج توان نه لري روژه دې ونيسي ځکه روژه شهوت کنترولوي، (روژه خپله د صبر تمرین دی)، (متفق عليه).

او څوک چې د توان سره سره نکاح نه کوي، رسول الله صلی الله علیه وسلم یې په اړه داسې فرمایي:

فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي (متفق عليه)

یعني: څوک چې زما د سنتو څخه سرغړونه کوي له ما څخه نه دی.

۷- د صبر اختیارول

که څوک د نکاح وس نه لري نو هغه به د شهواتو مخه په روژه نیولو او صبر کولو سره وکړي. الله جل جلاله فرمایي: وَلْيَسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ (النور ۳۳). ژباړه: او څوک چې د نکاح (اسباب) و نه مومي هغوی باید پاک لمني غوره کړي تر دې چې الله په خپلې پېرزوينې سره هغوی شتمن کړي.

۸- د بې کارۍ او فراغت څخه ځان ساتل

د انسان ژوند څو شمیرلې ورځې او شپې دي، چې ددې ژوند څخه مقصد د الله سبحانه وتعالی امتحان دی چې څوک ښه عمل کوي او څوک بد، مؤمن باید خپل وخت په عبادت، ذکر، تلاوت، درس مطالعه، مشروع کار او کسب باندې تیر کړي کچېرې بې کاري غوره کړي نو د دنیا او آخرت د نقصان سره مخ کېږي.

پوهان وايي: چې د بې کاره سړي مغز د شیطان دوکان وي، کله چې سړی بې کاره شي حتماً به یې شیطان په یوه فتنه اخته کوي.

ځان وساتئ له زیات فراغت او په شهوتونو کې فکر کولو څخه ځکه داسې کول د ځوانانو هلاکت دی، ټول خیر او ښېګڼې له مینځه وړي بلکې داسې کول یو دروازه ده له دروازو د شر او فتنو څخه بې کاري او فراغت د ځوانانو لپاره تر ټولو ستره فتنه ده. و ما توفیقي الا بالله علیه توکلت والیه انیب

لسم فصل

د ښځې د احکامو په باره څلویښت حدیثونه

۱- د ښځې د پاره پخپل کور کې پاتې کیدل غوره دي تر ییرون وتلو څخه حتی که جومات ته هم

وي

عبداللہ بن عمر رضي الله عنهما له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه روایت کوي چه فرمايې: «لا تمنعوا نساءكم المساجد، وبيوتهن خير لهن» (أبو داود وابن خزيمة).

ژباړه: تاسې خپلې ښځې له جومات څخه مه منع کوئ، مګر د دوی کورونه (د لمانځه د ادا کولو د پاره) غوره دي (زیات ثواب لري نسبت جومات ته).

تشریح: په دور نبوت کې ښځې جومات ته تلې وروسته د خلفاء راشدینو په دور کې د فتني له وجي منع شوې (فتاوي دارالعلوم دیوبند ج ۱ ص ۱۶۸).

۲- ښځې ته د ضرورت په وخت کې بیرون ته وتل جایز دي

عائشه رضي الله عنها له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه روایت کوي چه جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې: «قد أُذن أن تخرجن في حاجتكن» (متفق عليه).

ژباړه: د ضرورت د پاره تاسې ته د کور نه د باندې وتلو اجازت شته.

۳- د ښځې وتل د کور نه د باندې د فتني سبب ګرځي

عبداللہ بن مسعود رضي الله عنه له رسول الله صلى الله عليه وسلم نه روایت کوي چه فرمايې: «إنَّ المرأةَ عورةٌ فإذا خرجت استشرفها الشيطان، وأقرب ما تكون من وجهه ربهما وهي في مقر بيتها» (صحيح الترمذي وابن خزيمة، وابن حبان).

ژباړه: ښځه عورت ده، او کله چې د کور څخه بیرون وځي شیطان هغې ته زینت او ښایست ورکوي، او الله تعالی ته د نږدې کیدو تر ټولو غوره ځای کور کې پاتې کیدل دي.

استشرفها الشيطان: هغه د خلکو په نظر کې ښایسته ور ولي تر څو هغې ته نظر وکړي تر څو هغوی فاسد کړي.

۴- ښځه به د خاوند د اجازې نه بغيرله کور څخه بیرون نه وځي

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې: «ولا تخرج من بيته إلا بإذنه فإن فعلت لعنتها الملائكة ملائكة الغضب والرحمة حتى تتوب أو تراجع»

ژباړه: ښځه به د کور څخه د سرپرست د اجازې پرته نه وځي ، که داسې وکړي نو په هغې باندې د رحمت او غضب ملائکې لعنت وايي ، تر هغه پورې څو توبه وباسي او له دې کار لاس واخلي .
د اسلامي شريعت په دې حکم کې د ښځې لپاره زيات مصلحتونه نغښتي دي .

۵- د بيرون وتلو په وخت د ښځې د پاره د خوشبويي استعمال منع دی
أبو موسى أشعري رضي الله عنه روايت کوي چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «إذا استعطرت المرأة فمرت على القوم ليجدوا ريحها فهي كذا وكذا، قال قولاً شديداً، وفي لفظ: فهي زانية» (حسن صحيح أخرجه أبو داود والترمذي والنسائي).

ژباړه: کله چه ښځه خوشبويي ووهي او د سړيو له ډلې تيريزي تر څو د هغې دغه ښه بوی خلک حس کړي، پس هغه داسې او هغسې ده، ډيره سخته او شديده وينا او په بل لفظ پس هغه زناکاره ده.

۶- بيگانه خلکو ته د سينگار او ښايست ښکاره کول حرام دي
له فضاله بن عبید رضي الله عنه څخه روايت دی چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «ثلاثة لا تسأل عنهم: رجل فارق الجماعة وعصى إمامه فمات عاصياً، وأمة أو عبد أبق من سيده فمات، وامرأة غاب عنها زوجها وقد كفاها مؤونة الدنيا فتبرجت بعده، فلا تسأل عنهم» (صحيح، أخرجه أحمد والبخاري في الأدب المفرد والحاكم).

ژباړه: د دریو تنو په باب پوښتنه مه کوه (چه عذاب یې ډیر سخت او دردونکی دی) یو هغه سړی چې د مسلمانانو جماعت ترک کړي او د خپل (شرعي) امام او سرپرست څخه نا فرماني وکړي او په همدې حالت کې مړ شي، او هغه مینځه او غلام چې د خپل بادار نه تښتیدلی وي او په همدې حالت کې مړه شي، او هغه ښځه چې خاوند یې غایب وي (چیرې په سفر تللی وي) خو دې ته یې د ژوند ټول سهولتونه برابر کړي وي خو هغه په دې حالت کې تبرج کوي پس په دې باره کې سوال مه کوه چې ددی کسانو عذاب درناک او سخت دی.

تبرج: بیگانه خلکو ته د سیگار ښکارول.

۷- د نامحرم سره د ښځې سفر حرام دی

له عبدالله بن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «لا تسافر المرأة إلا مع ذي محرم، ولا يدخل عليها رجل إلا ومعها محرم، فقال رجل: يا رسول الله إنني أريد أن أخرج في جيش كذا وكذا، وامرأتني تريد الحج، فقال: اخرج معها» (متفق عليه).

ژباړه: هيڅ ښځه دې بدون له محرم څخه سفر نه کوي او هيڅ بيگانه سړی به د بيگانه ښځې سره خلوت نه کوي، مگر چې له هغې سره محرم وي، يو صحابي رضي الله عنه وويل: اى رسول الله صلى الله عليه وسلم! زه غواړم د فلانې د فوځ سره جنگ ته لاړ شم، او ښځه مې غواړي حج ته لاړه شي، رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: له خپلې ښځې سره دې حج ته لاړ شه.

۸- په جومات کې بايد د ښځو د پاره جلا دروازه وي

نافع له عبدالله بن عمر رضي الله عنهما او هغه له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه روايت کوي چه فرمايي: «لو ترکنا هذا الباب للنساء، قال نافع: فلم يدخل منه ابن عمر حتى مات» (حسن أخرجه أبو داود).

ژباړه: که مو دغه دروازه يوازې د ښځو د پاره پرېښی وای، نافع وايي: ابن عمر وروسته له دې خبرې تر مرگه له هغه دروازې داخل نه شو.

۹- د ښځو د پاره د لارې په وسط کې تلل جايز نه دي

جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «استأخرن فإنه ليس لكن أن تحققن الطريق، عليكم بحافات الطريق» (حسن أخرجه أبو داود).

ژباړه: اى ښځو! د لارې يو څنګ ته ځئ، تاسې د پاره د لارې په وسط کې تلل جايز نه دي، تاسې بايد د لارې او سرک په غاړه لاړې شئ.

۱۰- ښځې به د نارينه د اختلاط نه بغير طواف کوي

عن ابن جريج قال أخبرني عطاء . إذ منع ابن هشام النساء الطواف مع الرجال . قال: كيف يمنعن وقد طاف نساء النبي - صلى الله عليه وسلم - مع الرجال؟ قلت: أبعد الحجاب أو قبل؟ قال: أي لعمرى لقد أدركته بعد الحجاب، قلت: كيف يخالطن الرجال؟ قال: لم يكن يخالطن، كانت عائشة رضي الله عنها- تطوف حجرة من الرجال لا تخالطنهم (البخاري).

ژباړه: (عبدالملك) ابن هشام د خپلې مشرۍ په دور کې ښځې د سړيو سره د يو ځای طواف کولو څخه منع کړې، چا وويل: څنګه هغوی منع کوي حال دا چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم بيبيانو به د نارينوو سره يو ځای طواف کولو؟ ومې ويل: دا واقعه د حجاب د فرض کيدو وروسته وه يا مخکې؟ ويې ويل: اى والله ما دا د حجاب له فرض کيدو وروسته وليده، ومې ويل: څنګه له نارينوو سره يې اختلاط کولو؟ ويې ويل: نه له نارينوو سره يې اختلاط نه کولو عايشه رضي الله عنها د سړيو له يو طرف نه طواف کولو او له هغوی (نارينه) سره يې اختلاط نه کولو.

۱۱- نارينه به له نامحرمو ښځو سره اختلاط (ګډون) نه کوي

د عقبه بن عامر رضي الله عنه نه روایت دی چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: «یاکم والدخول على النساء، فقال رجل من الأنصار: یا رسول الله أفرأيت الحو؟ قال: الحو الموت» (متفق عليه).

ژباړه: د بيگانه ښځو د خلوت نه ځان وساتئ، يوه سړي له انصارو وويل: یا رسول الله صلى الله عليه وسلم د لېور (د ښځې د خاوند ورور) په باره کې مونږ با خبره کړه؟ رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: لېور مرګ دی.

۱۲- د ښځو د ناستي ځای او درسي ټولګي به له نارینوو نه جلا وي

أبو هريره رضي الله عنه روایت کوي چه د رسول الله صلى الله عليه وسلم حضور ته ښځې راغلې او وېې ويل: «یا رسول الله ما نقدر عليك في مجلسك من الرجال، فواعدنا منك يوماً نأتیک، فقال: موعداً کن بيت فلان، وأتاهن في ذلك اليوم ولذلك الموعداً قال: فكان مما قال لهن يعني ما من امرأة تقدم ثلاثاً من الولد تحتسبن إلا دخلت الجنة، فقالت امرأة منهن: أو اثنان قال: أو اثنان» (صحيح، أخرجه أحمد وابن حبان).

ژباړه: ای رسول الله صلى الله عليه وسلم! مونږ نشو کولای د نارینوو په مجلس کې کېدون وکړو، نو زمونږ د پاره د یوې ورځې وعده وکړه تر څو په هغه ورځ مونږ تاته راشو (د درس د پاره)، رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: ستاسو وعده د فلاني په کور کې، او په همغه تعین شوی ورځ راغی او هغه څه چه ښځو ته یې وفرمایيل دغه حدیث وه: هیڅ داسې ښځه به نه وي چې هغې درې ځامن له لاسه نه وي ورکړي (وفات شوی وي) او اجر او عوض له الله تعالی څخه وغواړي مګر جنت ته داخله شي، یوې ښځې وويل: که دوه ځامن وي؟ وېې فرمایيل: که دوه هم وي (همدا اجر لري).

۱۳- جنازه به نارینه نقلوي نه ښځې

أبو ساعد الخدري رضي الله عنه روایت کوي چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: «إذا وضعت الجنازة واحتملها الرجال على أعناقهم فإن كانت صالحة قال: قدموني، وإن كانت غير صالحة قالت: یا ويلها أين يذهبون بها؟ يسمع صوتها كل شيء إلا الإنسان ولو سمعه لصعق» (البخاری).

ژباړه: کله چه جنازه (د کفن کولو نه پس) کېښودل شي او هغه نارینه په خپلو اړو وړي، که نیک سړی وي وایي: ما په پیره یوسي او که بد سړي وي وایي: وای وای ما چیرته وړې دغه آواز به بغیر له انسان څخه نور ټول څیزونه آروي او کچېرې انسان د غه غږ واري بې هوشه به شي.

۱۴- د ښځې تګ عمومي حمام ته منع دی

د أبوالملیح الهذلي نه روایت دی چه د (حمص) د ښار ځنو ښځو بی بی عایشې رضی الله عنها ته د ورتګ اجازه وغوښته. عائشه رضی الله عنها وویل: کیدای شي تاسې له هغو کسانو څخه وئ چې عمومي حمامو ته ننوځي.

له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه مې اوریدلی چې فرمایلي یې: «أیما امرأة وضعت ثیابها فی غیر بیت زوجها فقد هتکت ستر ما بینها و بین الله» (صحیح أخرجه الترمذی وابن ماجه). یعنې: هرې ښځې چې د خاوند د کور نه بغير بل ځای خپلې جامې ویستلې یقیناً هغې د خپل ځان او خدای جل جلاله تر منځ پرده څیرې کړې ده.

حمص: اوس مهال د سوريه هیواد یو ښار دی.

۱۵- د ښځې د بلې ښځې سره لوڅ بدن یا کوم اندام نیښلول منع دي

عبدالله بن مسعود رضي الله عنه روایت کوي چه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «لا تبأشر المرأة المرأة فتنعتها لزوجها، كأنه ينظر إليها» (البخاري).

ژباړه: ښځه به د بلې ښځې سره لوڅ بدن یا کوم اندام نه ښلوي او د هغې صفت به خپل خاوند ته نه بیانوي ګواکې دا داسې دی لکه خاوند یې چې د هغې ښځې طرف ته نظر کوي.

۱۶- د بیګانه خلکو سره د ښځې خبرې کول منع دي مګر په وخت د ضرورت کې

أبو هريره رضي الله عنه روایت کوي چه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: «التسبیح للرجال، والتصفیق للنساء» (متفق علیه).

ژباړه: د سړیو د پاره تسبیح ویل او د ښځو د پاره لاسونه ټکول دي.

دا موضوع په لمانځه کې ده چې کله امام سهوه شي نارینه به وایي (سبحان الله) او ښځې به دواړه لاسونه سره ووهي.

نو چه په لمانځه کې داسې ده نو د لمانځه نه بیرون به طریقه اولی دا حکم دی بغير له ضرورت څخه.

۱۷- د چا د وفات په وخت کې نیاحت کول حرام دي اوژړا کول جایز دي

أم عطیه رضي الله عنها روایت کوي چه: «أخذ علينا النبي صلی الله علیه وسلم عند البيعة أن لا ننوح، فما وقّت منّا امرأة غیر خمس نسوة» (متفق علیه).

ژباړه: جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم زمونږ سره د بیعت په وخت کې دا عهد او پیمان وټرلو چې په وفات شوي کس به (نیاحت) نه کوو، د پنځو ښځو نه بغير نورو ښځو په دې عهد وفا ونه کړه.

النیاحت: په چغو چغو ژړل، د جامو او وینستانو څیړول او داسې نور.

۱۸- د نارینه سلام اچول ښځې ته اود ښځې سړي ته په هغه صورت کې جایز دی چه د فتنې

ویره نه وي

أسماء بنت أبي بكر رضي الله عنها روایت کوي چه رسول الله صلى الله عليه وسلم يو ټولې د ښځو ته چې په جومات کې ناستي وي د لاس په اشاره سلام واچولو او ويې فرمايل: «إياكن وكفران المنعمين، إياكن وكفران المنعمين» (أحمد وأبوداود، والترمذي).

ژباړه: د خدای په نعمت له كفران كولو ځان وساتئ او دا كلمات يې دوه ځله تکرار کړل. وكفران المنعمين: دې ته وايي چه ښځه د خپل خاوند په باره کې ووايي چه پر خدای سوگند چه له هغه نه مې يو ساعت هم خير نه دی ليدلی يعنې بغير له کوم دليل پخپل خاوند باندې نا شکري کوي .

۱۹- د ضرورت په وخت کې د ښځې خبرې کول جایز دي

أنس رضي الله عنه روایت کوي چه رسول الله صلى الله عليه وسلم له يوې ښځې چې پر قبر ولاړه وه ژړل يې تيردلو هغې ته يې وفرمايل: «اتقي الله واصبري» (متفق عليه). ژباړه: تقوا اختيار کړه (له الله څخه ووبرېږه) او صبر کوه.

۲۰- ښځې ته دا رواه ده چې کوم ښه او صالح کس ته د نکاح درخواست وړاندې کړي

أنس رضي الله عنه روایت کوي چه: «جاءت امرأة إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم تعرض عليه نفسها، قالت: يا رسول الله ألك إلي حاجة؟ فقالت: بنت أنس: ما أقل حياءها واسوأها، قال: هي خير منك، رغبت في النبي صلى الله عليه وسلم- فعرضت عليه نفسها» (البخاري).

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم ته يوه ښځه راغله او نبی کریم صلى الله عليه وسلم ته يې د نکاح عرض وکړ او ويې ويل: يا رسول الله صلى الله عليه وسلم آیا ما سره نکاح کول غواړې؟ د انس رضي الله عنه لور وويل وای دا څومره بې حيا ښځه ده، انس رضي الله عنه د خپلې لور په ځواب کې وويل: دا ښځه له تا څخه غوره ده هغې د پيغمبر صلى الله عليه وسلم سره د نکاح کولو هيله او آرزو لرله او خپله يې هغه ته د نکاح درخواست وکړ.

۲۱- جبراً د ښځې نکاح کول جایز نه دي

عبداللہ بن عباس رضي الله عنهما روایت کوي چه: «أَنَّ جَارِيَةَ بَكْرًا أَتَتْ النَّبِيَّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- فَذَكَرَتْ أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا وَهِيَ كَارِهَةٌ، فَخَيَّرَهَا النَّبِيُّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- «(ابوداود و ابن ماجه).

ژباړه: يوې پيغلې نجلې د رسول الله صلى الله عليه وسلم په حضور کې عرض وکړ چه: پلار مې يو کس ته واده کړې يم هغه چې هغه مې خوښ نه دی، رسول الله صلى الله عليه وسلم هغه په خپل اختيار پريښوده.

يعنی هغې ته يې اختيار ورکړ که ژوند ورسره تيروي او که يې ترک کوي.

۲۲- د ولي او سرپرست د اجازې پرته نکاح باطله ده

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې: « لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ » رواه أبو داود (۲۰۸۵) والترمذي (۱۱۰۱) (وابن ماجه (۱۸۸۱)

ژباړه: د ولي د اجازې نه بغير نکاح نه صحي کيږي .

او همدارنگه فرمايې: « أَيُّمَا امْرَأَةٍ نَكَحْتَ بِغَيْرِ إِذْنِ وَلِيِّهَا فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ ، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ ، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ » رواه أحمد (۲۴۴۱۷) وأبو داود (۲۰۸۳) والترمذي (۱۱۰۲) في صحيح الجامع برقم (۲۷۰۹).

ژباړه: کومې ښځې چې د ولي د اجازې پرته نکاح وکړه ، نکاح يې باطله ده ، نکاح باطله ده ، نکاح باطله ده .

د واده نه مخکې د بيگانه ښځې يا هلک سره ارتباطات ، اختلاط ، خبرې ، ملگري او مينه کول حرام دي ، لقوله سبحانه وتعالى: [وَلَا تَقْرَبُوا الرِّثَى] .

يعني: زنا ته مه نږدې کيږئ ، د زنا د نږدېوالي اسباب د بيگانه ښځو سره نا مشروع ارتباطات ، اختلاط او بې حجابي ده .

په ټولنه کې ددې نامشروع ارتباطات ثمره کله داسې هم شي چې نجلۍ پخپل سر باندې هلک ته ور وتښتي او بيا پخپلو کې سره نکاح وکړي چې مونږ دواړه سره جوړ يو او په دې نکاح کې د ولي هيڅ اجازه نه وي ، يا دا چې کوم لوړ له ځانه سره نجلۍ تښتوي قوم او کورنۍ ته لوی سپکاوی جوړ شي او بيا د ولي د اجازې بغير پخپل منيځ کې نکاح کوي .

د جمهورو فقهاوو په نزد د دوی نکاح باطله ده.

۲۳- ښځه به د خپل خاوند اطاعت کوي

«عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَرْأَةُ إِذَا صَلَّتْ خَمْسَهَا وَصَامَتْ شَهْرَهَا وَأَحْصَتْ فَرْجَهَا وَأَطَاعَتْ بَعْلَهَا فَلْتَدْخُلْ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شَاءَتْ» (رواه ابو نعيم في الحلية).

ژباړه: د حضرت انس رضي الله عنه نه روايت دی چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: کومه ښځه چه پنځه وخته لمونځ کوي، او د رمضان روژه نيسي او د خپل عزت او حيا حفاظت کوي او د خپل خاوند اطاعت کوي نو دهغې خوښه ده چې له کومې دروازي غواړي جنت ته دې ننوځي.

همدارنگه فرمايي: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ مَاتَتْ وَزَوْجُهَا عَنْهَا رَاضٍ، دَخَلَتْ الْجَنَّةَ» (۱۱۷۱ الترمذي، حديث حسن غريب).

يعني: کومه ښځه چه پداسې حال کې وفات شي چې خاوند يې ترې راضي وي نو هغه به جنت ته داخله شي.

۲۴- ښځې ته د کوم شرعي عذر پرته د خلع يا طلاق غوښتل حرام دی

ثوبان رضي الله عنه روايت کوي چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلَتْ زَوْجَهَا الطَّلَاقَ فِي غَيْرِ مَا بَأْسٍ، فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَائِحَةُ الْجَنَّةِ» (صحيح رواه اصحاب السنن).

ژباړه: هره ښځه چه د کوم عذر او سبب نه پرته له خپل خاوند څخه طلاق وغواړي په هغې د جنت بوی حرام دی.

۲۵- د واده په وخت کې د کوچنيو نجونو د پاره سندري او دائره وهل جايز دي

ربيع بنت معوذ روايت کوي چې: «جاء النبي صلى الله عليه وسلم يدخل حين بُني عليّ، فجلس على فراشي كمجلسك مني، فحعلت جويريات لنا يضربن بالدف ويندبن من قتل من آبائي يوم بدر إذ قالت إحداهن «(البخاري).

ژباړه: کله مې چه واده وکړ نبي صلى الله عليه وسلم راغې او په فرش باندې داسې لکه ته چې ناست يې کينااست، د انصارو ځنو ورو نجونو دائره وهلو او د خپلو پلرونو کوم چه د بدر په ورځ مړه شوی وو مرثيه ويلې...

تشریح: په واده کې د نجونو دائره وهل روا دي تر څو خلک په نکاح باندې خبر شي مګر نن ورځ چه په ودونو کې موسیقي رواج لري هغه له هیچا هم پته نه ده او د نۍ موسیقي په اړه هم علماء کرامو ډیر کتابونه لیکلي دي چه د هغه بیان دلته نا ممکن دی.

خو نن ورځ داسې کسان هم شته چې نۍ موسیقي ته د جواز لارې برابرې او دغه ستره بلا چه د یوې ټولنې د اخلاقي زوال سبب ګرځي د ګناه په سترګه نه ګوري. رسول الله صلی الله فرمائي: «لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَجِلُّونَ الْحِرَّ، وَالْحَرِيرَ، وَالْخَمْرَ، وَالْمَعَازِفَ...» (البخاري)

ژباړه: يقيناً زما په امت کې به داسې کسان پيدا شي چې دوی به د زنا فاحش عمل، ابریشم، شراب، ساز او موسیقي حلال بولي. او داسې کسانو ته د خسف او مسخې خبرداری :

«يكون في أمتي قذف ومسح وخسف»، قيل يا رسول الله: ومتى ذلك؟ قال: «إذا ظهرت المعازف وكثرت القيان وشربت الخمر» (رواه الترمذي في الجامع و ابن أبي الدنيا في ذم الملاهي).

ژباړه: زما په امت کې به ، مسح (شکل بدلېدل) ، خسف (په ځمکې کې غرقېدل) را مينځته شي . چا پوښتنه وکړه يا رسول الله صلی الله عليه وسلم کله به دا را مينځته کېږي ؟ وېي فرمايل : کله چې موسیقي ظاهره او ښکاره شي ، سينګار ډیر شي او شراب څښل کېږي.

د علم حديث د علماؤ په نزد «يكون» دوي معناوې لري ، دا چې دغه ګناهونه حلال وګڼي ، او يا دا چې دغه ګناهونه داسې ښکاره او ظاهر شي چې نه څوک پرې شرميږي او نه يې څوک منع کوي. په اوس عصر کې همداسې ده ، اللهم سلم سلم.

۲۶- د خاوند حق پر خپل بې بې زيات دی

له عبدالله بن أبي أوفى رضي الله عنه نه روايت دی چې: رسول الله -صلى الله عليه وسلم- فرمائي: «لو كنت امرأةً أحداً أن يسجد لغير الله، لأمرت المرأة أن تسجد لزوجها، والذي نفس محمد بيده لا تؤدي المرأة حق ربها حتى تؤدي حق زوجها، ولو سألها نفسها وهي على قنب لم تمنعه» (ابن ماجه و ابن حبان).

ژباړه: که مې دا امر کولای چې يو کس دې بغير له الله څخه بل چا ته سجده وکړي، نو ښځې ته به مې امر کړې وای چې خپل خاوند ته سجده وکړي، قسم په هغه ذات چه زما نفس د هغه په واک کې

دی ښځه به تر هغه پورې د خدای حق ادا نه کړي څو پورې چې د خپل خاوند حق ادا نه کړي، که خاوند له خپلې بې بی څخه څه شی وغواړي ولو که هغه د اوبښ د زین په سر هم وي هغه باید قبول کړي او دهغه منع ونه کړي.

۲۷- کوم ښځه چې د خپل خاوند بستره ترک کړي فرښتې په هغې باندې لعنت وایي

د ابی هریره رضي الله عنه نه روایت دی چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: «إذا باتت المرأة مهاجرة فراش زوجها، لعنتها الملائكة حتى ترجع» (متفق عليه).
ژباړه: کله چې کومه ښځه د خاوند بستره (کورواله) ترک کړي فرښتې تر هغه پورې ورباندې لعنت وایي تر څو بیرته بسترې ته ورشي.

۲۸- د خاوند په نعمتونو کفران کول سخته گناه ده

عبدالله بن عباس رضي الله عنهما روایت کوي چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: «أريت النار، فإذا أكثر أهلها النساء، يكفرن قيل: أيكفرن بالله؟ قال: يكفرن العشير، ويكفرن الإحسان، لو أحسنت إلى إحداهن الدهر ثم رأت منك شيئاً قالت: ما رأيت منك خيراً قط» (متفق عليه).
ژباړه: ما ته د دوزخ اور وښودل شو ومې لیدل چې زیاته برخه د هغې ښځې وې، ځکه چې هغوی کفر اختیاروي، چا وویل، پر الله کفر اختیاروي؟ ویې فرمایلي: په خپل خاوند کفر اختیاروي، په احسان کفر اختیاروي، کچیرې یو له هغې سره یوه دنیا نیکی او ښیکنې وکړې نو کچیرې یوه غلطی او بدی له تا څخه وویني نو وایې به چې هیڅکله مې له تا نه خیر ونه لیدلو.

۲۹- که خاوند ښځې ته په گناه امر وکړي ښځې ته د هغه قبولول جایز نه دي

له عائشه رضي الله عنها څخه روایت دی چه: «أَنَّ امرأة من الأنصار زوّجت ابنتها، فتمعط شعر رأسها، فجاءت إلى النبي -صلى الله عليه وسلم- فذكرت ذلك له، فقالت: إِنَّ زوجها أمرني أن أصل في شعرها، فقال: لا، إِنَّه قد لعن الموصلات» (متفق عليه).

ژباړه: یوې انصاري ښځې خپله لور د یو کس سره د واده د پاره له خپل کور څخه را ویستله او (دغه وخت د نجلی) له سر څخه ویښتان ولوبدل او (د نجلی مور) پیغمبر صلى الله عليه وسلم ته راغله او نوموړی واقع یې هغه ته بیان کړه چه: زما خاوند ماته امر کړی ؤ چې هغې ته نور ویښتان ولگوه، آنحضرت صلى الله عليه وسلم وفرمایلي: داسې مه کوه ځکه چې د ویښتانو په وصل کوونکو باندې د الله تعالی لعنت دی.

او همدارنگه د اسلامي شریعت عامه قاعده ده چې: د الله تعالی په نافرمانۍ کې د مخلوق حکم منل نشته.

۳۰- بنځې ته جایز نه ده چې له خپل مال څخه هدیه ورکړي مګر د خاوند په اجازه

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي: «لا يجوز للمرأة أمر في مالها إذا ملك زوجها عصمتها» (أحمد، الحاكم و النسائي).

ژباړه: کله چې بنځه خاوند وکړي هغې ته جایز نه ده چې له خپل مال څخه هدیه ورکړي مګر د خاوند په اجازه.

۳۱- بنځې ته د خپل خاوند خدمت کول او د هغو کسانو خدمت کوم چې سرپرستي یې د خاوند

پر غاړه وي

جابر بن عبدالله رضي الله عنه وايي: «هلك أبي وترك سبع بنات أو تسع، فتزوجت امرأة ثيباً فقال لي رسول الله -صلى الله عليه وسلم-: تزوجت يا جابر؟ فقلت: نعم، فقال: بكرة أم ثيباً؟ قلت: بل ثيباً، قال: فهلا جارية تلاعها وتلاعبك، وتضاحكها وتضاحكك؟ قال: فقلت له: إنَّ عبدالله هلك وترك بنات، وإني كرهت أن أجيئن بمثلهن، فتزوجت امرأة تقوم عليهن وتصلحنهن، فقال: بارك الله لك، أو خيراً» (متفق عليه)

ژباړه: پلار مې وفات شو او اوه لوني ورڅخه پاتې شوې او ما د يوې کونډې بنځې سره واده وکړ، رسول الله صلى الله عليه وسلم ماته وويل: ای جابره! آیا واده دې کړی دی؟ ومې ويل هو، آنحضرت صلى الله عليه وسلم وفرمايل: له باکره (پيغلې) سره او که له ثيبه (کونډې) سره، ومې ويل له کونډې سره، ويې فرمايل: آیا له نجلی سره دې واده نه دی کړی چې د هغې سره دې شوخي کولی او هغې ستا سره شوخي کولی تا د هغې سره خندلی او هغې ستا سره خندلی، ومې ويل عبدالله (پلار) مې وفات شو او لوني یې پر ځای پاتې شوې دا مې ښه نه بلله چې د هغوی په شان نجلی سره واده وکړم، نو د داسې بنځې سره مې واده وکړ چې د هغوی سرپرستي پر غاړه واخلي، رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: الله دې تاته برکت درکړي، یا یې وفرمايل ډیر ښه کار دې کړي.

۳۲- د بنځې او اولاد نفقه پر خاوند واجب ده

عائشه رضي الله عنها روايت کوي چه: «أَنَّ هندا بنت عتبة قالت: يا رسول الله إِنَّ أبا سفيان رجل شحيح، وليس يعطيني ما يكفيني وولدي إلا ما أخذت منه وهو لا يعلم، فقال: خذي ما يكفيك وولدك بالمعروف» (متفق عليه).

ژباړه: د عتبه لور (هند) وويل: ای رسول الله صلى الله عليه وسلم ابوسفيان يو بخیل سړی دی، او ماته دومره شی چې د ځان او اولاد مې کفایت ورباندې وشي نه راکوي، مګر څه چې زه یې د هغه له مال څخه اخلم هغه ور باندې نه پوهیږی (په پټه یې اخلم)، رسول الله صلى الله عليه وسلم ور ته

و فرمایل: هغه څه چې د تا او ستا د اولاد دپاره کفایت کوي او اسراف پکې نه وي واخله ولو که هغه ورباندې پوه نه شي (ځکه د ښځې او اولاد نفقه پر خاوند واجب ده).

۳۳- د الله تعالی جوړکړي او پیدا کړی شی ته د ښایست او سینگار د پاره تغیر ورکول حرام دي له عبدالله بن مسعود رضي الله عنه نه روایت چې وایي: «لعن الله الواشمات والمستوشمات، والنامصات والمتنمصات، والمتفلجات للحسن المغيرات خلق الله، ما لي لا ألعن من لعن النبي صلى الله عليه وسلم، وهو في كتاب الله: وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا» (متفق عليه).

ژباړه: الله تعالی په خال لگونکو او خال لکولو مطالبه کونکو ښځو، او وروځو جوړونکو ښځو او غاښونو د ښایست د پاره تراش کونکو ښځو باندې لعنت کړی دی ځکه چې هغوی د الله تعالی خلقت وړانوي، ددې آوريدو سره یوې ښځې وویل: چه تاسې داسې ولی وائی، هغه وویل: په چا باندې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم لعنت فرمایلی وي نو زه به په هغه باندې ولی لعنت نه وایم حال دا چې الله تعالی پخپل کتاب کې په صراحت سره فرمایلی دي. کوم څیز چې تاسې ته رسول الله صلى الله عليه وسلم درکړی هغه واخلي او د کوم څیز نه یې چې تاسو منع کړی یاست هغه نه منعه شی.

۳۴- د تنګو جامو چې د بدن د فتنې ځایونه ورڅخه ښکاري، او نریو جامو چې بدن ورڅخه ښکاري، اولنډې جامې چې ټول بدن نه یتوي او وینېان د اوبې د بوکام په څیر جوړول دا ټول حرام دي

أبوهريره رضي الله عنه روایت کوي چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایي: «صنفان من أهل النار لم أرهما: قوم معهم سياط كأذناب البقر يضربون بها الناس، ونساء كاسيات عاريات مميلات مائلات رؤوسهن كأسنمة البخت المائلة، لا يدخلن الجنة ولا يجدن ريحها، وإن ريحها ليوجد من مسيرة كذا وكذا» (مسلم).

ژباړه: په دوزخ کې دوې ډلې داسې دي چې تر اوسه ما نه دي لیدلې یو هغه ډله چې د هغوی په لاسونو کې د (غوايي د لکۍ په شان) قمچینه وي چې په هغې سره دوی نور خلک وهي دوهمه ډله هغه ښځې دي چې جامو باوجود برېښې وي چې خلکو ته به خپل مذموم حرکات ښکاره کوي د هغوی سرونه به د اوبېانو د بوکام په شان وي دوی به نه جنت ته داخلېږي او نه د جنت خوشبوي له دومره دومره فاصلې څخه مومي.

۳۵- بې ضرورته د وینستانو وصول منع دي

«لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم الواصلة والمستوصلة» (بخاري و مسلم)

ژباړه: رسول الله صلي الله عليه وسلم لعنت ويلای دي پر هغه ښځه چې له خپلو وينستانو سره نور وينستان پيوند کوي او همدا شان هغه ښځه چې دغه کار کوي د (الواصله) څخه مطلب هغه ښځه ده چې خپل وينستان له نورو وينستانو سره پيوند کوي او د (المستوصله) څخه مطلب هغه ښځه ده چې دغه د پيوند کولو کار تر سره کوي او يا په نن عصر کې آرايشگاه .
د لعنت او نفرت سبب يې دا دی چې دغه کار د فريب او دوکې يو ډول دی.

۳۶- جعل کاري او فريب په هر څه کې منع دی

عائشه رضي الله عنها وايي: «أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقُولُ إِنَّ زَوْجِي أَعْطَانِي مَا لَمْ يَعْطَنِي؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-: الْمَتَشَبِعُ بِمَا لَمْ يَعْطِ كَلَابَسُ ثَوْبِي زُورٌ» (متفق عليه).
ژباړه: يوې ښځې وويل يا رسول الله صلى الله عليه وسلم! (د خاوند ښځې ته يا بني ته مې وايم) خاوند مې ماته (دغه او هغه) را کړي حال دا چې په حقيقت کې يې څه نه وي را کړي (د بني په مقابل کې د افتخار کولو کنايه ده)، رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: ښکاره کوونکې د هغه څه چې ده ته نه وي ورکړ شوي په شان د هغه کس دی چې د دروغو جامې يې اغوستې وي.

۳۷- د لونو او خويندو تربيت اجر

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «مَنْ رَزَقَ بَنَاتٍ أَوْ أَخَوَاتٍ فَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ كُنَّ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ، وَ هَكَذَا مِنْ مَاتَ لَهُ ثَلَاثَةُ أَفْرَاطٍ لَمْ يَبْلُغُوا الْجَنَّةَ كَانُوا لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ؛ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاثْنَانِ؟ قَالُوا اثْنَانِ» (متفق عليه).

ژباړه: څوک چې لونې يا خوندې ولري او له هغوی سره نیک چلن وکړي هغوی ته به د دوزخ نه د نجات سبب شي، همدارنگه که چا درې بچيان چې بلوغ ته نه وي رسيدلي له لاسه ورکړي (وفات شي) د دوی د پاره به دغه بچيان د دوزخ مانع وگرځي، چا وويل يا رسول الله! که دوه وي، وېې فرمايل که دوه وي همدا اجر لري.

۳۸- د ښځې د پاره په نکريزو باندي د لاسونو او پښوړنگول جايز دي

له عائشه رضي الله عنها نه روايت دی چې: «أَوَمَتِ امْرَأَةٌ مِنْ وَرَاءِ سِتْرِ بَيْدِهَا كِتَابَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- فَقَبِضَ النَّبِيُّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَدَهُ، فَقَالَ: مَا أَذْرِي أَيْدِ رَجُلٍ أَمْ يَدِ امْرَأَةٍ قَالَتْ: بَلْ امْرَأَةٌ، قَالَ: لَوْ كُنْتُ امْرَأَةً لَغَيَّرْتُ أَظْفَارَهَا، يَعْنِي بِالْحَنَاءِ» (أبوداود والنسائي).

ژباړه: يوې ښځې د پردې د شا نه پخپل لاس سره رسول الله صلى الله عليه وسلم ته ليک ورکړ، آنحضرت صلى الله عليه وسلم خپل لاس مبارک بيرته کړ او وېې فرمايل: زه نه پوهيرم چه آيا

دغه لاس د نر دی او که د ښځې، ښځې وویل: د ښځې لاس دی، رسول الله صلی الله علیه وسلم په ځواب کې وفرمایل: که چېرې د ښځې لاس وی نو خپل نوکان به یې په حنا (نکریزو) رنگ کړی وای. تشریح: ددې مبارک ارشاد څخه یو دا مطلب روښانه شو چې د ښځې د پاره د نکریزو استعمال جایز دی، او بل دا چې د نوکانو رنگ ته اشاره یوه کنایه ده چې آیا د نارینه لاس به وي او که د ښځې د انحضرت صلی الله علیه وسلم عادت شریفه دا وه چې ښځو ته یې لاس نه ورکولو کله به یې چې له ښځو سره بیعت کولو نو د لاس په وسیله به نه وو بلکې د خبرې په وسیله به وو.

۳۹- ښځه به د نامحرمو خلکو نه مخ پټوي

له عبدالله بن عمر رضي الله عنهما روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «لا تنتقب المرأة المحرمة ولا تلبس القفازين» (البخاري). ژباړه: ښځه به د احرام په وخت کې خپل مخ په نقاب نه پټوي او دسکش به نه په لاس کوي. (د احرام په وخت کې د مخ پټول نشته، نورو وختونو کې د مخ پټول له بیګانو خلکو په حجاب کې شامل دي)

په دې باره کې بی بی عایشه رضي الله عنها له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه دا روایت نقل کړی دی: «كان الركبان يمرون بنا ونحن مع رسول الله صلی الله علیه وسلم محرمات، فاذا حاذوا بنا أسدلت احدانا جلبابها من رأسها على وجهها، فاذا جاوزونا كشفناه» (رواه ابوداود ۱۸۳۳ و ابن ماجه ۲۹۳۵ و صحيحه ابن خزيمة ۴/۲۰۳).

ژباړه: عایشه رضي الله عنها وايي: مونږ په سورلیو د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره د حج د سفر لپاره روان وو کله به چې سړي زمونږ له خوا څخه تیریدل مونږ به مخ پټولو او کله به چې هغوی له مونږ څخه لرې شول نو مونږ به مخ لوڅولو.

۴۰- د ښځې د پاره د ابریشمو جامې او د سرو زرو استعمالول جایز دي

له أبو موسی الأشعري رضي الله عنه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «حرم لباس الحرير والذهب على ذكور أمتي، وأحل لإنائهم» (أحمد والترمذي والنسائي). ژباړه: زما د امت د نارینوو د پاره ابرشم او سره زر (طلا) حرام دي او ښځو د پاره جایز دي.

۴۱- ښځه به نامحرمو خلکو ته خپل سینګار نه ښکار کوي

له أبوهريه رضي الله عنه روایت دی چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «ويل للنساء من الأحمرين الذهب والمعصفر» (أخرجه ابن حبان والبيهقي في شعب الإيمان).

ژباړه: زیان او هلاکت دی هغو ښځو لره چې (دوه سره څیزونه) لکه: زیورات او خوشبویي بیګانه خلکو ته ښکاره کوي.

۴۲- د ښځې مشابېت کول په جامه، تلوراتلو او خبرو کې د نرسره حرام دی

عبداللہ بن عباس رضي الله عنه روایت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي: «لعن رسول الله -صلى الله عليه وسلم- المتشبهن من الرجال بالنساء والمتشبهات من النساء بالرجال» (البخاري).

ژباړه: رسول صلى الله عليه وسلم لعنت فرمایلی په هغو ښځو چې د نارینه سره مشابېت کوي او په هغو سړیو چې له ښځو سره مشابېت کوي.

يوولسم فصل

مسلماني خورې د غرب د ښځو فرياد واوره!

مریم هاري یوه فرانسوی لیکواله مسلمانانو ښځو ته په یوه مقاله کې داسې لیکي:
گرانو خويندو!

تاسو زموږ په پلونو قدمونه مه ردئ او زموږ د اروپايي ښځو څخه پيروي مه کوئ ځکه تاسې په دې نه پوهیږئ چې مونږ دغه کرکجنه آزادي په کوم قیمت تر لاسه کړې خو زه تاسې ته یو څه ویل غواړم او هغه دا چې تاسو په خپلو پاکو کورنو کې پاکې اوسېږئ د اولادونو مهربانه میندې اوسېږئ پر تاسې الله (جل جلاله) لوی رحم کړی پر تاسې یې په اسلام کې په واقعي توګه حقوق پیرزو کړي تاسو له نارینه و سره سیالې مه کوئ او ځانونه خوشي په دغو مسابقو کې مه ستړي کوئ کوشش وکړئ چې د خپلو میړونو له پاره مهربانې او دردمنې ښځې ووسئ په خپلو کورونو کې د خپلو اولادونو مهربانه میندې شئ او د مورولۍ وظایف سرته ورسوئ.

د مصدر «الخبار» جریده په دې هکله یو مضمون لري چې وائي:

موږ دلته په دې مقاله کې د هغې شکایت نامې د مضمون روحیه رانقلوو چې ۵۲ میلیونه فرانسوي ښځو په هغې کې امضاء کړی او لیکلي یې دي چې:

موږ د نارینه ووسره د مساوي حقوقو د برابرې مسئلې زښته اندیښمنې کړي یو، د تردد او پریشانیو سره مخامخ یو او همدغو اندیښنو پر موږ خوب حرام کړی او په دې لټه کې یو چې په څه توګه کار او وظیفه پیدا کړو چې تر څو د ژوند په ډګر کې د نارینه سره یو ځای ژوند تر سره کړو، موږ د مساوات لټې له کورنۍ ژوند څخه دومره لیرې کړي یو چې نشو کولای په وینه خپل میړونه ووینو موږ یواځې خپل ماشومان د ډوډۍ په دسترخوان لیدلای شو او بس، له دې مساوات څخه موږ ستړي یو، موږ نور له دې مساوات څخه نفرت لرو، موږ غواړو چې نور د کور ښځې شو او د خپلو اولادونو له پاره مهربانه میندې ووسیږو.

د نارینه او ښځو کې ژوند د جنسي انحرافاتو سبب ګرځي:

یو غربي لیکوال «جورج بالوشي هورفت» لیکي

د تشویش خبره زموږ جنسي کرغږیتوب دی زموږ په ننې ژوند منفي اغیزې لري او لګیا دي انسانان په دغه جنسي دوزخ کې سوزوې او د سارې ناروغیو سره لاس او ګریوان کیږي او هره ورځ په زرګونو جنسي بمونه چوي.

یولیکوال چې «جیمز استورن» نومېږي داسې لیکي

جنسي انحرافات ددې سبب ګرځي چې انساني تمدن او ارزښتونه له منځه یوسي او دا له اتومي چاودونو څخه هم ډیر خطرناک دي.

د سویډن د یسان په ښار کې ۱۴ تنه ډاکترانو په ۱۹۴۲ کال کې د سویډن پاچا او پارلمان ته یو غوښتن لیک وړاندې کړ او په هغه کې یې لیکلي ؤ چې د سویډن حکومت دې ژر تر ژره د جنسي انحرافاتو د مخنیوي په خاطر لازم تدابیر په کار واچوي او څومره چې ژر کیدای شي پرې کړه دې وکړي او د هغې په وسیله دې د شهواني غرایزو د افراطي استعمال مخنیوی وکړي.

په ۱۹۶۳ کال کې د انګلستان دوه زره ښځو د رادیو او تلویزیون په وړاندې قیام او پاڅون وکړ او ددې غوښتنه یې وکړه چې نشراتي منابع نور باید زموږ چاپیریال په دې جنسي مرادیو ککړ نه کړي او نور باید زموږ اخلاق د تباهی لورته کش نکړي.

همدا راز پولینډ، المان، او حتی روسیه هم په خپل وار په دې خبره ټینګاره کړې چې نور باید ژر تر ژره ټولنې د جنسي انحرافاتو څخه پاکې شي. په ۱۹۴۲ م کال کې د امریکا د متحده ایالاتو جمهور رئیس "جان کینډی" په کامل صراحت سره اعلان وکړ چې امریکا د هغو ځوانانو له لوري د لوی خطر سره مخ ده چې د سرنه ترپښو پورې په شهواتو کې غرق او د هیڅ مسؤلیت احساس نه لري.

علامه سنوسي وائي

حجاب د اسلامي ادابو څخه دی، تطبیق یې ښځې ته شخصیت او کرامت ښیي او تر دې پرته ښځه نه شخصیت لري او نه کرامت.

امریکائي داعیه (امنه شولتز) وائي

په اسلام کې د ښځې حجاب د ښځې درناوی دی، او دا یو ستره الهي پیرزونه او لورینه ده چې ښځې ته یې په حقیقت کې عزت او عظمت ښیلي ... او حجاب هماغه دی چې ښځه به د اجانبو په وړاندې د خپل بدن ټول اجزا پټوي، تنګ پتلون (یا داسې تنګ لباس چې د ښځې د بدن ښکاره ندوی) په حقیقت کې د ښځې پر شخصیت شیطاني يرغل دی مسلمانې ښځې ته زما نصیحت دا دی چې له ستر څښتن - رب العالمین ذات - څخه ویرېږي د کور درنه ښځه اووسپړي د خپل میړه اطاعت وکړي، د قیامت لویه ورځ د خدای په وړاندې د حساب لپاره ودریدل په پام کې ونیسي.

فاطمه بنت عبدالله وائي

د کورنۍ نیکمرغي په دې کې ده چې ښځه باید هرومرو د اجانبو په وړاندې بشپړ حجاب مراعت کړي، په مجالسو او مناسباتو کې مونږ ګورو چې ښځې پکې له یو عالم تجمل او ښکلا سره ګډون

کوي. او په بې شرمۍ سره لیدل کتل کوي، هغه سړي چې دوی ته په لیدلو او کتلو سره، ددوی او د خپلو میړمنو د حسن مقارنه کوي هماغه خلک دي چې فساد او فتنه راولاړوي، چې اصلي عامل به یې همدغه ښځه وي.

لبنانی ژورنالسته (می شاهین) وائي

زه د واټونو پر سر د واده تړونونو ته په درنه سترګه نه ګورم، کومه انجلۍ چې له کړکۍ څخه د ګاونډي زوی ته خوله جینګوي، او یا د لارې پر سر کوم ځوان ته سلام کوي، باور پرې نه دې پکار چې دا عکس العمل دې د بل پر وړاندې تکرار نکړي!! په دغه برخه کې اسلامي لارښوونې داسې دي چې هم یې ښځې ته عزت او عظمت ښلی او هم یې دهغې ستونزه حل کړي.

ښځه لومړي د پلار، او بیا د میړه په کور کې درنه ده، دغه ژورنالسته زیاتوي: ما پر تېلفون د یوې احمقې او غبي مور خبرې واوریدلې چې د خپلې لور انډيوال ته یې ویل: ته له هغې سره لیدل کتل کولای شي، زه د هغې په نسبت ډاډه یم؛ نتیجه لور یې له هغه سره ووتله خو هرڅه یې له لاسه ورکړه، او وړی بشري لیوه وتښتیده..

ختیځ پوهه (فرانسوساجان) وائي:

ای د ختیځ ښځې! هغه څوک چې ستا په نوم چیغې او نارې وهي او تا د حجاب د کوزولو او سړي سره د مساوات ډګر ته رابلي دوی په تا پورې خندا او ستا توهین کوي او تر تا د مخه یې په مونږ پورې خندا او زمونږ توهین کړی.

ښځه په ژوند کې تر سړي لویه نه ده مګر په یو څیز سره او هغه دا چې تر ځان لوی سړی جوړ کړي.

په ښځې توب کې د نیکمرغۍ او غوره والي اساس په شرم او حیا کېښودل شوی او کله چې ښځه له شرم او حیا څخه ووتله نو بیا بې تفاوته ده چې که ښي لور ته ولاړه او که چپ لورته هر کله او چیرته یې چې سقوط وکړ.

علم او پوهه ښځې ته حتما په کار ده خو په څو شرطونو سره:

. چې پلار او د پلارولۍ هیبت پیژندنه یې د علم یوه برخه وي.

. ورور او له ورور څخه پیروي یې د علم له حقائقو څخه وي.

. میړه او د میړه سیادت یې په علم کې ثابت څیز وي.

په دې توګه ښځې په هر امت کې د نیکمرغۍ او کمال، انسانیت او رجولیت عملي کارخانې دي چې

له هغې نه د یو طفل د تاریخ رجولیت پیل کیږي.

ځکه دغه تاریخ بشپړه پیل کوي، تر دې پرته یوه بزگره او پواره ښځه چې په غېږ کې یې یو خیرن او خچن ماشوم پروت وي، د یو امت لپاره تر هغې ادیبې چې د کتابونو څخه څېړنده رامنځ ته کوي زر وارې غوره ده.

دا خلک چې د ښځې د ازادۍ ډنډوره غږوي.

دا تش په نامه ازادي ده، اما په معنوي لحاظ دا په رزق پسې د ښځې شړل دي.

یا په عبثیاتو او شهواتو کې د ښځې بې واګو خوشې کول دي.

یا له دین او اخلاقي نیکمرغیو څخه د ښځې راویستل دي.

په دغه تمدن کې د ښځې ازادۍ ته په لومړي ځل هر ډول نوم او عنوان ورکول کیداشي مګر په

پای کې یواځې د ښځې په فساد او له مینځه تلو منتج کیږي.

هغه ښځه ستر شان لري چې له انسان څخه په انسانیت کې ستر انسان جوړ کړي، نه دا چې په

حيوانیت کې یې ستر کړي.

کورنۍ د ښځو د سترګو په تور والې او د غومبرو او شنډو په سوږوالي نه جوړیږي بلکه د ښځو په

سپڅلو اخلاقو جوړیږي.

د تجمل او ښکلا څومره اسالیب چې د پیغلو پر مخونو او اجسامو لیدل کیږي دا په ښکلا کې

افراط نه بلکه د حیا تفریط او قلت دی.

د ځان په نسبت د ښځې لومړۍ تیری او خیانت دا دی چې په بې شرمۍ سره لیده او کاته کوي.

ای د ختیځ ښځې! له اروپایي تمدن څخه ډډه وکړه چې هغه به ستا نیکمرغه ښځې توب هغو

جامو او پوښاک ته ورته کړي، چې هم تنګولی او هم ارتولی شي، د لویديځ له دغه اجتماعي ښځې

توب څخه ځان وژغوره چې په انتهایي ظرافت او رقت سره به ستا ښځې توب پای ته رسوي.

ای د ختیځ ښځې!

دلویديځ له هغه تمدن څخه چې د ښځې توب - اوزوجیت مفهوم له مینځه وړي ځان وساته، هغه

چې هدف یې فقط او فقط د ښځې توهین او سپکاوی دی.

ځواني مرګ خوبونه:

د شهواني انحرافاتو په ماحول کې د یوې ښځې قصه: هغې په داسې حال کې چې د پښیمانتیا

اوبښکې تویولې وویل: پیل د یوې تیلیفوني مکالمې څخه وشو وروسته بیا د محبت د یوې وهمي کیسې

په لور را مینځ شوه هغه زه په وهم کې وغورځولم، فکر مې وکړ چې گوندې دې له ما سره په رښتیا

مینه لري او ډیر ژر به زما دغو غوښتلو په خاطر زموږ کورنۍ ته جرګه راولیږي...

دا ټولې خبرې مې یو دم شاته وغورځولې....

زه ناچاره شوم او خپل یو تصویر مې ورته له یو معطر لیک سره واستولو!!

دغه لړۍ دوامداره شوه هغه له ماڅخه غوښتنه وکړه ترڅو له هغه سره په چکر ووځم....

د هغه غوښتنه مې په شدت رد کړه بیا یې تهدید کړم چې هله ما ته خپل تصویرونه، معطر

لیکونه را وستوه او له ما سره په تېلفون خبرې وکړه...

په هر حال یوه ورځ له هغه سره په دې فکر چې ډیر ژر به را واپس شو ووتلم.....

هو! زه واپس راغلم خو له یو عالم عار او پیغور سره.... ماورته وویل: اوس خو راسره واده وکړه

...

او دغه شرم خو جبران کړه.....

هغه په پوره احتقار راته وویل:

زه خو له یوې فاجرې او فاحشې ښځې سره واده نه کوم.....

پتمنې خورې! که په تا کې عقل وي نو لاندې څو نصیحتونه د زړه په غوږونو واوړه..

- باور ونه کړې چې: واده هم چیرته دعېشو تېلفوني مکالماتو په نتیجه کې سرته رسیدلي وي او که

رسیدلی هم وي خو برخلیک به یې ډیر بې خونده او بې مزې وي.

- باور ونکړې چې: یو ځوان دې کله هم د دغه ډول صداقت او اخلاص څرګندونه وکړي هغه دې

د یوې داسې پیغلې احترام وکړي چې غواړي له خپلې کورنۍ سره خیانت وکړي هغه که هر څومره هم

په خوله د محبت او اخلاص ډونډورې وغږوي خو هغه به دا کار د داسې بدو او سپکو غرضونو

لپاره کړی وي چې هغه به د هیڅ کوم عاقل څخه پټ نه اوسي. له دې کبله:

➤ له تېلفوني مکالمو څخه ډډه وکړه ځکه دا د الله په وړاندې لیکل کېږي، او د محبت

ډنډورچیان ترینه د یوې غېښتلې وسلې په توګه کار اخلي او په نتیجه کې ستا پر عفت او

ابرو یرغل کوي.

➤ له هر ډول عکس او تصویر څخه ډډه وکړه ځکه دا علاوه پر دې چې حرام دي او پر

څښتن یې لعنت استول شوی دی د بشري لیوانو په لاسونو کې ستا دعفت د بربادولو

لپاره یو قوي وسله ده.

➤ له: لیکونو او رسالو څخه چې دا هم ستا په تهدید او ځورولو کې د دوی په لاسونو کې

بريالي وسائل ګڼلای شي ډډه وکړه.

➤ له: داسې مجلسو کيسو او افسانو څخه چې په خپلو رنگينو مخونو او پاڼو کې خپاره زهر گرځوي ډډه وکړه:

➤ له: فلمونو او سلسله وارو گمراه کونکو ډرامو څخه په خاصه توگه اوسنيو سريالونو څخه چې رسماً د فاسد رژيم لخوا خپرېږي چې حيا وژني او د اخلاقو ماني نړوي ډډه وکړه.

➤ له: تېرج (خپل ځان او سينگار بنودلو)، سفرونو او بازارونو ته د داسې وتلو څخه چې د الله قهر او غضب ته بلنه ورکوي ډډه وکړه.

➤ له: يو پردې ډرپور سره يواځې په موټر کې له سپريدو څخه ډډه وکړه ځکه چې جناب رسول الله صلى الله عليه له بيگانه سره اختلاط او کډون څخه منع فرمايلي ده حتی د ښځې ليور يې هم دهغې لپاره دمرگ څخه مترادف گڼلې.

➤ له: بدعمله او گمراه ښځو څخه ډډه وکړه ځکه چې له هغوی سره ستا ناسته تله او راتله داسې دي لکه يو ناروغ چې د روغ عيادت ته ورځي.

➤ له: په ودونو کې له رقص او نچا څخه ډډه وکړه ځکه دغه عمل د الله تعالى د قهر سبب گرځي او ستا د اکرام او عزت پر وړاندې ستر عار جوړېږي، په ودونو کې له کامرو او فلمبردارۍ څخه ځان وساته ته به خبره نه وې او ستا تصوير په نورو کورونو او حتی بازار کې ليلام شوی وي.

او په پای دا درته وایم چې که نن په ناز او نخرو د الله تعالى په ځمکه گرځي خو هغه ورځ دې له ياده مه باسه چې عاجزانه سترگې دې پورته نېولې او د ځانکدن سلگۍ وهی .
نو په دې اساس توبه وباسه او خورا غوره او نیک عملونه وکړه ځکه چې د مرگ نيټه معلومه نه ده .

او په دې پوره يقين ولره چې الله تعالى توبه قبلونکی او د گناهونو بخښونکی او ډير زيات مهربان دی .

مأخذونه

- ۱- د قرآن کریم تفاسیر (القرطبي، ابن كثير، الطبري او انوار القرآن)
 - ۲- د احادیثو کتابونه
 - ۳- الأربعون النسائية - محمد بن شاکر الشریف
 - ۴- الموسوعة الفقهية
 - ۵- الفقه على المذاهب الاربعه
 - ۶- شرح البدایه
 - ۷- الدر مختار مع رد المختار
 - ۸- البحر الرائق
 - ۹- شرح التنویر
 - ۱۰- اسلامي فقه (مولانا مجيب الله ندوي)
 - ۱۱- فقه السنه
 - ۱۲- فتاوي الهندية
 - ۱۳- فتاوي المحموديه
 - ۱۴- كفايت المفتي
 - ۱۵- فتاوي دارالعلوم ديوبند
 - ۱۶- فتاوي اللجنة الدائمة
 - ۱۷- فتاوي الاسلام سوال جواب
 - ۱۸- مركز الفتاوي الاسلام ويب
 - ۱۹- فتاوي علماء البلد الحرام
 - ۲۰- مجتمع الفقه اسلامي
 - ۲۱- احكام النساء لأبن جوزي
 - ۲۲- احكام النساء لشيخ فوزان
 - ۲۳- فقه الاسلامي وادلته
- و ما توفيقى الا بالله عليه توكلت واليه انيب
انجنير حمدالله "شاكري" غفره و والديه